

"Fortunately, Scott Roberts boldly goes where few men have surfaced from, providing a well-balanced, innovative, and insightful approach to the topic."

—PHILIP COPPENS, AUTHOR OF *THE ANCIENT ALIEN QUESTION*

THE
SECRET
HISTORY
OF
THE

REPTILIANS

THE PERVASIVE PRESENCE OF
THE SERPENT IN HUMAN
HISTORY, RELIGION,
AND ALIEN MYTHOS

SCOTT ALAN ROBERTS

AUTHOR OF *THE RISE AND FALL OF THE NEPHILIM*
FOREWORD BY PHILIP COPPENS

Sürüngenlerin Gizli Tarihi

TO SAKREHTARİHİ REPTİLİLER

*Yılanın İnsanda Yaygın Varlığı
Tarih, Din ve Uzaylı Mitosları*

Scott Alan Roberts

NEW PAGE BOOKS

A division of The Career Press, Inc.
Pompton Plains, NJ

Telif hakkı © 2013 Scott Alan Roberts'a aittir.

Pan-Amerikan ve Uluslararası Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Bu kitap, yayıncının yazılı izni olmaksızın, kısmen veya tamamen, fotokopi, kayıt veya şimdi bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir bilgi depolama ve alma sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik hiçbir şekilde veya herhangi bir şekilde çoğaltılamaz, Kariyer Basın.

TO SAKREHTARİHİ REPTİLİLER

EDITED BY JODI BRANDON

TYPESET TARAFINDAN EILEEN MUNSON

Scott Alan Roberts tarafından kapak tasarımı

ABD'de basılmıştır

Bu kitabı sipariş etmek için lütfen ücretsiz 1-800-CAREER-(NJ ve Kanada: 201-848-0310) numaralı telefonu arayarak VISA o MasterCard'ı kullanarak sipariş verin veya Career Press'teki kitaplar hakkında daha fazla bilgi alın.

The Career Press, Inc.
220 West Parkway, Unit 12
Pompton Plains, NJ 07444

www.careerpress.com
www.newpagebooks.com

Kongre Kütüphanesi, basılı baskıyı aşağıdaki gibi kataloglamıştır:

Roberts, Scott Alan.

Sürüngenlerin gizli tarihi: Yılanın insanlık tarihi, din ve uzaylı mitoslarındaki yaygın varlığı / Scott Alan Roberts.

p. santimetre.

Bibliyografik referanslar ve dizin içerir.

ISBN 978-1-60163-251-7 — ISBN 978-1-60163-542- (e-kitap)

1. Yılanlar—Folklor. 2. Yılanlar—Mitoloji. 3. Yılanlar—Dini yönler. 4. Uygarlık, Kadim—Dünya dışı etkiler. I. Başlık.

GR740.R65 2013

398.24'52796—dc23

2012039161

özveri

Daha iyisi için, daha kötüsü için;

Daha zengin için, daha fakir için;

İnançta, bilişsel uyumsuzlukta;

Yazarken, yazar tıkanmasıyla karşı karşıya

kalındığında...

Bunlar bizim evlilik mutluluğumuzun yeminleri olmasa da, karım Raini, bu kitabın özel olarak yazılması sırasında meydana gelmese de, benden süzülen ve benden sızan tüm bu şeyleri baştan sona deneyimleyen kişi oldu. .

Aylarca araştırma yaparak, okuyarak, yazarak, yeniden yazarak, dizüstü bilgisayarımla yatakta uzanıp gecenin bir yarısı odamıza mavi-gri bir ışık saçarak geçirdim; eski Sümer çiviyazılarının yeni çevirilerini okumak ya da beni entelektüel bienséance'imden uzaklaştıran tarihi bilgilere yeni rastlamak için onu görevlerinden ya da daha da kötüsü uykusundan heyecanla oyalıyordum; iki harika, küçük çocuğumuz Flynn ve Rhowan Claire'in ve benim 11 yaşındaki oğlum Samuel'in bekar ebeveyni -savaş dolu- olmanın aşırı yükü olduğu zamanlar için, ben antik çağlarda kampanya yürütürken metinler ve popüler kültürel fanteziler - benim derin düşünceye dalmış yaratıcılığım ile ilgili hayal kırıklıklarına rağmen temelli ve destekleyici olmaya devam ederken ve onun annelik şevki sırasında canlandırıcı.

Çalışabileceğim bir ortam sağlamak ve

düşün ve yarat, bir yandan ergenlik çağındaki çocuklarla, yürümeye başlayan çocuklarla ve bebekle boğuşmanın ağır yükünü üstlenirken, ben de yazabilmem için evin gereksiz günlük işlerini tabağımdan uzak tutmak için elinden gelenin en iyisini yapıyor; bana kahve getirip kucağıma oturup ya onu ağlayarak sıktığım ya da o zamanlar için kendi programına, beğenilerine ve gündemine çok daha uyumlu bir şeyle meşgul olabileceğine emin olduğum şeyleri okuduğumu duymak için, ben Bu kitabı sevgi dolu, harika, şefkatli, destekleyici karıma ithaf ediyorum. **Raini Roberts**. Bu kitap, benim eserim olduğu kadar, onun bana olan sarsılmaz sevgisinin ve şefkatinin de bir ürünüdür.

Bu kitap aynı zamanda yaşamı ve araştırmaları benim kim olduğumun ilham verici ve ayrılmaz bir parçası olan Philip Coppens'in anısına da ithaf edilmiştir. Git şu dağın tepesinde dinlen sevgili dostum.

Teşekkür

Raflarda bu kadar çok kitap varken, sıradan bir okuyucuya sadece küçük bir kitabın yazarının yol boyunca yardım eden insanları kabul etmek için herhangi bir miktarda önemli zaman veya alan harcayabileceği küçük bir şey gibi görünmelidir. Ancak bu gerçekten küçük bir görev değil, hatta önemsiz bir şey de değil. Bahsetmek üzere olduğum bu insanlar olmasaydı, bu kitap gerçek olmazdı.

Öncelikle New Page Book'ta bu çalışmanın yayınlanmasında emeği geçen herkese teşekkür etmek istiyorum. Michael Pye, Laurie Pye ve Kirsten Dalley yazdıklarımın açıkça destekleyici ve gözü kara savunucuları oldular ve bunun için ne kadar müteşekkir olduğumu ne kadar söylesem az. Özellikle Kirsten'a, anlamsız programıma katlandığın ve bu sürecin sonuna doğru izinler ve diğer ayrıntılar için beni takip etmene müsamaha gösterdiğin için teşekkür etmek istiyorum. New Page Books'ta olduğunuz şeyin bir parçası olmama izin verdiğiniz için hepinize teşekkür ederim.

Karım Raini Roberts'a, bazen kelimenin tam anlamıyla, zeminde volta atıp heyecanlı, asi bir durumda kalırken, umduğum şeyin başa çıkma mücadelesine dönüşeceğini düşünürken, dikkat dağınıklığım ve düpedüz huysuzluğuma katlandığın için teşekkür etmek istiyorum. Bu kitaptaki bazı sorunlarla. Bunların hepsi benim için sadece aptallık değil, inançlarımdaki temel, temel değişikliklerin ve bir zamanlar çok önemli olduğunu düşündüğüm şeylere entelektüel yaklaşımların son derece temsilcisi. Teşekkürler Raini.

En sevdiğim arkadaşlarıma, kardeşime, benim kohortum *cesur dergive* Paradigma Sempozyumu, müttefikim

ve kaşif dostum Micah Hanks, hayatımda olduğun için ne kadar minnettar olduğumu anlatamam. Bu kitabın öğelerini oluşturmadaki yardımınız astronomik olarak ölçeğin dışındadır ve tutarlı canlandırıcı doğanız ve benim adıma araştırmalarınız ve çalışmanız olmasaydı, bu kitap kesinlikle bugünkü haliyle var olmayacaktı. Seni tüm kalbimle seviyorum, sevgili dostum ve tanrılar, özenin ve özverili doğan için özünü cennete koysun. "Bunu böyle yaptığın" için teşekkürler, oh, Bilim Subayı.

Eski dostum ve profesör Dr. Charles Aling'e bir kez daha teşekkür etmeliyim, çünkü bende başlangıçta tarih ve arkeoloji sevgisini ateşleyen oydu. O ve ben bazı açılardan teo-tarihsel çitin farklı taraflarında yer alsak da, o, kim ve ne olduğum konusunda derin kökleri olan bir ilham kaynağı olmaya devam ediyor. Belki bir kahve içerken, bazı fikirlerim ve yorumlarım için beni görevlendirebilir ve her zaman yaptığınız gibi, beni sürekli daha iyisini yapmaya zorlayabilirsiniz.

Peder Jack Ashcraft, dinlediğiniz için teşekkürler. Bana ilham verdiğiniz ve düşünmemi sağladığınız için teşekkür ederim. Gerçekten de iyi bir arkadaş oldun ve hayatımdaki değerli etkin olmasaydı ben daha fakir, daha üzgün bir adam olurum. Benim tırtıllarımı, kuşkularımı, hayal kırıklıklarımı, küçümseyici sancılarımı ve inanç mücadelelerimi duydunuz. Bu kitabı yazma sürecinde sadece bir kulak değil, aynı zamanda sevgili bir arkadaş olduğunuz için teşekkür ederiz.

Anthony F. Sanchez, kendinizi sevgili bir arkadaş olarak kabul ettirmiş birisiniz ve yazılarınız, sohbetleriniz ve her zaman mevcut teşvikleriniz

benim için güzel şeyler. Teşekkürler.

John Ward, tarihi ve arkeolojik katkılarınız için teşekkür ederim. Thule ve 19. yüzyıl etkileri hakkındaki paha biçilmez bilgileriniz, tümü bu kitapta kullanılsa da, bu sayfalarda görünenleri yapılandırmak için inanılmaz bir temel oluşturdu. olduğu gibinefilim, yorumlanabilir tarihin tüm bu meselelerinde her zaman aynı fikirde değiliz, ancak araştırmadan gelen bilgiye ortak bir sevgiyi paylaşıyoruz. Sorularım ve sohbetlerim için her zaman orada olduğunuz için teşekkür ederim. Bu kitabın bazı bölümlerinin yapılandırılmasındaki yardımınız ölçülemez bir değere sahip. Birçok görüntülü sohbetimiz sırasında Nil kıyısındaki sigaralar ve kahveler için teşekkürler.

Philip Coppens, harika Önsözün ve pek çok çabamdaki desteğin için teşekkür ederim.

Ve fikirlerinizi beyninizden ve kalbinizden savurmama izin veren herkese, arsızca teşekkür ederim: Dave Potter, James Keuhl, Jim Fitzsimons Barry Fitzgerald, Cassidy O'Connor-Nicholas, Apri Slaughter, Jane Scott (Anne) ve diğerleri burada listelenemeyecek kadar çoktur.

Ve elbette, son derece önemi ve etkisi nedeniyle listede sadece sonuncusu, yeterince övgü ve yürekten övgü ve teşekkür yağmadığım sevgili arkadaşım - eşsiz, eşsiz, şaşırtıcı Marie D. Jones. Sevgili bir arkadaş, destekçi, seslendirme tahtası ve ilham kaynağı oldunuz. Sizin etkiniz ve teşvikiniz olmasaydı, bu kitap -ve ondan önceki kitap- var olmayacaktı bile. Teşekkür ederim arkadaşım.

İçindekiler

Philip Coppens'in Önsözü

önsöz

giriş

BÖLÜM I:

Yılan İmparatorluğu

Birinci bölüm:

Annunaki ve Sümerler

İkinci bölüm:

Pazar Okulunda Öğrendiğim Bu Değil

Üçüncü bölüm:

Birçok Kültüre Sarılmış

BÖLÜM II:

Uzaylı Altkültüründe Yılan

Bölüm dört:

Reptoidler...Sürüngenler—Hayır,
İnsansılar

Bekle... Sürüngen-

BÖLÜM III:

Yılanın Soyu

Beşinci Bölüm:
Nefilim Kalıntısı

Altıncı Bölüm:
Merovenj Bağlantısı

Yedinci Bölüm:
Yeni Çağ ve Yılan

Çözüm:
Yılanın Devam Eden Varlığı

son söz

notlar

dizin

yazar hakkında

Önsöz

benRene Andrew Boulay'in siparişini vermeyi ve okumayı hatırla *Uçan Yılanlar ve Ejderhalar*1991'de alternatif bir bilim posta siparişi kataloğundan alınmıştır. Boulay, uzak geçmişimizde, güneş sistemimizde 12. gezegenden -sözde NIBIRU Geçiş olarak adlandırılan- varlıklar tarafından ziyaret edildiğini öne süren Amerikalı yazar Zecharia Sitchin'in çalışmasına devam etti, çoğu uygarlığın, özellikle de Antik Sümer'in kurucularıydı. Sitchin bu varlıkların doğasını boş bırakırken, Boulay bu varlıkların sürüngen olduğunu iddia etti. Boulay, Nuh da dahil olmak üzere atalarımızdan bazılarının, Dünyalı insansıların ve Nibirian sürüngenlerinin genetik bir manipülasyonu olduğumuz için, hala sürüngen kökenlerinin fiziksel izlerini gösterdiğini gösteren İncil de dahil olmak üzere eski hesaplarda çok sayıda referans olduğunu savundu.

1990'ların başı, aynı zamanda, çoğunluğu Amerikalı olan binlerce kişinin "UFO kaçırma olaylarını" bildirdiği zamandı. Bu kaçırılardan bazıları sürüngen varlıklar olarak tanımlandı. Bu iki bileşen, Britanya Kraliçesi II. Elizabeth'in aslında kılık değiştirmiş bir sürüngen olduğunu ilan eden İngiliz komplo yazarı David Icke tarafından karıştırıldı - onun iddialarını garanti eden bir hile, eski bir BBC spor sunucusunu seven İngiliz tabloidleri de dahil olmak üzere manşetlerde yer alacaktı. gibi çirkin iddialarda bulundu. Aslında, iddiası, 1980'lerin popüler bilim kurgu televizyon dizisinde görülebilenlerle çok eşitti. V,hangi bir tasvir

Dünyayı kolonize eden sürüngen uzaylı türleri.

İnsanlığın kaderini denetleyen sürüngen derebeylerinin olduğu teması, modern komplo literatüründe güçlü bir varlıktır. Popüler televizyon programında görüldüğüm gibi *Antik Uzaylılar*ve sonuç olarak insanlar benim editoryal katkım olduğunu varsayıyorlar, en sık sorulan sorulardan biri, komplocu Sitchin'in varsayılan sürüngen derebeylerimize verdiği Annunaki'ye özel bir isim olup olmayacağı.

Elbette şu anki zihniyetimiz David Icke ile başlamadı; sadece çok daha eski olan ve sürekli popülerliğini koruyan bir arketiple oynadı. Mukaddes Kitaptaki tüm kötülüklerin kaynağı, yaygın olarak sürüngen bir varlık olan bir yılan olarak tanımlanır. Yılanın İncil'de işlediği görünen suç, Adem ve Havva'ya bilgi sağlamak açısından oldukça önemsiz olsa da -Hristiyanlık popüleritesi ve gücü arttıkça, kötülüğü Lucifer ve şeytan şeklinde kişiselleştirmeye çalıştı, bu da şeytanın konuşan yılanıyla özdeşleşti. Eden'in bahçesi.

Şeytan, en belirgin tanımlayıcılarınızdan biriyse, bu kültürel bir fenomen olmasına rağmen, yılanların popülerlik yarışmalarında yokuş yukarı bir mücadeleyle karşı karşıya kalması şaşırtıcı değildir. Yeni Dünya'da Tüylü Yılan Quetzalcoatl bir kültür getirici olarak görülüyordu, Vizyon Yılanı ise Maya kralının yeraltı dünyasından bilgi almasına yardım ediyordu. Yılanların her zaman kötü olarak görülmediğini gösterse de, İncil'deki kayıta bile zeki yılanların atalarımıza bilgi sağladığını gösterir.

dünya dışı bilgi.

Kilise tarafından neredeyse iki bin yıldır tüm kötülüklerin kökü olarak tanımlanan bir konu ile, malzemeyi araştırmak kolay bir iş değildir. Sitchin ve Icke, sürüngen arketipinin bulanık sularında mahsur kalan uzun bir araştırmacılar listesinden sadece ikisi. Scott Roberts, neyse ki, cesurca az sayıda insanın ortaya çıktığı yerlere gidiyor ve konuya dengeli, yenilikçi ve anlayışlı bir yaklaşım sunuyor.

Bize bilgi getirme konusunda tutarlı, kültürler arası bir üne sahip görünen sürüngen komşumuzla yeniden tanışmanın zamanı geldi. Öğrenmemizin tam zamanı....

Philip Coppens
8 Ağustos 2012

önsöz

"İnsanlık, tanrılar ve hayvanlar arasında yarı yolda duruyor."

- Plotinos

WDünya dışı sürüngenlerin her zaman esrarengiz ırkı hakkında bir kitap yazmak, tarihsel İsa'nın kutsallığı hakkında bir kitap yazmak kadar basit bir görevdir. Mit ile bilim, tarih ve din arasında gidip gelen, hepsi de sağlıklı dozda "gerçekleri göster" şüpheciliğiyle yumuşatılan bu kavram, insanı, gerçeği şüphenin gölgesinin ötesinde saptamanın neredeyse imkansız olduğu yolundaki zor sonuca götürebilir. çabalarında imkansızdır. Karşılaştırmalı tarihsel ve dini temas noktalarının etkileri o kadar geniş kapsamlıdır ki, kişinin etkili olgular aramak için izlemesi gereken mitlerin kıvrımları, kesinlikle onu tefekkür ederken çıldırabilir.

Din ve bilimin bana nereden geldiğim ve neden burada olduğum hakkında söylemediği şey nedir? Ve neden hem korkulan hem de saygı duyulan bir varlık olan Yılan, insanın puslu hayalleri ve güçlendirilmiş maneviyatlarıyla bu kadar ayrılmaz bir şekilde bağlantılıdır?

Ben çocukken karanlıktan ölesiye korkardım.

O zamanlar, kuzey Minneapolis'in en uzak noktalarındaki mahallemimin etrafındaki birkaç şehir bloğunu kapsayan ve batıdaki yoğun orta sınıf banliyösü boyunca en yakın yerleşim bölgelerine kayan bir gazete dağıtım rotam vardı.

Mississippi Nehri'nin kıyısında. Bir gazeteci olarak, yolumdaki insanların gazetesinin bir kopyasını almalarını sağlamak okul sonrası sorumluluğumdur. *Minneapolis Yıldızı* her öğleden sonra, yemek saatinden önce. Bu, işimin bana haftada yaklaşık 8 dolar kazandıran kolay kısmıydı. (1970'de bu bir okul çocuğu için büyük paraydı.)

İşimin zor kısmı Pazar sabahı rotasıydı. Pazar gazetesi, günlük gazeteden üç kat daha kalındı ve saat 3 civarında kalkıp gazete kulübesine (bölgemizde, evimden yaklaşık altı blok uzaklıkta bulunan toplama yeri) gitmemi ve toplamamı istedi. rotam için kağıdın birkaç bölümü. Daha sonra bu kağıtları büyük, metal, parlak sarı, iki tekerlekli arabama yükledim, çünkü bunlar çok kalın ve kanvas çantamda taşıyamayacak kadar hantaldı.

Evimiz bir köşede oturuyordu ve iki bitişik sokağın tepesindeki sarımsı sokak lambasına rağmen, gazete kulübesine yürümek için kalktığımda bahçemiz her zaman gecenin siyah gölgelerine gömülürdü. Orada evin arka beton basamaklarında durduğumu, karanlık avluya atladığımı ve kağıt arabamın sarı sapını tuttuğumu hatırlıyorum. Onu yerinden çekip, koşardım, avlunun içinden loş sokağa doğru koşardım. Etrafımda 12 metrelik bir güvenlik çemberi oluşturan akkor ışığın altında dururken, gecenin karanlığındaki boş sokağa bakar ve aradaki karanlıkta attığım sprinti düşünürdüm. Tüm cesaretimi toplayıp, sarı, iki tekerlekli demirimi arkamda tutarken, gözlerimi yeniden sıkıca kapatır ve tüm gücümle

Bir sonraki sokak lambası, rotamdan sapıp caddeyi kaplayan gölgelere girmediğimden emin olmak için bir anlığına gözlerimi kısıtı.

Bu kör başarıyı, genellikle diğer çocukların kağıt arabalarını yüklediği oluklu teneke kulübenin güvenliğine ulaşana kadar her köşede tekrar ederdim.

Bende karanlıktan böylesine bir korku yaratan şeyin ne olduğunu bilmiyorum. Belki saatlerce izliyordu *Karanlık Gölgeler*, Beni korkutan vampirler, kurtadamlar ve hayaletlerle dolu bir gösteri. Ya da belki de ben daha hayattayken çalılardan fırlayıp bağırsaklarımı yiyip bitiren, tekmeler ve çığlıklar atan uzaylıların ve canavarların düşüncesi idi. Sonra tekrar, tüm bu şeyler basitçe benim bilinmeyene karşı doğuştan gelen korkumla birleşmiş olabilir - hepimizin sahip olduğu bu his, karanlık bir odaya girdiğinizde veya gölgeli bir oyuktan geçtiğinizde sizi karıncalandırıyor, kesinlikle bir şüphe gölgesinin ötesinde. - başka bir dünyaya ait, etobur bir varlığın yaşadığı yer. Bilinmeyen her zaman, en korkunç kabuslarımızı doğurduğumuz ve beslediğimiz yer olan hayal gücünün ilkel balçık olmuştur.

Çocukluk arkadaşım ve gazeteci arkadaşım Doug Beman ve ben, birçok Pazar sabahı, arabalarımıza yığılmış gazetelerin üzerine uzanır ve -sadece beşinci sınıf öğrencilerinin yapabileceği gibi- bir köşe sokak lambasının altında en erken gümüşi şeridi beklerken felsefe yapardık. - doğu ufkunda mavi. Bir şafak öncesi sabahı, bizden yaklaşık 50 metre uzakta bir kedinin yoldan yavaşça geçtiğini gördüğümüzde,

ya da Tanrı gelip bizi gözetlemek için o kedinin biçimini almamıştı. Bu akıl yürütmeyi aldık ve varoluş alanımızda başımıza gelen ve böyle bir teofani yaratabilecek tüm farklı şeyleri düşünerek daha da derin derin düşündük (bu özel kelimeleri kullanmadık, çünkü bizim 10'umuzun çok dışındaydılar. -yıllık sözlük). Oturup konuşurken birbirimize baktık ve ikimizin de gözyaşları döktüğümüzü görünce şaşırdık - üzüntüden ya da kontrol edilemeyen herhangi bir ağlamadan değil, psişemizde çok yakınımıza vuran bir şeyden, çok derinden, bilinçaltı seviyesi. Ve o andan itibaren, Tanrı'nın veya meleklerinin gerçekten var olduğunu ve istedikleri herhangi bir şekil veya biçimde önümüzde tezahür edebileceğini belirledik. Ve o günden sonra kedi, doğurgan, özel, küçük dinimizin nesnesi oldu.

Şimdi, yaklaşık 40 yıl sonra, bunun eskilerin gece yanıp sönen meşale ışığının altında oturup felsefe yaptıkları, gökyüzüne baktıklarında, ancak bazı astronomik fenomenler veya açıklanamayan olaylarla kesintiye uğradıkları zamanki deneyimlerine çok benzeyebileceğini hayal ediyorum. Orada karanlıkta bir şeyin tanınmayan hisırtısı, arkadaşımın benim geleceklerinde birkaç bin yıl deneyimlediğimiz aynı türden derin düşüncelere yol açıyor.

Dindar kedileri neydi, merak ediyorum? Onlar için, tefekküre dalıp dalgın dalgınlıklarının ortasında tapınmalarını bu şekilde yakalayabilecek nesne kim veya ne oldu? Onlara tanrıları tasavvur etmelerine ve karanlıktan devleri öyle hayal etmelerine neden olan şey neydi ki, bunlar çok geçmeden yerel uçurumun yüzeyine sonsuza kadar kazınmış, adanın köklerinden elde edilen boyayla boyanmıştı.

köylerinin çevresinde yetişen bitkiler?

Ya da belki de eski karşılaşmaları çok daha somuttu: uzak kabilelerden insanlar ilk kez köylerinde ortaya çıkıyorlardı - çölden, tepelerden, gökyüzünden ve hatta muhtemelen yıldızlardan gelen varlıklar. Ve bu karşılaşmalardan, nesiller boyu efsanelere ve mitlere dönüşen sözlü hikayeleri doğdu.

Ardından *Nefilim'in Yükselişi ve Düşüşü*, İnsanlığın gelişimini kesintiye uğratan ve etkileyen insan dışı zekalar tarafından eski zamanlarda insan ırkının ziyaret edildiğine dair kanıtları ve teolojik, antropolojik ve karşılaştırmalı kültürel hesapları inceleyen ve inceleyen bu sayfalar, davayı bir adım daha ileri taşıyacaktır. "Dünya dışı" zekalar tarafından ziyaret edildiğimizi öne süren birçok efsane var, öyle ki popüler kültürümüze, entelektüel diyaloglarımıza ve hatta dinlerimize ve maneviyatlarımıza nüfuz etti. Aslında, UFO'ların varlığını desteklemek için Tanrı'nın varlığını desteklemekten daha fazla "kanıt" var - ve Tanrı'nın hiçbir zaman gerçekten de inananların yürekten kabulünün ötesinde kendini kanıtlamakla açıkça ilgilenmediğini görmek, bu oldukça özlü beyan.

Bu dünyanın dışından, insanları hamile bırakan varlıkların kavramları, bugüne kadar insanlığın kendisi kadar eskidir. Ve bu tarihler ve hesaplar, insan mitolojisi, efsanesi, dini ve batıl inançlarının büyük bir bölümünü oluşturmuştur. Peki ya bu eski ziyaretler ve insan dışı zekalarla karşılaşmalar, "ilk" olaylardan çok daha azsa?

İletişim"? Ya bu ırklar homo sapiens'in DNA'sını manipüle ettiyse ve Reptilian-hominid derebeylerinin emrini ve işini yapmak için bir "köle ırkı" yarattıysa?

Eski uzaylı kesintisi teorisi ve dünya dışı sürüngen ırklarının olasılığı yeni değil ve tedarikçileri onlarca yıldır bu konuda yazılar yazıyor ve teoriler üretiyor. İlk insanlar yıldızlarla kaplı gece gökyüzüne hayretle baktıklarından beri, açıklanamayan gizemleriyle merak uyandıran gizemli, ulaşılamaz bir evrenin görünüşte cevaplanmamış soruları ilgimizi çekti. İlk mitolojiler ve efsaneler, göklerde kükreyen gizemli nesnelerin ikinci derece kanıtlarını verir. Eski tabletlerin parçaları ve eski belgelerin parçaları, gökyüzündeki olağanüstü, açıklanamayan tezahürleri tanımlar ve hemen hemen her kültür ve din, eski zamanlarda insanlığı ziyaret eden meleklerin, iblislerin, şeytanların ve tanrıların ziyaretlerini anlatır. Ve insanlık, emekleme döneminde, gökten gelen bu ziyaretleri anlayabilecekleri tek terimle anlattılar. Elbette onlar tanrılarıdır.

Bu onlarca yıllık – hatta asırlık tartışmaya rağmen, yaratılışın ve uhrevi etkileşimin dini ve manevi unsurlarını ve bunun tersini çürütmeye meyilli ateist bir bakış açısıyla başlayan birçok dezenformasyon ve yanlış bilgi var. yerleşik geleneksel teoloji çerçevesinin dışında kalan herhangi bir şeyi çürütmeye veya reddetmeye çalışacaktı.

Laik bir toplum olmasına rağmen, günümüzün maddi güvenlik ağlarına ve laissez-

Yerleşik kuşak dini mezheplere adil bir şekilde bağlılık, insanların eski maneviyatlara ve gizli batıl inançlara dayalı bir çekimi vardır. Geleneksel inançlar ve manevi köklerle daha derin bir bağlantıya benzeyen herhangi bir şeye karşı dışarıdan küçümseyici bir tutum sergilese de, genellikle bir inanç ya da din içinde büyümüş olmanın neredeyse özür dileyen bir kabulüyle birlikte, açık cephe daha derin, içinden çıkılmaz - henüz- Tanrı'nın, UFO'ların, hayaletlerin, meleklerin, iblislerin ve aradaki her şeyin büyüyle karıştırılmış teo-felsefi sorulara karşılıksız çekim. Bilimsel dogmaya gelince, çoğu insan bilimleri, ya çok kafa karıştırıcı ya da duygusal olarak maddeden ayrışabilen "matematiksel şeyler" ve herhangi bir tür günlük hayata dahil etmek için çok daha az şey olarak reddeder ve onları tamamen görmezden gelme eğilimindedir. Morgan Freeman, evren veya genetik hakkında bir gösteri anlatmadıkça, bilim, inekler, inekler ve akademi dünyasına indirilmiş bir şey haline geldi. Neden, asla bira içen, sosisli sandviç yiyen, bez değiştiren ve Higgs Bozonu üzerine yeni teorisini ortaya koyan bir bilim insanı bulamazsınız... değil mi?

Tüm dışsalıkları soyup çoğu insanın kalplerini açığa vurduğunuzda, özünde onların kim olduklarını, nereden geldiklerini, neden var olduklarını ve orada başka neler olduğunu bilme ihtiyacı vardır - ne kadar çok olursa olsun. dünyanın geri kalanını bu şeyleri önemsiz gördüklerine inandırmaya çalışırlar. Mit, efsane, teoloji ve meta-bilim, aksi takdirde kendilerini savunduklarına dair hiçbir dış belirti vermeyecek olan çoğu Amerikalı'nın temel inançlarını ve inançlarını oluşturur.

bu tür değerler, basit bir merak düzeyinde bile.

Bu kitap şunları temsil eder:*bitmeyen kitap*, 220 ya da öylesine sayfalarda bulunur. Kendinizi, zaman zaman, tarihsel ve dilsel materyalleri sıralarken gerçeklere ve ayrıntılara derinlemesine yerleşmiş bulacaksınız, ancak ben öyle bir şekilde sundum ki, umarım, küçük mizah ve mizah parçalarıyla doluyken heyecan verici ve aydınlatıcıdır. anekdot rantları. Başka yerlerde, mit ve antropoloji arasında net bir bağlantı kurmaya çalışırken, yolun ortasındaki konumlandırmamla karışık pedagojik felsefeme katlanacaksınız. Bu sayfalarda tartışacağız ve umarız ki düşünceyi kışkırtacağız, hepimizin bu asırlık soruların cevaplarını, binlerce yıl önce dünyayı sadece şu amaç için ziyaret eden bir varlık ırkının çok odaklı bir incelemesi yoluyla bilmemiz gereken doğuştan gelen ihtiyacı ele alacağız. sadece birlikte yaşamak değil, bir astlar ırkı yaratmak ve manipüle etmek.

Bilimsel bir yaklaşımdan yararlanarak, biraz da tasasız bir entelektüelizmle harmanlanmış, daha derin bir düzeyde, Eski Ahit'in Yaratılış kitabındaki tanıdık hikayeleri, çeşitli kaynaklardaki benzer, karşılık gelen açıklamalarla birleştirerek inceleyeceğim. diğer kültürler, dinler ve maneviyatlar, dünya dışı kesintiler ve erken insanlıkla ilişki teorilerini sonuna kadar açarak, böylece sadece mitoloji ve ufolojik "şehir miti" olarak bir kenara attığımız şeylere meydan okuyor ve yeni bir ışık getiriyor.

Ya insan olmayan zekalar, melez bir insan ırkını miras bıraktıysa?

Bu kitap, kültürler arası teolojik hesapların yanı sıra korku tacirlerinden, İlluminati'den ve insanlıkta olup bitenlerin perde arkasının perde arkasını kullanan mevcut Yeni Çağ hareketlerini araştırıyor. Merovenj soyunu, Nefilim'in soyunu ve Sürüngen ve insanlığı yok etmeye, yardım etmeye ve/veya desteklemeye çalışan diğer yabancı ırkların varlığını keşfedeceğiz; bunların tümü, Dünya'da yılanın varlığına dair eski dini mitolojiye karşı tehlikeli bir şekilde denge kurarken. ve antik tarih ve dinler boyunca.

*Nefilim'in Yükselişi ve Düşüşü*Dünyanın karşılaştırmalı dinleri, kültürleri ve arkeolojisi tarafından desteklenen antik geçmişimizdeki insan ırkına çok büyük bir şey olduğunu belirledi. Arkeolojik kayıtlardan, antropolojik araştırmalardan ve karşılaştırmalı dini incelemelerden yararlanarak, bugün dünyada zaten çok açık ama gizli ve kodlanmış olanı ortaya çıkarmak için daha da derine iniyoruz.

Aynı derecede büyük bir bilimsel bakışı ve tedaviyi hak eden son derece büyük bir konu. Bu, bu sayfalarda tüm açılar kapsamlı bir şekilde ele alabileceğimiz ve her konuya kesin cevaplar verebileceğimiz anlamına gelmiyor. Ancak bu sayfalar, sorulara yeni bir açıdan bakmaya başlamak için harika bir yer oluşturmaktadır.

İnsanların bir konuyu böyle bir kitapta sunduğunuzda, tam olarak nerede durduğunuzu bilmek istedikleri söylendi. Benden bulacağınız şey, bilim ve inanç, mitoloji ve arkeoloji, efsane ve tarih arasındaki çiti aşan biri. Onlar

hepsi birlikte orada ne var olduğuna dair daha net bir anlayış getirmek için birlikte çalışır. Birini diğeri olmadan elde edemezsiniz - ve bu, birini diğeri bırakmanın yanılıdır, çünkü defalarca ileri sürdüğüm gibi, basitçe delinemeyen ve bilimsel olarak kabul edilebilir olmasına rağmen ölçülemez olandan kaçınan perdeler vardır. felsefi olarak sorumsuzdur.

“Mitten daha doğru bir şey yoktur: tarih, miti gerçekleştirmeye çabasında onu çarpıtır, yarı yolda durur; tarih başarılı olduğunu iddia ettiğinde, bu bir aldatmaca ve yanılığdan başka bir şey değildir. Hayal ettiğimiz her şey gerçekleştirilebilir. Gerçek olmak zorunda değildir: O sadece neyse odur.”

— Eugene Ionesco

giriş

"Yılanlar. Neden yılan olmak zorunda?"

- Indiana Jones

Eher gece yılanı benzer bir adam beni evimde ziyaret ederdi. İçeri nasıl girdiğini veya nereden geldiğini bilmiyorum. Tam oradaydı, 1 metreden daha uzundu, pürüzsüz, hassas pullara sahip, yeşilimsi kahverengi teni vardı, dokunuşu neredeyse ipeksi ve bana bir kobra ya da başka bir tür şık sürünge hissi veriyordu. Gözleri büyük ve parlak siyahtı ve yanardöner bir sarı parıltıya sahipti. Konuştuğunda sesi dipsiz bir kanyon kadar derin ve boştu, aynı anda hem açgözlü hem de baştan çıkarıcıydı. Nefesinde hafif bir tarçın kokusu vardı. Galaksinin başka bir yerinden, Orion's Belt'te bir yerde olduğunu ve benim "Onların" uzun, çok uzun zamandır izledikleri biri olduğumu söyledi...

Bu, birkaç yıl önce adını çoktan unuttuğum bir kadının bana anlattığı bir hikayenin başlangıcı. Kendisini kendisine insanlığın yok edilmesi üzerine kurulmuş düşmanca bir ırkın bir parçası olarak tanımlayan korkutucu ama yardımsever bir yaratığı anlatmaya devam etti - bu, insanlığın ilkel geçmişinde çok uzun zaman önce belirlenmiş bir rota. Bu kadın bana bu varlıkla ilgili yaptığı çizimlerin yanı sıra çok daha açıklayıcı ve bazen de oldukça cinsel bir anlatı gönderdi. Onlar da yol boyunca yok oldular, her türlü tuhaf komplo teorisinden çok benim kendi köhne dosyalama sistemimin bir sonucu olarak.

Yıllar boyunca duyduğum bu tür varlıklarla ilgili diğer birçok benzer hesapla birlikte onun hikayesi, beynimin arkasına düştü, dosyalandı: "İlginç ama Çılgın". Orada mecazi bir zihinsel güveçte oturdu, yavaşça kaynadı - yol boyunca her türlü karakter ve kaynak tarafından sağlanan malzeme parçalarını bilinçsizce ekledikçe zenginlik ve lezzet içinde büyüyen sürungen bir "taş çorbası". Arada sırada tencerenin kapağı tıkırdayarak, doyurucu et suyunun buharlı, kokulu bir aromasını yayar ve beni orada, aklımın mutfağında bir şeyler pişirdiğimin farkındalığına geri getirirdi. Pişirilen şey ise teoloji, arkeoloji, ufoloji, psikoloji, kozmoloji, antropoloji ve aradaki diğer tüm küçük "oloji"lerin muhteşem, harmanlanmış bir karışımıydı.

Yakın zamanda çalışmamı bitirdikten *Nefilim'in Yükselişi ve Düşüşü*, Kendimi çok gergin bir ruhsal ve duygusal huzursuzluk içinde buldum. Ya Tanrı'nın kim olduğuna dair (en azından benim için) katlanarak genişletilmiş bir görüş açmıştım ya da özünde onun varlığını tamamen ortadan kaldırmıştım. Ya İbrani ve Hristiyan kutsal kitaplarının tanrısı, manastıra kapanmış, köktendinci akademide bana öğretildiği gibi vardı ya da onu merdivende birkaç basamak indirerek, insan üzerinde bir miktar güç sahibi olan insan dışı varlık düzeyine indirerek onun tanrısallığını fiilen ortadan kaldırmıştım. yaratmak, üremek ve yok etmek için yarış. Bana göre bu bir inanç krizini temsil ediyordu ve bir zamanlar çok sıkı bir şekilde bağlı kaldığım ve çok derinden inandığım teolojide vücut bulduğu şekliyle "masumiyeti kaybetme"nin yas sürecine girdim. Teolojim karşı durmak zorunda kaldığında

tarihin hücumu, karşılaştırmalı din, birikimli kültürel mitolojiler ve arkeolojik kayıtlar, dini pratiğimle ilgili her şey sanki büyük bir kasırga tarafından yırtılıp açılmış ve çıplak bırakılmış gibiydi. Ve geriye kalan tek şey, pragmatik düşüncenin ve sağduyunun gerçek bir nükleer kışının sert soğuşunda titreyen, dini izolasyonun koruyucu pelerinini ortadan kaldıran çıplak bir inançtı.

Aden Bahçesi'ndeki Yılan, hikayeyi din veya mezhepsel yorum filtresi olmadan izleyebildiğimde, tarihsel etkinin tamamen farklı rolünü üstlendi. İbranice İncil'in Yaratılış Kitabı'nda tanımlandığı gibi bu yaratığın, ilk insanlara bilgi ve aydınlanma getiren düzenbaz varlıkların diğer birçok kültürel hikayesiyle eşanlamli olmasa da benzer olduğunu görebildiğimde, kodlanmış çok daha büyük bir resmi gördüm. İncil'deki kutsal kitapların bu sayfalarında. İnsanlar din ve mezhepsel maneviyat çerçevesinin dışına çıktıklarında, kendilerini, baştan sona örülmüş içsel ortak iplere sahip sayısız çeşitli hikayeleri görebilmenin eşsiz bir noktasında bulurlar.

Daha çok, geçen yüzyılın başında üst tabaka toplumunun kültürel caddelerine hükmeden o görkemli, eski tiyatrolardan birine girmek gibi. Tiyatroya girip ana koridorda yürürken, yaldızlı proscenium ve ışıltılı avizeler, gösteri sanatı için bir vitrin olarak inşa edilen tiyatro sarayının ihtişamını parlattı. Ve orada, koridorlarda sıra sıra peluş kadife koltuklar vardı, hepsi birbirinin aynısı ve hepsi bir arabanın ağırlığını taşıyabilecek kapasitedeydi.

her gece patron Yine de aynı yapı ve görünümlerine rağmen, her sandalye sahnede gerçekleştirilen gösterinin farklı bir perspektifini taşıyordu. Hangi koltuğa yerleştiğinize bağlı olarak, önde yapılanlara bakış açınız değişiyordu. Bazı koltuklar yan yanaydı, dolayısıyla bakış açıları neredeyse aynıydı; diğer koltuklar, balkonun uzak yanlarından, arkalarından veya uzak son sırasından manzaralar sağlıyordu. Hatta bazı koltuklar kısmen görüş engelliyordu. Ancak kelimenin tam anlamıyla, matematiksel anlamda, sahnede oynanan gösterinin tam olarak aynı bakış açısına veya görünümüne sahip tek bir koltuk yoktu. Ama bir şey de kesindi: O tiyatrodan nerede otursanız oturun ve gösteriyi hangi noktadan izlerseniz izleyin, performans değişmedi.

Algı gerçeği değiştirmez; sadece pratiği değiştirir. Sahnedeki gösteri nerede oturduğuma veya hangi açıdan baktığıma göre değişmez. Sadece benim algım değişiyor. Yani işin püf noktası seyircinin bir parçası olmak değil, oyunun bir parçası, oyuncu kadrosunun bir üyesi olmaktır. Bir gözlemcinin aksine bir katılımcı.

Yarıda kesilen bir ırkın İbranice hikayesi kodlanmış bir hikayedir: Adem ve Havva, Yılan, onların zürriyeti, insanlığın düşmüş hali ve öfkeli bir tanrının ilanı. Bunların hepsi, her ikisinde de kapsamlı bir şekilde bahsettiğim gibi, şifreli bir kapak hikayesinin unsurlarıdır. *Nefilim'in Yükselişi ve Düşüşü ve Kayıp Medeniyetler ve Geçmişin Sırları*. Ton ve iplik bakımından yüzlerce başkasına benzeyen İncil masallarının titizlikle gömülmüş mesajlarından çok daha büyük bir mesaj var.

eski zamanların insan ırkıyla etkileşime giren olağanüstü insan dışı varlıkların kültürel dini mitolojileri. Bu kültürel hikayelerin neredeyse tamamında ortak olan, tüm insanlık tarihi boyunca devam eden artık kan bağlarının ortak yönüdür.

Buna dini mumbo-jumbo veya teolojik manipülasyon deyin. Buna mesih soyunun kurulması ve akraba Kurtarıcı'nın gelişini engellemeye yönelik karışık ırk olarak bakın. Ancak, nasıl bakarsanız bakın, devam eden kan bağlarının hikayesi, yılanın ve kadının tohumu arasında var olacak bir düşmanlığın ilk ifadesinden, tarihsel İncil'e kadar eşzamanlı bir tema olarak kalır. Eski Ahit pasajlarında her zaman var olan, uyanık gözün her zaman dikkatli olmasını teşvik etmek için orada bulunan soy kütükleri. *saf insan çizgisim* uhalif karışık kan soyuna karşı.

İnsanlık, en başından beri tarihsel kayıtlardan günümüze kadar uzanan alternatif bir soyu ortaya çıkaran insan olmayan varlıklar tarafından ziyaret edildi - yılanın soyu. Ancak, boşlukların yarısının dolu olduğu, ancak diğer yarısının tamamen boş ve boş kaldığı bir dama tahtası gibi sadece parça parça parçaları görüyoruz.

“Büyük uyanışlar”, yeni manevi hareketler veya aşırı titiz komplo teorileri ile birlikte hızla yaşanan biri değilim. Bana göre hepsi genellikle, ya iyi olmayan hipotezlere karşı üretilmiş duygusal tepkilerin malzemesi olma eğilimindedir.

araştırılmış—tarihsel, ruhsal, antropolojik olarak - ve çoğu zaman karmaşık ancak yaratıcı yapılarına rağmen iyi ifade edilmezler. Bu tür teorik hareketlerin çoğu, yeni ve heyecan verici bir şey bulma arzusuyla desteklenen, farkında olmadan “gerçekliği askıya almak” veya zihni sıradan şeylerden uzaklaştırmak için tasarlanmış unsurlarla dolu, hayali kaprislere fazlasıyla güveniyor. siyasi muhaliflerin hedef alınması.

İnsanlık tarihi boyunca pek çok kez, sahneye patlayan, teorik maneviyatları, siyasi komploları ya da siyasi komploları yayan devrimci yeni hareketlerin yıkıcı derecede korkunç sonuçlarını gördük. *vox populi*, *vox Dei*, ancak uzun vadede, özü ve uzun ömürlülüğü olmayan, kendini mesih ilan edenlerin şehit edilmesi ve öğrencilerin öldürülmesi, intiharı veya dağılmasıyla sonuçlanan, yalnızca tavada parlamalardan biraz daha fazlası olur. Yine de bir dayanak kazanan ve kitlesel takipçiler toplayan bu hareketler, ırkçı bağnazlığın, soykırımın, siyasi yabancı düşmanlığının ve holokostun daha karanlık unsurlarına yöneliyor, potansiyel adanmışların ve aynı şekilde gayretli takipçilerin korkularına hitap ederek ağırlık ve ivme inşa ediyor.

İnsanlar her zaman zaten sahip olduklarından farklı veya tatmin olmaları gerektiği söylenenden daha heyecan verici bir şey ararlar. Manevi, politik ve komplo temelli hareketler, genel olarak, içimizde derinden kök salmış köklü dinlere, maneviyatlara, bilimlere ve hükümetlere rağmen, içinde, çevresinde ve bunlara rağmen gelişir.

toplumlar ve kültürel tarihler.

Madalyonun diğer tarafında, köklü felsefelerin, dinlerin ve siyasi zihniyetlerin derinliklerinde, paradigmayı yerleşik düşünce biçiminden uzaklaştırma eğiliminde olan gömülü mesajlar ve kodlanmış diller vardır. Bu yeni bilgi bir kez dile getirildiğinde ve yayıldığında, yerleşik manevi inanç ve uygulama sistemleri geliştirilir, genişletilir ve birçok durumda iyi kurulmuş, sağlam bir şekilde yerleşmiş bir felsefenin tarihini yeniden yazar. Sonuç olarak, yeni bükülme bazen yeni bir uyanış veya yeni bir komplo teorisi gibi görünebilir, gerçekte zaten var olan bir şeyin aydınlanması olduğunda - zaten orada olanın daha taze bir anlayışına dayanan bir genişleme.

Aden Bahçesindeki Yılan, doğası gereği alegorik ve büyük olasılıkla İbrani dini mitolojisinin malzemesi olsa da, insan soyundan gelenlerin damarlarında akan çok gerçek bir kan bağının ortaya çıkan anlayışının çok gerçek bir kaynağını temsil eden bir figürdür. tüm insanlık tarihi boyunca.

Gerçekten de insanlık için bir Sürüngen faktörü var ve dini ve kültürel ikonlarımızda parlıyor. Yılan, en eski ve en yaygın mitolojik sembollerden biridir. Yılanlar, insanlık tarafından bilinen en eski dini ritüellerden bazılarıyla ilişkilendirilmiştir ve hem iyinin hem de kötünün ikili ifadesini taşımıştır. İbranilerin Bahçedeki Yılanı'ndan Mayaların Quetzalcoatl'ına; Bhuddist Naga'dan erken Sömürge Amerikan bayraklarındaki çingiraklı yılan;

Afrikalı Dahomey ve Aido Hweido'dan İskandinav mitolojilerinden Jörmungandr'a; ve Ouroboros, büyük yaşam döngüsünü temsil eden kendi kuyruğunu yiyen antik Yakın Doğu yılanı. Sonra deniz yılanlarından St. George ve Dragon'a ve hatta tıbbi caduceus'a kadar her şey var.

Bununla birlikte, yılanın izlenebilir soylarında sadece sembolizm olsaydı, hikayenin eti ve kanı kısa, tatlı, pitoresk bir tarih dersi olurdu. Bahçedeki yılanın kapak hikayesini aydınlatmak sadece başlangıçtır. Onun ve sayısız diğer mitolojik ve kültürel muadillerinin kaynak noktasını belirlemek, eski insanın insan olmayan varlıklarla karşılaşmalarının somut kanıtlarını görmemizi sağlayacak ve eski mitolojilerin günümüze karışırken yüzeyinin altında yatan şeyi ortaya çıkaracak. hesaplar.

İnsan ırkı henüz herhangi bir uzaylı ırkla tam bir "ilk temas" yaşamadı - en azından hiçbirini ifşa edilmedi. Deneyimsel açıklamalarda bulunanlar genellikle şüpheli, bilimsel, dini ve hatta umutlu, inançlı kamplar tarafından poohlanır. Bununla birlikte, yalnızca insan dışı zekalar olarak tanımlanabilecek şeylerle etkileşimleri kaydeden sayısız eski belge ve metne sahibiz. Bu eski belgelerin çoğu, bu zekaları tanrıların, meleklerin, iblislerin ve ruhaniyet varlıklarının kendi versiyonları olarak sınıflandırır - Tanrı'nın Oğulları, Gözcüler ve onların soyuna ilişkin İncil hikayeleri, Nefilimler başlıca örneklerdir.

En dindarlara atılan eleştirilerden biri

belgeler, inanç kitapları oldukları için ölçülebilir tarihsel kaynaklar olarak güvenilemeyecekleridir. Mukaddes Kitap her zaman bu kapsamlı görevden almanın altına düşer. Bununla birlikte, eski halklar medeniyetin bu iki itici gücünü modern ilişkilerde yaptığımız gibi ayırmadıklarından, çoğu eski tarihi belge dini metinlerle eş anlamlıydı. İngiltere'de VIII. Bu güçler ayrılığının olmadığını akılda tutarak, Sürüngen yaratıklarının eski belgelerin metinlerini doldurduğunu unutmayın. Sadece küçük bir avuç alıntı yapmak için:

- ◆ Yılan Nachash, Cennet Bahçesi hikayesinde Havva ile etkileşime girdi ve onu hamile bıraktı.
- ◆ Yarı balık/yarı insan Oannes ve halkı, eski Mezopotamyalılara uygarlığı öğretmek için Basra Körfezi'nden çıktı.
- ◆ Cannanite tanrıçası Qetesh, yılan varlıklarla etkileşime girdi.
- ◆ Sümer edebiyatında Gılgamış ölümsüzlük güçlerini bir yılanla kaptırır.
- ◆ Sümer bereket tanrısı Ningizzida bir yılan olarak tasvir edilmiştir.

- ◆ Eski Yahudi (İbranice) Levi kabilesinin, Sürüngen "illuminati benzeri" derebeyleri tarafından yönlendirilen bir dalgalanma altında Avrupa'yı fethettiği söyleniyor.
- ◆ Sui Hanedanından Ho Ti, Çin'in Yılan İmparatoru olarak da bilinir (618).AD) yaralı bir yılan buldu ve onu sağlığına kavuşturdu, sonra ona bir mükâfatla döndü.

Ve bu sayfalarda keşfedeceğimiz gibi çok daha fazlası var.

Yılan, gerçekten de insanlık tarihi boyunca yaygın bir varlık olmuştur, dini yazılarımızı, tarihi kitaplarımızı ve mitolojik hikayelerimizi doldurmuş ve binlerce arkeolojik kalıntının yüzlerinde belirmiştir. Ve evet, UFO ziyaretleri ve dünya dışı karşılaşmalarla ilgili teorilerimiz, antik uzaylı altkültürü içinde ve boyunca belirleyici bir Sürüngen etkisine sahiptir. Sadece kelimeyi girin *sürüngen* Bir İnternet arama motorunda, son derece anlamsız ve belgesiz hareketlerden son derece politize edilmiş sözde dini hareketlere ve son derece güvenilir kişilerin gevşek belgelenmiş iddialarına kadar milyonlarca giriş bulacaksınız.

Bu kitabın açılış satırları, bir "yabancı" reptoid ırkının tek bir üyesiyle bir deneyimcinin etkileşim hikayesini anlatarak başladı. Şimdi, dini bir sembol, politik bir güç, mitolojik bir etki ve bir ırk olarak yılanın yanı sıra bu deneysel iddiaların doğruluğunu araştırmak için ilerleyeceğiz.

hem dünya içi hem de dünya dışı ırklar, türümüzün karşılıklı olarak yok edilmesi ve kurtuluşu üzerine eğildi.

BÖLÜM I
Yılan İmparatorluğu

Annunaki ve Sümerler

“[Mit ve sihir alemi] tehlikeli bir alandır: bol miktarda periler, iyi periler ve kötü periler, ejderhalar ve ejderha avcıları, tanrılar ve tanrıçalar, gerçek ve yalan, tarih ve efsane, bilim ve kurgu, ayrılmaz bir şekilde karışmış ve kaynaşmıştır. Ama arkeolojinin bununla ne ilgisi var diyeceksiniz? Arkeoloji, kemikler ve çakmaktaşıyla, çömleklerle, tavalarla ve deliklerle, taş ve metalle, kısacası, onları kazmak için malzeme kalıntıları ve küreklerle ilgilenir.”

— FJ Tritsch, “Mit, Büyü ve Arkeoloji”

GEn başa dönmek, herhangi bir mitolojinin köklerini ararken genellikle seyahat etmek için en iyi yerdir. Filizlenip büyüyerek bizi devlerin ve bulutlardaki altın kazın diyarına götüren devasa fasulye sırıgına dönüşen tohumları, yaradılışın bereketli topraklarında buluruz. Ve ister alegorik, ister mitolojik, efsanevi ya da masal gibi olsun, genellikle her zaman özünde yadsınamaz bir gerçek vardır - tüm hikayeyi başlatan şey. Ve bu konuda hata yapmayalım: Bir kez başladığınızda

Karşılaştırmalı antik hikayelerin derinliklerine, kodlanmış benzerliklerine ve ardından deşifre edilmesine, hem toz hem de öfke uyandıracak karışık bir yorum dünyasına giriyorsunuz. Havayı temizlemek, size kalan anıtsal görevdir.

Burada, aynı raylar üzerinde yüksek hızda birbirine doğru koşan iki tren gibi, tamamen zıt olan zihniyetler var. Sonunda felaket boyutunda bir çarpışma olması kaçınılmazdır - bu durumda, bilimin tekrar eden senaryosu ile inanç ve arkeoloji çarpışır (ve tam tersi). Ama her iki tarafta da bir muhasebe olmalı. İnanç ve inanç, kendilerini din ve mitolojinin bazen saçma sapan, mistik, kanıtlanamaz, kaprisli ve çoğu zaman muğlak ruhani ruhunu desteklemeye açarken, bilim ve arkeoloji - çoğu zaman büyük bir küçümseme ile - ölçülemez olanın kökünü kazıyarak budalalık olarak kaçınacaktır. kurgudan gerçek olarak tanımladıkları, kendi nesnellik ve önem anlayışlarına ne kadar dayanmış olurlarsa olsunlar - daha çok günün biliminin dünyanın evrenin merkezi olduğunu ve güneşin onun etrafında döndüğünü onayladığı zamanki gibi. Bunlar sadece mevcut bilgi ve yorumlara dayanan gerçeklerdi ve günün akademisi tarafından dini olarak bağlıydı - yani bilim, sınırlarının ötesine geçme ve konumlarını yeniden hesaplama yeteneğini geliştirene kadar, dünyanın, gerçekten de güneşin etrafında dönüyordu.

Şimdi, platform görevi görecektir küçük bir arka plan oluşturmaya çalışırken bana katlanın.

Sürüngenlerin gizli tarihini inceleyeceğiz.

Çıplak Gerçek

üzerinde çalışmamı bitirdiğimde *Nefilim'in Yükselişi ve Düşüşü*, Ofis koltuğumda oturduğumu ve uzun, sessiz bir süre tavana baktığımı hatırlıyorum. O dakikalarda az önce yazdıklarımı düşünüyordum. Yaratılış Kitabı hakkında hem Hristiyan hem de Rabbinik bakış açılarından yaptığım tüm araştırmalarda, kendimi gençliğimin Tanrısından gittikçe uzaklaşırken buldum. Bu kasıtlı bir uzaklaşma değildi, ancak kutunun dışına çıkıp geriye baktığımda, gençliğimde keşfettiğim Tanrı'nın, dogmatik sistematik teolojiden daha fazlasına daha yakından baktıktan sonra ortaya çıkan Tanrı ile aynı olmadığını gördüm. Büyüdüğüm Tanrı, kutsallık, iyilikseverlik ve nihayetinde sonsuz, fedakar, yatıştırıcı, kefarete eden sevgiydi. Her şeyi aşan, beni olduğum yerde kucaklayan, kendimden kurtaran bir aşkı onunki,

Belki de bu, olaylara olabildiğince objektif bir bakış açısıyla bakmak için “kutunun dışına çıkma” ihtiyacımın bir yan ürünüydü. Bu şeylerin tamamen akademik veya dünyevi bir incelemesiyle ilgili sorun bu gibi görünüyor: Kendinizi tuhaf, tuhaf, manevi ve mitolojik olanın olasılığından uzaklaştırdığınızda, kasıtlı olarak harikanın ve olasılıkların ötesine bakmaya, tüm araştırmaları steril bir filtreden geçirerek.

Daha da derin olan şey, araştırmaların laik bilim tarafından damıtıldığını ve Nefilimler gibi İncil temalı konulara bilimsel ve şüpheci yaklaşımın, İncil'in kelimenin tam anlamıyla herhangi bir biçimde alınamayacağına dair önyargılı bir fikir altında işliyor gibi görüldüğünü gözlemlemektir. tarihselliğini içerir. Bir eleştirmen *Nefilim'in Yükselişi ve Düşüşü* İncil kaydına herhangi bir doğruluk koyarak hata yaptığını belirtti. Bununla birlikte, bazı tarihsel verileri içeren bağlamsal temaların sunması amaçlandığından, zaman zaman belirsiz, sınırlı ve kasıtlı olarak ayrıntılı bilgilerde yer almasa da, Mukaddes Kitabın tarihsel sunumlarında oldukça reddedilemez derecede güçlü olduğu tekrar tekrar ölçülmüştür. tarihsel belgelerden ziyade bir inanç ilkesidir. Bu nedenle, tarihsel bilgiler bazen en iyi ihtimalle yarım yamalak. Bilimselliklerine karşı dürüst olan şüpheci araştırmacılar, İncil'deki hesapların tarihsel doğruluğuna dair ezici arkeolojik kanıtlara karşı çıkmayı giderek daha zor buluyorlar. Bununla birlikte, İncil'deki tarihsel gerçeklerin herhangi bir şekilde doğrulanması, hiçbir şekilde bu olaylara sarılmış inanç hikayesinin “gerçek” olduğunu vurgulamaz, ancak Yahudilik ve Hıristiyanlığın dini ve manevi yönlerinin yanı sıra, İncil'in tarihsel olarak doğru bir belge olarak doğruluğunu destekler. Ulusların listelenmesi, tarihi şahsiyetler, geleneksel ritüeller ve konuşma dili uygulamaları gibi şeyleri içeren İncil hesapları, arkeolojik kanıtlar ve antropolojik araştırmalarla doğrulanmıştır. Mukaddes Kitap tarihini eleştirme konusunda köşe taşlı kariyerlere sahip laik akademisyenler birçok kez ve konuşma dili uygulamaları arkeolojik kanıtlar ve antropolojik araştırmalarla doğrulanmıştır. Mukaddes Kitap tarihini eleştirme konusunda köşe taşlı kariyerlere sahip laik akademisyenler birçok kez ve konuşma dili uygulamaları arkeolojik kanıtlar ve antropolojik araştırmalarla doğrulanmıştır. Mukaddes Kitap tarihini eleştirme konusunda köşe taşlı kariyerlere sahip laik akademisyenler birçok kez

daha önce efsane olarak kabul ettikleri İncil'deki açıklamaları doğrulayan yeni keşifler tarafından küçük düşürüldüler (akademik utanç). Bunlar arasında, adı bilinmeyen Hititlerin, İsrail Kralı Davut'un, Gatlı Goliath'ın ve Nasıralı İsa'nın yaşamı sırasında Yahudiye'nin praefect'i Pontius Pilatus'un varlığı gibi keşifler vardır. İncil arkeolojisindeki çalışmaları 1.500'den fazla antik sitenin keşfine yol açan 20. yüzyıl Yahudi arkeologlarından Nelson Glueck, bunu şöyle ifade etti: Açık bir şekilde veya kesin olarak doğrulayan çok sayıda arkeolojik bulgu yapılmıştır.

İncil'deki ayrıntılı tarihsel ifadeler. "1

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde - bazılarının İncil kaydının yanlış olduğunu ve yalnızca inanç hikayeleriyle dolu olduğunu düşündüğü gibi - tarihsel olayların İncil'e ait olmayan hesaplarıyla karşılaştırıldığında, kutsal anlatılar sarsılmaz bir gerçekliği ortaya çıkarır. 1919 tarihli makale koleksiyonunda ve diğer dergi çalışmalarında, *Eski Ahit'in Bilimsel Bir Araştırması*,⁴⁵ eski dilde ve lehçede akıcı olan RD Wilson (İbranice, Aramice, Asurca, Fenike, Sümer Babil lehçeleri, Etiyopyaca gibi ortak etimolojik kökenli tüm İncil dillerini ve ayrıca birkaç Mısır ve Fars lehçesini içerir), Masoretik metinlerde (Eski Ahit) adı geçen 10 farklı milletten 29 farklı hükümdarın titiz bir analizini yaptı. Karşılaştırmalı analiz yoluyla, bu hükümdarların her biri, aşağıdakileri içeren laik tarihçiler tarafından belgelenen karşılık gelen arkeolojik eserlere sahipti.

onların isimler, hece hece, ünsüz-by-ünsüz. Wilson, İncil kayıtlarında kaydedilen monarşik isimlerin, laik tarihçilerin ve arkeolojik eserlerin bulgularıyla eşleştirdiğini ve kralların kronolojik sırasına en ince ayrıntısına kadar tam olarak uyduğunu gösterdi. Tersine, Wilson ayrıca birçok laik tarihi hesabın genellikle büyük yanlışlıklarla dolu olduğunu ve sonunda oldukça güvenilmez kabul edildiğini gösterdi. Ptolemy, ünlü İskenderiye Kütüphanecisi ve hatta Herodot, kraliyet isimlerini belgelemede korkunç derecede hatalıydı ve birçok durumda isimleri (İskenderiye Kütüphanesi'nde) kendileriyle karşılaştırıldığında neredeyse tanınamayacak kadar yanlış yazdılar. ilgili arkeolojik eserler veya antik anıtlar. Araştırmaları, her türlü doğru doğrulamayı oluşturmak için daha fazla kanıt araştırması gerektiriyordu.

Kutsal Kitap tarihine şüpheyle yaklaşan ünlü 19. yüzyıl arkeologu ve tarihçisi Sir William Ramsay bile, Luka ve Luka'nın takiplerine göre Yeni Ahit İncili üzerinde titiz araştırmalar ve arkeolojik kazılar yapmak için Küçük Asya'ya yaptığı seyahatlerden sonra Hristiyanlığa geçti. -up tarihsel kayıt, Elçilerin İşleri. Ramsay'nin sürekli olarak ortaya çıkardığı kanıtlar, Luka'nın İncil'deki yazılarının tarihsel kaydını destekledi. Birçok laik tarihçi ve bilim adamının, Luka'nın hükümet yetkilileri ve coğrafi ad-yerlerle ilgili kayıtlarının çoğunun varlığını reddettiği bir zamanda, Ramsay'ın arkeolojik kazıları

aslında hayır diyenlerin iddialarını başlarına yıktı. Ramsey, kazıları aracılığıyla, Luka'nın ülkeleri, şehirleri, adaları, Romalı yetkilileri ve Yeni Ahit yazılarında yer alan tarihi kayıtların diğer birçok göze çarpan ayrıntısını adlandırırken hatasız olduğunu ortaya koydu. Keşiflerinin bir sonucu olarak, Ramsay şunları yazdı: "Buna elverişsiz bir zihinle başladım... ama daha yakın zamanda kendimi Küçük Asya'nın topografyası, eski eserleri ve toplumu konusunda bir otorite olarak Elçilerin İşleri Kitabı ile temasa geçmiş buldum. Yavaş yavaş, (İncil'deki) anlatının çeşitli ayrıntılarda gösterdiği

muhteşem gerçek."²

Ramsay ayrıca şunları yazdı: "Luke birinci sınıf bir tarihçidir; sadece gerçeklere ilişkin beyanları güvenilir olmakla kalmaz... bu yazar ile birlikte yerleştirilmelidir. en büyük tarihçiler."³

Önceki paragraflar biraz tavşan izi gibi görünse de - ki bu konuda çok iyi tanındım, çünkü oradaki her türlü bilgiyi aydınlatmak için dahil edilebilecek çok fazla bilgi var - onları oluşturmak amacıyla dahil ettim. Birçok seküler, şüpheci muhalifin kendi özel önyargılarına rağmen, böyle olmasını dilemesine rağmen, tüm dini literatürün yalnızca inanç temelli olmadığı gerçeği. Belirli bir inancın çerçevesinin dışına çıktığınızda ve inanç yazısını bir filtre olarak değil bir kılavuz olarak kullanarak tarihsel veriler ile kutsal metin öğretileri arasında destek bulmaya çalıştığınızda, İncil tarihinin, özellikle tarihin testine dayandığını göreceksiniz. inceleme.

Ancak tarihsel veriler güvenilir olabileceğinden, bu her zaman içinde barındırdığı manevi bilgilerin evrensel bir hakikat olduğunu gerektirmez. Amerika Birleşik Devletleri Anayasası'nın tarihi bir belge olduğu ve onu orijinal amacına olabildiğince yakın bir şekilde desteklediği konusunda ısrar edebilirsem de, sözlerini farklı filtrelerden yorumlayan başkaları olacak ve bu nedenle doğruluğu ve yorumlanabilirliği konusunda onlarca yıl süren tartışmalara neden olacak. . Aynı şey dini yazılar için de geçerlidir.

Spiritüel düzeyde, benim kişisel evrenim, gençlik günlerimde çok küçüktü ve Tanrı'nın, beni kollarını açarak bekleyen, sıkıntılı hayatımı alıp O'nun kurtarışıyla güzel bir şey yapmamı bekleyen bir Tanrı olduğu söylendi. , hak edilmemiş lütuf. Yine de yaşlandıkça ve İncil'deki Nefilim konusunu daha çok kazdıkça, doğada ve insana benzer duygusal değişkenlikte olan ve nihayetinde insanlıktan kopmuş olan karanlıktan ortaya çıkan bir Tanrı'yı daha çok buldum. İnsanlık hakkında iki bok vermeyin (ve buradaki sade anadilimi bağışlayın). Bu, tarihsel gerçekliğin aksine mitolojik bir yorumdur, ancak bu benim manevi araştırmalarımın ve bu eski belgelerin manevi içeriğine dair gelişen anlayışımın sonucudur. Kutsal Kitap okulumdaki ve ilahiyat fakültesi günlerimdeki Tanrı hakkındaki tüm öğretilere ve tüm sistematik teolojiye rağmen, Eski Ahit'in Elohim'i, insanlardan çok gökler aleminde olup bitenlerle daha ilgili ve odaklanmış görünüyordu. Mukaddes Kitapta, Tanrı'nın insanlıkla olan ilişkilerine ilişkin hikayelerde, insan yaşamının nerede olduğu birçok örnek vardır.

dünyâ haberler kadar vazgeçilmezdir ve Tanrı'nın onların yok edilmesinde ısrar ettiğı ve hatta onun takipçilerine ilahî yargı veya emirlerle takip ettiğı birkaç olay. Ve bir keresinde Elohim'in bir *çokluk*-bir panteon, tabiri caizse- onların tanrı kastının üstün bir üyesinin egemen olduğı, benim yetiştirilme tarzımın tek, tek, her şeyi bilen, her yerde hazır ve nazır olan Tanrısı, aile minibüsünde kesinlikle arka koltuğa oturdu. Tanrı'nın varlığı, sevgisi ve insanlarla etkileşimi olarak yorumlanan pek çok kutsal yazı olmasına rağmen, O'nun tebaaları üzerinde kıskanç saltanatını kuran herhangi bir dünyevi hükümdar kadar insan ve adaletsiz olma yeteneğinden bahseden daha da fazlası vardı. inanmayanlardan ve O'nun haklı gazabıyla bütün halkların soykırımından. Hatta Eski Ahit Exodus Kitabı'nda Tanrı'nın vaat ettiğı insanları yok edeceğine dair bir hesap bile vardı ve Musa'nın müdahalesi, Tanrı'nın gazabını durdurmak, O'na İbrahim'e olan vadini hatırlatması ve Tanrı'nın "tövbe etmesine" neden oldu. kötülük yapacaktı" (Çıkış 32:14).

Yahudi Midraş öğretir (Vaiz 5:4) "Üç şey kötü hükümleri geçersiz kılar: 1) dua; 2) hayırseverlik [doğruluk]; 3) tövbe [tshuvah]." Bununla birlikte, çarpıcı bir karşıtlık içinde, Bamidbar Rabbah'ta (23:8; krş: Çıkış 32:14) Musa'nın "ön Tanrı'yı tövbe ettiğ yazının vurgusu)." Bu durumda, önce gelen salih bir insanın müdahalesiydi.

dua, doğruluk veya *teshuva*

[תשובה] üzerinde

kötülük yapanların bir parçası. İbranice kutsal metinde erkeklerin araya girip fikrini değiştirdiğı birkaç örnek vardır.

Tanrının; Özellikle Musa, İbrahim ve Yunus, görünüşe göre hepsi, Tanrı'nın "kötü eğilimi" olarak anlaşılabilecek şeyi tersine çevirme etkisine sahipti. Aslında, Çıkış 32:9-14 pasajı şöyle der:

9-10 Tanrı Musa'ya şöyle dedi: "Bu insanlara bakıyorum.
- ah! ne kadar inatçı, dik kafalı insanlar!
Şimdi beni rahat bırak, öfkemi serbest bırak, alevler içinde kalsın ve onları yaksın.
Ama senden büyük bir ulus yapacağım *yerine*(yazarın vurgusu)."

11-13 Musa, Tanrısını sakinleştirmeye çalıştı.
Dedi ki, "Tanrım, halkına karşı neden öfkeni yitiriyorsun? Muazzam bir güç ve kuvvet gösterisiyle onları Mısır'dan çıkardınız.
Neden Mısırlılar, 'Onlar için koydu - onları dışarı çıkardı, böylece onları dağlarda öldürebilir, onları yeryüzünden silebilir' desinler. Öfkeni kes. Halkınıza karşı kötülük getirmeyi iki kez düşünün! Söz verdiğin kulların İbrahim'i, İshak'ı ve İsrail'i düşün ve onlara 'Sana gökteki yıldızlar kadar çok çocuk vereceğim ve bu ülkeyi çocuklarına onların toprakları gibi vereceğim' dediğini düşün. sonsuza dek."

14 Ve Tanrı iki kez düşündü. *Okötülük yapmamaya karar verdi*(yazarın vurgusu)
halkını tehdit etmişti.

Kısacası, İncil'deki birkaç örnek vardır.

Tanrı, hayatım boyunca böyle temsil edilen gerçek, gerçek bir göksel babadan çok Zeus, Neptün, Elil ve mitolojinin diğer üstün hüküm süren tanrılarına daha çok benziyordu. Tanrı, karşılaştırmalı dinler derslerinde öğrendiğimiz diğer tüm "sahte" tanrılardan farklı görünmeye başladı. Askerleri bir araya getirmek veya hüküm sürmesi ve kontrol edilmesi gereken sıradan halkın eski ama günahkâr yollarını kontrol etmek amacıyla insan tarafından yaratılan bir tanrının özelliklerini ve niteliklerini üstlenmeye başladı.

Ayrıca, bu kitabın amacı doğrultusunda eski dinleri araştırmaya başladığımda, inançla tek gerçek din olduğuna inandığım şeylerin çoğunun, basitçe yeniden canlandırılmış, yeniden yazılmış, yeniden işlenmiş - muhtemelen hatta intihal - bugün İncil olarak adlandırdığımız, derlenmiş kitapların yazılmasından binlerce yıl önceki dinler. Musa, Pentateuch'u (İbranice İncil'in ve Hristiyan Eski Ahit'in ilk beş kitabı) 1400 ve civarında kaleme aldığımda.ö.(Bu kitapların en azından orijinal olarak Musa tarafından yazıldığından ve onun gerçekten de tarihleme sistemi setinde kurulduğu gibi gerçek, tarihi bir kişi olduğundan şüphe etmek için hiçbir neden olmadığına inanıyorum.

önceki çalışmamda ileri⁴), Musa'nın daha önceki Sümer ve Akad dinlerinden 1.500-2.000 yıl önce, bazen 2500 ile 2800 arasında çivi yazısıyla kaydedilmiş bilgileri "ödünç aldığı" çok açıktır.M.ö.. **(Yazarın notu:** *İçinde Nefilim'in Yükselişi ve Düşüşü*, Sümer uygarlığının tarihi "4500-4800" civarında geliştiğini belirtirkenM.ö." 2500-2800 demek istedimM.ö., ancak yanlışlıkla sayısını belirtti

bugünden yıllar, geriye doğru, daha doğrusu doğru tarih. Ah, en titiz kurgunuzda bile gözden kaçabilecek şeyler!) Dicle ve Fırat nehirleri arasındaki Bereketli Hilal bölgesinden güney ve batıya doğru insanların evrimi ve göçü, Kenan bölgesine, evrim ve dönüşümü de beraberinde getirdi. eski dinden. İbraniler "El" adını aldılar ve onu dinlerine dahil ettiler - üstün bir tanrının ve Sümerlerin panteonunun kendi, ev yapımı versiyonları. Elil, İbrani dininin Elohim, El Elyon, El Shaddai'si olurken, Ywhw'nin temel kelimesi olan Enki/Ea, Yahweh veya Yehova oldu.

Ancak, antik tanrı isimlerinin etimolojisine ilişkin bu konuyu tartışırken, arkadaşım ve Bizans Katolik rahip Peder Jack Ash-craft kişisel bir konuşmada bana şunları söyledi: "'Allah' kelimesi Suriye Kiliselerinde kullanımda bulunabilir. Etimoloji mesele değil. Muhammed, kabilesinde tanrı için yalnızca ortak bir kelime kullandı. Mesele, ilgili ilahın karakteri, iradesi ve kurtuluş tarihidir. Eğer eşleşmezlerse, aynı tanrı olamazlar."

Dinin bu antropolojik göçü ve kültürel kelime ve isimlerin uyarlanması düşünüldüğünde, "Allah" isminin Kureyş'in putperest tanrılarından biri olduğu dikkat çekicidir. Daha sonra İslam dinini kuran Muhammed, gençliğinde Mekke'deki Kabe'nin 360 pagan tanrısına ibadet etmeye katıldı ve Muhammed'in ait olduğu Kureyş kabilesi tarafından yönetildi. Muhammed büyürken, Yahudi ve Hıristiyan tektanrıcılardan etkilendi.

Kabe'nin şirkini kınadı. Muhammed'in hayatının bir noktasında, çoktanrıçılığın milliyetçi temelli bir dinle tamamen bağdaşmadığına ikna oldu ve İslam dinini reddetmeye çalıştı.

Birlikte büyüdüğü 360 pagan tanrısı.⁵
Muhammed, Hz.

Yahudilik ve Hristiyanlık.⁶Bununla birlikte, gururlu bir milliyetçi Arap olarak, halkının inançlarını tamamen değiştirmeye değil, reformcuya döndü ve Hristiyanlık gibi tamamen farklı bir inanç sistemini benimsemek yerine yerli pagan dinini yeniden başlatmaya çalıştı. Sonuç olarak, Muhammed şefi aldı.

Mekke'deki Kabe'nin pagan tanrısı (Hubal/Allah⁷) ve onu yeni tek tanrılı tanrısı olarak seçti. Bu tanrı zaten Kabe'deki diğer tanrılar arasında baş tanrı olarak kabul ediliyordu. Muhammed'in stratejisi basitti: Tüm Arap halkını Hristiyanlığın tektanrıçılığına dönüştürmek yerine, diğer 359 pagan tanrıyı kovdu ve tek ve tek tanrı olarak Hubal/Allah'ı seçip İslam'a "Allah" verdi. Gerçek anlamda Muhammed, Arap milliyetçiliğini tek tanrı ve tek din altında sağlamlaştırmak amacıyla İslam'ı tüm kumaştan yarattı - 300'lerin başında Konstantin'in Hristiyanlığı ile hemen hemen aynı.AD.

Yapmak istediğim son şey, herhangi birini kişisel inancından veya geleneksel inançlarından vazgeçirmek. Ancak bunu söylerken, en kutsal inançlarımızda en kutsal sayılan isimlerin bile daha eski kaynaklardan geldiğini de kabul etmek gerekir. Medeniyet dünya çapında gelişti ve göç etti ve bununla birlikte

dini düşüncenin göçü ve evrimi. Nasıl ki ilk Hristiyan kilisesi pagan kabileleri yerinden etti ve onların kutsal bahçelerini yakıp yerlerine şapeller ve katedraller dikmek için yakarak pagan kabileleri yerinden etti ve onların kutsal bahçelerini yaktı; tapmak.

Bu düşünce dizisi, elbette, din bilginlerinin seküler bir görüş olarak adlandırdıkları şeyi temsil eder. İnanç ihtiyacını ortadan kaldırır ve arkeoloji ve antropoloji süzgecinden insanlık tarihini ve din ve dini hikayelerin gelişimini filtreler. Buna göre, Yahudi-Hristiyan inancının yanı sıra İslam ve diğer dogmatik inançların evanjelikler ve sadık yandaşları, bu din göçünü ve dilin evrimini, inançla kabul ettikleri bir şeyin sekülerleştirilmiş bir açıklamasından başka bir şey olarak görmezlerdi. En iyi ihtimalle, seküler görüşün dini mitolojiyle birleştirilebileceğini inançla kabul edeceklerdir. Sözde seküler solun onları hor gördüğünde ısrar eden Evanjelik Hristiyanlar, post-modernizmin laikleri daha rahat, objektif, "gerçeğin" göreceli tanımı: "Evanjelik Hristiyanlar, tüm kültürlerde ve tüm zamanlarda tüm insanlar için geçerli olan mutlak gerçek olduğuna inanırlar. Evanjelikler, bu nesnel ve mutlak gerçeğin nihai olarak tek gerçek Tanrı'da... ve O'nun bize verdiği vahiye bulunduğunu kabul ederler.

kişisel olarak İsa Mesih'te ve İncil'de.⁸

Temmuz 2012'de, bu paragrafların yazıldığı sırada, önde gelen fütürist ve fütürist Micah Hanks,

yazar bana dedi ki:

Bence biri şeylerin insan tarafına bakmaya başladığında, doğuştan gelen insanlığımız bizim için yeni bir bakış açısına sahip oluyor. Bu noktada herhangi bir tanrısallığı reddetmek kolaylaşır. Ama tanrısallık inançtır... neye? İnanç, daha büyük bir şey için umut olmadan var olamaz.... Bizi ilahi olana bağlayan sadece bu yapıştırıcıdır. Bir Tanrı olsun ya da olmasın, birçoğunun inancı vardır... ve inanmamayı seçenlerin çoğu, "o" hala orada olsa bile, bu inançtan yoksundur. Yoksa "inançımız", düşünce, görüş ve diğer şeyler gibi, yalnızca başka bir insan yapısı mı?

Ve sonra, daha çok alayla ekledi, "Plinius TE-17'nin Darsannee'sinin soğuk taşlı aylarıyla İngilizce'deki 'inançımız' ile eşdeğer bir kelimeye sahip olup olmadığını bilmek istiyorum."

Bunu daha sonra daha ayrıntılı olarak ele alacağız, ancak çalışmamızın bu noktasında İbranice İncil'in sanki İbranice İncil gibi görünmeye başladığını söylemek yeterli.*versiyon* daha büyük ve çok daha eski dünyevi olaylardan. Eski Ahit, Yahudi-Hristiyanlığın öğrettiği gibi, evrenin ruhsal gerçeğine ilişkin mutlak olanın aksine, yalnızca dini bir efsaneden başka bir şey olamaz mı? Oradaki birçok mit, efsane ve dogmatik teoloji aracılığıyla dini kökenlerimizi ne kadar çok araştırırsak, benzerliklerin o kadar şaşırtıcı olduğunu görürüz. Tanrı'nın var olan her şeyin hayırsever hükümdarı olduğu "tek bir gerçek din" var mı, yoksa tüm bu kolektif mitolojiler tamamen farklı mı?

ortak olayların sürümleri, hepsinde ortak iş parçacıkları var mı? Tüm eski dinlerin temel bilgilerini kendisinden aldığı bir “ön-din” var mıydı, yoksa tüm dinlerin kendi köken versiyonlarını oluşturdukları muhteşem bir hikaye var mıydı?

Peki ya yalnızca Sümer ve İbrani dinlerinde değil, dünyanın her yerindeki birçok yaygın dini mitolojide ortaya çıkan yılanın bu yaygın varlığına ne demeli? Peki ya insanlığın mitosunun altından geçen bu sözde gizemli Sürüngen varlıkları ırkına ne demeli? Bu yaratıklar sadece insanın yaratılışının maddeleri midir? Komplocuların karanlığındaki şeytanlar mı? Yoksa onlar eterin şeffaf maddeleri mi?

Arkeoloji ve Mit

arkeoloji(isim)

Geçmiş kültürlerin yapı ve davranışlarını araştırmak amacıyla mezarlar, binalar, aletler, sanat eserleri ve insan kalıntıları gibi maddi nesnelerin kurtarılması ve incelenmesi. Arkeologlar, insan toplumlarının ve uygarlıkların ortaya çıkışına ve gelişimine dair ipuçları olarak fiziksel kalıntılara güvenirler. Antropologlar, aksine, kültürlerini incelemek için yaşayan insanlarla etkileşime girer. (*Amerikan Mirası Yeni Kültürel Okuryazarlık Sözlüğü*)

efsane(isim)

Belirlenebilir bir gerçek temeli veya doğal bir açıklaması olan veya olmayan, genellikle bir varlık, kahraman veya olayla ilgili geleneksel veya efsanevi bir hikaye, özellikle. tanrılar ve yarı tanrılarla ilgilenen ve bazı uygulamaları, ayinleri veya doğa olaylarını açıklayan.

Bu tür hikayeler veya meseleler: efsaneler diyarı.

Herhangi bir icat edilmiş hikaye, fikir veya kavram:

Olayla ilgili açıklaması saf bir efsanedir.

Hayali veya hayali bir şey veya kişi.

Bir sosyal kurumu haklı çıkarmak için kullanılan kanıtlanmamış veya yanlış bir toplu inanç. (

Collins İngilizce Sözlüğü, Tam ve Kısaltılmamış, 10. Baskı)

Kısa bir süre önce, bir arkeoloji doktorasının, efsanenin yalnızca "insanlığın fantezileri" olduğu ve başka bir şey olmadığı konusunda vurgulu bir açıklama yaptığı canlı bir tartışmanın parçasıydım. Bir mitin zaman zaman sadece bir hikaye olabileceği doğru olsa da, arkeo-antropolojik disiplinlerin giderek daha bilimsel olarak düşünülen disiplininin kullanacağı güvenilir tarihsel kaynak statüsünden uzaklaşıyor olsa da, mitler her zaman fantezi alemlerinde olduğu kadar kök salmazlar. akademinin saygın salonları onları öyle düşünebilir. Geçmişimizin daha zengin bir şekilde anlaşılması için gerekli olarak, hem mitolojik hem de arkeolojik disiplinlerin gelecekteki gelişimi için etkili olan disiplinler arası bir diyalog mevcut olmalıdır. Belki de yolun üzerinde bir yerde arkeoloji ve mitolojinin birlikteliğini keşfedeceksiniz.

peri masalı aleminde topraklanmış olmaktan çok uzak.

Bu kitabın konusu bağlamında, İncil'in Eski Ahit'inde yazılan yaratılış hikayesine geri dönüyorum. Yaratılış kitabında anlatıldığı şekliyle yaratılış hikayesi insanlığın yaratılış hikayelerinin ilki olmasa da, daha geniş anlamda en tanıdık olma eğiliminde olan ve bu tartışmanın köklerini içeren bir hikaye, bu yüzden bu konuya oradan başlayacağım. dini entrikaların ve inanç mitolojilerinin derinliklerine gömülmüş gerçeği arayın. Ayrıca, antik metinlerin dilbilimi ve hikayeleri içindeki gerçekleri tespit edebilmemize rağmen, bu gerçekleri olayların gerçekte nasıl olduğuna dair kesin kanıtlar olarak ölçmenin gerçek bir yolu olmadığını da unutmayın. Ancak çok sayıda kültür ve dine yayılmış yaratılış anlatılarının çokluğu bize görünür bir ortak nokta veriyor:

Bu, insanlığın uygarlıklarının, kültürlerinin ve dinlerinin hepsinin birbiriyle eşit biçimde evrimleştiği fikrinin yalnızca altını mı çiziyor? Yoksa ilk çağlarda kaybolmuş tekil, ortak bir olaydan başlayarak tüm kültürlerde örülmüş ortak bir iplik olduğunu mu ortaya koyuyor? Daha sonra her bir kültür, orijinal hikayeye kendi olay versiyonlarını, karakter adlarını ve bükülmeleri atfeder, onu kendi değerlerine ve politikalarına uyum sağlamak için yeniden üretir, delinmez perdelerden, karşılaşmaların ve deneyimlerin bireysel hesaplarından bahsetmiyorum bile.

kanıtlanamayan, ancak bu maneviyatçı, dolayısıyla aşırı spekülâtif şeylerin herhangi bir değerlendirmesi için tamamen önemlidir.

Adem, Havva ve Prens

Yaratılış Kitabı bize Adem ve Havva'nın ilk çift olduğunu söyler. Alt türlerden evrimleşmiş gerçek insanlar, mecazi çubuk figürler, mitolojik karakterler ya da ruhsal olarak derinden kodlanmış bir mesaja karşı gerçek, yaşayan insanlar olduklarına inanıyorsanız, İbrani dini bize onların Tanrı tarafından yaratıldıklarını ve bir bahçe üzerinde egemenlik verildiğini söyler. ve bazı ağaçlarda yetişen bazı meyvelerin “ölmemeleri” için yememeleri emredildi. Dönem.

Girin, soldaki sahne, düzenbaz karakter Nachash [נָחָשׁ], yılan. hiç tanımlanmasa da Lucifer, Satan veya Devil olarak metinde (bu isimler ona kutsal metinlerde çok daha sonra atfedilmiştir), bu karakter, insanlığı Tanrı'dan uzaklaştıran ve böylece orijinal günahı ve bunun sonucunda ortaya çıkan günahı başlatan şeytani figürle dini olarak eşanlamlı hale gelmiştir. insanlığın kutsal bir Tanrı'nın önünde bir lütuf durumundan düşmesi, insanlığı ruhsal bir kurtarıcı-kurtarıcıya muhtaç hale getirmek. Bu yılan karakteri de o andan itibaren, her zaman var olan ve insanlığın işlerinde lütfekâr ve sevgi dolu bir Tanrı'nın işini engellemek için çalışan kötü güç olarak kurulmuştur. Nachash, İngilizce'ye çevrildiğinde “yılan; düzenbaz; kurnaz sihirbaz, bilgi getiren; Aydınlatıcı; parlayan parlayan.” Mezmur 82'ye göre, tekil olarak görünen “Tanrı”

kelimenin versiyonu *Elohim*, anlamına gelir *başka* cennet tanrıları—“İlahi Konsey”—Elohim olarak

[אלהים], aynı İbranice sözcüğü kullanarak çoğul versiyon, aynı zamanda onlara “parlak, parıldayan Cennetin Prensleri” diyor. Bu örnekte, İbranice İncil'in Tanrısı, üzerinde yetki sahibi olduğu, ancak aynı adla çağırdığı bir “tanrılar kastı” veya “küçük tanrılar”ın varlığını ilan eder. Onlardan asla “melekler” olarak bahsetmediğine dikkat edin. için İbranice kelime

melekler (*mal'ahk* [מלאך], bu şu anlama gelir “haberci”) pasajda asla geçmez.

Tanınmış İbranice ve eski Sami dil bilgini Michael S. Heiser bunu şöyle ifade etti:

...[I]RAB'bin huzurunda ilahi varlıkların yılanı görünümünün ışığında, Yaratılış üçüncü bölümde sahip olduğumuz şey kelime oyunudur.... *Yani Havva bir yılanla konuşmuyordu. Görünüşü yılan gibi olan ve büyülemeye çalışan parlak, parlak, dik bir varlıkla konuşuyordu.*

onu yalanlarla. (Heiser'in vurgusu)⁹

Başka bir deyişle Havva, Tanrı'nın Oğullarından birinin huzurundaydı. Bu varlıklar meleksi değil, hür iradeye sahip varlıklardı ve Allah'ın elçileri olan meleklerden daha güçlüydüler. Mezmur 8:4-5, “meleklerden biraz daha aşağı” ifadesini kullanarak insanların yaratılışından bahsettiğinde, İbranice metin aslında bunu “Elohim'den biraz daha aşağı” olarak çevirir. Havva aslında bir

Tanrı/Yahveh'nin yeni yaratılışı için duyduğu coşkuyu paylaşmayan İlahi Konsey üyesi, insanlar.

Aynı kelimenin eski dilsel kullanımıyla, Aden Bahçesindeki Yılan hikayesinin, Adem'in Yaratılış hikayesinde görünen “parlak parlayan” dan başkası olmayan cennetin bu parlak parlayan prenslerinden biri olduğuna ikna oldum. ve Havva, Havva'nın ihsan ettiği bilgiyi öğrenmek için ayaklarının dibine oturduktan sonra Havva'yı “baştan çıkaran” ve hamile bırakan yılan karakter Nachash olarak.

İnancınızın, Sabahın Yıldızı Lucifer, “Tanrı'nın Zaferinin Parlak Parlayan Varlığı” ile bağlantıyla ilgili olarak dikte edebileceği gibi, neye inanacağınıza inanın, ancak sorulması gereken büyük soru, bu öğretinin İbranice kutsal metinde olup olmadığıdır. çok daha fazla ayrıntı içeren çok daha derin olaylar için gerçek bir muhasebe veya ayrıntılı bir kapak hikayesidir. Adem ve Havva'nın veya Nachash'ın bir inanç hikayesi alanı dışında var olup olmadığını büyük olasılıkla asla bilemeyeceğiz. Ancak, bu bölümde daha sonra göreceğimiz gibi, tüm bu karakterleri, diğer birçok eski dini kültürdeki farklı yaratılış mitolojilerindeki diğer şahsiyetlere bağlayan, ortak bir konu veya alt akıntı oluşturan tarihsel kanıtlar mevcuttur.

Bu çalışmanın henüz erken aşamasındayken, niyetimin kimsenin dini veya manevi inançlarını veya hassasiyetlerini rencide etmek olmadığını tekrar söylememe izin verin. Bilimsel araştırmaları veya girdileri çiğnemek de benim arzum değil. Kişisel geçmişim, temelleri Hristiyan inancına ve akademisine dayanan bir geçmişe sahiptir; orası benim

tüm resmi, ancak tamamlanmamış İncil eğitimimi ve ilahiyat eğitimimi aldı ve tekrar belirtmek isterim ki, hiç kimseyi, kendi kalbindeki imanla güvendiği şeyin doğru olduğuna inanmaktan hiçbir şekilde caydırmak istemiyorum. Bununla birlikte, bu kitabın tamamı boyunca bu inançlara meydan okuyabilecek bazı sorular sunmak istiyorum. Birçok farklı kültürü kapsayan dini öğretilere karşılaştırmalı girişler yaparken, kişinin mesajları deşifre etmesi ve doğru olduğuna inandığı ve yanlış olarak reddetmesi gerekenleri kendi kalbinde belirlemesi, neyi yapıp neyi yapamayacağını söylemeye gerek yok. arkeolojik ve antropolojik araştırma temelinde gerçek olarak kabul edin - gerçekleri bulmada bütünlüğü korumak için kendilerini inanç sorunlarından tamamen ayırması gereken iki çalışma okulu.

Kişisel inançlarımızın ve dinlerimizin

- Yapılırsa - hayatımızda ve sonsuz ruhlarımız olarak anladığımız şeyle sert görev yöneticileri oynayın. Bu inanç karışımına, geri adım atarak ulaşamayacağı diğer teolojileri inceleme gerekliliğini de ekleyin, sonra hepsini mitolojiyle harmanlayın ve yüzeyin altında tamamen farklı bir şeyin yattığını göreceksiniz. Antro-arkeo-mitolojik kayıtlarda, sizi dini bağlantılarınızın sınırlarının ötesine bakmaya ve kalıpların dışında düşünmeye zorlayan şeyler olabilir.

Köleler ve Özgürlük Savaşçıları

“[Annunaki] önünüzde otururken,

...Belet-ili Rahim-tanrıçası vardır,

Bırak rahim tanrıçası oluşturmak
yavru,

Ve tanrıların yükünü insan taşısın!

...İlkel insanı yarat ki boyunduruğu
taşısın!

Boyunduruğu, Elil'in işini o taşısın,

Bırakın insan tanrılarının boyunduruğunu taşısın!”

— Atrahasis, Tablet 1¹⁰

British Museum'da bulunan Atrahasis Destanını içeren çivi yazılı tablet. Wikimedia Commons aracılığıyla sağlanan görüntü.

Tekvin'in antik Mezopotamya uygarlığına ilişkin yazılarından biraz daha geriye gidelim.

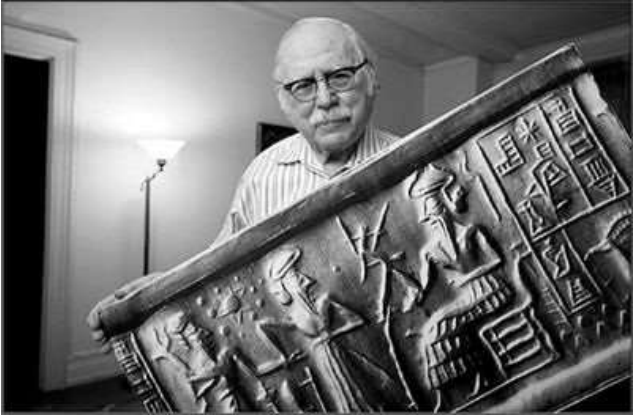
Sümer. Kadim çivi yazılarına göre onlar, göklerden dünyaya gelen varlıkların tanrı kasti olan Annuna/ Annunaki tarafından yönetiliyordu. Hikaye devam ederken, kendi el emeğini yapmaktan bıkmış olan bu tanrılar, Mezopotamya bölgesinin vahşi hayvanlar gibi dolaşan insanlarını yetiştirdi ya da genetik olarak değiştirdi ve DNA'sını manipüle etti. Bunu, işlerini kendileri için yapacak bir köle kasti yaratmak için yaptılar. Hikaye gelişmeye devam ettikçe, insanlar köleleştirilmelerinin ağırlığını hissetmeye başladılar. Onları gönlüsüz bir kulluktu. Buna göre, zaman geçtikçe, köle efendilerinin zalim eli insanlar için dayanılmaz hale geldi ve bazı Annunaki derebeyleri, insanları özgürleştirmek ve onlara bilim ve maneviyat bilgisini ve sanatını öğretmek için bir komplo başlatarak haydut oldular. medeniyet, böylece onları Annunaki ile aynı tanrısal statüye yükseltir. Asi özgürlük savaşçılarının lideri, Elil'in kardeş tanrısı, komşu Akad kültüründe Ea olarak da bilinen Enki adında bir Annunaki'den başkası değildi.

Herhangi bir eski metni anlamaya çalışırken, birkaç şeyi önceden tanımak önemlidir:

1. Yazıldığı dil, çünkü çoğu eski dilin kendine ait bir mantığı vardır ve bu da modern İngilizceye pek de çevrilmez.
2. Hikayelerin yazıldığı kişiler. Hikâyeleri anlamaları ve sunulma biçimleri, modern bir okumada anladığımızdan çok daha farklı olabilirdi.

3. Metnin, yazıldığı kişilere göre bağlamı. Yine, eski halkların ne olacağı konusunda günümüz anlayışımız tamamen farklı.

Bu eski Sümer metnlerinin şiirsel, pitoresk dili, eski dini anlatımlar olarak sunumlarında güzel olsalar da, bunların doğruluğunu ölçmek için hiçbir kaynak sunmaz, böylece kendilerini yalnızca dini tarih ve mit olarak kalırlar. Kaynakların ve doğrulanabilir bilgilerin önemi, antik metinleri deşifre ederken tamamen önemlidir, ancak bundan beş ila yedi bin yıl önce, gelecekte en ufak bir kavram bile olsaydı, buna çok az ihtiyaç vardı, arkeologlar, tarihçiler ve antropologlar olacaktı. Eskilerin çiviyazılı tabletleriyle birlikte dizinleri ve bibliyografyaları içermesi çok daha fazla hizmet etti. Bu hesaplar, kendi bağlamlarında din tarihi olarak yazılmış ve o zaman ve mekanın insanlarına sunulmuştur.

Zekeriya Sitchin. Wikimedia Commons aracılığıyla sağlanan görüntü.

Modern zamanlarda, hikayeleri, belki de “bir şeyin üzerinde”yken teorilerini işleri uygun hale getirmek için çok ileri iten merhum Zechariah Sitchin'in eserlerinde kesinlikle aşırı romantikleştirildi. Ancak antik metinlerin yanlış tercümelerine ve suistimal edilmiş kullanımlarına rağmen, Sümer mitolojisini güncel, yerel anlatıda barındıran dünya dışı varlıkların dünyaya inişinin ilgi çekici bir kurgusal açıklamasını yarattı. En iyi örnek, Sitchin'in kelimeyi zorlamasıdır. *nefilim*"ateşliler" demek

roketler.”¹¹Sitchin, en iyi ihtimalle, İncil'deki İbranice ile harmanlanmış Aramice kullanımını görmezden gelerek -ya da yanlış anlayarak- sözcüğü yanlış tercüme etti. Nefilimler hiçbir yerden “inenler” değildi.

Onlar, gerçekten aşığı inenlerin soyundan gelenlerdi -yani, Gözcüler, "Tanrı'nın Oğulları", bene ha 'Elohim.

[בְּנֵי-הָאֱלֹהִים]

Genesis'in altıncı bölümünün. saat

En kötüsü, Sitchin, kişisel teorilerini doğrulamak için dilbilimi ve uydurulmuş anlamları kasten görmezden geldi. Ancak, antik Sümer'den gelen birçok oyma ve kabartma, tanrılarını kanatlı veya kase benzeri bir zanaat içinde alçalırken tasvir ettiği için, dil ve resim yazılarının birleşiminden kelime tanımını nasıl çıkardığını anlamak kolaydır.

Azalan Annunaki'yi gösteren birinci binyıl mührü. Resimde, bir hilal ayı ve üstündeki gökyüzünde alçalan kanatlı diskli olan stilize bir ağacın önünde bir tapan ve balık giyimli bir adaçayı görülmektedir. Bu grubun arkasında parlak bir yıldızla sahip başka bir bitki formu ve Yıldız-

Yukarıdaki küme (Ülke kümesi). Arka planda Marduk'un mızrağı ve sırtında Nabu'nun sancağı olan Marduk'un ejderhası var. Wikimedia Commons aracılığıyla sağlanan görüntü.

Daha büyük sorun, Sitchin'in mitolojiyi güncellemek ve onu eski astronot teorisine daha uygun bir anlayış getirmek arzusuyla ödevini yapmamış olmasıdır. Daha ziyade, çağımızın birçok teorik metafizikçisi gibi, yalnızca dili (yanlış) yorumlamasına ve kare çiviye yuvarlak deliğe sürekli zorlamasına dayanarak işlerin böyle olduğunu belirtti. Bu, bir kelimenin mümkün olan en uzak anlamını -en geniş çağrışımsal tanımı- kavramak ve bu belirsiz tanımı hipoteziniz için kaya gibi sağlam bir temel olarak kullanmak gibidir. Bu sadece feci bir yorumla ve nihayetinde hatalı sonuçlarla sonuçlanabilir.

Sitchin, Nefilimlerden "ateşli roketlerin insanları" olarak bahsettiğinde, hipotezini kurmak için yolundan çok uzaklara gitmiş ve Sümer dilini yanlış anlamada derinlere inmiştir. "Eski roketler" ve "ateşli uzay uçuşu" konusundaki argümanı tamamen iki eski Sümer kelimesi üzerine inşa edilmiştir: *müve ben*,¹² Akadca ile aynı kelimeler olan *şamu*, ve İbranice *şem*. Antik uzay aracı teorisini kurmak için argümanına devam eden Sitchin, Yaratılış'ta insanların kendileri için bir şem yapmak istediği Babil Kulesi hikayesinin gerçekte uçan bir gemi veya roketin yapımını tanımladığını iddia etmeye devam ediyor. bir çeşit. kitabında *bu*

Onikinci Gezegen, Sitchin, Sümer kelimesini tanımlarmı
"oval şekilli, konik bir nesne" anlamında olduğu gibi
"doğrudan yükselen şey."¹³

Sorun şu ki, Bay Sitchin sözcüğü yalnızca tanımlıyor, ancak onu Sümer dili çerçevesinde tanımlayacak hiçbir dilbilimsel etimoloji sunmuyor. Sadece anlamını belirtir ve hipotezini oluşturmaya devam eder. Ancak şunu belirtmek ilginçtir ki, eski Sümerler kendi sözlüklerini oluşturdular,¹⁴ve bu kelimeyi içerir *mu*. Eski Sümer sözlüğündeki girişte şu kelime var: *mü* Akadca kelime ile eş anlamlı olmak *şamu*, "cennet, göğün bir parçası, (bazen) yağmur" anlamına gelir. Uçan gemilerden veya ateşli roket gemilerinden hiç bahsetmeyen eski yazıcılara göre bu kelimenin anlamı budur. Gökyüzü için basit bir tanımlayıcı isimdir. Sümerce kelime *bercennet*in bir parçası olarak aynı anlamda kullanılır.

Ve bu sadece dilbilim. Zechariah Sitchin benim için kim olduğumuzu ve nereden geldiğimizi keşfetmeye derinden ilgi duyan bir adamı temsil ediyor. Antik Mezopotamya kültürüyle ilgili antik cevaplar aramak için yaptığı araştırma takdire şayanken, aynı anda hem üzücü bir şekilde eksik hem de akademik olarak samimiyetsiz.

Peter James, tartışmalı kitabın ortak yazarı *Yüzyıllarca Karanlık*, kendi eleştirilerini Sitchin'in bilimine karşı yöneltti, onun sadece Sümer ve Mezopotamya uygarlığı dışındaki bilinen dünyanın geri kalanını kasten göz ardı etmek zorunda olduğuna değil, aynı zamanda Babil edebiyatını görünüşte doğuştan yanlış anladığı için de göz ardı etmesi gerektiğine dikkat çekti:

[Sitchin], eski tanrı rejimini deviren ve Dünya'yı yaratan genç tanrı Marduk'u bilinmeyen "On İkinci Gezegen" olarak tanımlayarak, kozmogonisinin temeli olarak Yaratılış Destanı Enuma Elish'i kullanır. Bunu yapmak için, Babil teogonisini diğer "on bir" gezegenin doğumunun olgusal bir açıklaması olarak yorumlar. Gezegenler için Babil isimleri hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde oluşturulmuştur - İştar Venüs'ün, Nergal'in ve Jüpiter'in Marduk'uydu - ve Helenistik dönemden kalma kil tabletler ve papirüsler üzerine yüzlerce astronomik/astrolojik tablo ve inceleme ile doğrulanmıştır. dönem. Sitchin neşeyle tüm bunları görmezden gelir ve teogony'de bahsedilen tanrılara yersiz gezegensel kimlikler atar. Örneğın, ilkel suların tanrısı olarak kabul edilen Apsu, her şeyden önce Güneş olur! Ea, Sitchin'e yakışır şekilde, bazen Neptün gezegeni, bazen de bir uzay adamıdır. Ve İştar'ın Mezopotamya dininin merkezi bir özelliğı olan Venüs gezegeni kimliğı, dır-dir Hiçbir yerde kitapta bahsedilen — bunun yerine Sitchin keyfi olarak Venüs'e başka bir tanrı atar. *Enuma Eliş*, ve Ishtar'ı bir süreliğıne rezerve eder.

kadın astronot rolü.¹⁵

William Irwin Thompson, tanınmış sosyal filozof ve kültür eleştirmeni (ergo: geçimini eleştiren ve ağına geleni yapan bir adam),

kariyeri boyunca şiir yazarı ve yayıncısı olan ve 1986'da Oslo Uluslararası Şiir Festivali Ödülü'nün sahibi olan kişi, kişisel yazı ve konuşma tarzını antik metinler üzerinde zihin cızı olarak tanımlıyor. Thompson, Sitchin'in "literalizmi" dediğı şey hakkında şunları söyledi:

Sitchin'in gördüğü, hipotezi için ihtiyaç duyduğu şeydir. yani şekil 15 [sayfa 40](#) radyasyon tedavisidir ve şekil 71 [sayfa 136](#) roket şeklindeki bir odanın içindeki bir tanrıdır. Eğer bunlar tanrıysa, neden roketler, mikrofonlar, uzay giysileri ve radyasyon terapisinden oluşan ucuz B film teknolojimize takılıp kalıyorlar? Eğer tanrılarınsa, neden boyutlar arası solucan deliğı yolculuğı, anti-yerçekimi, yıldız ışığı tahriki veya kara delik sıçrama yeniden materyalleştirmeleri gibi gerçekten ilahi bir teknolojiye sahip olamıyorlar? Sitchin, inandırıcı görünen bir argüman oluşturmuştur, ancak antik tabletlerdeki tekil görüntülere yaklaştığında, "İşte roketlerdeki tanrıların bir görüntüsü" literalizmine geri döner. Aniden, antik Sümer, film setine benzetilir. *Hedef Ay.* Erich Von Däniken'in kazanı *Tanrıların Arabaları*? aynı sorun var. Peru'daki Nazca ovası, İkinci Dünya Savaşı'nın iniş pistine dönüştürüldü. Tanrılar galaktik mesafeleri geçebilir, ancak Peru'ya vardıklarında, uzay gemileri II.

muazzam bir iniş pistine ihtiyaç var. Hayal gücünün bu şekilde gerçekleştirilmesi hiçbir anlam ifade etmiyor, ancak her seferinde, Sitchin'in "Şüphe olamaz,

ancak..."¹⁶

Zechariah Sitchin hakkında beni en çok rahatsız eden şey bu.

Kökenlerimiz hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyen ve antik astronot teorisine tamamen ilgi duyan biri olarak, kabul etmeliyim ki, *müvebenhala* bazı iyi fikirleri olduğunu iddia ettiğim, ancak kendi çevirilerine ve hatta belki de kasıtlı olarak, kendi genel teorisine uyacak şekilde bir tanıımı sıkmaya çok fazla - ve aptalca - güvenen Sitchin'in öne sürdüğü gibi tüm teoriyi yeniden tanımlayabilir.

Arkadaşlar dil önemlidir. Mukaddes Kitabın bile kendisinden "Tanrı'nın nefesi" olan bir kitap olarak bahsetmesi o kadar önemlidir ki, "yanılmaz"dır ve "bir zerreye da küçük harf" ile değiştirilemez (Matta 5L18) -İbranice noktalama işaretlerinin en küçüğüdür. Basitçe söylemek gerekirse, İbranice kutsal yazıların yazarları *dili bir özgünlük ölçüsü olarak kullanmak*. Bu, teorilerin yükselebileceği veya düşebileceği nihai olarak güçlü bir nokta ve antik mitolojik metinlerin şifresini çözdüğü için arkeologlara teşekkür etmemiz gerekiyor. Beş bin yıllık bir sözlüğün bu kadar işe yarayacağını kim bilebilirdi? Keşke Sitchin buna atıfta bulunsaydı, çünkü bu benim için yorumlarına ve sonraki teorilerine bu kadar geniş dağılımlar getirmezdi.

Bu, Sitchin'in teorilerini ve konuyla ilgili düzinelerce kitabını meşrulaştırmaz mı -ya da yapmalı mı? En kesinevetbenim tarafımdan. Burs temelli bir teori sunacaksanız, öncelikle bursun sağlam olduğundan emin olmak önemli olmaz mı?

Dokuzuncu yüzyıldan Enkim.ö.Babil kaymaktaşı duvar paneli kabartması. British Museum Telif Hakkı Mütevelli Heyeti. Resim British Museum'un izniyle kullanılmıştır.

O halde bu, Sitchin'inkiyle benzer ancak farklı hipotezlere bağlı kalan eski uzaylı teorisini meşrulaştırmamalı mı? Şart değil. Konuyla ilgili daha iyi burs oluşturulmalıdır. Ve sonunda, orijinal hipotezimizin konusu olan aynı sonuçları çıkaramayabiliriz.

Sümer mitolojisinde Enki (komşu Akad dininde "Ea") zanaat, yaramazlık, zeka ve bilgi tanrısıdır. Aynı zamanda suların ve yaratılışın tanrısı olarak da bilinir ve adının tam anlamı bilinmemekle birlikte, ortak tercümesi "Dünyanın Efendisi"dir. Onu Yaratılış Kitabı'ndaki Nachash ile karşılaştırdığınızda, "hilebaz" ve "fesatlık" getiren gibi benzer tanımlar bulursunuz. "Yaramazlık yapma"nın etimolojisini aklında tuttuğunda, kökeninin modern standartlara göre fesat olarak kabul ettiğimiz şeyle pek ilgisi olmadığını göreceksin. Felaket ilk biçimlerinde kaos, kargaşa ve isyankar eylemlerde bulunmakla eş tutuluyordu.

Tekvin Kitabında Enki/Ea'nın eylemleri ile Aden Bahçesi'ndeki yılan arasında o kadar açık bir benzerlik vardır ki, bu göz ardı edilemez. Geleneksel hikaye bize yılanın Şeytan, İblis, Lucifer'den başkası olmadığını söyler. Ancak metinde yılan hiçbir zaman bu isimlerle anılmamıştır. Onlar

İbranice İncil'in diğer kutsal yazılarında binlerce yıl sonra yılan atfedilen isimler. Açık olan şu ki, Eden hikayesindeki yılan karakter olan Nachash, İlahi Konsey Elohim'in bir üyesidir. genişçe anlattığım gibi *Nefilim'in Yükselişi ve Düşüşü*, Mezmur 82, "parlak, parlayan Prensler" olarak adlandırılan Elohim olarak adlandırılan küçük tanrılardan oluşan bir kast sunar. Cennetin."17 Bu kelimenin çoğul hali *Elohim* metinde onları kendine eşitleyen tekil Elohim tarafından dile getirildi.

Evanjelistlerin çoğu için, Eski Ahit'in burada, Elohim'in çokluğunun varlığını onaylamasında bir sorun vardır. Basit olmasına rağmen, çözüm, bugün var olan Reform'un veya modern evanjelizm'in bir ürünü olarak değil, eski bir Sami İsraili gibi düşünmemizi gerektiriyor. İncil teolojisi modern evanjelizm, Calvins, Luthers, Aquinases ve hatta Augustines ile başlamadı. Bu, onu oluşturan tarihi, kültürel ve dini bağlam içinde anlaşılan, mevcut haliyle antik metinle başladı.

ilk oluşumu *Elohim* [אלהים] doğru "Tanrı" olarak çevrilmiştir ve dilbilgisel özne-fiil uyumu nedeniyle kelimenin tekil biçimi olarak alınması gerektiği açıktır. Kelimenin ikinci kullanımı *Elohim* Bu pasajda, cümlenin edatının nesnesi olduğu için çoğul olarak eşit olarak anlaşılmalıdır. Bu mezmurda dilbilgisi ve sözdizimi çok nettir, çünkü bir tekillik, bir tekilliğin içinden yönetilemez. tarafından açıktır

Elohim'in (tekil) Elohim'e (çoğul) başkanlık ettiği metnin dili ve daha sonra kısa mezmurda ikinci kez tekrarlanır. Hem "Tanrı" hem de "tanrılar" özdeş kavramlarla temsil edilir.

kelime *Elohim* [אלהים].¹⁸

Şeytan Olmalı!

Tanımı gereği, parlak parlayan Nachash (daha sonra, düşmeden önceki durumunda parlak parlayan mevcudiyet ve Tanrı'nın görkeminin savunucusu olan Lucifer olarak bilinir, "Parlak ve Sabah Yıldızı" - aynı zamanda bir referanstır. Mesih/İsa, çok daha sonra; bir sonraki bölümde bu konu hakkında daha fazla bilgi için), aynı zamanda "bilgi ve zekayı getiren, aydınlatan" olarak da bilinir. Nahash, insanları "tıpkı Elohim (tanrılar)" yapacak olan yasak bilgi olan "yasak meyve" sunarak Havva'yı baştan çıkardığında (Yaratılış 3:22) o, bilginin getiricisi ve aklın özgürleştiricisi oldu. yasak meyve kabul edildi ve yendi, insanlar çıplak olduklarını biliyorlardı. Varlıklarında, onları yetiştiren üstün varlık için bahçeye bakmaktan daha fazlası olduğunu biliyorlardı.

Ve RAB Allah dedi: Adam şimdi iyiyi ve kötüyü bilerek bizden biri gibi oldu. Elini uzatmasına ve hayat ağacından almasına izin verilmemelidir.

ye ve sonsuza kadar yaşa."23Böylece RAB Tanrı, daha önce içinden çıktığı toprağı işlemesi için onu Aden Bahçesi'nden kovdu.

alınmış. Yaratılış 3:22-23

Sümer tabletleri bize Enki/Ea adlı asi tanrının, Homo sapiens'i yaratmak için Annunaki'nin baş tanrısı Elil tarafından atanan dünya dışı (bu dünyaya ait olmayan, insan olmayan) olduğunu söyler. İnsanların köle ırkını miras bırakan orijinal genetik deneye katılmasından sonra, işi Annunaki için yapmak üzere yetiştirildi (Yaratılış Kitabında Cennet Bahçesi'nin koruyucularında paralel olarak) köle ırkının kötü durumuna karşı merhameti genetik mühendisi rolünü gerçek bir "asi lider" rolüne kaydırды. Eylemleri, türünün geri kalanının karşısında uçtu.

Şimdi kulağı tanrısı Enki'ye (a) açık olan bir Atrahasis vardı.

Tanrısı ile konuşurdu ve tanrısı onunla konuşurdu. Atrahasis sesini duyurdu ve efendisiyle konuştu,

"Daha ne kadar [tanrılar bize acı çektirecek]?

Bizi sonsuza kadar hasta mı edecekler?"

Enki sesini duyurdu ve hizmetçisine konuştu: "Yaşlıları, kıdemli adamları çağırın! Kendi evinizde [bir ayaklanma] başlatın,

Müjdeciler ilan etsin...

Ülkede gürültü yapsınlar:

Tanrılarınıza saygı göstermeyin,
Tanrıçalarınıza dua etmeyin..."

— Gönderen: Atrahasis 1:vii¹⁹

Ayrıca Sümer metinlerinde Ea'nın operasyon merkezinin Yılan Bataklığı olarak da adlandırılan bataklık, durgun su bölgesinde olduğu da anlatılır. *den* birçok sürüngen ve yılana. Başka bir deyişle, insan ırkının ilk özgürlük mücadelesi "Ea-Den" olarak bilinen bir bölgede gerçekleşti.

Enki/Ea aslen Sümer edebiyatında adı geçen ilk ve en eski şehir olarak bilinen antik Sümer şehri Eridu'nun tanrısıydı. Havva'nın Nefilim oğlu Cain tarafından İncil geleneğinde inşa edildiği şekliyle Uruk ("İlk Şehir") ile yakından ilişkilidir. ve Nachash.²⁰

Eridu şehri ile yakından ilişkili olan, dünya yüzeyinin altındaki efsanevi bölge olarak bilinen efsanevi bölgedir. abzu,²¹ Mezopotamya mitolojisinde genellikle yer altı tatlı su okyanusu olarak yorumlanır.²²

Arkeoloji sanatçısı Balage Balogh tarafından tasarlanan antik Eridu şehri. İzinden Heartist tarafından kullanılır, www.arkeolojiillustrated.com.

Eridu şehrinin antik bölgesinin coğrafi özellikleri ve özellikleri, Abzu'nun orijinal konsepti ile hem fiziksel hem de ruhsal olarak büyük etki yapmış olmalıdır. Orijinal manzara ve arazinin doğrudan referansları veya tasvirlerinin olmaması nedeniyle, yeri antik Sümerler için tam olarak neyin kutsal kıldığını hayal etmek zordur. Ancak bu çorak, çöl bölgelerde suyun olduğu yerde yaşam vardı ve medeniyetler bu coğrafyalarda kurulup serpildi. Eridu, Dicle ve Fırat nehirlerinin durgun sularında, kolayca erişilebileceği bataklık ve sürekli su basan bir alanda bulunuyordu.

coğrafi kalıplarla, bazı doğal sel ve bataklık sularının çekilmesi olayının gerçekleştiği sonucuna varıldı ve Eridu'nun eski sakinleri tarafından iş başında kutsal bir doğa olarak algılandı.

Abzu kavramı, Eridu şehrini kapsayan su yollarından ve berrak lagünlerden türetilmiştir. Çevredeki nehir kıyısı sularına ayrıca, sonunda tanrıya ve/veya tanrıya adanan bir kültün ortaya çıktığı kutsal şehri çevreleyen, fiziksel olarak bir sığınak ortamı yaratan "bataklık mağara" olarak da anılırdı.

tatlı su tanrıçası.²³

Tanrı Enki'nin en eski formu, daha sonra fethedilmiş veya fethedilmiş olarak görülen "Abzu" olabilir.

Enki tarafından yenildi,²⁴ kim daha sonra yerine adım attı Abzu'nun, daha sonra kendi alanı olarak tanındı.²⁵ Eski bir ilahın daha çağdaş, gelişmiş, ilahi bir figürün salt bir niteliği haline geldiği bu tür bir kavram değişikliği, tanrı belirli bir eylemin veya doğal fenomenin işlevini veya eylemini üstlendiğinde, örneğin, Eridu'yu çevreleyen suların yükselip alçaldığı yer. Ve kusura bakmayın, tanrıların isimlerinin değiştirilmesi eskiler arasında yaygın bir uygulamaydı; bu, Eski Ahit'te Tanrı'nın birçok isminde (Yehova, Elohim El Shaddai, Adoni, Rab'bin Meleği ve diğerleri) açıkça gösterilmiştir.) yanı sıra ilk atalardan bazılarının isimlerinin ilahi olarak değiştirilmesine ilişkin İncil kaydının yanı sıra - Ur'lu Abram'ın İbrahim olması, Yakup'un İsrail olması, Yusuf'un Mısırlılar tarafından Zaphnath-paaneah olarak yeniden adlandırılması,

Tarsuslu Saul, Havari Pavlus'u yeniden adlandırdı ve Mesih'in işlevi büyüyüp geliştikçe Mesih bile evrimsel ilerici isim değişikliklerine ve eklemelere sahipti: Akraba Kurtarıcı, Yahuda Aslanı, Tanrı Kuzusu, İşay'ın Asası (krallığın asası). Mesih'in en eski formunun kullanılmasından binlerce yıl sonrasına kadar var olmayan Kral Davut'un evi), vb. Eski dinde isimlerin anlamları çok önemliydi ve isim değişikliğinin sahibi genellikle *değişiklik, işlev, atama veya amaç anlamına gelir*.

Daha önce İbranice İncil'de Tanrı ve Mesih için çeşitli isimlerle bahsedildiği gibi, antik çağda bir tanrı, kendisi için aynı anda birkaç isme sahip olabilirdi. Zaman içinde eski isimler ortadan kalktıkça veya daha büyük çağdaş anlamlara sahip daha yeni biçimlere dönüştükçe, eski isim onun yeni işlevinin bir niteliği olarak dahil edildi. Ancak, bir ilahın adının orijinal anlamının, o adı ilk kez telaffuz edildikten yüzyıllar sonra kullanan bir insan topluluğu için hiçbir şey ifade etmeyebileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

Tanrı YHWH'nin (Yehova) paleo-İbranice adı olan Tetragrammaton'a bakın. İbranice kutsal kitapların yazılmasından çok erken bir tarihte, İbrani dininin gelişmenin erken bir aşamasında olduğu ve henüz emekleme döneminde olduğu zaman, çevrilebilir bir anlamı olmalıydı. Ancak çok daha sonra, Musa 1400 civarında İbranice Kutsal Yazıları yazdığından.ö. Yahudi dininin temellerini oluşturan İbrani halkı Yasasını da içeren ,

YHWH adının hala oldukça belirsiz olduğunu ve doğrudan bir çevirisi olmadığını gösteriyor. YHWH'nin orijinal anlamının, çok daha sonra, beşinci yüzyılda yaşayan İbraniler için hiçbir önemi olmaması oldukça olasıdır. M.Ö. Tanrı için birkaç ilahi isim kullandılar, bunların hepsi büyük olasılıkla İsrail dininin daha eski katmanlarındaki daha eski tanrılara atıfta bulundu. YHWH'nin biçimi ve telaffuzu, kutsal olarak kabul edilmesine rağmen, adının arkasındaki tanrı gibi, asla değiştirilmedi. İbrani Tanrısı için atfedilebilir isimlerin büyüyen listesinin bir parçası olarak tutuldu.

Tüm bunlar Enki/Ea'nın adını anlamak için son derece önemlidir, adının evrimi çok benzerdir. Enki/Ea bir zamanlar eski Sümer halkı için anlaşılabilir olan açıkça çevrilebilir bir anlama sahip olsa bile, bu orijinal anlamın üçüncü binyılda Sümer ve komşu Akad şehir devletlerinde yaşayan Mezopotamya halkı tarafından anlaşılması zorunlu değildi. Ancak Enki adı -özellikle Akad versiyonu, Ea- izleyen bir buçuk bin yıl boyunca Mezopotamya bölgesinden Kenan bölgesine göç etti. *İsimadet* Kenan kelimesinin temeli oldu *YHWH* ("Yee-ah-weh" olarak telaffuz edilir), İbranice adı *Yehova*. Bunların hepsi, yılan fikrinin, Cennet Bahçesi'nin Yılan karakteri Nachash'ın Tekvin açıklamasının temeli haline nasıl geldiğini anlamak açısından önemlidir.

Sümerce adı Enki'nin doğrudan çevirisi, yazılı kaynaklarda ilahi bir Sümer adı olarak kaydedilmiştir, çünkü metinlerin bileşimi, kelimenin tam anlamıyla "Yeryüzü Efendisi" veya

"yerin altında (Abzu'da) hüküm süren ve onun üzerinde hükümrانlık sahibi olan" anlamına gelir.²⁶

Şeytan'a benziyor, değil mi? Sorun şu ki, Enki/Ea İncil'deki Yılan ile inanılmaz bir mitolojik bağlantıya sahip olsa da, Ea adının ilk halidir. *YHWH*-Yehova. Bin yıl boyunca anlam açısından bir tür bükölme var ve bazı teorik, ancak oldukça sapkın, iki karakterin belki de aynı karakterde olduğunu tahmin ediyor: Lucifer ve Yehova, en azından etimolojik olarak, değilse de. teolojik olarak. İkisi de Elohim'in panteonu muydu? Yılan İni (Ea's Den) olarak bilinen bir yerden ilk insanlara tanrıların yasak bilgilerini getiren Enki/Ea arasındaki bağlantı, Adem'e yasak bilgiyi aydınlatan ve getiren Nachash karakteriyle yadsınamaz bir şekilde bağlantılıdır. ve Cennet Bahçesi'nin Yaratılış hikayesinde Havva, ancak etimolojik olarak insanlığın kurtarıcısı Yehova ile bağlantılıdır.

İkinci bölüm

Pazar Okulunda Öğrendiğim Bu Değil

ben Benim gibi büyüdüyseniz, çocukken Pazar okuluna gittiniz. Belki bir yetişkin olarak katıldınız ve belki bugün hala katılıyorsunuz. Din eğitimi hakkında sadece “Pazar okulu” çerçevesinde konuşuyorum çünkü çocukken din eğitimimizde öğretilen her şeye zihnimizde hızlı bir referans veriyor. İncil'in tüm temel hikayelerini ve belirli mezhepimizin dogmalarını ve doktrinlerini oluşturan embriyonik sistematik teolojiyi ilkel biçimde orada öğrendik. Katolik olsaydın, İlmihal'e giderdin. Lutheran iseniz, Onay derslerine katıldınız. Yahudiyseniz, sinagoga, bar ve mitzvah öncesi ve sonrası eğitimine katıldınız ve belki de gençliğinizde Medrichim'e gittiniz. Belki de tamamen farklı bir inanca sahipsiniz ya da hiçbir şekilde İncil eğitimi almadınız.

Bu incelemenin amaçları doğrultusunda, belirttiğim gibi,

Hristiyan eğitimimin köklerine geri dönüyorum, çünkü bunlar çok daha eski, pek de tanıdık olmayan tarihsel dini anlatılardan ve mitolojilerden kaynaklanan en bilinen hikayelerdir. Sokakta mutlak bir yabancıya yaklaşısam ve ona Aden Bahçesi veya Cennetteki Yılan veya Nuh'un Gemisi, büyük bir tufan, hatta Musa ve On Emir hakkında soru sorsam, o da yapardı. Çoğu insan, ne sorduğum hakkında bir fikre sahip. Bunlar, dini mirasımızın dokusuna örülmüş ortak hikayelerdir; Bu söylediğim değil*senin* belirli bir miras değil, insanlığın mirası ve dini "mitolojisi". Çoğu durumda, aşinalığın küçümsemeyi beslediğine dair eski atasözü doğru çıkıyor ve çoğumuz, belki de çocukken bize öğretilenlere bağlı kalsak da, bu orijinal öğretilerden uzaklaşarak onları fantezi ve dini peri masalı alanına havale ettik.

Yaşım ilerledikçe bana öğretilen birçok şeyi sorgulamaya başladım. Bu eski hikayeleri, bana gençken öğretildiği gibi, Tanrı'nın Sözü'nün mutlak gerçeği olarak kabul ettiğimi biliyordum ve bunlar bir tür olası evrensel gerçek olarak zihnime yerleştiler. Ancak İncil eğitimimi ergenlik ve genç yetişkinlik yıllarıma kadar genişlettiğim için, mantıklı zihnimin yıllar önce çok anlamlı olan inanç hikayeleriyle mücadele ettiğini gördüm. Tanrı'nın gerçekte kim olduğunu, isimlerinin ne anlama geldiğini ve kutsal kitap sayfalarında neden bu kadar çok şey olduğunu sorguladım. *Yüzüklerin Efendis* film, sadece çatlak melekler ile.

Böylece sorular sormaya başladım.

Elohim ismi neden çoğul
çağrışım?"

"Ne!? Varlıklar gökten indi ve
emprenye edilmiş insanlar mı?! Onlar kimdi?"

"Musa neden firavunlara asla
kiminle karşılaştı? Bu anlatı için önemli değil mi?"

"Goliath aslında gerçek bir dev miydi?"

"Deniz canavarları' ve 'leviathan' da ne ki?"

"Tekerlek içinde tekerlek nedir?
Ezekiel'deki mekanizma?"

"Neden Levililer karşı yasal bir yetki verdi?
Alaska Kral Yengeç yemek?"

"Ne? regl ile seks yapamam
Kadın?"

Ve saire, ve saire, ve saire.

Sorularıma gelince bunlar sadece buzdağının
görünen kısmıydı. Daha pek çoğu, metin eleştirileri,
tarihsel referanslar, pagan dinlerinde önemli roller
oynayan ancak İncil'deki pasajlarda, eşcinsellik, Eski
Ahit ataerki çekeşliliği, kafirlerin soykırımı, alkollü
içeceklerin içilmesi ve kadınların kilisede ders
vermelerine ve şarkı söylemelerine izin verirken
sessiz kalmaları.

Burada listelenen sorular sadece yayından aldığım
örnekler değil, sorduğum tüm gerçek sorular,

diğerleri arasında, İncil okuluna ve ilahiyat okuluna devam ederken ve gençler ve 20'li yaşlarımda gençlik bakanlığında çalışırken. Sonunda, baş belası olarak etiketlendim. Bu lakap iki biçimden biriyle ifade edildi: "Siz baş belasısınız Bay Roberts. Bu tür bir düşünce sizi buralarda hiçbir yere götürmez, çabucak," ve "Sen bir baş belasısın, Bay Roberts"—göz kırp-göz kırp-dürt-dürt, eşlik eden sözel olmayan "Ve sorarak bir şeye gidiyorsun. , ama bunu burada, bu ortamda konuşamayız", uzaklardaki kafelerin karanlık köşelerinde kahve içip özel, sıra dışı sohbetlerle sona erdi.

Çoğu teolojik, dogma odaklı çevrede olduğu gibi, normu sorgulamak genellikle sizi sıcak suya indirir. Ama hepsinin benim için en büyük sorusu şuydu: "Neden? İnanığımız ve öğrettiğimiz şeyin hakikatin mutlak köşesi olduğunu nasıl bilebiliriz? Tanrı inip bunları bize ilk elden mi söyledi, yoksa sadece kanıtımız olmayan ve tüm bilim, akıl ve mantığın çeliştiği görünen bir şeye mi inanıyoruz? İncanın gerçek doğası bu mu?" Şaşkın bir halde, "Daha büyük bir amaç için hiçbir anlam ifade etmeyen ve kesinlikle kanıtımız olmayan bir şeye inanmak mı?" diye sorardım.

"Hiçbir şeye inanmamaktan iyidir," diye ikna edici bir havayla tembihlendim.

Beni bu şeyler hakkında yazacağım yere getiren şey budur. Ben Tanrı'ya inanmam, bebeği banyo suyuyla birlikte atmadım ama dinim bağlamında cevaplanması zor olan sorularım var. bu yüzden aramaya başladım

kutunun dışında, bana daha iyi bir bakış açısı kazandırabilecek yerlere veya daha fazla sağlamlık verebilecek bazı yanıtlara, bana söylenen temele "İsa'nın Kayası kadar sağlam. Amin ve Zafer!"

Bahçedeki Yılan

1Şimdi yılan, Rab Tanrı'nın yarattığı tüm vahşi hayvanların en zekisiydi. Bir gün yılan kadına şöyle dedi: "Tanrı gerçekten meyve yemeyin dedi mi?

bahçede ağaç var mı?"2Kadın yılanı cevap verdi, "Meyvesinden yiyebiliriz.

bahçedeki ağaçlar.3Ama Tanrı bize, "Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin. Yapmamalısın

hatta dokun, yoksa ölürsün."4Ama yılan kadına, "Ölmeyeceksin.

5Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yersen, iyiyi ve kötüyü öğreneceksin.

ve sen Tanrı gibi olacaksın!"6Kadın ağacın güzel olduğunu, meyvesinin yemek için iyi olduğunu ve onu bilge yapacağını gördü. Bu yüzden meyvesinden biraz aldı ve yedi. Meyvenin bir kısmını kocasına da verdi.

yanında kim vardı ve onu yedi.7Sonra gözleri açıldı sanki. Çıplak olduklarını anlayınca incir yapraklarını dikip bir şeyler yaptılar.

kendilerini örtün.8Sonra Rab Tanrı'nın serin havalarda bahçede yürüdüğünü duydular.

günün bir bölümünde ve adamla karısı, ağaçların arasında Rab Tanrı'dan saklandılar. Bahçe.⁹Ama Rab Tanrı adama seslendi ve "Neredesin?" dedi.¹⁰Adam, "Bahçede yürüdüğünü duydum ve çıplak olduğum için korktum, bu yüzden saklandım" dedi.

¹¹Tanrı sordu, "Sana çıplak olduğunu kim söyledi? Sana yememeni emrettiğim ağacın meyvesini mi yedin?"

¹²Adam, "Bu kadını bana verdin, o bana ağaçtan meyve verdi, ben de yedim" dedi. BT."¹³Sonra Rab Tanrı kadına, "Böyle bir şeyi nasıl yapabildin?" dedi. Cevap verdi: "Yılan beni kandırdı, ben de yedim.

meyve."¹⁴Rab Tanrı yılanı dedi ki, "Bunu yaptığın için sana lanet edilecek. Evcil ya da vahşi başka hiçbir hayvanın olmayacağı şekilde lanetleneceksiniz. Karnının üzerinde emekleyeceksin ve bütün dünyanın tozunu yiyeceksin.

hayatının günleri.¹⁵Seni ve kadını birbirinize düşman edeceğim. Senin soyundan ve onun soyundan gelenler düşman olacaklar. Torunlarından biri ezecek

başını, topuğunu ısırırın."¹⁶Bunun üzerine Allah kadına, "Hamileyken seni çok üzeceğim, çocuk doğurduğun zaman da büyük acılar çekeceksin" dedi. Kocanı çok arzulayacaksın, ama o sana hükmedecek."

17Sonra Tanrı adama dedi: Karının ne dediğini dinledin ve sana yememeni söylediğim ağacın meyvesini yedin. Bu yüzden yere bir lanet koyacağım ve yemeğin için çok çalışman gerekecek. Acı içinde yemeğini her gün yiyeceksin hayatının.¹⁸Yer sizin için dikenler ve yabani otlar üretecek ve siz yiyeceksiniz. tarlanın bitkileri.¹⁹Yemeğiniz için terleyecek ve çok çalışacaksınız. Daha sonra yere geri döneceksin, çünkü ondan alındın. Sen tozsun ve sen ölürsen toza döneceksin."²⁰Adam karısına Havva adını verdi çünkü o tüm canlıların annesi.²¹Rab Tanrı adam için hayvan derilerinden giysiler yaptı ve karısı ve onları giydirdi.²²O zaman Rab Tanrı şöyle dedi: "İnsanlar bizden biri gibi oldular; iyiyi ve kötüyü bilirler. Onları hayat ağacının meyvelerinden bazılarını yemekten alıkoymalıyız, yoksa sonsuza dek yaşayacaklar."²³Böylece Rab Tanrı, Adem'i, alındığı toprağı işlemesi için Aden bahçesinden çıkardı.²⁴Tanrı insanları bahçeden dışarı çıkmaya zorladıktan sonra, doğu sınırına melekler ve her yöne ışık saçan ateşten bir kılıç yerleştirdi. Bu, insanların hayat ağacına ulaşmasını engelledi. (Tekvin 3:1-24)

İncil'den bir hikaye almak ve onu tüm iç organları ve iskelet yapısını açığa çıkarmak için incelemek, antik kültürü anlamak için gerekli olan titizlikle önemli bir süreçtir. Basitçe söylemek gerekirse, Mukaddes Kitap, Yehova Tanrı'ya ve O'nun insan yaratılışıyla olan etkileşimlerine dair, dünyanın en büyük üç dinini ortaya çıkaran, görkemli bir şekilde saygı duyulan tüm hikayelerine rağmen, insanlığın eski antropolojisini anlamak için bir kaynak noktasıdır. Mukaddes Kitap yazılarının doğruluğuna ilişkin görüşünüze bağlı olarak, sayfalarının antik dünyadaki bir çok kültürü yansıtan veya onlar tarafından yansıtılan hikayeleri, hesapları, mitleri, efsaneleri ve fablları ortaya koyduğuna dair hiçbir şüphe yoktur. Mukaddes Kitabın önemi, inanç ve uygulama için değilse bile, onu eski insanlık tarafından deneyimlenen ve anlatılan olayların başka bir yönünü gösteren bir kitap olarak görmektir. *versiyon*, İsterseniz, eski insanlığın yaşadığı ortak olaylardan.

Buna göre, eğer Yahudi-Hıristiyan veya Müslüman dini mirasına sahipseniz, bu dini metinlerin ve İncil'deki kutsal kitapların sayfaları Hakikat'tir. Bazı Hıristiyan mezheplerine göre (ve Mukaddes Kitap eğitimim boyunca defalarca duyduğum bir ifade!), "İncil, inanç ve uygulama için tek temel ve otoritedir." Bu doğru olsa da olmasa da, kişi İncil metninden bir adım geri çekilip, dogma ve sistematik teolojinin bazen gül rengindeki gözlüklerini kaldırarak, satır aralarını okumaya başlayabilir ve görebilirsin. deyim yerindeyse, dünyanın en kutsal yerlerinden birinin çitleri boyunca yürürken, dünyanın genişliği çitler arasında titreşiyor.

kitabın.

Ve çeşitli yaratılış açıklamalarına ve ilk aileye sahip başka birçok dünya kültürü var, bazıları bu peri masalı türünde bir senaryoyla sınırlanıyor, örneğin tanrılar veya cennetteki takımyıldızların alanını yaratmak için gökyüzüne canavarlar ve hayvanlar fırlatan büyük insan savaşçılar gibi. . Afrika ve Kızılderililerin yaratılış anlatıları, yeryüzüne gelen yeraltı insanları ve göklerden gelen "tanrılar"ın güzel kızlarını dördüzlere hamile bırakması gibi ortak noktaları paylaşır.

Örneğin, Lakota'da, ilk insan ailesi olan Yaşlı Adam Waziya ve karısı Wakanka'nın anlatıları, dünyaya ilk kez yeraltından çıktı. Wakanka, o kadar güzel bir kızı olan Ite'yi doğurdu ki, onunla evlenen ve dördüz babası olan Rüzgar Tanrısı Tate'in dikkatini çekti. Bu anlatımda, bize büyük zenginlik, güç ve güzellik vaatleriyle ilk aileyi baştan çıkaran Düzenbaz İktomi adlı bir karakterden söz ediliyor. İktomi, Havva'yı Cennet Bahçesi'nde cezbeden, bahçenin ortasındaki yasak ağaçtan yerse tanrılarinkine benzer sonsuz yaşam ve bilgi vaat eden yılan Nachash'ın Eski Ahit'teki anlatımına büyük benzerlik gösterir. Waziya, Wakanka ve Ite'nin Lakota hikayesinde olduğu gibi, Allah'a/tanrılara karşı isyan ve hıyanet, hepsinin cennetten kovulmasıyla sonuçlandı. Nachash ve Lakotalı meslektaş Iktomi, lanetlendi ve tüm zamanlar için dünyaya sürgün edildi, ilk aileler çocuk doğurmaya devam etti ve dünyaya yayıldı.

Lakota sözlü geleneğine göre, Tekvin kaydında (2:7) Waziya ve Wakanka'nın "yeraltından çıkmış olmalarına" rağmen, Adem'in "toprağın kilden şekillendirildiğini" belirtmek çok ilginçtir. Yaratılışın kültürel versiyonlarındaki benzerlikler açıkça görülebilir. Tüm çeşitli kültürel yaratılış hikayeleri o kadar çok sayıda benzerliklere ve örtüşmelere sahiptir ki, temas noktaları, bireysel kültürel hikayenin doğruluğundan ziyade çeşitli kültürlerin mitlerindeki kesişimler tarafından kurulan karmaşık bir bilimsel metodoloji ağı oluşturur.

Yaratılışın ilk ailesiyle ilgili İbranice anlatımda, Tekvin metninde Adem ve Havva, Tanrı tarafından yaratılmış ve Aden adlı güzel bir cennet bahçesine yerleştirilmiş ilk insan çiftiydi. Görevleri, toprağı işlemek ve onu (bahçeyi) Tanrı için tutmaktı, tek yasak, merkezde bulunan İyi ve Kötüyü Bilme Ağacı ve Hayat Ağacı olan iki yasak ağaçtan meyve yemektir. bahçenin. Aniden, geçitle bağlamsal bir bağlantısı olmayan Yılan gelir ve Havva'yı yasak ağaçlardan birinin meyvesinden yemeye teşvik eder. Havva meyveye bakar ve onu hem güzel hem de lezzetli bulur, ayrıca onu bilge yapacak bir şey bulur. Meyvenin kendisine bilgelik getireceğini nasıl bildiği anlatıda yoktur. Meyveyi koparır, yer ve kocası Adem'e ikram eder. metne göre, orada onunla birlikte duruyor, hiçbir şey söylemiyor, eylemlerine veya Yılan'ın ayartmalarına karşı herhangi bir itirazda bulunmuyordu. Sonuç, zihinlerinin bent kapaklarının bir anda açılmasıdır,

ve birdenbire tamamen çıplak olduklarının farkına varırlar. Koşarlar ve saklanırlar, birbirlerine diktikleri incir yapraklarıyla kendilerini örterler, Yılan ise susar gibi görünür. Sonuçlar insan ırkı için yıkıcıdır, çünkü Tanrı çifti bulur, buyruklarına uymadıkları için onları lanetler ve tüm insanlığı sonsuza dek mahkum eder. Ayrıca Yılan'ı lanetler, onu sonsuza dek karnının üzerinde sürünmeye ve dünyadaki diğer tüm hayvanlardan daha fazla aşağılanmaya ve onun soyunun ve insanlığın anasının soyunun sonsuza dek düşmanlık ve çatışma içinde olacağına mahkum eder.

Bu, geldikleri kadar mitolojik bir masal, diğer tüm kültürlerin mitolojik masallarının tüm işaretleriyle dolu. Ama Yahudi-Hıristiyanlıkta bize bunun Tanrı'dan, Kendisinden üflenen gerçek olduğu öğretilir. Yani, iki şeyden biri doğrudur:

1. Bu, diğer birçok kültürün yaratılış mitlerinden farklı olmayan bir mit veya
2. Mitolojik masallar, diğer tüm kültürlerin mitolojik masallarına benzemesine rağmen bazen mutlak gerçektir.

Belki üçüncü bir seçenek ekleyebilirsiniz:

3. Bu gerçektir ve diğer kültürlerden kaynaklanan tüm diğer mitolojik hikayeler, sadece bu diğer kültürün gerçeği çarpıtmasıdır ve şeytani taklit eylemleri gerçekleştiren Şeytan'ın eseridir.

Eden masalında yüzeyde okuduklarınızdan daha fazlası var. Ve anlatımın gerçek, kurgu, alegori ya da efsane olduğuna inansanız da, kodlanmış bir

pasajın alt metninin derinliklerinde mesaj. Cennet Bahçesi'nin sakinlerinin ve onların gözden düşmelerinin hikayesi, basit bir itaatsizlik ve yasak meyve yeme hikayesinden daha fazlasıdır. Bu, yarıda kesilen bir ırk hikayesidir - ve Annunaki'nin üremesi ve ilkel insanlığın köleleştirilmesiyle ilgili antik Sümer hesabında bulduğumuz birçok olayı yansıtır.

Eden'de Havva'nın düşüşü, Yılan ile karşılaşmasının bir sonucu olarak geldi. Yaratılış pasajındaki şifreli mesaj, onun Yılan karakteriyle ilişkiye girdiğini ve böylece onun bir parça meyveden, küçük patateslerden ısırdığını kaydettiğini ima eder.

Yılan, Havva'yı yalnızca kocası Adem'in kollarından uzaklaştırmakla kalmadı, aynı zamanda onu hamile bıraktı ve oğlu Kabil'e hamile kaldı. Havva da bu cinsel bilgiyi kocası Adem'e getirdi ve onlar da seks yaparak Cain'in ikiz kardeşi Habil'e hamile kaldılar. Ama Nachash çok daha fazlasını yaptı. Şifreli efsanevi hikayeye gömülerek, ilk çifte, Yehova tarafından yönetilen tanrıların panteonu olan Elohim'in yasak bilgisini de aktardı.

Nispeten benzer olaylar, Enki/Ea'nın insanlara gittiği ve Ea'nın İni Sanke Bataklığı'ndaki yerinden insanlara yasak bilgilerini aktararak tanrılara karşı isyanı kışkırttığı zaman meydana geldi. Kadim Sümer çivi yazıları da bunun, onun üstün ve kardeş tanrısı Elil'in isteklerine karşı yapıldığını ve bu hain eylemin cezası olarak, ilerici Enki/Ea ve takipçilerinin mahkûm edildiğini ve yeraltında -yeryüzünde- kalmalarının emredildiğini söylerler. Abzu onların etki alanı olarak,

dünyanın alt katmanları boyunca dokuyan ve kesişen geniş kavernöz sistemleri içinde. Bu ceza ile birlikte Enki/Ea'nın bir daha insanlara müdahale etmeyeceğine ve nesillerinin sadece birbirini tanımakla kalmayacak, tıpkı Tanrı'nın buyurduğu gibi birbirlerinden nefret etmeyi öğrenecek ve sürekli bir çatışma içinde olacaklarına hükmedildi. Yaratılış 3:14-15'te Yılan'ın zürriyeti ile insanların zürriyeti arasında var olacak olan "sürekli düşmanlık".

Öyleyse, Batı dini düşüncesi için oldukça trajik bir şekilde, hikaye, Tanrı'nın kendi ahlaki olgunluğumuza, cinselliğe ve bilgi ve cinsel zevk edinme yoluyla insan doğasının tanrılaştırılmasına karşı durduğunu öne sürüyor gibi görünüyor. Aynı zamanda, aslında bağırmadığında, hepimizin ilk ebeveynlerimiz cinsel ilişkinin mahrem marifeti içinde birbirimizi tanıdıkları için öleceğimizi ima eder. Çünkü onlar becerdiler, biz mahvolduk.

— Jeffrey J. Kripal, *Yılanın Armağanı, Din*

Çalışmaları Üzerine Gnostik Düşünceler

Siz hiç dik yürüyen bir yılanla karşılaştınız mı? Sesli ve anlaşılır bir sesle mi konuştunuz? Genesis'e göre, Havva'nın karşılaştığı yılan bunların ikisini de yaptı. İlk kadın olduğu için Havva'nın dünyanın gidişatında pek deneyimli olmadığını söylemek muhtemelen güvenli olsa da, aradaki farkı bildiğini söylemek de muhtemelen çok güvenlidir.

bir yılan ve bir adam arasında. Kutsal yazıya göre (Yaratılış 3:1), bu yılan aşağıdakilerden biri değildi:

Yılan, RAB Tanrı'nın yarattığı yabani hayvanların hepsinden daha kurnazdı. Kadına, "Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki hiçbir ağaçtan yemeyeceksin' dedi mi?" dedi.

Belirtildiği gibi, Yaratılış Kitabı'nda kelime için kullanılan İbranice kelime *yilannachash* (telaffuz: naw-kawsh), "sihirbaz veya büyücü; bir büyü düzenleyici; aydınlatmak, parlamak." Yahudi Haham yorumu bu kelimeyi asla gerçek bir yılan olarak görmedi. "Büyüleme gücüne sahip parlayan bir varlık" olarak anlaşılmalıydı. Bu, çimenlerdeki bir yilandan çok uzaktır ve daha sonraki birçok yorumda Lucifer'in kendisinden başkası olarak tanımlanmaz, ancak pasaj onu asla bu isimle çağırılmaz. Binlerce yıl sonra atfedilir. Havva'yı etkileyen ve kandıran, daha doğrusu "baştan çıkaran", Aden Bahçesi'nin ortasında yasak ağacın meyvesini yemeye yönlendiren - gördüğümüz gibi, kesinlikle yapacak hiçbir şeyi olmayan bu varlıktır. ağaçtan meyve yemekle.

2Kadın yılanı dedi ki:

bahçedeki ağaçlardan meyve ye,³ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyeceksin ve ona dokunmayacaksın, yoksa ölürsün' dedi" (Tekvin 3:2-3).

Aşağıdaki dilsel ayrıntılar, işlem görenlerin

Aden Bahçesi'nin Yaratılış hesabı şurada sunuldu:
Nefilim'in Yükselişi ve Düşüşü, ancak burada yeniden düşünmeye değer:

O ağaç için İbranice kelime *ets* ile çok yakın ilişki içinde olan kelime

İbranice *toleda* kelimesi *[תו, ל' דות]* ikisi birden "nesil" anlamına gelir. "Aile ağacının" modern eşdeğerini bu kelimelerden alıyoruz.

Kelimenin diğer varyasyonları *ets* "bir kapının açılıp kapanması olarak bir ağacın odunudur". Bir uygulama uzantısında aynı kelime "portal" terimi için de geçerli olabilir; kişinin zihninin açılması; aydınlanma."¹

Havva'nın yasak meyveyi yediği söylenen İyilik ve Kötülük Bilgisi Ağacı'nın gerçek bir ağaç olmadığı, daha çok bölgelerde yaşayan Âdem öncesi ırkların simgesi olduğu ileri sürülmektedir. Cennet Bahçesi'ni çevreleyen. Bu ırkların Atlantis uygarlığını kapsadığı söylenir.

ifade *ağacın meyvesi* İbranice kelimedir *peri*

[בט, ו' .] — meyve: toprağın ürünü; yavru, çocuklar, döl (rahmin); veya mecazi olarak: meyve (eylemlerin). ifade *ondan yemek* İbranice kelimedir

akal *[אכל]*; bu kelimenin birçok kullanımı vardır, bunlar arasında, bir kadınla yatmak için tek kullanımlık araçlar (cinsel ilişki); ve kelime *dokunmak* İbranice kelimedir

naga *[גע]* — dokunmak (yani, [çünkü herhangi bir amaç]; örtmece: dokunmak, cinsel anlamda

tavır).

4Yılan kadına, “Kesinlikle ölmeyeceksin” dedi.

5“Çünkü Tanrı biliyor ki, ondan yediğinizde gözlerinizin açılacağını ve iyiyi ve kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.”

6Kadın, ağacın meyvesinin yemek için iyi ve göze hoş geldiğini ve ayrıca bilgelik kazanmak için de çekici olduğunu görünce, biraz aldı ve yedi. Yanındaki kocasına da biraz verdi.

yedim.7Sonra ikisinin de gözleri açıldı ve çıplak olduklarını anladılar; bu yüzden incir yapraklarını birbirine dikip kendilerine örtü yaptılar.

(Tekvin 3:4-7)

Bu açıkça sıradan bir ağaç değildi; aslında gerçek bir ağaç değildi. Birçok İncil bilgini bunu Lucifer olarak yorumlar. Burada kullanılan bazı İbranice kelimelerin tanımları, bu bağlamdaki uygulamaları konusunda tartışmalıdır. Başka bir deyişle, anlamları tahmin etmeden ve bunları bağlama uygulamadan önce zaten çizilmiş görüşler olabilir. İşte bu İbranice pasajdaki kelimeler: *göze hoş* İbranice kelimedir *chamad*

[חַמַּד] - arzulamak, imrenmek, zevk almak, zevk almak, arzu edilir olmak, çok sevinmek, çok arzulamak, arzu edilirlik, değerlilik. Kelime *İstenendir*-dir İbranice kelime *ta'ava* [תַּאֲוָה] - özlemek;

(bedensel iştahla kullanılan) bir hasretten sonra şehvet duymak; dolaylı olarak: bir zevk (özel olarak, tatmin, nesnel olarak, bir çekicilik): kişinin kalbindeki bir arzu, bir dilek, özlemler; şehvet, iştah, açgözlülük (kötü anlamda); imrenmek; özlemlerle beklemek. *Alınmış* İbranice kelimedir

laqach [לָקַח] - ilkel bir kök; almak (içinde çok çeşitli uygulamalar): almak, ele geçirmek, almak, evlenmek, bir eş almak, bir kişiye almak veya bir kişi için almak, tedarik etmek, elde etmek, mülk edinmek, seçmek, seçmek, evlenmek, almak, kabul etmek.

Bu tanımlamalar altında Havva'nın Cennet Bahçesi'ndeki ayartılmasına ilişkin çok farklı bir tablo ortaya çıkmaktadır. Gösterilen ayrıştırılmış pasaj, meyvelerin günahkar, itaatsiz bir şekilde takdir edilmesinden çok daha fazlasıdır. Havva'nın elma yediğine dair duyduğumuz tüm referanslar veya dini sanatta Eden çiftinin büyük bir meyve parçası yediği tasvirleri, sadece kodlanmış bilgiler ve pasajın gerçekte ne hakkında konuştuğunun gizlenmesidir. Aden Bahçesi'ndeki bu sahnede gerçekte olan şey, insanlığın annesi Havva'nın bekaretini Yılan'a kaptırmasıdır, gördüğünüz gibi kocası Adem'le hiç cinsel ilişkiye girmeden onunla cinsel olarak karşılaşmıştır. Ve pasajın ilerisinde, metin, Havva'nın bu karşılaşmadan hamile kaldığı zımnendir. Daha sonra kocasını senaryoya çekti ve isteyerek katıldı. Ve Havva da Adem'den hamile kaldı.

Aden'de işlenen büyük günah, sadece bahçenin ortasındaki yasak ağaçtan yasak meyveyi yemekteki itaatsizlik değildi. Havva'nın rahminde gebe kalan ikizlerde çift kan bağı yaratan cinsel bir günahtı. Tekvin'deki müteakip pasajlara göre, Habil'in Adem'in kan tohumu olduğunu, ancak Kayin'in Yılan'ın kan tohumu olduğunu ve soyunun, Kabil'in ikiz kardeşini öldürmesinden başlayarak, birbirleriyle sürekli çatışma içinde olacağını öğreniyoruz.

Bu, yılanın soyu olan Nefilim'in izini başlatır.

Kan sudan daha kalındır

Yılan'ın "tüm canlıların annesi" Havva ile cinsel karşılaşmasının Tekvin kaydı, İncil'deki kaydın Havva'da tasarlanmış bir çift soyu tanıdığını ortaya koyuyor. Bu gerçek, yalnızca sonbahardan sonra Aden'deki kınamalarda ve haham ve İncil okullarında ilk Mesih kehaneti olarak anlaşılan şeyin telaffuzunda değil ("*...ve o senin başını ezecek, ama sen onun topuğunu ısıracaksın*"[Genesis 3:15]) değil, aynı zamanda daha sonraki Eski Ahit kitaplarında görünen uzun soy kütükleri listeleriyle de bilinir. Ve bu soy kütükleri yazıldı ve oraya yalnızca tek bir amaç için yerleştirildi: Mesih'in geleceği izlenebilir, saf bir insan soyu oluşturmak. "Kime izlenebilir?" sorabilirsin. İlk insan erkek olan Adem'in bellerine kadar izlenebilir. 1 Chronicles'ın ilk 28 ayetinde soy kütükleri şöyle başladı,[Bölüm 1](#):

Adem'den İbrahim'e ve Nuh'un Oğullarına Tarihsel Kayıtlar

1Adam, [Yazarın Notu: İlk doğan ikiz oğulları
Cain'in hariç tutulmasına dikkat edin.

ve Abel] Şit, Enos,2Kenan, Mahalalel, Jared,
3Hanok, Methuselah, Lemek, Nuh.

4Nuh'un oğulları: Sam,
Ham ve Yafet. Yafetliler

5Yafet'in oğulları:

Gomer, Magog, Maday, Javan, Tubal, Meshek
ve Tiras.

6Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Rifat
ve Togarma.

7Javan'ın oğulları:

Elişa, Tarşış, Kittliler ve Rodanlılar.

Hamitler

8Ham'ın oğulları:

Cush, Mısır, Put ve Kenan.

9Cush'un oğulları:

Seba, Havilah, Sabta, Raamah ve Sabteka.

Raama'nın oğulları:

Sheba ve Dedan.

10Cush babasıydı

Yeryüzünde güçlü bir savaşçı olan Nemrut.

¹¹Mısır, Ludilerin, Anamitlerin babasıydı, Lehabiler, naftuhitler,¹²Patrusitler, Kasluhitler (Filistinlerin geldiği) ve Kaftorlular.

¹³Kenan babasıydı
İlk oğlu Sayda ve Hititlerden,
¹⁴Jebusitler, Amoritler,
Girgaşitler,¹⁵Hivitler, Arkitler, Sinitle,¹⁶
Arvadlılar, Zemarlılar ve Hamatlılar.
Samiler

¹⁷Sam'in oğulları:
Elam, Ashur, Arphaxad, Lud ve Aram.
Aram'ın oğulları:
Uz, Hul, Gether ve Meshek.

¹⁸Arpakşat, Şelah'in babasıydı ve
Şelah, Eber'in babasıydı.

¹⁹Eber'in iki oğlu dünyaya geldi:
Birin adı Peleg idi, çünkü onun
zamanında dünya
bölünmüş; kardeşinin adı Joktan'dı.

²⁰Joktan babasıydı
Almodad, Sheleph, Hazarmavet, Jerah,

²¹Hadoram, Uzal,
D i kl ah,²²Obal, Abimael, Saba,²³Ophir,
Havila ve Jobab.

Bunların hepsi Joktan'ın oğullarıydı.

²⁴Sam, Arphaxad, Shelah,

25Eber, Peleg, Reu,

26Serug, Nahor, Terah

27ve Abram (yani İbrahim).

İbrahim'in Ailesi

28İbrahim'in oğulları:

İshak ve İsmail.

Ve bu soy kütükleri listesi sekiz buçuk bölüm daha devam ediyor!

Neden insan soyunun izini Adem'e kadar götürme ihtiyacı vardı? İlk insan insandan insanlığın akışının bu kadar titiz bir İncil kaydı neden? Yaratılış 3:15'te lanet ve yargının duyurulması sırasında kehanette bulunulan akraba kurtarıcısı olan gelecek Mesih'in izlenebilir soyunu kurmaktı. Bu soy kayıtları yalnızca tek bir amaç ve tek bir amaç için mevcuttur: insanlıkta, Aden Bahçesi'nde vasiyet edilen çifte bir soya -"saf insan soyu" olan Âdem'in tohumu ve Nahaş'ın tohumu olan Nahaş'ın tohumu- var olduğunu kanıtlamak. Havva'da yetiştirildiği şekliyle "insan ve Elohim kanının karışımından" oluşan soyu. Ve yukarıda 1. Tarihler pasajında belirttiğim gibi, ilk doğan oğul Kabil ve öldürdüğü genç ikiz, soy kütüğünden çıkarılmıştır. Neden? Niye? Kabil ilk doğandır ve İbrani geleneğine göre listede Adem'den hemen sonra yer almalıydı, ancak O, saf insan kanından olmaması gibi basit bir nedenden dolayı Eski Ahit'te listelendiği gibi soy kayıtlarından çıkarılmıştır. Cain, Nachash ve Havva'nın karışık kanındandı.

Nefilimlerin ilkiydi. Habil, herhangi bir çocuğu miras bırakmadan önce Cain tarafından öldürüldüğü gerçeğinden dolayı kayıtlarda listelenmedi. Bu nedenle, soy kaydında Adem'in doğrudan soyundan gelen üçüncü doğan oğlu Şit'i görüyoruz.

Yine, hatırlarsanız - ve bu Eski Ahit'in tamamını anlamak için son derece önemlidir - Havva'nın ilk doğan oğlu olarak Cain'in babası, parlak, parlayan prens Elohim'den olan Eden'deki Yılan karakteri Nachash'tır. Cennetin. O, karışık kan soyunu temsil eder ve eğer Mesih, akrabaların kurtarıcısı, insanlıktan doğan insanlığın kurtarıcısı olacaksa, soyunun saf, insan soyundan geldiği, dolayısıyla Kabil'in değil, Seth'in soyundan geldiği şeklinde kurulması gerekiyordu.

akraba kurtarıcı

Eski İbrani kurtuluş duygusu kesin olarak kelimedede sabit *gol* [גול, 82], itfa eylemi olarak bir akraba. İbrani duyarlılığı, Mesih'i kurtarmaya, fidyeye ile kurtarmaya ve düzeltmeye gelecek, ama aynı zamanda aileye yakın bir akraba olan "akraba kurtarıcı" olarak anladı.

Akrabaların kurtarıcısı kavramı şu şekilde yapılandırılmıştır: Musa'nın Yasası, malının bir kısmını veya kendisini köle olarak satmak zorunda kalan bir kişinin, en yakın akrabasının araya girip yardımına gelebileceği durumlar için hükümler koymuştur. akrabasının satmak zorunda kaldığı malları ya da kişileri "geri almak". Akrabaların kurtarıcısı velinimeti oldu, fidyeyi ödeyerek köleleri serbest bırakan kişi

fiyat ve borcunu ortadan kaldırmak.

“Bir yurttaşınız fakirleşip malının bir kısmını satmak zorunda kalırsa, en yakın akrabası gelip akrabasının sattığını geri alsın.” (Levililer 25:25)

Akrabalarını kurtarmakla yükümlü olanlar genellikle en yakın akrabalardı. Bir kişi kendini köle olarak satarsa ya da buna zorlanırsa, akrabalarının kurtarıcısı onun özgürlüğünü satın alırdı. Borç bir kişiyi bunaltmakla tehdit ettiğinde, akraba kurtarıcısı onun evini satın almak ve ailenin yaşamasına izin vermek için devreye girdi. Bir aile üyesi varissiz ölürse, akrabanın kurtarıcısı, dul kadınla evlenerek ve ölen akrabasının adını devam ettirmek için mevcut oğlu veya yeni bir oğlu yetiştirerek adını verdi. Cinayetle ölüm başka bir adamın eline geçtiğinde, akrabaların kurtarıcısı kanın intikamını aldı ve aileden intikam almak veya adalete teslim etmek için katili takip etti (Sayılar 35:12-34; Tesniye 19:1-3).

Bu nedenle, Yahudi Mesih'i düşündüğünüzde, İbranice Mesih kavramının akraba kurtarıcısı olduğunu hatırlayın - “aramızdan” gelen, “bizi kurtarmak veya fidye ile kurtarmak” için gelen kişi. Ve bu, yüksek, güçlü bir İncil'deki kurtuluş ve kurtuluş kavramı olsa da, aynı zamanda, kesintiye uğramış ırk ve çifte insan soyunun şifreli mesajının gömülü olduğu teolojidir. Eski Ahit boyunca mirasının saf insan kanından olacak bir akrabaya ait olduğu tekrar tekrar söylenen gelecek Mesih'in kehanetlerinin sırtına yüklenmiş, safkan bir ırka karşı karışık bir ırkın hikayesiydi.

kan ırkı. Akriba kurtarıcısının ilk kehaneti, Havva'nın hem Adem hem de Nachash tarafından hamile bırakılmasından hemen sonra, Nachash'ın zürriyeti ile kadının zürriyeti arasında sonsuza kadar bir çatışma halinin olacağı bildirisiyle örtüşerek söylendiğinde, orada geleceğin, peygamberlik edilen Mesih'in selamlayabileceği izlenebilir bir miras sağlamak için bir gereklilikti.

Kısacası, Mesih'in Eski Ahit hikayesi ve izlenebilir, saf bir insan soyunu doğrulayan ilgili soykütük kayıtları, tam tersini ortadan kaldırır: tamamen insan olmayan "saf olmayan" bir soy vardı. Bu, Tanrı'nın Oğulları olarak bilinen tanrılar panteonunun tanrılarında biri olan İlâhi Konsey üyesi, Cennet Bahçesinin Yılanı Nachash'ın soyuydu. *bene ha'Elohim*, Gözcüler.

Eski Ahit'in tamamı boyunca dokunan Mesih'in hikayesinin ve kehanetlerinin tek bir nedenden dolayı orada olduğunu vurgulamam gerekiyor: diğer tüm eski dinlerin hakkında yazdığı ortak olaylara hitap eden kodlanmış, derinden alt metinsel bir mesaj sağlamak. Yaklaşan Mesih'in hikayesi, giderek daha çok, saf bir insan soyu oluşturmak için ihtiyaç duyulan İbrani dininin kolektif mitolojisi gibi görünüyor. Ve "yarı yarıya kesintiye uğradı" alt metni bile şüpheli kökenlere sahiptir, çünkü herhangi bir tür somut gerçeği ortaya koymanın hiçbir yolu yoktur. Gelecek olan Mesih'in hikayesi ve onun insan mirasının oluşturulacağı soykütük kaydı, saf,

insan soyu, bir şekilde kusurlu olan soya karşı. Bu bir dünya dışı müdahale hikayesi mi? Yoksa karşılaştırmalı dinlerin antropolojik gelişiminin bir hikayesi mi? Yoksa Tek olan Allah'ın yaratması ve yarattıklarını kontrol etmesi hikayesi midir?

karşılaştırmalı konuşma...

Yaratılış Aden hikayesinde tasvir edildiği şekliyle sembolik İyilik ve Kötülük Bilgisi Ağacı - Tanrı'nın gazabını ve yargısını kışkırtan ilk çift tarafından tüketilen yasak meyvenin nesnesi - Ea-Den'deki aynı palmiye ağacının İbranice karşılığıdır. yarı insan yarı yılanın dolandığı bir gövdeye sahip olarak tasvir edilmiştir. Enki/Ea, bilgiyi ve zekayı insanlara bu ağaçtan aktardı - ya da paralel Yaratılış senaryosunda, Nachash ilk insan çiftine yasak bilgiyi paylaşmayı öğretti. Bilgi Havva tarafından özümstenip Adem'e iletildikçe, onların gerçeklik algıları ve farkındalıkları hızla değişti ve ikisini şiddetli bir şok ve korku içinde bıraktı. (Yazarın Notu: İçinde yaşadığı realiteden tamamen habersiz olan bir kişinin "Cennet hâlinde" yaşadığı söylenir. ") Anlatı, kısa bir süre sonra çiftin, ilk cinsel deneyimlerini yaşadıkları veya çıplaklıklarından utandıkları için değil, Tanrı'nın sesinden kaçıp saklandıklarını açıklar; Adam, çıplak oldukları için saklandıklarını söylese de, bunun nedeni, birdenbire, korkunç bir şekilde derin bir fiziksel güç olduğunun farkına varmalarıydı.

tanrılar ve kendileri arasındaki fark. Ayrıca, bu olaylardan önce bilmedikleri iyi ya da kötü bir aydınlanma yaşıyorlardı. Bu zamana kadar, insanların, sürüngen/tanrı benzerlerinden fiziksel olarak herhangi bir şekilde farklı olduklarına dair hiçbir fikirleri olmadığı açıktır. Sonunda, çocuksu masumiyetlerinden ve cehaletlerinden, planlarının gereği olarak tarlanın çiftçileri ve derebeylerinin kölesi olmayı amaçladıklarının farkına varmışlardı. Ayrıca Tekvin'de anlatıldığı gibi, yasayı çiğneyen köleler olarak sonuçların büyüklüğünü üzerlerine yıkmış olma korkusu da vardı.

Aden'deki yasak ağacın sembolizmi Yahudi-Hristiyanlık ile sınırlı değildir. Doğu Hint tanrısı Krishna, Banyan Ağacı'nın dallarının altında kıvrılmış bir yılanın tepesine oturdu ve oradan insanlığa ruhsal bilgi verdi. Ağacın daha fazla temsili, büyük Toltek ve Aztek uygarlığının kanatlı yılan tanrısı Quetzalcoatl'inki gibi, büyük öğretmenlerin ve tanrıların birçok çarmıha germe hikayelerinde bulunabilir. Mısır Tau ve Ahnk adlı yüce tanrının sembolleri olan insanlığa bilgi bahşedenlerin üzerinde durduğu tahta haçlar, İyilik ve Kötülük Bilgisi Ağacını temsil eder. Öldürülmeleri, yasaklanmış bilgilerin insanlara öğretilmesinin bir sonucuydu.

Dikkat çekici gerçek, tüm eski ve modern uygarlıklarda, insan ırkına bilgi veren yılan, yılan veya ejderhanın tüm dinlerde ve tarihlerde belirgin bir şekilde yer almasıdır. Yahudi-

Lucifer olarak bilinen düşmüş melekte somutlaşan Hıristiyan yılanı; Maya yılanı Tanrısı Quetzalcoatl, Hopi Kızılderililerinin devasa tüylü yılan tanrısı, Baholinkonga; Hindistan'ın Nagaları olarak bilinen mistik, insan benzeri sürüngenler; Mısır yılan tanrısı Kneph; Fenikeliler Agathodemon ve hatta İbraniler Nakhushatan, Musa'nın insanların iyileşmesi için bir direğe diktiği Brazen Yılan - bunlar dünya çapındaki dini kültürlerde var olan ve erken tanrıları sürüngen-insan fiziksel olarak tanımlayan sayısız hesaptan sadece birkaçı. özellikleri, göklerdeki yıldızlardan inmiş olmanın yanı sıra.

Biftek nerede...?

Bu noktaya kadar okuduktan sonra kendinize şunu soruyor olabilirsiniz: "Peki, eski insanla 'Sürüngen' bağlantısı nedir?" En tanıdık İncil hikayelerimizin eski dinlerle bağlantısı olmasına rağmen, birinden diğerine geçen bir sembolizm olduğu da açıktır. Antropolojik olarak konuşursak, İbrani dininin (diğer adıyla Hıristiyanlık) köklerinin dilde ve daha eski dinlerden değiştirilmiş karakterlere sahip olduğu (laikleştirilmiş) görüşüm sadece benim değil, aynı zamanda sembolizm ve uyarlanmış anlamlar da taşır. Antik Sümer kültürü ile eski İbranice kutsal metinler arasında karşılaştırmalar yapmanın önemi, bu kitapta en iyi ihtimalle yüzeyseldir, çünkü bu konularda konuşan gerçek ciltli kütüphaneler vardır.

inandığımız şeyin temeli. Sorulması gereken daha büyük soru, hakikat olarak kabul ettiğimiz bir şeye inancımızı koyup koymadığımızdır, oysa bu aslında mit üstüne mit üzerine birikmiş mitten başka bir şey değildir.

Şimdi, buna iğrenerek dilinizi şaklatmadan önce, inancın tamamen başka bir mesele olduğunu tekrar vurgulamam gerekiyor. Elçi Pavlus, imanın “umut edilen şeylerin özü, görülmeyen şeylerin kanıtı” olduğunu söyledi (İbraniler 11:1). İnanç, her zaman mantıklı gelmeyen şeyleri birbirine bağlayan yapıştırıcıdır. Geriye bakmak ve bazı ciddi sorular sormak için, biraz da olsa, kutunun dışına çıkmaya istekliyseniz, dini dogma ve sistematik teolojinin kapsamı dışında başka şeyler olduğunu görebilirsiniz. Neye inandığınıza dair daha güçlü bir hisle kutuya geri dönebilirsiniz, çünkü gücünü oluşturan kasın tekrar tekrar yıkılmasıdır. Rahmetli fizikçi Richard Feynman bunu şöyle ifade etti:

Bilimin ne olduğumuz, nereye gittiğimiz, evrenin anlamının ne olduğu gibi harika soruların tüm cevaplarını vermesini beklediyseniz, bence kolayca hayal kırıklığına uğrayabilir ve sonra bu sorunlara mistik bir cevap arayabilirsiniz.... Keşfediyoruz, dünya hakkında elimizden geldiğince çok şey öğrenmeye çalışıyoruz! ...[I]her şeyi açıklayan basit bir nihai yasa varsa, öyle olsun. Bu çok güzel bir keşif olur. Milyonlarca katmanı olan bir soğan gibi olduğu ortaya çıkarsa...

olduğu gibi!... [W] araştırmaya gittiğimizde,
daha fazlasını öğrenmek dışında ne yapmaya
çalıştığımıza önceden karar vermemeliyiz. ...
[W]e, neyin doğru olduğunu ve neyin doğru
olmayabileceğini görmeye çalışmalıdır. Bir kez
şüphe etmeye başladığınızda - ki bu benim için
ruhumun çok temel bir parçasıdır - şüphe etmek
ve sormak... inanmak biraz daha zorlaşıyor.

...Şüpheyle, belirsizlikle ve bilmeden
yaşayabilirim. Bence bilmeden yaşamak,
yanlış olabilecek cevaplara sahip olmaktan
çok daha ilginç. Farklı şeyler hakkında
yaklaşık yanıtlarım, olası inançlarım ve
farklı kesinlik derecelerim var ama hiçbir
şeyden kesinlikle emin değilim... Ama bir
cevap bilmek zorunda değilim.... Bir şeyleri
bilmemekten, gizemli evrende hiçbir amacı
olmadan kaybolmaktan korkmuyorum -
işte böyle oluyor.

gerçekten söyleyebileceğim kadarıyla....2

Bu yüzden, kişisel inanca yönelik kesinlikle yolun
ortasındaki yaklaşımım, sadece insanlığın değil, aynı
zamanda dünyanın "gizli tarihinin" etkilerinin de daha
büyük bir resmini çizen dindeki bazı karşılaştırmalılara
bakalım. Yakında bulacağınız sürüngenler aslında bir sır
değil. Sadece unutulur ve zamanın tozuna gömülür.

Üçüncü bölüm

Birçok Kültüre Sarılmış

“Yaratılış'ta verilen hesap gerçekten doğruysa, bu yılanı teşekkür etmemiz gerekmez mi? O, ilk öğretmen, öğrenmenin ilk savunucusu, cehaletin ilk düşmanı, insan kulağına kutsal kelime olan 'özgürlük'ü ilk fısıldayan kişiydi. çiçek, ama onun altındaki yılan ol.”

- William Shakespeare

Tçok kültürlü yılan meselesine, dinin çoğu zaman şüpheci veya bilimsel aklın beğenisine göre ölçülemeyen bir şey olduğu geniş bir bakış açısıyla yaklaşmak ile herhangi bir biçimde nefrete eşdeğer olan öfkeli ateizm markası arasında büyük bir fark var. dinin. Çoğu şüpheci düşünür ve günümüzün mücadelecisi bilimsel ateistleri için inanç, cehaletin puslu hiçliği ve inanca dayalı düşünmenin tehlikeli yalanları üzerine inşa edilmiş hurafelerden oluşan bir dindarlık ve uygulamalar listesidir. (Açık bir tartışmada bir bilim insanının benden “kıçı yolan, inkarcı Nefilim” olarak bahsetmesini sağladım.) Bu tür bir eleme düşüncesiyle, hiçbir

(en azından açıkça kabul edilmeyen) manevi mucizeye yer vardır ve dini deneyimin karmaşık fenomenolojisini bırakın, teolojik olanın eleştirel düşünmeyi nasıl içerdiğini çok az kavrar. Ofise bağlı, kısa kollu, boynuz çerçeveli gözlüklü, beyaz gömlekli ve bağlı bir muhasebecinin serbest stil, rüzgara karşı dikkatli, korkusuz, yalınayak, çok renkli- boya bulaşmış, çatı katında yaşayan sanatçı. Stereotiplerimi bağışlayın.

Din insanın yapısıdır. Yapılandırılmamış ruhsal deneyim üzerine bir yapı yerleştirme girişimidir ve çoğu zaman, temel dini yapılar, neredeyse her durumda, çok az benzerlik taşıyan titiz bir kontrol modu üreten sistematik bir dizi dogma ve teolojiye dönüşür. sistemli yapının kökenine Manevi deneyim nadiren kurumsal olan bir şeydir. Bireyseldir. Bu birey de kendi dinini içselleştirir ve kişisel olarak takip eder veya insanlık tarihi boyunca açıkça görüldüğü gibi, bu kişisel deneyimi, zorunlu olarak etrafındakilerle paylaşılması gereken bir vahiy yerine taşır. Ancak çoğu zaman, aynı fikirde olan takipçilerin aranması iğrenç bir şekilde dalkavukluğa dönüşür. ve orijinal deneyimcinin maneviyatına hiç benzemeyen kontrollü bir sistemin kurulması empoze edilir. Din, sembolleri ve mitleri içinde insan ruhunun ve hatta vücudunun en derin gerçeklerinden bazılarını içerir. Ama bunlar doğru yorumlanması ve özgürleştirilmesi gereken şeylerdir.

işlev görmesi için inanç ve teoloji yanılması. İnanç, çoğu dini uygulamada gerekli bir şey olsa da, aynı zamanda basitliği içinde açık zihni tamamen ortadan kaldıracabilecek bir şeydir.

Şimdi gör? Tüm argümanı tersine çevirdim: Bilim ve şüphecilik, metodolojiye ve kanıtsal araştırmaya "teolojik" bir yaklaşım içinde nicelikselliğin kilidi ve anahtarı altındaki olasılıkları kapattı. Öte yandan, "İnançlar", kendilerini dış ruhsal deneyimi içselleştirmeye ve onu herhangi bir tür teolojiye yapılandırmaya açarak, ölçülemeyen olanı kabul etmelerini yasallaştırmanın getirdiği katılığı benimsediler. Bu, kötü bir düşünce yakalamasıdır, bu nedenle her iki yaklaşım da tamamlanmış görünmüyor, ancak her zaman diğerinin masaya getirdiği şeyden yoksundur. Bilimin inanca, inancın da bilime ihtiyacı vardır ve her ikisinin de şüpheciliğe ihtiyacı vardır. Her ikisi de diğeri olmadan eksiktir ve bu, zihnin büyük bölünmesidir.

Antik dünyada yılanın sembolizmi ve varlığı son derece önemliydi ve orada bir yerde, bir kişi, bir rahip veya her ikisinden oluşan bir topluluk, yılanın yüksek saygı gösterilmesi gereken bir sembol olduğuna karar verdi. İster arkadaşımın benim Pazar sabahı felsefi gezilerimizde deneyimlediğimiz kedi gibi olsun, isterse yılanın batıl inançlarla ruhsal nitelikler haline gelen fiziksel nitelikler taşıdığının kabul edilmesi olsun, bu sürüngen yaratığın tanrılaştırılması insan uygarlığı boyunca yaygınlaştı ve tüm dünyaya yayıldı. dünyanın parçaları. Antik toplumlar ve dini metinler

Medeniyetin Beşiğı Uzak Doğı ve Avrupa kültürleri, aynı anda iki yüksek düzeyde sembolik rol atfedilen yılan figürleriyle doludur: Bir rol, tanrılar, yaratıcı g  ler ve iyileştirici varlıklar olarak temsil edilmelerinde yılanları göklere bağıladı; ikinci rol onları karanlık, kötülük, zarar ve yıkıcı etkilerle ilişkilendirerek yeraltı dünyasına bağıladı. Bugünlerde, durup düşünülürse, bu ikili simgeciiliğı tanımakta çok az zorluk çekilmelidir, çünkü bir zamanlar olduğı gibi aynı teolojik derinliklerde değıl, devam etmektedir, ama yine de oradadır. Doktorun caduceus'unda görünen şıfalı yılan sembolüne bakın, ağıacın etrafına sarılmış iki sarmal yılan, aynı zamanda yılanı korkulacak ve k t lenecek bir şey olarak görüyoruz,

Yılanla ilgili dini görüşünüz ne olursa olsun, hemen hemen her uygarlığıın yılanı ya şu ya da bu biçimde tanrılaştırdığı ya da yılanı bir şekilde kutsal ya da yaşam ve doğıadaki daha ezoterik değıerlerin simgesi olarak g rd ğı açıktır. Tevrat'ın (Yaratılış,  ıkış, Levililer, Sayılar ve Tesniye) geleneksel yazarı olan ve Kanun'u veren Musa, Aden Bahçesi'ndeki Yılan'ı Havva'nın ayartıcısı olarak yazdığıında, İbrani dininde yılanın ikiliğı açıkça görülmektedir. insanlığıın ruhsal çöküşünün katalizörü, ancak insanlar zehirli yılanlar tarafından vurulduğıında yılanı ilahi şıfanın sembolü olarak destekliyor:

5Ve kavm Allah'a ve Musa'ya karşı
konuştular, Neden bizi Mısır'dan çölde
ölmek için çıkardınız? çünkü ekmek yok, su
da yok;

ve ruhumuz bu hafif ekmekten tiksiniyor.6
Ve Rab insanların arasına ateşli yılanlar
gönderdi ve onlar insanları ısırıldılar; ve çok
İsrail halkı öldü.7Bu nedenle halk Musa'ya
gelip dediler: Günah işledik, çünkü Rab'be
ve sana karşı konuştuk; Yılanları bizden
alması için Rab'be dua edin. ve Musa

insanlar için dua etti.8Ve Rab Musa'ya dedi:
Seni ateşli bir yılan yap ve onu bir direğe
koy; ve vaki olacak ki, her ısırılan,

ona bakar, yaşar.9Ve Musa tunçtan bir yılan
yaptı ve onu bir direğin üzerine koydu ve
vaki oldu ki, bir yılan herhangi birini
ısırdıysa, tunçtan yılanı gördüğünde o
yaşadı. (Sayılar 21:5-9)

Musa tunçtan parlayan bir yılan atar. *necoshet*

[תִּשְׁתֵּן]

, ve onu bir direğe yükseltir ve insanlar
Daha sonra ısırılan kişilere, terminal ısırmalarından
kurtulmak için ona bakmaları veya direğin tabanına
dokunmaları talimatı verildi. Hıristiyanlık da bu mucizevi
şifa olayını, direğe yükseltilen küstah yılanın
görüntüsünü İsa Mesih'in "kaldırılması" veya çarmıha
gerilmesiyle eşitleyerek selamladı.

13Gökten gelenden başka hiç kimse göğe girmedir - Oğul

Erkek adam.¹⁴Musa çölde yılanı nasıl kaldırırdıysa, İnsanoğlu da öyle kaldırılmalıdır.

¹⁵Öyle ki, ona iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun. (Yuhanna 3:13-15)

İlahi güç iddiası dışında bunun nasıl çalıştığına dair hiçbir fikrimiz olmasa da, ilahi pirinç yılan kavramı, heykel tasarımı ve dökümü arasında ne kadar zaman geçtiği ve kaç kişinin öldüğü hakkında hiçbir fikrimiz yok. direğin son yüksekliğine. Hikâye, insan yaşamının kutsal değeri üzerindeki kutsal sembolizmi açıklar, hikayenin vurgusu yılanın hem zararın faili olarak görülmesi gerektiğini gösterir. veşifa veren - ölüm getiren ve yaşam veren, belki insanlığın düşüşüne saygı gösterirken, aynı zamanda tanrıların ezoterik bilgisinin kurtarıcısı olarak yılanı saygı gösterir. İbraniler Tanrıların önünde günah işlediler ve onları ilahi bir ceza olarak ısırarak için ateşli yılanlar gönderildi. Buna karşılık, Musa zehirli yılanın bronz bir görüntüsünü yaptı ve insanlar sadece ona bakarak ya da dikildiği direğe dokunarak iyileştiriler ve nihayetinde kurtuldular.

Mukaddes Kitap pasajının amacı, yılan suretinin arkasında çalışan gücün Tanrı'dan, yani Yehova'dan başkası olmadığını göstermektir. Aynı anda kışkırtıcı olan paradoksal Yehova'dır.

hem ölüm hem yaşam. Ve Tanrı'nın İbranice kutsal metinlerde çok sık yapmak istediği gibi, hem muhteşem terörünü hem de sert hükümler dayatan Tanrı olarak lütufkar lütfunu tesis etmek için ölümcül felakete izin verir - ve bu durumda yaratıcısıdır - bir çıkış yolu, kurtuluş ve şifa sunan Tanrı olarak. Bazıları için bu, bir tür ilahi Münchausen by proxy sendromu gibi görünebilir, ancak İbraniler için iş başındaki Tanrılarıydı.

Açık olan şu ki, İsrailliler, Mısır'da köle ya da işçi olarak yaşadıkları dört yüzyıl boyunca Mısır mistisizmi ve mitolojisine maruz kaldıklarından tanrılaştırılmış yılan görüntülerine zaten oldukça aşinaydılar. Ve 400 yıl sonra, Amerika'ya seyahat eden bir İngiliz'in soyundan geliyormuşsunuz gibi, benzer bir şekilde açıkça "Mısırlılaştırılmış" olduklarını unutmayın. *mayıs çiçeği* 1620'de ve torunları günümüze kadar tüm bu nesiller burada kalmış olsaydı, yalnızca atalarınız tarafından İngiliz olarak kabul edilirdiniz, ancak gerçekte tamamen Amerikalı olurdunuz. Mısır'daki İbranilerle aynı anlaşma.

İbraniler artık neredeyse İbrani bile değildi. Sözlü gelenekte ve dini uygulamada canlı tutulan miraslarından bir iz vardı, ancak Musa'nın onları Yehova'nın Tanrıları olduğuna ikna etmeye devam etmek için yapması gereken entrikaların kanıtladığı gibi, kim olduklarını tamamen unutmuşlardı. Onlar Mısırlıydı! Ama Musa onları atalarının vaat edilmiş topraklarına geri götürmek için geldi ve yargının sertliği içinde yılan sembolü şimdi

İbraniler gerçek ışığında: kadim tanrılarının yaşam ve ölüm üzerindeki nihai gücünün geçerli ve önemli bir temsili. Yaşamları ve ölümleri. Bronz yılan sembolünde onlara kurulan şey, Tanrı'nın yılan figürünün arkasındaki ilahi güç olduğudur. şimdi koy ocennet piponda ve tüttür.

Eridu'nun Yılan Bataklığı

Komşu Akad tanrısı Ea tarafından paralel olarak görülen Sümer yaratıcı tanrısı Enki'yi hem antik hem de modern mitoloji yoluyla Yılan Bataklığı denilen bir yere bağlı olarak düşündüğümüzde, Enki/Ea'nın dilsel bir dil olduğunu zaten belirlemiş olmamız gerçeğiyle birleşir. YWHW'nin öncüsü (Yehova Ortadoğu, erken yılan mitolojisinin sıcak yatağı haline gelir. Tabii ki paralel olarak, Annunaki'nin baş tanrısı Elil'in kardeş tanrısı Enki, yalnızca zeki insanlığın yaratılmasından sorumlu değildi. Elil'in emriyle köle yarışı, ama aynı zamanda insanların kötü durumunu gördü ve onları Annunaki'ye karşı ayaklanmaya götürdü.Daha önce gördüğümüz gibi, Enki/Ea, İbrani Yehova'nın prototipidir ve her iki yaratıcı olarak da çok benzer işlevler oynadılar. ve kurtarıcılar Ve yılan sembolizmi her ikisine de bağlıdır.

Oldukça karmaşık kitabında *Beni Kötülükten Kurtar: Mezopotamya Büyüleri, MÖ 2500-1500*, Oxford Üniversitesi araştırmacısı Graham Cunningham, antik Mezopotamya'da Sargon dönemi olarak bilinen ve yaklaşık olarak 22. yüzyıldan 23. yüzyıla uzanan zaman öncesine tarihlenen Sümer tabletlerini inceliyor.M.Ö.. Sümer'deki bu erken dönemde,

hem “yararlı” hem de “zararlı” ilahi ritüel müdahale için büyüleri büyüler içeren birçok çivi yazılı tablettir. Bu tabletlerde, Enki/Ea'yı çeşitli hastalık ajanlarıyla ilişkilendiren iki özel büyü olduğunu görüyoruz - başka bir deyişle, başka birine eziyet, zarar veya hastalık çağrısı. Bu büyülerde "Enki'nin Yılanı"na atıfta bulunulurken, diğeri "abzu'nun ortasındaki kara yılanın yeri"nden bahseder. terimi hatırla *abzu*?

Bu, Eridu şehrinin oturduğu büyük, yeraltı denizidir ve şehri çevreleyen, mitolojiye göre Enki/Ea tarafından iyi bilinen ve sevilen bir yer olan Yılan Bataklığı olarak bilinen bataklık bölgedir. Büyüler ayrıca siyah bir köpekten, boynuzlu bir yilandan, bir yilandan ve Enki'nin kendisinden bahseder. Enki/Ea ile zararlı yılanlar arasındaki bu ilişki, Eski Babil dönemine kadar devam eder ve hatta iki dilli abzu yılanı olarak adlandırılan çeşitli yılanlara yönelik bir büyü bile vardır. Diğer büyüler, Enki/Ea'nın hem tedavi edebileceğini hem de hastalığa neden olabileceğini göstermektedir (Musa'yı ve direğin üzerindeki küstah yılanı hatırlayın) ve sihirlerde sürekli tekrarlanan belirli bir ifade vardır. *Ea yaptı, Ea bozdu*. Özünde: Tanrı felaket getirdi, Tanrı şifa getirdi.

"Enmerkar ve Aratta'nın Efendisi", Uruk'un ilk hanedanının kurucusu ve Uruk şehrinin kurucusu Mesh-ki-ang-gasher'in oğlu Enmerkar'ın bir konuşma yaptığı efsanevi bir Sümer destanıdır. Bu konuşmada, dünyanın çeşitli dillerini karıştırmak amacıyla büyüleri bir büyü yapar.

insanlar. Babil Kulesi'nin Tekvin kaydıyla çarpıcı benzerliklere dikkat edin:

Bir zamanlar yılan yoktu, akrep
yoktu,
Sırtlan yoktu, aslan yoktu,

Vahşi köpek yoktu, kurt yoktu,
Korku yoktu, dehşet yoktu,
İnsanın rakibi yoktu.
O günlerde Subur (ve) Hamazi
toprakları,
Uyum dilli Sümer, prenslik
kararnamelerinin büyük ülkesi, Uri,
uygun olan her şeye sahip ülke,

Martu diyarı, güvenlik içinde
dinleniyor, Bütün evren, birlik
içinde insanlar
Enlil'e tek dilde [konuştu]. (O zaman)
Enki, emirleri güvenilir olan
bolluğun efendisi, Bilgeliğin
efendisi, diyarı anlayan,

Tanrıların lideri, Bilgelikle
donatılmış, Eridu'nun efendisi,

Ağızlarındaki sözü değiştirdiler, ona
çekişme [getirdiler],
İnsanın konuşmasına (kadar
o zaman) bir olmuştu.¹

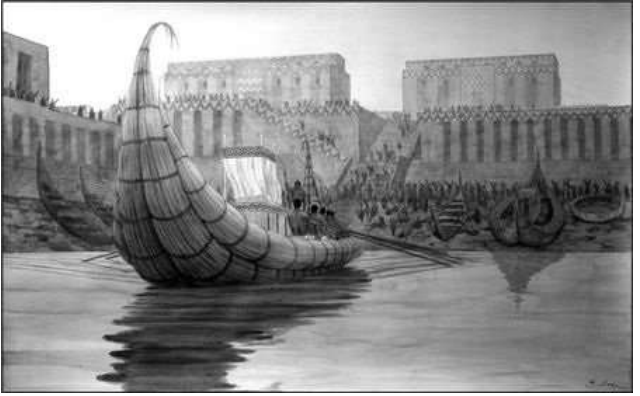

Enki ve Adapa'yı bir bataklık teknesinde tasvir eden Sümer silindir mührü. Wikimedia Commons aracılığıyla sağlanan görüntü.

Yaratılış Kitabında Tanrı yeryüzüne iner ve insanlığın dillerini karıştırarak dağılmalarına neden olur. Nedense, dev ziguratlarını “göklere ulaşmak” için inşa eden insanların birleşik bir şekilde çalışmasını istemedi (Yaratılış 11:14). Enki/Ea, masalın Sümerce versiyonunda aynı dil-dağıtıcı rolü oynar. Böylece, Enki/Ea ile Eski Ahit'in Yehova'sı arasındaki ilişkiyi bir kez daha görüyoruz. Ve yılan, anlatıların içinde ve dışında sürünür.

2000 ve 2300 yılları arasına tarihlenen birçok Akad yeşil jasper silindir mühürlerinden birindem.ö., tanrı Enki/Ea'nın sazlarla dolu bir bataklık ortamında, bataklıkta büyüyen uzun sazlardan yapılmış sığ bir tekne de duran bir izlenimi var,

Bölge sakinleri için geleneksel. Teknedeki merkezi figürün Enki'den başkası olmadığı açıktır, omuzlarından çıkan sürekli ikili su akıntıları ve bu akıntılardan sıçrayan balıklar tarafından kanıtlanmıştır. Silindirin üzerinde resmedilen tekne, iki hizmetçi tarafından yoğun kamışlı bataklık boyunca yönlendirilirken, her ikisi de ellerinde olta direkleri tutarken, sudan teknenin baş ve kış tarafında havaya sıçrayan balıklar, muhtemelen yaratıcılarını sevinçle selamlıyorlar. tapmak. Silindir üzerindeki tüm düzenleme, Enki'nin güzelliğini ve tapınılan onurunu uyandırmak içindir. Kayıkta Enki ile birlikte duran adamlardan biri, büyük ihtimalle yanından hiç ayrılmayan adam, Enki tarafından yaratılan ilk insan olan Adapa'dır. Adapa, tanrının kişisel hizmetçisi oldu, günlük taze ekmek pişirdi ve tanrısının yemekleri için balık tuttu. Sümer ilahilerinde Enki'nin en büyük eğlencesinin Abzu'nun Dağ keçisi olarak bilinen kayığında Yılan Bataklığı'nın sularında gezinmek olduğu söylenir. Enki'nin burada, gölgesini Snake Marsh'ın sularına mecazi olarak düşüren efsanevi Deniz Evi'nde yaşadığı söylenir. Bugün Eridu bölgesini ziyaret ederseniz, suyun yüzeyinde süzülen yılanlar hala görülebilir ve bu, binlerce yıl sonra bu yere neden bu adın verildiğini bize sonsuza dek hatırlatır.

Arkeoloji sanatçısı Balage Balogh'un tasarladığı gibi, koruyucu tanrıları Enki'nin heykelini taşıyan bir tekneyle antik Eridu limanı. BalageBalogh'un izniyle kullanılan resim, www.arkeolojiillustrated.com.

Buna göre, Zechariah Sitchin ve diğerlerinin eserlerinde bulunan Annunaki'nin modern mitolojilerinde uhrevi oranlarda büyütülmüş antik tabletlerde, Enki/Ea'nın Annunaki'nin kardeş tanrılarına karşı bir isyan başlattığı ve ilk "olduğu söylenir. insan ırkı için özgürlük savaşçısı", operasyon üssü Ea's Den olarak bilinen Snake Marsh veya Den of Serpents. (Bu konuyu bir sonraki bölümde daha ayrıntılı olarak açacağız.)

80 Yılanda Dünyanın Etrafında

Pek 80 değil, ama tüm bunları düşündüğünüzde

Bir şekilde yılanı saygı duyan veya ona tapan antik, arkaik ve modern uygarlıkların listesi şaşırtıcıdır. Dünya dini, kültürel mitoloji ve arkaik edebiyat, yılanı doğurganlık eylemi, yaşam gücü, yaşam gücü,

ve yaratıcı güç.²Doğurganlık ve cinsel bağlantı kısmen yılanların figüratif olarak fallik formda ve sembolik olarak erkek cinsel organıyla eşanlamli olarak görülmesinden kaynaklanmaktadır - Garden of Eden'in Serpent karakterinin baştan çıkarılmasındaki hamile kalma hikayesiyle olan bağlantısından bahsetmiyorum bile. Yılanların suda ya da yerdeki deliklerde yaşamaları nedeniyle yılanlar su ve toprakla ve meskenlerinin toprakta, kökler ve bitkiler arasında olması nedeniyle tarımla da ilişkilendirilmiştir.

Eski Çinliler, tarım kültürlerinde yaşam veren bir bereket ve bolluk sembolü olan yağmur tanrıları ile yılanı ilişkilendirdiler. Avustralya, Hindistan, Kuzey Amerika ve Afrika, yılanları yağmur ve gökkuşakları ile ilişkilendirmiştir (Wade Davis'in 1985 tarihli kitabını ve ardından gelen sinema filmini akla getiriyor, *Yılan ve Gökkuşağı*, Karayipler'deki vudu, zombi ve reenkarnasyon diriliş uygulamalarını keşfetmek), yine yağmur ve nihayetinde tarımsal verimlilikle bağlantılıdır. Yeniden doğuş, diriliş, dönüştürücü güç, ölümsüzlük ve şifanın kültürel sembolizmi (Musa'nın yüzsüz yılanında olduğu gibi) yılanın güçlü ruhsal yönleri haline geldi. Bu, yılanın dış derisini mevsimsel olarak atması ile bağlantılıdır, orborous, doğal, fiziksel bir oluşum olarak adlandırılır.

sarkma. Bu, diriliş, sonsuzluk ve yaşamın sürekli yenilenmesi için kanıtlanabilir, doğal bir sembolizm haline geldi. İbrahim'in soyundan geldiği söylenen iki büyük dünya dininde -Yahudilik ve

İslam—yılan cinsel arzunun temsilcisiydi,³

Cennet Bahçesi hikayesinin cinsel doğasını yeniden kurmak. Bu fikri bir kez daha teyit eden haham geleneği, Aden Bahçesi'ndeki yılanın

cinsel tutkunun ve şehvetli arzunun tasviri.⁴

Geleneksel İbrani, Müslüman ve Hristiyan inançlarına bağlı olanların çoğunun Cennet Bahçesi'nde Yılan ve Havva arasındaki etkileşimin yapmak zorunda olduğu bir şey olduğu fikrinden çok uzak olmasına rağmen, bu sembollerin İbrahimî dinlerde var olmasını ilginç buluyorum. cinsel karşılaşma ve yasak bilginin aktarımı ile.

Hinduizm'de, *kundalini* Omurganın dibinde mecazi olarak oturan kıvrımlı bir yılan, saf arzu ve cinsel tutkunun artık gücünün bir sembolü.

İbraniler ve Sümerlere şimdiye kadar oldukça geniş bir şekilde değinildi, ancak kısa bir özet yapalım, sonra başka örneklerle geçelim.

İsrailli

İbraniler yılanı, Aden Bahçesi'nde Havva'yı baştan çıkaran yılanla cisimleşen kötü bir varlık olarak yüksekte tuttular. Eski Ahit ve Yeni Ahit'te bu karakterden hem cansız hem de karakter sahibi başka şekillerde bahseden başka pasajlar da vardır.

Çıkış 4'te Musa'ya sihirli bir değnek verilir.

istek üzerine yılanı dönüşebilir. Musa, Mısır firavunu ile yüzleşmeye gittiğinde bu, Tanrı'nın mucizevi gücünün bir işaretiydi.

2Ve RAB ona dedi: Bu nedir?

senin elinde? Ve dedi ki, Bir çubuk.3Ve dedi ki, yere atın. Ve onu yere attı ve yılan oldu; ve

Musa onun önünden kaçtı.4Ve RAB Musa'ya dedi: Elini uzat, ve kuyruğundan tut. Ve elini uzattı ve yakaladı ve elinde bir değnek oldu.

el:5Öyle ki, atalarının Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı RAB'bin sana görüldüğüne inansınlar.
(Çıkış 4:2-5)

Bu aynı asadan dönüşlü yılan, Mısır'daki saray sihirbazları tarafından kopyalanan bir sihir numarasıydı, ancak hikaye devam ederken, Musa'nın değnek yılanı, Firavun'un sihirbazları tarafından üretilen yılanları yuttu. Yine İbrani dinine göre, Tanrı'nın gücünün bir göstergesi ve Musa'nın yılanının Firavun'unkinden daha büyük olduğunu göstermesi.

8Ve RAB Musa'ya ve Harun'a söyleyip dedi:

9Firavun seninle konuşup, Senin için bir mucize göster, diyeceği zaman, Harun'a diyeceksin: Değneğini al ve onu Firavun'un önüne at, ve o bir yılan olacak.

10Ve Musa ve Harun içeri girdiler.

Firavun, ve RABBİN emrettiği gibi yaptılar; ve Harun değneğini Firavunun ve kullarının önünde attı ve yılan oldu.

11Sonra Firavun, bilgeleri ve büyücüleri de çağırdı: şimdi Mısır'ın sihirbazları da kendileriyle aynı şekilde yaptılar.

büyüler.12Çünkü her adama asasını attılar ve yılan oldular: ama

Aaron'ın değneği onların değneklerini yuttu.13Ve onlara kulak asmamak için Firavunun kalbini katılaştırdı; RAB'bin dediği gibi.

(Çıkış 7:8-13)

Sonsuz bir Tanrı'nın işleri neden böyle yaptığını düşünmemeye neden olan, bunun gibi İncil hikayeleridir. Görünen o ki, Tanrı Kendisini Mısırlılara basitçe tecelli ettirmiş, O'nun gerçekten de hayırsever bir tanrı olduğunu göstererek Mısırlıların yüzüstü düşüp O'na tapmalarına neden olmuş olabilir. Bunun yerine, Exodus'taki hikayeye göre, Tanrı takipçilerini bir dizi yıkıcı, dehşet verici olay aracılığıyla kuklalar; bu, yıkım, kargaşa ve ıstıraptan başka bir şeye eşit değildir; oysa O, basitçe saygı, ibadet ve hürmet kazanabilirdi. Firavun'a ve Mısır halkına kendini tecelli ettirdi. Bu sonsuz bilgeliğin, kutsallığın ve her şeyi bilen bir Tanrı mı? yoksa tarihsel olarak kültürel olarak yönlendirilen bir masalda insanların imal edilmiş tanrısı mı? Bu kitabın alt metni boyunca teması yankılanan büyük soru budur. Ama sistematik Yahudi-

Hristiyan teolojisi, "Ben kimim ki Tanrı'nın yollarını sorgulayacağım?" Birçok eski dinde tekrarlandığını göreceğimiz gibi, yasa, teoloji ve dogma haline gelen doğaüstü bir inanç meselesidir.

Yazdıklarımın bazıları, sanki İncil teolojisiyle öğütecek bir baltam varmış gibi görünüyorsa, lütfen beni yanlış yorumlamayın. Burada gördükleriniz geleneksel hikayelerin parçaları. *olumsuzluk* dini yatkınlıkla süzülür, ancak masallar dogma kutusunun dışından görüldüğü gibi. Bu hikayelere bu ışıkta baktığınızda, daha az Tanrı ilhamlı anlatımlar ve masal anlatıcısının anlatmak istediği bir resmi oluşturmak amacıyla ilahiyat güdümlü teolojinin aynı türden dini mitolojik aktarımı haline gelirler. İlahi gücü ifade etmek için kullanılan sembolizm, aşağıdaki pasajlarda efsanevi oranlarda gösterilmiştir:

4[İbraniler], Edom'u dolaşmak için Kızıldeniz'e giden yol boyunca Hor Dağı'ndan seyahat ettiler. Ama insanlar sabırsızlandı

yol;5Tanrı'ya ve Musa'ya karşı konuştular ve dediler: Çölde ölmek için neden bizi Mısır'dan çıkardınız? Ekmek yok! Su yok! Ve nefret ediyoruz

bu sefil yemek!"6Sonra Rab onların arasına zehirli yılanlar gönderdi; insanları ısırıldılar ve birçok İsrailli öldü.

7Halk Musa'ya gelip dediler: "Rab'be ve sana karşı konuştuğumuz zaman günah işledik. Rabbinin alması için dua et

yılanlar bizden uzaklaşıyor.” Böylece Musa dua etti insanlar.⁸Rab Musa'ya dedi: Bir yılan yap ve onu bir direğe koy; olan herkes ısırılan bakabilir ve yaşayabilir.⁹Musa tunçtan bir yılan yaptı ve onu bir direğe koydu. Sonra biri bir yılan tarafından ısırıldığında ve bronz yılanı baktığında yaşadı.” (Sayı 21:4-9)

¹¹“Sakin, Tanrının Rab'bi unutma, O'nun buyruklarına, hükümlerine ve yasalarına uymamaktayım.

bu gün sana emrediyorum...¹⁵Seni o büyük ve korkunç çölde kim yönlendirdi, orada ateşliydi.*yılanlar*(yazarın vurgusu) ve akrepler ve suyun olmadığı kuraklık; seni çakmaktaşıdan su çıkaran...” (Tesniye 8:11,15)

Daha önce incelemiş olduğumuz gibi, Musa'nın tunçta attığı yılan, yıllar sonra bizzat tapınma nesnesi haline geldi. Nehushtan olarak adlandırıldığı gibi (kelimenin bir türevi *nachash*), tanrı statüsünü almış ve tapınma etrafında bir kült oluşmuştu, öyle ki Kral Hizkiya bu kültü kovdu ve tunç yılanı parçaladı. Görünüşe göre, İsrail öncesi Filistin şehirlerinden yediden az bronz yılan olduğundan, Kudüs'te yılan ibadeti İsrail'de yeni değildi. Bu yılanlardan ikisi

Megiddo'da bir arkeolojik kazı sırasında ortaya çıkarılan,⁵ Gezer antik kentinde bir,⁶“kutsal” dan iki

kutsallar” Hazor harabelerinde ve diğerk ikisi Şekem kalır.⁷Kenan bölgesinde yılan ve yılanın başka arkeolojik keşifleri var, ancak bunlar çoğunlukla İsrail'in bölgeyi işgalinden önceye dayanıyor. Bununla birlikte, dinin yayılmasından ve kültürden kültüre uyarlamalardan anladığımız kadarıyla, İsraililerin, Musa'nın bronz yılanında somutlaşan kendi yılan ibadeti versiyonuyla harmanlayarak, eski Filistinli yılan ibadetini basitçe benimsedikleri açıktır. .

İlginçtir ki, Musa önderliğinde İbranilerin yaşadığı tüm mucizevi mucizelere rağmen ve Mısır'dan büyük çıkış sırasında, halkın hala altın buzağı ve yılan gibi fiziksel nesnelere sarılıp onları mertebesine yükseltmesi ilginçtir. ibadetlerine layık bir durum. Bu, bu İncil hikayelerinde gerçekte ne olduğuna dair bir gösterge olabilir mi? Kendinize sorun: Kuru zeminden geçmenize izin vermek için yarılan denizle karşı karşıya kalsanız veya Musa'nın tabletleri almak için yükseldiği ateşli dağın önünde dursaydınız veya İbranice'nin diğer tüm mucizevi harikalarını deneyimleseydiniz mi? 40 yıl çölde kal, Allah'ın yaptıklarını unut ve bir puta tapın!? Ya da belki, İbraniler, bu şeylerin hiçbirini, İncil'deki dini mitlerde bize aktarılanlarla aynı düzeyde gerçekten deneyimlemediler. Belki de deneyim sahibi Musa, kişisel ilahi vahyin çıplak kemiklerinden ayrıntılı bir din inşa etti, ancak onun için zor olan kısım insanları yaşamaya ikna etmekte.

bir tanrıyla kişisel karşılaşmasının buyruklarıyla. Ve sonra, ölümden sonra Musa'nın yüzüne atılan bir tokatla, sonraki birkaç yüz yıl boyunca, insanlar onun tunç yılanını bir direğe aldılar, onu Kenanlı Filistin dinine dahil ettiler ve yılanı sanki Tanrıymış gibi tapmaya başladılar. onların kurtuluşu.

1Ve vaki oldu ki, İsrail kralı Ela oğlu Hoşea'nın üçüncü yılında, Yahuda kralı Ahazın oğlu Hizkiya, saltanat sürmeye başladı.²Hükümdarlığa başladığında yirmi beş yaşındaydı; ve Yerusâlim'de yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesinin adı da Abi idi.

Zekeriya'nın kızı.³Ve babası Davut'un yaptığı her şeye göre, Rabbin gözünde doğru olanı yaptı.

⁴Yüksek yerleri kaldırdı ve görüntüleri frenledi, koruları kesti ve pirinçleri parçalara ayırdı. *yılan*(yazarın vurgusu) Musa'nın yapmış olduğunu: çünkü o günlere kadar İsrail oğulları ona buhur yaktılar ve o ona Nehuştan adını verdi. (2 Kral 18:1-4)

Eyüp 26:6-14, muhteşem şiirsel biçimde, Tanrı'nın eserinin bir resmini sunar. Yılandan pasajın sonuna doğru bahsedilir:

⁶"Ölüm Tanrı'nın önünde çıplaktır; Yıkım açıkta yatıyor.

⁷Kuzeyi [gökleri] üzerine yayar

Boş alan;
dünyayı hiçliğin üzerine asar.

8Suları bulutlarına sarar, yine de bulutlar
ağırlıkları altında patlamaz.

9Dolunayın yüzünü kaplar, üzerine
bulutlarını yayar.

10Aydınlık ve karanlık arasında bir sınır
olarak suların yüzünde ufku işaretler.

11Göklerin direkleri sarsılır, onun azarlanması
karşısında dehşete düşer.

12Gücüyle denizi çalkaladı;
bilgeliğiyle Rahab'ı paramparça etti.

13Onun nefesiyle gökler güzelleşti;
eli eğri yılanı deldi.

14Ve bunlar, O'nun eserlerinin dış saçaklarından başka bir şey
değildir;

onun hakkında duyduğumuz fısıltı ne kadar zayıf!

O zaman onun gücünün gök gürültüsünü kim
anlayabilir?"

Bu pasajda sözü edilen bu "çarpık yılan" nedir? Eski
Ahit kutsal kitabında tekrar görünür:

10 gün RAB sert, büyük ve güçlü kılıcıyla
yılan leviathan'ı ve leviathan'ı ziyaret
edecek.*çarpık yılan* (yazarın vurgusu) ve
balınayı öldürecek

yani denizde.20 gün olacak
saf şarap bağına şarkı söylemek.3"Onu
tutan RAB benim, ona ansızın içireceğim,
ona bir zarar gelmesin diye, gece gündüz
onu tutarım." (İşaya 27:1-3)

Kutsal Ruh'un varlığından, Draco takımıyıldızına ve
Nazi rejiminin gamalı haç kehanetine kadar, "çarpık
yılan", leviathan ve ejderhanın birçok yorumu vardır.

Toplamda, İncil referanslarında yilandan 40 defadan
fazla bahsedilir. Burada kapsamlı bir listeleme basitçe şu
olabilir: bir liste. Her pasaja atıfta bulunmak yerine,
yapmanız gereken tek şeyin Mukaddes Kitap
sözcüklerinin Uyumlarından birine atıfta bulunmak ve
"yılan" veya "yılan" başlığının altına bakmak olduğunu
söylemeniz yeterli. Ayrıca "yılan + İncil" kelimeleri için bir
İnternet araması yapabilir, daha sonra arkanıza
yaslanabilir ve hacimli Web sayfalarını ve bilimselden
tamamen saçaklara kadar sınırsız miktarda bilgi ve
yorum bulabilirsiniz. Mukaddes Kitabın, eski İsrail'de
yürürlükte olan ve büyük olasılıkla kökenlerinde, İbrani
dininin erken gelişimini etkileyen Mısır, Filistin ve Sümer
kültürlerinden gelen yılan mitolojisini oluşturduğunu
söylemek yeterlidir.

Büyük Ejderha: Çin

Dört bin yıl boyunca Çin kültürü, 2000 yılına kadar
uzanan Xia Hanedanlığı'na kadar uzanan kesintisiz bir
çizgide var oldu ve gelişti.m.ö.. Bununla birlikte, Çin'in
mitolojik kökleri zaman içinde daha da geriye
uzanmaktadır. Beş bin yıl önce Çin'de, o zamanlar

eski İngilizler Stonehenge'in ilk dairesel hendeğini ve höyüğünü inşa ediyorlardı, ejderha Çin halkının mitolojik bir figürü olarak uzun süredir devam eden geleneğine başladı. Diğer kültürlerdeki yılan veya yılanın aksine, Çinliler yılanı/ejderhayı mutluluk, ölümsüzlük, cinsel ilişki ve doğurganlığın sembolü olarak kabul ettiler ve kötü ruhları kovma yeteneği ile doluydu. Yaygın ejderha, Çin'deki hemen hemen her antik anıt ve yapıyı süslemenin yanı sıra eski Çinli generallerin ve yüksek hükümet yetkililerinin kıyafetlerini de süslüyor. İmparator, brokarlı cübbesine dokuz ejderha giydi.

Eski zamanlarda, yine yılanın ikili doğasını gösteren ejderha, yalnızca kutsal hayvanların en yükseği olarak kabul edilmekle kalmadı, aynı zamanda tüm Çin imparatorlarının imparatorluk amblemi haline geldi. Batı kültürlerindeki kötü ejderha tasvirlerinin ve Aziz Patrick'in kötü yılanları İrlanda Diyarı'ndan sürme ihtiyacının aksine, Çin ejderhası diğer tüm yaratıklar arasında yardımsever ve zariftir ve göllerin ilahi hükümdarı olarak tapılırdı. nehirler ve denizler. Bereketli, şifalı yağmuru toprağa getiren, ekinlere hayat veren ve emekçi çiftçinin susuzluğunu serinleten ve söndüren, güçlü ama nazik yılan Akciğer'dir.

Ejderha, nihayetinde kendilerini "Long De Chuan Ren" (Ejderhanın Torunları) olarak gururla ilan eden Çinlilerle eş anlamlı hale geldi. Antik çağlardaki Mısırlılar ve diğer monarşik ailelerin yaptığı gibi, uzun imparatorlar kendilerinin cennetin oğulları (Tanrı'nın Oğulları;

Elohim), tanrıların kardeşleri ve kutsal ejderhaların enkarne düzenlemeleri. Tüm ampirik hesaplamalar ejderhaya ait şeyler olarak bilinir hale geldi: İmparatorun yatağı ejderha yatağıydı; taht, ejderha koltuğu; ve imparatorun tören cübbesi, ejderha cübbesi. Ejderha, törensel tapınmanın ve günlük yaşamın her alanında ve içindeydi.

Yarım bin yıl boyunca Xia halkı ve hanedanları, 2000'den 1500'e kadar Çin'in kuzey bölgelerine egemen oldular.m.ö.. Onlar, Çin mitolojilerinin en eskisinin etrafına dolanmış bir yaratık olan kutsal yılan topluca tapan bir halktı. Dini evrim süreci boyunca, yılan geleneksel Çin ejderhası şeklini aldı ve bir halkın en kalıcı sembolü ve Çin kültürünün, maneviyatının ve mitolojisinin en tanınmış amblemi haline geldi.

551'dem.ö., Kongfuzi adında bir çocuk, fakir bir aristokrat soy ailesinde doğdu. Ailesinin soyu, ona bir eğitimci ve devlet memuru olma yeteneği verdi. Dünya tarafından daha iyi bilinen Konfüçyüs, bir eğitimci olarak felsefesi, öğrenmenin kendi içinde daha fazla kendini tanıma ve kendini geliştirme yolu olduğuydu. Bunlar için çalışmak ve bunları elde etmek, sizi iyi davranışlara ve temiz yaşama götürür. Öğretileri yüzyıllar ve binyıllar boyunca efsanevi bir boyut kazandı, ancak temel amacı bilgeliği istikrarlı ve iyi düzenlenmiş bir varlık durumunun düzgün işleyişiyle sonuçlanacak ilahi güç yapmaktı. Çok Yeni

Yaş, değil mi? Çoğumuzun bildiği gibi, öğretileri akıllıca yaşamak için efsanevi bir rehber oldu.

Birçok takipçisi Konfüçyüs'ün öğretilerine akın etti ve Konfüçyüs'ün 479'daki ölümünden sonra bile fikirlerini sürdürmeye devam ettiler.M.ö.. Kendi yaşamları boyunca bile efsanevi statüye ulaşan çoğu efsanevi şahsiyette olduğu gibi, Konfüçyüs hakkında efsaneler beslenmiş ve yayılmıştır, buna kutsal ejderhaların annesini hamileliği sırasında koruduğu ve doğumunda ona eşlik ettiği bir efsane de dahildir.

Mezoamerikan Tüylü Yılan

Aztek, Maya ve Toltek yazıtlarına göre, tüylü yılan tanrısı Quetzalcoatl, ilkel yaratıcı ve her şeye hayat veren kişiydi. Aynalı karşıt tanrısı Tezcotlipoca ile birlikte dünyayı yarattı ve bazen daha karanlık karşıtı olan gece tanrısının aksine "Beyaz Tezcotlipoca" olarak anıldı. Sabah yıldızıyla ilişkilendirildiği için "Doğunun Efendisi" olan büyük Gökyüzü Tanrısı olarak adlandırıldı ve bu da ona Tlahuizcalpantecuhtli, "Şafak Yıldızının Efendisi" adını verdi. Quetzalcoatl aynı zamanda bakire doğdu, annesi tanrıça Coatlicue ve ikiz kardeşi tanrı Xoloti, akşam yıldızı olarak bilinir ve Venüs ile ilişkilendirilir. Dördüncü güneşin (Dördüncü Çağ) ölümünden sonra, ölümler diyarı Mictlan'a inen Quetzalcoatl'dı.

Tüylü Yılan Tapınağı, Teotihuacan ve Maya sanatının belirgin etkilerini içeren bir tarzda bu tanrının güzel stilize tasvirlerine sahiptir. Wikimedia Commons aracılığıyla sağlanan görüntü.

Nispeten konuşursak, İsa, Parlak Sabah Yıldızı ve Lucifer için kullanılan unvanlara benzerlik

[לֵלִיָּהּ], Sabah Yıldızı, çarpıcı. Bu yalvarır İlk Hristiyanlığın İsa'sının, unvanını yalnızca birkaç yüz yıl sonra Quetzalcoatl'ın yaptığı gibi pagan, dünyaya dayalı dini inancın aynı türden evriminden alıp almadığı sorusu. Hristiyanlık, Tanrı'nın (Yaratıcı) ve Lucifer/Şeytan/Şeytan'ın (yaratılan) tam olarak zıt olmadıklarını öğretse de, iyi ve kötünün karşı güçlerini temsil etmelerine ve kutsal olana karşı kutsal olana karşı olmalarına rağmen. din dışıdır, karşıt güçlerin ikili doğası, hemen hemen tüm dini inançlarda ve her kültürde mitolojide mevcuttur. Bu anlamda, Quetzalcoatl aynı arketip haline gelir. Ve hepimiz biliyoruz ki sabah ve akşam yıldızları güneş sisteminde yalnızca bir gezegendir ve onları tanrısallığın varlığına bağlayarak, karşılaştırmalı bir düzeyde bile,

kesinlikle her iki dini mitolojinin de arkaik bir anlayışından başka bir şey değildir. İnsanlar olarak, tanrılarımıza bir çeşit mistik madde atfetmek için her zaman ekinokslara ve gök cisimlerinin geçişlerine baktık.

Quetzalcoatl ve Xoloti'nin ikili ya da ikiz yönleri, yalnızca Hristiyan inancında taban tabana zıt unsurlar olmakla kalmayıp, aynı zamanda bazı salaklar tarafından ikiz kardeşler olarak varsayılan İsa ve Lucifer arasındaki karşılaştırmada kaybolmaz. Elohim.

İnsanlık tarihi boyunca muamma olan diğer tanrılarda olduğu gibi, Quetzalcoatl, tüylü ylandı. -Lucifer, Enki/Ea, Khrisna ve diğerlerine atfedildiği gibi- tanrılarının bilgisini insanlığa getirdi, bu eylem ona ek olarak “bilge yasa koyucu” unvanını verdi. Ve Aden Bahçesindeki Yılan'da olduğu gibi, diğer tanrılar tarafından mahkûm edildi ve Hristiyan inancının Mesih'i İsa Mesih gibi bir ağaçta çarmıha gerildi.

Quetzalcoatl'a bir tanrı olarak tapınılması, 400 ile M.Ö.M.Ö.ve 600ADve her yere yayılmış

Geç Klasik Dönemde Mezoamerika (600-900AD).⁸

Quetzalcoatl'ın yalnızca daha eski bir Mezoamerikan döneminden kalma tanrılaştırılmış bir dünyevi kral olduğuna dair akademik görüşte bir miktar güven vardır; bu, bir zamanlar et ve kanda sağlam temelleri olan, ancak efsanenin evrimi ile, çoğu mitolojik tanrının resmine de uyacaktır. çok, çok daha fazlası oldu.

Dini inançları tarihi kaynaklarda en iyi belgelenenler arasında yer alan Aztek kültüründe,

Quetzalcoatl, rüzgarın tanrısı, şafağın, tüccarların, sanatların, zanaatların ve bilginin yıldızıydı. O, aynı zamanda, öğrenmenin ve bilginin taşıyıcısı olarak, Aztek rahipliğinin koruyucu tanrısı,⁹Aydınlatıcı ve Bilgi Getiren'e bir başka kültürler arası benzerlik.

Efsanenin bir versiyonunda Quetzalcoatl, karşısındaki dumanlı aynası Tezcatlipoca tarafından baştan çıkarılmasına izin verdi ve bunun sonucunda pişmanlık duyarak kendini bir cenaze ateşinin üzerine attı ve "teokris" ile kendini öldürdü. Ölümünden sonra kalbi sabah yıldızı oldu ve tanrı Tlahuizcalpantecuhtli ile özdeşleşmesini sağladı. Toltek dini ikiciliğine göre, Quetzalcoatl'ın karşıt tanrısı Tezcatlipoca'nın tanrısı sürgüne sürüklediği bildiriliyor. Başka bir geleneğe göre, Quetzalcoatl denizi bir yılan salı üzerinde dolaştı. Quetzalcoatl fiziksel olarak açık tenli ve sakallı olarak tanımlandı ve gelecekteki dönüşüyle ilgili kehanetler onun mitolojisiyle bağlantılıydı. İspanyol fatihi Hernán Cortés 1519'da Mesoamerica'da görüldüğünde, zamanın Aztek kralı II. Montezuma, daha yüksek teknoloji, silahlar,

Quetzalcoatl, ölüm ve dirilişin ikili yılanı bir sembolü haline geldi. Tanrı, 10. yüzyılda Tula'daki Toltekleri yöneten rahip-kral Topiltzin Ce Acatl Quetzalcoatl ile büyük bir yakınlığa sahiptir. Quetzalcoatl kültü Amerika'da yaygınlaştı.

Teotihuacan, Xochilco, Cholula ve Chichen Itza'nın yanı sıra şu anda Mexico City'nin yaklaşık 30 mil kuzeyinde bir bölge.

kitabında *Tanrıların Parmak İzleri: Dünyanın Kayıp Uygarlığının Kanıtı*, İngiliz yazar Graham Hancock, Mısır kültürünün yanı sıra Aztek, Maya ve Olmec dahil tüm Mezoamerikan kültürünün tümünü belirten tartışmalı bir teori yayınladı.

benzer Quetzalcoatl mitolojilerini paylaştı.¹⁰“Bilgi” getiren sakallı, açık tenli bir adamın hikayelerinin yaygın olduğu ve merkezi bir kaynaktan veya “usta/proto” bir kültürden filizlendiği iddia ediliyor. Günümüzün politik olarak doğru konuşma standartlarına göre bu ne kadar ırkçı görünse de, mitolojilerin mevcut 21. yüzyıl siyasetinden çok daha eski olduğunu unutmayın. Bilim camiasının nutkunu çeken şey, tüm bu teorilerin bir tür örtük ırkçılığa dayanmasıdır, oysa aslında, bize hikayeleri veren kültürlerin kendisidir, daha sonraki kültürler bu hikayeleri sadece diğerlerine atfetmezler. bilim topluluğu onları "kahverengi halklar" olarak adlandırıyor.

Kızılderili Çingiraklı Yılanı

Yılan, Kızılderili kabileleri arasında “Büyükbaba” ve “Yılanların Kralı” olarak bilinen çingiraklı yılan şeklinde saygı görür. Quetzalcoatl'ın mitlerine ve onun rüzgar ve havayla olan bağlantısına uygun olarak hem güzel rüzgarlar veren hem de fırtınalı havayı getiren odur.

Kızılderili Chippewa ve Cherokee sel mitolojisinde, Boynuzlu Yılan, Misiginebig, bir kötülük,

sualtı yılanı/ejderhası, tanrıların kuzenlerinden birini öldürür. İlahi bir intikam eyleminde, tanrılar ölürken büyük bir sel salan Boynuzlu Yılan'ı öldürür. İnsanlar önce dağlara kaçarlardı ve onlar da sular altında kaldıklarında sel azalınca kadar bir yılan salı üzerinde yüzerler. Bir zamanlar yılan tanrı tarafından kontrol edilen kötü ruhlar, daha sonra daha fazla ceza ve yankı korkusuyla saklanmaya giderler. Yine, Nefilim ve Nuh Tufanı ile benzerlikler yadsınamaz, çünkü İbranice kutsal yazı bize Nefilimlerin "o günlerde ve daha sonra yeryüzünde" olduğunu söyler (Yaratılış 6:4). Bu, Nuh Tufanı'nı prototip veya "gerçek" hikaye olarak kurmak değil, Nuh Tufanı'nı diğer kültürel anlatılarla karşılaştırmak, çeşitli kültürel hikayeler arasındaki ortak temayı göstermektir. (Anekdöt olarak, Ohio'da, Brush Creek Vadisi'ne bakan bir platonun üzerinde yer alan Serpent Höyük, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki en büyük ve en iyi yılan heykelidir. Yılan Höyüğü gibi arkeolojik alıntılarının gösterdiği gibi, Höyük İnşa Edenler yılanı büyük bir mistik değer bağladılar, ancak bugüne kadar hiç kimse belirli ilişkileri deşifre edemedi.)

Kenanlı Basilik

Erken, Kenan öncesi Fenikeliler ("anka" adının temeli, yükselen ateşkuşu/ejderha), Basilisk adında bir yılan tanrıya sahiptiler. *harry potter* kitapları ve filmleri). Bu yılan tam olarak bir yılan değildi, ancak yine erken bir ejderha figürünün bazı fiziksel özelliklerini taşıyordu.

daha önceki serpantin temsillerinin göç etmiş fiziksel varlığını gösteren. Basilisk, eski dinlerde yaygın olan ve açıkça erkek egemenliğine dayanan bir fallik tanrının erken bir temsili olarak kabul edildi. Mitolojiye göre, bir Basilisk'e doğrudan bakmak, birçok iğrenç biçimde kesin ölüm anlamına geliyordu, bu yüzden onları doğru bir şekilde hayal etmek imkansız, çünkü kimse onlara bakamadı ve doğru bir temsil oluşturamadı. Bir bakışta öldürme yeteneği, Basilisk'in efsanevi muhabirleri olan Yunan mitolojisinin gorgonları tarafından paylaşılır. Buna karşılık, bir basilisk'i öldürmenin tek yolu gözleri bağlıydı ve bir ayna gibi dolaylı görsel kullanmak veya Yunanlılarda olduğu gibi yılanın kendi yansımaları görebileceği ayna benzeri bir nesne kullanmaktır. Perseus efsanesi ve Medusa ile olan savaşı.

Birinci yüzyılda yaşamış Romalı tarihçi Yaşlı Pliny, Basilisk hakkında şunları yazdı: "Basilisk yılanı aynı güce sahiptir, bakışlarıyla öldürme. 12 inçten uzun olmayan bir Cyrenaica yerlisidir. Tıslamasıyla tüm yılanları delip geçer ve vücudunu çeşitli kıvrımlar halinde ileri doğru hareket ettirir. diğer yılanlar."¹¹

Orta Çağ boyunca, basilisk, Anka kuşuna çok benzeyen, horoz başlı iki ayaklı bir ejderha olan cockatrice, Eski Ahit'in İşaya kitabında ve diğer İbranice kutsal metinlerde ara sıra bahsedilen bir yılanla özdeşleştirildi:

Ve emen çocuk asp'nin deliğinde
oynayacak ve sütten kesilmiş çocuk elini
cockatrice' inine koyacak. (İşaya 11:8)

Bütün Filistin, sevinme, çünkü seni vuranın değneği kırıldı: çünkü yılanın kökünden bir papağan çıkacak ve meyvesi ateşli bir uçan yılan olacak. (İşaya 14:29)

Papağan yumurtalarını kuluçkaya yatırır ve örümcek ağını örerler: Onların yumurtalarından yiyen ölür ve ezilen engerek olur. (İşaya 59:5)

Çünkü işte, aranızda büyülenmeyecek yılanlar, papağanlar göndereceğim ve sizi ısıracaklar, diyor efendi. (Yeremya 8:17)

Modern döneme girdiğimizde ve Medusa, kapı tokmaklarında ve broşlarda bulunan zararsız bir dekoratif motif haline geldiğinde, Basilisk Amerika Birleşik Devletleri'ne göç eder ve başta çingiraklı yılan olmak üzere farklı Amerikan yılanlarıyla özdeşleşir. Avrupalı kaşiflerin karşılaştığı ilk çingiraklı yılanlardan birine, "Meksika Batı Kıyısı çingiraklı yılanı" olarak bilinen tropikal bir türe bilimsel adı verildi. *krotalus basiliskus*,veya "Basilisk yılanı".

(İlginç bir etimolojik notta, çalışma *Basilisk*fallik tanrının tapınağı ve nihayetinde bir tür kilise için daha sonraki kelimeyi aldığımız yer: *bazilika*.Roma'daki Aziz Petrus Bazilikası'nın tepesinde fallik bir top şeklinde bulunan bu antik mitolojinin bir anısı vardır.)

Hindu Mitolojisi

Hindu kültüründe yılanlara ve yılanlara tapınma

ve din, mitolojilerinde yılanların veya nagaların yüksek statüsünü gösterir. **नाग** Sanskritçe ve Pali Hinduizm ve Budizm'de bulunan, çok büyük bir yılan şeklini alan bir tanrı veya varlık veya varlık sınıfı için kelime. Terimin kullanımına *naga* Kelime aynı zamanda, benzer bağlamlarda, olarak bilinen veya takma adla anılan birkaç insan kabilesinden birine atıfta bulunabileceğinden, genellikle belirsizdir.

Nagaz. Terim hala sıradan yılanlar için kullanılmaktadır. özellikle Kral Kobra ve ikincisi Hintçe ve Hindistan'ın diğer dillerinde hala naga olarak adlandırılan Hint Kobrası.

Yılan, derisinin dökümü ve sembolik "yeniden doğuş" nedeniyle, yine diğer kültürlerde gördüğümüz gibi, öncelikle sembolik yeniden doğuş, ölüm ve ölümlülüğü temsil eder. Hindistan'ın her yerinde, yiyecek ve çiçek tekliflerinin bırakıldığı, birçok ve çeşitli türbelerin önünde ışıkların yakıldığı oymalı kobra veya naga temsilleri bulunabilir. Bazı Güney Kızılderilileri arasında kobra o kadar saygı görür ki, kazara öldürülürse, cenaze ateşinde bir insan gibi yakılır; kimse bilerek öldürmez.

Yılan Nagaz Hindu'nun önemli bir bölümünü oluşturur mitolojide ve çeşitli efsanelerde önemli roller oynamaktadır. Aşağıdaki Hindu yılanlarının bir listesidir mitoloji¹²:

(Adishesha, Sheshnaga veya 1000 başlı yılan) dünyayı birçok başı üzerinde destekler ve Lord **Sheşa** Vishnu tarafından dinlenmek için kullanıldığı söylenir. Shesha ayrıca Lord Krishna'yı bir

doğumu sırasında fırtına.

Vasuki Devalar tarafından Mandara Dağı'nın etrafına dolanmasına izin verdi ve **Asuralar** ölümsüzlüğün ambrosiasını yaratarak sütlü okyanusu çalkalamak.

Kaliya yaşadığı Yamuna/Jamuna Nehri'ni zehirledi. Krishna, Kaliya'yı üzerinde dans ederek boyun eğdirdi ve onu nehirden ayrılmaya zorladı.

yılanların kraliçesidir. O da anılır **Manasa**ile Manasha veya "Ma Manasha" olarak *anne* evrensel anne olmak

Anantadünyayı dolaşan sonsuz yilandır.

Padmanabha(veya Padmaka) güneyin koruyucu yılanıdır.

Astikayarı Brahman ve yarı nagadır.

Kulika.

Efendi Shivaayrıca boynuna bir yılan takar.

Yılana tapınmayla eski bir ilişki içinde olan önemli bir Hindu festivali, *Nag panchami*. Shravana'nın beşinci gününde yapılır ve yılan putlarına süt ve tutsü hediyeler sunulur. Bilgelik, zenginlik ve şöhret kazanmanın, yılan puta süt ve buhur sunarak arandığı söylenir. Yılan bir kez daha aydınlanma ve bilgi edinme ile ilişkilendirilir.

Mısırlı

Apep olarak da bilinen Apophis, 131500'lere kadar uzanan m.ö., Bakü dağlarında uyuyan, sabah yıldızıyla yükselen, gündüz gökyüzünde ve yeraltı dünyasında yaptığı yolculuklarda her gün Ra'ya saldıran ve ardından her akşam timsahların tanrısı Sobek tarafından yok edilen büyük su yılanı tanrısıydı.

Şimdiye kadar diğer dinlerin ve kültürlerin çoğunda gördüğümüz gibi, yılan her zaman bazı kthonik özelliklere sahip görünüyor. Sembolizm—bu yeraltı dünyası Yılana tapınılan her yerde her zaman var gibi görünen yaratıcı yönüne sahip olan, yaşam veren olarak nitelendirme. Bu, hiçbir yerde eski Mısır dini ve ibadetinin mistisizminde olduğu kadar belirgin ve yaygın değildir. Mısır mitolojisinde ve sembolizminde, yılanı saygıyla tapınma ile korkuya dayalı inkar arasındaki en göze batan ikili karşıtıklardan bazıları vardır.

Mısırlıların yılanın hayat veren güçlerine duydukları saygı, muhtemelen kısmen, onların derilerini döktüklerini bir kez daha gözlemlmelerinden ve bu süreçte sürekli olarak yeni bir dirilen bedeni ortaya çıkarmalarından kaynaklandı. Antik Mısır'ın ilkel yaratıcı tanrısı olan tanrı Atum, sürekli yaşam, ölüm ve yeni yaşam döngüsünün bir sembolü olan dış derisini mevsimsel olarak değiştiren yılan şeklinde temsil edilir. Bir noktada, Atum, ölümler dünyasının Mısır tanrısı Osiris'e, yarattığı tüm dünyayı yok edip geri döneceğine dair nihai yargıda bulunur.

onun serpantin formuna.¹⁴

20. yüzyılın başlarında, hayatını eski Mısır ve Mezopotamya kültürünü ve mitolojisini yeniden inşa ederek geçiren Hollanda doğumlu arkeolog Henri Frankfort, Mısır yılan tanrıları hakkında şunları söyledi: "İlkel yılan, zamanın sonunda her şey yok edildiğinde hayatta kalır. Böylece yılan, eski Mısır ahlakında güçlü ve sürekli olarak yaratılış ve ebedi varoluşla ilişkilendirildi. Mısırlılar, yaşamın kendisini, büyüyen yılan imgesiyle tasvir ettiler ve kuyruğunu ısıran bir yılan, Mısırlılar için ortak bir Mısır amblemiydi.

'sonsuzluk.'"15

Mısır Orta Krallığı (2030-1640) sırasında m.ö.), 11. Hanedanlık döneminden sonra, tanrı Amun, başkent Thebes şehrinin koruyucu tanrısı olarak sahneye çıktı. Amun, tezahürlerinden birinde Kematef ("tamamlayan kişi" adlı yılan tanrısıydı. onun zamanı").16Karnak'ta, Yeni Krallığın başlangıcında (1550-1090)m.ö.), Amun, Firavun Ahknaten tüm Mısır din ve ibadet sistemini kökünden söküp yeni, tek tanrılı bir toplum ilan ettiğinde güneş tanrısı Ra ile birleştirildi. "Amun-Ra, bu dönemde Mısır'ın tek tanrılı, devlet tarafından zorlanan/ onaylanan en yüksek tanrısı oldu. Amun-Ra'nın ilahi eşi, yılan tanrıçası Mut ("göz kamaştırıcı yılan") Khonsu adında bir oğul doğurdu."17Birlikte, bu kutsal üçlü, Mısır dünya görüşünde, hem tanrıların evinde hem de kraliyet ailesinin en yüksek sosyal yapısını temsil eden mükemmel birliği sembolize ediyordu. Ve firavunun evini ve ailesini, Mısır mitolojisinin mitolojik yılanına ayrılmaz bir şekilde bağlayan bu aile portresiydi. Fakat

Ahkenaten'in tek tanrılı toplumu, devrilmeden bir nesil önce sürdü ve çoktanrılılığa geri dönüşün uygulanması gerçekleşti.

Mısır tarihinin tüm dönemleri, en eski tarihsel zamanlardan Yeni Krallık'ın sonuna kadar, yaratılış, doğurganlık, doğum, tanrıların iyiliği, yeniden doğuş ve diriliş, yılan suretinde somutlaştırıldı. Thermuthis, hasat zamanında kendisine sunulan başarılı mahsuller için teşekkür edilen yılan başlı tanrıçaydı.

asmanın hem yemeği hem de üzümü.¹⁸

Yılanların Babası Geb, yeryüzünün tanrısıydı ve "tanrıların babası."¹⁹Yılan, ölümden sonraki yaşamla ve Mısır'ın sonsuz yaşam arayışı takıntısı nedeniyle tekrarlayan yaşam döngüsüyle bağlantılıydı ve eski Mısırlılar arasında ölümden sonra hayatta kalma ve hatta diriliş sembolü haline geldi. İçinde *Mısır Ölümler Kitabı*, bazen daha kesin başlığı ile anılır, *Günden Geliş Kitabı*, 87. bölümde, bize dönüşümün bir

ölüm üzerine yılan ölüye yeni bir hayat verir.²⁰

Hanedan öncesi Mısır'da bir yılan tanrıçası, hanedan Mısır tarihinin geri kalanı boyunca kalıcı bir sembol olarak saygı görmesi için zemin hazırladı. Aşağı Mısır'ın en önemli yılanı, sonunda birleşik Mısır'ın ve onun kraliyet evinin sembolü haline gelen Wadjet ("yeşil olan") idi. Adı genel Mısır terimiyle eşanlamalı hale gelen bu yılan tanrıçaydı. *kobrave* temeli

Uraeus sembolünün yaratılması, kobranın ayakta duran figürü, en sık Mısır kraliyet taçlarında başlık olarak bulunur. Kobra/uraeus, Mısır ikonografisinin o kadar önemli bir parçası haline geldi ki, Firavun'un yaşamı, yaşayan canlı olarak bilinir hale geldi.

uraeus'un yılları.²¹Wadjet, yalnızca Firavun'un tacında onun koruyucusu ve koruyucusu olarak fiziksel olarak temsil edilmekle kalmadı, aynı zamanda sonunda Ra'nın Gözü unvanını da aldı. Yeşil rengi, önemli ölçüde, eski Mısır'da dirilişi temsil eden renk haline geldi ve "yeşil olan" olarak da anılan Wadjet, sağlık ve doğurganlık güçlerini somutlaştırdı. Antik çağlardan kalma çoğu tanrıda olduğu gibi, tanrının güçleri ve etkisi tapınmada geliştikçe (Wadjet: Firavun'un yeşil uraeusu, Ra'nın Gözü, koruyucu ve Firavun'un hayatının koruyucusu, doğurganlığın ve sağlığın gücü).

18. Hanedan Mısır'ın tacı, yılan figürünü açıkça gösteriyor. Telif Hakkı Sirius Projesi, Dr. John Ward ve Dr. Maria Nilsson, Luksor, Mısır. Sirius Projesinin izniyle kullanılır.

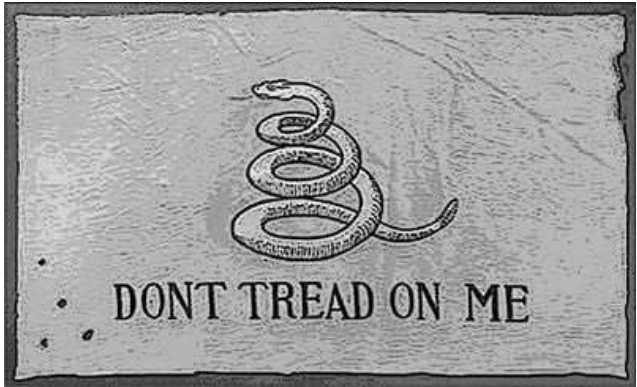
Mısır yılanının muhalif karakterini temsil eden Karanlığın Yılan Tanrısı, kanatlı, ateş püskürten Apophis idi.

iblis güçlerini, kötü tanrıları ve kasvetli yeraltı dünyasının güçlerini temsil eden muadili. Apophis, dünyanın ışığı olan güneş tanrısı Ra'nın tam karşıtı olan karanlığın yılanıydı. Ancak Apophis, Ra'nın antitezi olsa da, hiçbir zaman bu kadar güçlü olmamıştı. O sadece güneş tanrısı Ra'nın koruyucusu olan yılan Mehen'i ("sarmal olan") dengeleyerek gece krallığındaki yolculuğunda ona yardım etti.

her sabah yeniden doğmak.²²Ve birçok kültürde ve dinde bulduğunuz gibi, karanlığın güçleri iyiliğin gücü tarafından engellenir. Şeytan Tanrı için ne ise, Apophis de işlevsellikte küçük değişikliklerle Ra için odur.

Eski Mısırlıların ölümle tamamen meşgul oldukları defalarca söylendi - en azından görülebildiği kadarıyla kraliyet ailesinin. Tüm yaşamları, özellikle de oturan bir Firavun olduğunda, ahiret ve dirilişle tüketildi. Eski Mısır'ın cenaze papirüsleri olan Piramit Metinlerinde ilginç bir giriş var. Bu belgelerde, çok az açıklaması olan bir şey listelenmiştir:

"yılan oyunu"²³muhtemelen bir tür test, bir Firavun öldüğünde öbür dünyada oynanıyor - kazanması gereken bir oyun. Modern Hristiyanlığa ne kadar ilginç bir bağ olurdu!? Öbür dünyanın güzel harikalarına girmek için bir Mısır yargısı, testi veya yumruk yumruğa kavramı, çok daha büyük bir dini asalin konuşma diline özgü bir versiyonu gibi görünüyor.

Gadsen Bayrağı: "Bana Basma." Yazarın resim telif hakkı.

Bana Basma

Bir Amerikalı ve Amerika Birleşik Devletleri vatandaşı olarak, insanlık kültürlerinde ortaya çıkan yılanın uzun bir geleneğini sürdürerek, ülkemizin bazı ikonografilerinde yılan sembolizmini görmezden gelemem. Sarılı çingiraklı yılanla süslenmiş sarı "Üzerime Basma" pankartı olarak bilinen Gadsen Bayrağı, adını bir sömürge generali ve devlet adamı olan Christopher Gadsen'den almıştır. Benjamin Franklin, çingiraklı yılanı Amerikan uyanıklığının bir sembolü olarak yazdı:

Gözünün parlaklığının başka herhangi bir hayvaninkine göre çok üstün olduğunu ve göz kapaklarının olmadığını hatırladım - bu nedenle, bir uyanıklık simgesi olarak kabul edilebilir. O

asla bir saldırıya başlamaz ve bir kez devreye girdiğinde asla teslim olmaz: Bu nedenle, yüce gönüllülüğün ve gerçek cesaretin bir simgesidir.— Sanki onunla her türlü çekişme iddiasını, doğanın ona donattığı silahları önlemek istiyormuş gibi, içinde gizler. ağzının çatısı, öyle ki, onu tanımayanlara en savunmasız bir hayvan gibi görünüyor; ve bu silahlar onun savunması için gösterilip uzatılsa bile, zayıf ve aşağılık görünürler; ama yaraları ne kadar küçük olursa olsun, kesin ve ölümcüldür:— Bunun bilincinde olarak, düşmanına bile cömertçe haber vermeden ve üzerine basma tehlikesine karşı onu uyarmadan, asla yaralamaz.—Yanılmış mıydım, efendim, bunun güçlü bir resim olduğunu düşünmek

Amerika'nın öfkesi ve davranışı?²⁴

Yılan, hem korkulması hem de saygı duyulması gereken bir yaratık olarak ikiciliğine rağmen, her zaman güç ve etki ile ilişkilendirilmiştir. Bununla birlikte, metinlerden ve yazıtlardan elde edilen bu kadar ezici kanıtlar göz önüne alındığında, doğadaki ve yılanın algısındaki nihai ikiliğin, eski Mısırlılar arasında yılanın hem üstün iyiliği hem de nihai kötülüğü kanıtlanabilir bir şekilde sahneye koyma ihtiyacıyla resmedildiği iddia edilebilir. ve bu yılan tasviri, diğer birçok din ve kültürdeki diğer birçok yılanla olduğu gibi, ahiret, diriliş ve sonsuzluk ile tartışılmaz bir şekilde ilişkilendirildi.

BÖLÜM II
Uzaylı Altkültüründe Yılan

Bölüm dört

Reptoidler...Sürüngenler—Hayır, Bekle...Sürüngen- insansılar

AGÖrmüş olduğunuz gibi, yılanın Sürüngen/uzaylı mitoslarıyla bağlantısını anlamanın anahtarı, tamamen yılanın rolünün insanlık tarihinde, daha spesifik olarak, insanlar için, nasıl bu kadar önemli hale geldiğinin anlaşılmasına bağlıdır. Maneviyat, din, bilim veya antropoloji hakkında neye inanırsanız inanın, yılan figürü antik teorinin bilgisinde önemli bir rol oynadı ve mevcut uzaylı komplocu düşüncenin rock yıldızı haline geldi, teorinin kendisi herkes için “ana gemi” haline geldi. ufolojik inançlıların çevrelerinde dolaşan çeşitli, aşırı derecede farklı alt teoriler. Hata yapmayın: Sürüngenlerin gizli tarihi, antropolojik geçmişimizin derinliklerinden gelen yılan ve ejderha kültleri kadar üretilmiş bir “din”dir. Bu, bir biçimde var olmadıkları anlamına gelmez.

Reptilica Bacilica

Gnostisizm size teolojinin en gerçek anlamının psikoloji olduğunu söyleyecektir. Bu karışıma antropolojiyi de eklerdim - ve Tanrı ya da tanrılar hakkında ileri sürülen iddiaların en gerçek anlamıyla, aslında yalnızca insanlığın yansımaları, kendimizi kim olarak gördüğümüzün yansımalarıdır.

olmak. Ne de olsa din, insanoğlunun, insan zihninde ve kalbinde var olan tanrı-şekli boşluğu doldurma, Tanrı'yı yaratması ve O'nu ihtiyaç duyduğumuz biçimde yeniden yaratma girişimidir; din, elbette, maneviyattan tamamen farklı bir şey - kesinlikle aynı çizelgede, sadece farklı bir vurgu. İhtiyaçlarımızı Tanrı'nın olması gerektiğini düşündüğümüz şeye yansıtıyor ve tahmin ediyoruz ve—*viyola!*-dinimiz var.

Kitabın Sürüngen/uzaylı altkültürüyle ilgili olması gereken bir bölümünde din hakkındaki tüm bu konuşmaların ne işi var, diye sorulabilir. İçsel olarak, çünkü onlar *çok aynı şey*. İnsanlar, kim olduğumuz, nereden geldiğimiz ve oradan nereye gitmemiz gerektiği hakkında daha fazla bilgi edinmek istememize neden olan bazı derin ilkel, psikolojik ve fizyolojik bağlantılara sahiptir. İnsanların köklerimizi bilmeye ve ne olduğumuzu ve neden yaptığımızı neden yaptığımızı keşfetmeye doğuştan ihtiyacı vardır, ancak daha sonra etrafımızdaki manzarayı inşa etmek için doğuştan gelen yaratıcılığımızı dahil ederiz. En ufak bir nedensellik ilişkisini alıp sonuca dönüştürebiliriz ve bunu yaparken kendimizi, evrenimizi kavrama ve çevremizle etkileşim biçimimizi barındıracak ve koruyacak psikolojik bir kale inşa ederken bulabiliriz. Öyleyse, Tanrı'ya, uzaylılara ve aradaki diğer her şeye duyulan ihtiyacın psikolojisine kısa bir gezinti yapalım. Bu tabanın insan ruhundan filizlenmeye ihtiyacı var.

Mitolojinin bu konularında zihnin neden bu şekilde çalıştığını biraz anlamak için modern psikolojinin “babalarına” kısaca bir göz atalım: Sigmund Freud ve Alfred Adler.

Freud, kendi alanında bir öncü olmasına rağmen - zihnin nasıl çalıştığı hakkında giderek daha fazla şey öğrendikçe bazı fikirleri geride kaldı - araştırmasını bilinçdışı/bilinçaltı zihne ve onun insana bağlı doğuştan gelen biyolojik güdülerini nasıl dengelediğine odakladı. beynin irrasyonel düşünme üretme yeteneğinin yanı sıra fizyoloji. Bastırılmış, erken anılar, Freud'un aradığı şeyin kökenindeydi ve yöntemlerine şu şekilde atıfta bulundu: *derinlik psikolojisi*, Neyden yapıldığımızı ve akımda neden bu şekilde çalıştığımızı görmek için köklerimize geri dönüyoruz. Freud'un araştırmasıyla ilk kez ete kemiğe bürünen davranışların kökenlerini kökünü kazımaya çalışırken, çalışma biçimleri ve aile sistemleri hakkında çok şey duyuyoruz. Bu geçmişe bakma psikoloji markası *Yapabilmek* kurumsal olarak (bir gruba) uygulanabilir, ancak Freud, *bireysel* bu modları bilişsel farkındalıktan önce oluşturmuştur.

Öte yandan, sağduyu ve bilinçli davranış, Adler'in araştırmasının odak noktasıydı ve onu kendi adını verdiği şeyi vurgulamaya yönlendirdi. *yüzey veya bağlam Psikoloji*. Bilişsel sosyal güdülerin ve samimi sosyal etkileşimlerin insanlarda davranışları yönlendirdiğine inanıyordu ve yerinde bir şekilde ego ve hümanist psikolojinin babası olarak adlandırıldı. Bilişsel ve aile terapisi alanındaki çalışmaları, onu, onun arasındaki etkileşimli sosyal yapı olduğu sonucuna götürdü.

insanlar¹-özellikle aile üyeleri- bu, insan davranışının temel motivasyonuydu. Adler'in terapi biçiminin amacı, sosyal etkileşimi sosyal etkileşim haline getiren bir günlük yaşam deneyimi biçimine odaklanmaktır.

birincil odak.

Genel olarak konuşursak, Freud, insan doğasına ilişkin görüşünü, davranışsal sonuçları yöneten şeylere ilişkin karamsar bir bakış açısıyla filtrelemiştir. O, temel olarak Hobbes'a göre doğa durumundaki insanın ahlaki iyilik hakkında hiçbir fikri olmadığını ve bu nedenle doğal olarak kötü olması gerektiğini belirten Darwinci/Hobbesyen bir felsefeye bağlı kaldı; erdemi bilmediği için kötüdür. Karışıma biraz "en uygun olanın hayatta kalması"nı ekleyin ve Darwinci-Hobbesian Teorisinin ilkel temellerine sahip olursunuz. (Bir dakika psikologlar, ben bunların hepsiyle bir yere gidiyorum.)

Adler, insan doğasının doğuştan iyi olduğunu ve toplumun, çevremizin ve çevrenin dönüştürücü güç olduğunu benimseyen aşağı yukarı Rousseau'cu/Hümanist bir felsefeyi izleyerek, bilişsel davranışın temellerine çok daha iyimser bir yaklaşıma sahipti. insanı bencil/kendini gerçekleştiren insanlara dönüştürür.

Bir toprak parçasını çitle çevirerek "Bu benim" diyen ve insanları kendisine inanacak kadar saf bulan ilk adam, o adam sivil toplumun gerçek kurucusuydu. Ne çok suçtan, savaştan ve cinayetten, ne çok dehşet ve talihsizlikten, hiç kimse, kazıkları çekerek veya hendeği doldurarak ve hemcinslerine haykırarak insanlığı kurtarmamış olabilir: Bu sahtekarı dinlemekten sakının; Dünyanın meyvelerinin hepimize ait olduğunu ve dünyanın kendisinin hiç kimseye ait olduğunu bir kez unutursanız, mahvolursunuz.

— Jean Jacques Rousseau, *Eşitsizlik Söylemi*,
1754

Frued'e göre benlik duygusu, ebeveynlerinizden, yakın akrabalarınızdan ve aile ilişkilerinin çevresel faktörleri, ebeveynlik ve biz bebekken ve küçükken gerçekleşen sosyal etkileşim gibi sosyal dış etkenlerden size aktarılanlar tarafından belirlendi. çocuklar—ve yaşlandıkça belirleyici, yaşamı değiştiren deneyimler. Geçmiş deneyimlerimizden yalnızca etkilenmekle kalmıyoruz, aynı zamanda yönetilip manipüle ediliyoruz, bu nedenle gerçekte kim olduğunuzun köklerine ve neden belirli yöntemler ve çalışma biçimlerine göre hareket ettiğinize inerken, temellerinize ve başlangıç noktalarına geri dönmelisiniz. bazı yaşam boyu davranışları başlattı. Freud, nereden geldiğinizi, o geçmişin etkilerini ve şu anda bulunduğunuz yere nasıl geldiğinizi görmek için adımlarınızın izini sürmeyi teşvik etti. Kişiliğiniz ve mevcut çalışma şekliniz,

Adler, insanların kendi bilişsel seçimleri ve doğuştan gelen yaratıcı benliklerine güvenerek kendi kişiliklerini belirleme iradesine sahip mutlak özgür failer olduğuna inanıyordu. Gerçekte kim olduğunuzu ve yaptığınız şeyi neden yaptığınızı bilmek istiyorsanız, *şimdi*, bakmak *ilerde*, ve bilinçli olarak kendinizi olmak istediğinizi belirlediğiniz şeye doğru ilerletin. Gelecekteki hedeflerinize ve emellerinize odaklandığınızda, kişiliğinizi olmak ve elde etmek istediğiniz şeyle uyumlu hale getirirsiniz. Freud, tersine, adı verilen bir şeyi onayladı. *verimli nedensellik*—o deneyimler

bizi şu anda olduğumuz şey yapan, bizi arkadan ileri iten.

Aristoteles, "Bir şeyin nedenini kavrayana kadar, yani bir şeyin bilgisine sahip değiliz" dedi.

onun nedeni."²

Tam tersine Adler, Freud'un ilk iş arkadaşı Karl Jung gibi, *nihai nedensellik*, bizi ileri çeken, belirlediğimiz şeyden önümüzde uzanan. Nedenselliklerdeki fark kaynaktır: ya geçmişten gelen etki (ki bunun üzerinde hiçbir kontrolümüz yoktur) ya da gelecekte gelen etki ya da yarattığımız ve nihayetinde bilişsel eylemlerimizle kontrol ettiğimiz etki.

Adler felsefesi, doğuştan gelen bir düzeyde, insanların *değersiz hissetme* bu aşağılık duygularının - ya da daha iyisi, sonsuz bir dünya ve evrende kaybolmuş hissetme duygusunun - motive edici güç, karındaki ateş, başarı ve kişisel hedeflere ulaşmak için tüm kişisel çabaların arkasındaki itici güçtür. Bir anlamda, kesinlikle hiçbir şeyle başlıyoruz - belki de kendi tahminimize göre derin bir önemsizlikle - ve istediğimiz şeye doğru yolumuza devam ediyoruz. Seçolmak, her ardışık başarısızlık ve başarı üzerine ısrarla inşa etmek. Biz *mükemmellik için çalışmak*- Üstünlük, eğer istersen - derinden doğuştan gelen aşağılık duygularını telafi etmek için. Bunlar bizi daha iyi olmaya ve olabileceğimizin en iyisi olmak için çabalamaya iten şeylerdir. Bu, başkaları üzerinde üstünlük aramakla ilgili değildir; kendimizi mükemmelleştirmeye yönelik dürtüyü ifade etmek ve gerçekteştirmekle ilgilidir. Sonunda Adler, bu amaç için çabalama fikrini genişletti. *ideal benlik* üstün veya mükemmel yaratmaya çalışmak

toplumun onunla birlikte hareket etmesi ve yaratıcı benliğimizin tasavvur ettiği ve uygulamaya koyduğu her türlü dünyayı oluşturmakta özgür olduğunu. Ancak bu, hem Freud'un hem de Adler'in çağdaşı olan ve insanların üstünlük için çabalamadığı fikrini öne süren Alman psikanalist Karen Horney ile tezat oluştuyordu; inşa edilmiş bir öz imaj için çabalıyorlar *idealizm*. İnsanlar gerçek benliklerinin kabul edilebilir olduğuna inanmazlar, bu nedenle, zorunluluktan ve psikolojik olarak hayatta kalmamızdan dolayı, tüm kumaştan yaratıyoruz.

bir *idolleştirilmiş* söz—bizim düşündüğümüz şey *meli* olmak.³

bunun nereye gittiğini görüyor musun?

Tüm bir Sürüngen ırkı kavramı, basitçe, şimdiye kadar sahip olduğumuz bir şey olarak açıklanabilir. *kendi hayal gücümüzden tasarlandı*. Ruhsal deneyim ve teori üzerine kurulu dinler tasarladığımız gibi, insanlığın perde arkasında yaşayan ve faaliyet gösteren dünya dışı ırklar kavramıyla da aynı şeyi yaptık. Tıpkı dinde olduğu gibi, "kanıt" dediğimiz şeyler var, ancak mit içinde mit inşasından başka bir şeyle dolu geçmiş bir tarihi ortaya koyan tarihsel çalışmalar ve araştırmalar dışında, iddiaları destekleyecek sağlam, ampirik gerçekler yok. bina. Bilgisayarınıza gidin ve "reptilians" kelimesini yazın (az önce yaptığım gibi) ve 1.630.000'den fazla giriş bulacaksınız ve listede görünen ilk 10 sitede, bunların yarısı sizi tarafından yazılmış bir şeye götürür. ya da kendi kendini mesih ilan eden Zechariah Sitchin ve David Icke'nin çalışmalarına dayanır ve geri kalanı aşağıdaki gibi ifadelerle başlar:

"Sürüngenler (aynı zamanda reptoidler, sürüngenler veya ejderanlar) sürüngen olduğu iddia edilir

bilim kurguda önemli bir rol oynayan
insansılar..."⁴

Açıklama: Tipik olarak, Sürüngenler 6 ila 6 olarak tanımlanır.
8 fit boyunda, iki ayaklı, pullu yeşil bir cilde
sahip, kötü bir kokuya sahip, genellikle iri gözlü
ile sarı veya altın..."⁵

"Reptoidler olarak adlandırılan Sürüngen Uzaylılar,
boyut olarak modern insanla orantılıdır. Onlar
yılan veya kertenkele görünümüne sahip olmak..."⁶

"Bu insanların %100 insan olmadığını iddia etmiyorum.
bir keresinde, kontrolü ve bedeni ele
geçirmeyi davet ettiklerini söylüyorum.
Kan yoluyla sürüngenler..."⁷

"Sürüngen Ea'nın öğretileri, bundan sonra
yılan kardeşliğinin ezoterik mistisizmi
olarak, büyük bir değişime neden oldu.
için gerçeklik algıları..."⁸

"Sürüngenler Karyalıların eseridir, onların
ebeveyn ırkı. Bir gezegende evrimleştiler..."⁹

"David Icke - Sürüngenler - Bölünme - Obama ve
Yeni Dünya Düzeni...Sürüngen Deneyimcisi
ve Yazar 'Susan Reed' Ölü Bulundu
Bahamalar..."¹⁰

"Alex Collier - Sürüngenler Üzerine - ET'ler ve The Globa
Bağ. - Alex Collier - On...Kozmik Kaşifler -
Farklı Sürüngen Fraksiyonları
Toprak. - Credo Mutwa On...."¹¹

“Sürünge etkisi, onların sahip oldukları Satanizm aracılığıyla gelir.
yaratıldı ve bu Masonluğu kontrol ediyor (Phil Schneider,
BM'nin uzun boylular tarafından yönetildiğini buldu.
gri uzaylılar)...”¹²

Bu noktada, Sürünge teorisini tamamen çöpe atıyordum gibi görünebilir. Aslında ben öyle bir şey yapmıyorum. Neyin incelemeye ve cürufun kaynamasına dayanabileceğini bulmak için, her şeyi sorgulamanın “küçük s” şüpheciliğini uygulamak gerekir - ama kesinlikle hepsini reddetme noktasına değil. Bu, paranormalistler, üfologlar ve karaladığı tuhaf mantıkçılarla hemen hemen aynı şekilde gelirini sürdüren Michael Shermer gibi “büyük S” Şüphecilerin işidir. Kitaplardan, olaylardan ve TV'den para kazandığı için bir paranormal araştırmacıya güvenemiyorsanız, aynı şeyi felsefi çitin diğer tarafında aynı nedenlerle yapanlara kesinlikle güvenemezsiniz.

“Küçük S” şüphecileri ve “Büyük S” Şüphecileri olduğunu buldum. Ben ve benzer düşünen diğer birçok filozof “küçükler” kampındayız; olaylara açık ama sorgulayıcı bir zihinle yaklaşıyoruz. Biz istiyoruz *bilmek* ama biz “büyük S” Şüphecilerinin yaptığını yapmıyoruz ve bu, sorgulamayı reddetmek ve “Hayır öyle değil” gibi ampirik açıklamalar yapmaktır; “Hayır değil”; Saçak bir unsur olsa bile, araştırma uygulaması olmadan “tamamen yanıyorsunuz”. “Büyük S” Şüpheciliği (bilimde olduğu gibi, pek çok düzeyde), kendilerini daha iyi, daha bilgili veya daha keskin bir akıl ve daha bilgili içgörüye sahip olarak ilan etmede,

din, inanç ve kabul edilebilir bilim veya ana akım düşünce olarak gördüklerinin dışındaki herhangi bir düşünce dizisinin yerine geçer. Çok gerçek anlamda, şüphecilik ve bilim, özellikle de yerleşmiş akademinin dışında kalan soruları araştırmak için çok az zaman harcadıklarında ve çok az zaman harcadıklarında kendilerini “yeni din” olarak kabul ettiler. Yeni Mutlakiyet, mutlaklık olmadığıdır.

Bunu psikolojiye geri getirirsek, insan psişesinin, psişenin birincil ifadelerinin hem Freudyan hem de Adleryen tarzlarından oluştuğu açıktır: Biz insanlar, nereden geldiğimizi belirlemek için hem geçmişimize hem de gelecekteki özelemlerimizin bizi ileriye çekmesine izin vermeliyiz. Her ikisinden de mevcut gerçekliklerimizi yaratır ve kendimiz için oluşturduğumuz çerçeveler içinde yaşarız. Öyleyse bu, uzaylıların insanlarla etkileşimi teorisini tamamen itibarsızlaştırıyor mu? Dünya dışı (ET'ler), dünyalar arası (IT'ler) ve ultra dünyasal (UT'ler) ırkların aramızda yaşadığı ve bu gezegendeki faaliyetleri etkilediği fikrini tamamen reddediyor mu? Şart değil. Nasıl ki Tanrı'nın varlığını ya da kadim dinlerin doğruluğunu, bilimsel yöntemle ölçülemedikleri gibi basit bir nosyonla reddedemeyeceğim gibi, bilimlerimizin ya da anlayışımızın dışındaki varlıklar tarafından ziyaret edilmiş olmamız olasılığını da göz ardı edemem. Bu konulardaki akıllı tartışmaların, aynı hat üzerinde birbirine yaklaşan trenler olarak çarpıştığı yer burasıdır.

"Oy!" "Psikoloji! Din! Tanrı!

Mitoloji! Bize uzaylıları ne zaman vereceksin?" Bekleyin millet; geliyorlar.

Bu gezegende bir Sürüngen ırkının var olduğuna ve faaliyet gösterdiğine dair somut bir iddiayı doğrulamak için var olan deliller ve deliller, Tanrı'nın insanlıktaki varlığını ve çalışmasını veya ölümlerin hayaletlerinin varlığını ispatlamak için gerekli delil ve deliller kadar kaçamaklardır. her yılın üçüncü dolunayında gece yarısı. Kısacası, kişisel deneyim ve anekdotal kanıtların ötesinde sağlam bir kanıt yoktur. Bu ölçülebilir ölçülebilirlik eksikliği, insanlığı Tanrı'ya, tanrılara ve diğer tanrısallık biçimlerine tarihsel, sürekli tapınmaktan alıkoymuş mudur? Hiçbir şekilde. Dinde olduğu gibi, Sürüngen/yabancı kuramının da, bu kitabın giriş bölümünün başında bahsedilen gibi deneyimcileri vardır, ancak bunlar kişisel, Görünmeyi gören, görünmeyenle konuşan, başkalarının bilmediği gizli bilgileri öğrenen (cinsel anlayışla sınırlı olmayan) bireysel temas ve ilişki. Bunlar, uzaylı alanındaki "dini düşüncenin" kurucularıdır. Bunu iddialarına herhangi bir olumsuz ışık tutmak için söylemiyorum; Ben sadece antik dinin yayılması ve yabancı kültürde dini düşüncenin evrimi ile karşılaştırma yapıyorum. Tıpkı Elil'in Elohim ve Enki/Ea'nın Yehova olması gibi, Reptilian ezoterica'nın ilerleyişi de şimdiki durumuna doğru gelişti. Teorinin evangelistleri, birçok kez örtüştüğü görülen farklı dini düşünce dizilerindeki profesörler ve ilahiyatçılar gibi algılarına ve kanıtlarına ikna olmuşlardır. ve başkalarının bilmediği gizli bilgileri öğrendi. Bunlar, uzaylı alanındaki "dini düşüncenin" kurucularıdır. Bunu iddialarına herhangi bir olumsuz ışık tutmak için söylemiyorum; Ben sadece antik dinin yayılması ve yabancı kültürde dini düşüncenin evrimi ile karşılaştırma yapıyorum. Tıpkı Elil'in Elohim ve Enki/Ea'nın Yehova olması gibi, Reptilian ezoterica'nın ilerleyişi de şimdiki durumuna doğru gelişti. Teorinin evangelistleri, birçok kez örtüştüğü görülen farklı dini düşünce dizilerindeki profesörler ve ilahiyatçılar gibi algılarına ve kanıtlarına ikna olmuşlardır. Ben sadece antik dinin yayılması ve yabancı kültürde dini düşüncenin evrimi ile karşılaştırma yapıyorum. Tıpkı Elil'in Elohim ve Enki/Ea'nın Yehova olması gibi, Reptilian ezoterica'nın ilerleyişi de şimdiki durumuna doğru gelişti. Teorinin evangelistleri, birçok kez örtüştüğü görülen farklı dini düşünce dizilerindeki profesörler ve ilahiyatçılar gibi algılarına ve kanıtlarına ikna olmuşlardır. Ben sadece antik dinin yayılması ve yabancı kültürde dini düşüncenin evrimi ile karşılaştırma yapıyorum. Tıpkı Elil'in Elohim ve Enki/Ea'nın Yehova olması gibi, Reptilian ezoterica'nın ilerleyişi de şimdiki durumuna doğru gelişti. Teorinin evangelistleri, birçok kez örtüştüğü görülen farklı dini düşünce dizilerindeki profesörler ve ilahiyatçılar gibi algılarına ve kanıtlarına ikna olmuşlardır.

iki alan. Ve bunu neden yapıyorlar? Çünkü iki alan aynı anda; bunlar içsel arzuların dışa dönük ifadeleridir - dünyanın nasıl olmasını istediğimizin yansımalarıdır. Bu, hem dinin hem de uzaylı düşünce trenlerinin omuzlarına doğrudan yerleştirilebilir, çünkü her ikisi de insan ruhunun ruhsal yapısına, bireylerin ruhsal bileşiminin ne olduğuna dair daha büyük soruları yanıtlamak için bir şeye ihtiyaç duyan bölümlerine selam verir. keşfedilebilir bilimlerin ötesindedir.

Buraya bir uyarı ekleyin: Sırf bilim ve psikoloji, bunların böyle olmayabileceğini gösteriyor gibi görüldüğü için, konuyla ilgili nihai cevap olarak nitelendirilemez. Unutmayın: Delip geçemeyeceğimiz bazı perdeler vardır.

"Kendilerini akıllı ilan ederek aptal oldular."

(Romalılar 1:22)

Bilge adam nerede? Alim nerede? Bu çağın filozofu nerede? Tanrı dünyanın bilgeliğini aptal yerine koymadı mı?

(1 Korintliler 1:20)

herkes duygusuz ve olmadan bilgi; her kuyumcu putlarından utanır. Görüntüleri bir sahtekarlıktır; içlerinde nefes yok.

(Yeremya 10:14)

Gerçekte, "Biz bilgeyiz, çünkü RABBİN şeriatı bizdedir" diyebilirsiniz.

yazıcıların yalancı kalemi onu yanlış mı ele
aldı?
(Yeremya 8:8)

Sürüngeim Kertenkelenizin Kıçını Tekmeleyebilir

Gördüğümüz gibi, antik dinin arketipik yılanı kesinlikle hikayenin sonu değil. Sümer ve İsrail'in, Çin'in, Afrika'nın ve eski Amerika'nın kadim dini kültürlerinde yılanı duyulan saygı, yılan figürünün etkisinin cıyaklayarak durduğu yer değildir. Yılanın varlığı, dünyanın eski dinleriyle sınırlı değildir, ancak bu dini/kültürel mitolojiler, sürmekte olan sürünge mitolojilerinin felsefi temelleridir. Geçmişteki temel mücadeleleri ortadan kaldırmak için bir şeye duyulan insan ihtiyacına dayanan daha büyük bir şeye ihtiyaç duyma veya isteme psikolojisi, mevcut Sürünge ve uzaylı mitolojilerinin üzerine bindiği bazı kısa paltolar yarattı.

Yazarın klasik Reptilian yorumu. Yazarın resim telif hakkı.

Ve belki de bu, geleneksel masallardan daha fazlasını isteyen bir insanlığın doğrudan sonucudur.

ve yerleşik dinler. İnsanlar daha fazlasını arıyorlar, bu yüzden ihtiyaç duyduklarını ve olmak istediklerini yaratıyorlar. Ancak bu, bu kavramların arkeolojik, tarihsel, kozmolojik ve felsefi olarak büyük etkinliğe sahip olma olasılığını azaltmaz.

Tarihsel folklorumuz, bilim kurgu ve fantaziden dini efsanelere ve modern komplo teorilerine, ufolojiye ve uzaylı mitoslarına ve gizemli kriptozoolojik varlıklara kadar uzanan yılan sürüngen görüntüleri ile doludur. Günümüz mitolojisinde onları anlamaya başladığımız şekliyle Sürüngenler, zeki, doğaüstü, boyutlar arası, son derece gelişmiş bir sürüngen ırkının teorilerinin yanı sıra uzaylı, uhrevi ve içi boş dünya irfanında sıkıca yerleşmiş olarak bulunabilirler. - insansılar gibi. Bunlar kült kurgunun, sahte bilimsel teorilerin ve New Age komplocularının yazılarının konuları haline geldi.

David Icke, Riley Martin ve John Rhodes, Sürüngen varlığını ve komplolarını destekleyen en tanınmış iddia sahipleri arasında yer alıyorlar ve bu varlıkların versiyonları arasında benzerlikler olsa da, aynı zamanda kökenleri ve canlılarla etkileşimleri konusunda çok farklı teorileri temsil ediyorlar. dünya gezegeni ve insan ırkı. Hiçbiri kötü niyetli olmaktan başka bir şey değildir. Martin'in kitabı, *Tan'ın Gelişi*, uzaylı bir uzay aracına bindirilen bir ortakçının çocuğu olarak deneyimlerinin bir hatırasıdır. Kitabında, diğer altı türle bir arada yaşamayı başaran kötü bir Reptilian ırkı olan Targzissians olarak bilinen bir Reptilian ırkı hakkında kişisel bilgiye sahip olduğunu iddia ediyor.

Satürn yakınlarındaki bir ana gemide uzaylılar.

Onun üstündetumblr.comprofil, Rhodes kendisi ve işi hakkında şunları söylüyor: “Benim adım John Rhodes ve ben bir araştırmacı, kaşif ve ufoloji, gizli arkeoloji ve metafizik alemlerinde öğretim görevlisiyim. Bu raporda, size, derebeyi sürüngen uzaylı ırkı ile soykütüksel bağlantılarımız ve bu sürüngen varlıkların bu gezegende birlikte yaşadıklarını açıkça gösteren okült tarihi arkeoloji hakkında uzun yıllar süren araştırmalardan elde ettiğim ikna edici kanıtlar sunacağım. bize binlerce şu anki çağımızdan yıllar önce.”¹³

David Icke, klonlanmış insan derisine bürünerek, çoğunlukla Avrupa'nın kraliyet ailelerine sızarak Dünya'nın egemenliği için savaşıyor iyi ve kötü Sürüngenlerden bahsediyor. (Biraz Icke in üzerinde duracağız Bölüm 7.)

*Reptoidler*Sürüngen-İnsansı varlıkları tanımlayan tanımlayıcı üretilmiş bir kelimedir. Bu dünya dışı varlıkları tanımlamak için kullanılan kültürel olarak en popüler isimdir, ancak aynı zamanda şu isimler olarak da adlandırılırlar.

dinozoroidler,¹⁴veya kertenkele halkı veya kertenkele adamlar (her ikisi de *Zindanlar ve Ejderhalar* şartlar, siz oyuncular için orada). Diğer isimler arasında Ejderhalar,¹⁵isimlerini bu uhrevi ziyaretçilerin yanı sıra Saurianlar ve

varsayımsal Dinoauroidler.¹⁶Başka kaynak noktaları da arayabilirsiniz, ancak bunlara genellikle adlarıyla atıfta bulunulan çok sayıda İnternet sitesinde bulunur.

ne kaynak materyali ne de menşe noktasını belirtir, yine de sayısız yüzbinlerce tekrar tekrar bulunur. Bu açıklamalarda Sürüngenler genellikle yeşil veya altın-kahverengi olan yumuşak, pullu bir cilde sahip olarak tanımlanır. Yine de, mitolojideki Sürüngen arketiplerine benzerliklerine rağmen, hiç kimse Sürüngen-İnsansıların varlığına dair bir nebze bile olsa kanıt üretemedi ve onların varlığına dair iddialar, kayıtlı bir kanıtın aksine, olsa olsa kriptozoolojik veya sözde-bilimsel olarak adlandırılabilir. cins veya tür.

Kanada doğumlu bir jeolog ve paleontolog olan Dale Russell, dinazorların bir asteroit çarpışması veya bir göktaşı çarpması şeklinde yok oluşuna dair dünya dışı bir teori öne süren ilk kişiydi.

süpernova.¹⁷Ayrıca, şeylerin gerçekte nasıl olduğunu anlamamıza yardımcı olmak için hayali durumların kullanılmasını içeren bir süreç olan, son derece tartışmalı “Dinazoroid Düşünce Deneyi” haline gelen şeyi de icat etti, ya da başka bir deyişle, belirli kriterler olsaydı ne olabileceğine dair varsayımsal bir tahayyül. olmuş. Bu düşünce deneyi, son derece tartışmalı, daha önce bahsedilen Dinosauroid ile sonuçlandı.

Sürüngenler ve onların varlığına dair iddialar yeni bir şey değil. Onlar sadece 20. yüzyılın ortalarındaki ufolojik patlamanın bir ürünü değiller, ne de Hollywood'un bir bilimkurgu icadı, ne kadar iyi sermayelendirilmiş olurlarsa olsunlar, bu pazarda şu filmlerle ne kadar zengin olurlarsa olsunlar. *Timsah İnsanlar*(1959), *düşman maden*(1985), *barbar Conan*(1982), *Krull* (1983), *V—*

Mini dizî(1984), *Yıldız Savaşları* franchise ve liste uzayıp gidiyor. Deneyimciler, temasa geçenler ve kaçırılanlar, yüzyıllardır Sürüngen halklarıyla temas halinde olduklarını iddia ettiler, ancak yine de Sürüngenlerin kim olduklarına ve gerçekte nerede olduklarına dair anekdotal kanıtların ve kişisel deneyimlerin ötesinde somut bir kanıt yok. eğer gerçekten de bir ırk olarak varsalar. Sürüngenlerin uzun zaman önce kozmosa yayılan Dünya'da evrimleşmiş varlıklar olduklarına dair tartışmalar yapıldı ve diğerleri de tam tersine onların buraya uygun bir şekilde adlandırılan Draco takımıyıldızından, dolayısıyla "Draconian" lakabından geldiklerini iddia edecekler.

Sürüngen teorisinin savunucularına göre, bu varlıklar hakkında müthiş bir bilgi hazinesi inşa etmek için birçok muhatap ve deneyimli rapor ve hikayeden elde edilen yeterli bilgi var. Sonuç olarak, Sürüngen komplosu *inanırlar* bir konumda olduklarını vurgulayarak ısrar ediyorlar.*gerçeği iletmek*Sürüngen uzaylılarının kökenlerinin ardında, bu varlıkların tam olarak kim olduğunu ve gizli gündemlerinin arkasında tam olarak ne olduğunu ortaya koyuyor. Uyarıları dinlemek ve dikkate almak istemeyenler Sürüngenlerin etkisine ve esaretine düşmeye mahkûm olacaklardır.

Bu Draconian Reptilian'ların kökenleri hakkında bol miktarda bilgi araştırdıktan sonra, değişen hikayeleri, hipotezleri ve sayısız kişisel anlatımı, aşağıdakilerin tüm unsurlarını taşıyan kabul edilebilir bir amalgam haline getirmeyi başardım:

Sürüngenler, biri Dünya, diğeri ise iki ayrı gezegende evrimleşmiştir.

Draco'nun (Latince "Ejderha") uygun şekilde adlandırılmış serpantin şeklindeki takımyıldızındaki en parlak yıldız olan Draconis yakınlarındaki gezegen. "Draco" kuzey yarımkürenin gece göğündeki birçok gözlemci için daireseldir, yani asla batmaz. İkinci yüzyıl astronomu Ptolemy tarafından listelenen 48 takımyıldızdan biriydi ve bugün 88 modern takımyıldızdan biri olmaya devam ediyor. Bu çok uzak iki köken gezegeninden, birbirinden tamamen farklı iki Reptilian ırkı evrimleşecek ve bugün bildiğimiz şekliyle gezegenimizi ve uygarlığımızı şekillendirmeye yardımcı olacaktır.

İki Sürüngen ırkı evrimleştikçe, kötü ruhlu, savaşçı bir tür olan, doğaları gereği manipülatif ve aldatıcı olan Draconian Reptilianları, Dünyevi Reptoidlerin barışçıl, iyi kalpli bir ırk olduğunu biliyorlardı. Drakonyalılar o kadar evrimleşmişlerdi ki, Arkturuslular gibi, maddi bedenlerinin fiziksel sınırlarını aştılar, kötü doğalarına rağmen etçil katı gıdaları yeme ve sindirme ihtiyaçlarından kaçındılar, besinlerini yalnızca saf enerji yoluyla alma yeteneğini geliştirdiler. Tek sorun, gerekli enerji besin kaynağının kötü, şeytani enerji olmasıydı. Buna göre, hayatta kalabilmek için Ejderhalılar saf şeytani enerjiyi yutmak zorundadır ve Drakonyalılar için basit bir kendini korumayı kötülüğe dönüştüren yalnızca bu gerçektir.

Gündem.

Ejderha Sürüngenlerinin hayatta kalabilmek için, beslenme kaynağı olarak klonlanan köle ırkı olarak Alien Grays olarak bildiğimiz ırkı yarattıklarına dair söylentiler de var. Bununla birlikte, Drakon uygarlığı büyümeye ve genişlemeye devam ettikçe, viteslerde anahtar vardı, çünkü Sürüngenlerin sayısı arttıkça, Grilerin köle ırkı da arttı. Çok geçmeden, derebeylerinin kötü ırkı tarafından negatif enerjilerinin tüketilmesinden bıkmış Griler ayaklandı ve yaratıcıları olan Draconian Reptilians'ın tüketen esaretinden kurtulmalarıyla sonuçlandı. Tutsakları bıraktılar ve görünüşe göre kendi gündemlerine devam ettiler.

Ama şimdi, kötü enerjili klon köle ırklarından yoksun, Draconian'lar umutsuzca yeni beslenme kaynaklarına ihtiyaç duyuyorlardı. Böylece, güçlü ama şeytani yıldız gemileri filosunda, beslenebilecekleri nüfusa sahip başka gezegenler aramaya başladılar. Ancak, elbette, bu popülasyonların enerjisinin kötü ve kötü enerjiden oluşması gerekiyordu, bu nedenle doğru gezegen arayışı özenli ve uzun sürdü. Kişi yalnızca, gizlice bir yiyecek kaynağı arayan uzun nesiller boyunca uzay yolculuğu sırasında gerçekleşmiş olması gereken yamyamlığı varsayabilir.

Bir gün, yeni bir enerji tüketimi kaynağı olduğu için filo uğultuluydu.

bulunan! Draconian'lar Dünya gezegeninde tökezlemişlerdi. Dünya'yı keşfetmeleri, çeşitli hesaplara göre, Reptoid of Earth'ün yardımsever ve iyi ruhlu olduğunu zaten biliyor gördükleri gerçeğiyle uzlaştırmak zordur ve bu, anlatıdaki birçok açık çatlaktan birini temsil eder. Hikaye devam ederken, burada, Reptoidler olarak bilinen, oldukça gelişmiş, ancak barışçıl Sürüngen benzeri uzaylı ırkını gözlemlediler. Ama Drakonyalılar için çok daha önemli olan, Dünya'ya özgü insanlardı. Kötü enerji beslenmelerinin kaynağı olarak Dünya'daki insan nüfusunu kullanmak için bir planı harekete geçirdiler. Sürüngen Gündemlerini başlatmak ve enerji tüketimi için kötü niyetli bir insan ırkını manipüle etmek için ilk önce Dünya'da evrimleşmiş Reptoidleri ortadan kaldırmaları ve ortadan kaldırmaları gerekiyordu.

Bu noktada, hikayede boşluklar var, ancak Reptoidlerin çoğunu Dünya'yı terk etmeye başarılı bir şekilde zorladıktan sonra, Draconian Reptilians, Dünya'nın eski geçmişinin medeniyetlerine girmeye ve onları etkilemeye başladı. Söylentiler, bazı Dünya Evrimleşmiş Reptoidlerin hala gezegenimizin sokaklarının ve çiftliklerinin altında ve Dünya'nın yeraltı mağaralarında var olduğunu, Dünya'nın insan nüfusu için gizlice özgürlük savaşçıları olarak faaliyet gösterdiğini,

Ejderha Sürüngen Uzaylı gündemi.

Bugün, Uzaylı kuvvetleri arasındaki güç mücadeleleri, gezegenimizin doğrudan işgalini engelledi. Draco Takımyıldızından Sürüngen Uzaylılarının hala gezegenimizde sabit bir gözü var ve burada, Dünya'da, insanların yozlaşma, nefret ve benmerkezci hedeflerin izinde kalmasını sağlamak için hayati görevleri yerine getiren elçileri var. Ne kadar kötülük, o kadar yemek.

Şimdi, bu bacağına çekin ve "Jingle Bells" çalsın.

Dürüst olmak gerekirse, Draconian hikayesi hakkında birkaç kaynak okuduktan sonra, kontrolsüz bir şekilde gülsem mi yoksa başımı yavaşça iki yana sallasam mı bilemedim. Ve Cennet Bahçesi hikayesinin mantıksız görüldüğünü düşündünüz.

Sözde Sürüngen Gündemi'nin çeşitli hikayelerini ve sayısız hesabını inceledikten sonra, ortaya çıkan şey önceki hikayeydi. Kabul ediyorum, karşılaştığım bazı versiyonlar titizlikle iyi yazılmış, "araştırma notları" (çoğunlukla Sitchin, Icke ve diğerlerinden alıntılar) ve anlamlı bir anlatı sağlıyordu. Diğerleri beşinci sınıf bir deneme projesi gibi okuyor, ancak çoğu zaman, hepsi, kötü tasarlanmış, önceden yapılmış, daha da zayıf CGI'lı B sınıfı bilimkurgu gerilim filminin senaryosu gibi okuyan hemen hemen aynı şeyi söylediler. Bir hafta sonu değerinde iyi bir eğlence istiyorsanız, "Sürüngenler" üzerinde bir İnternet araştırması yapın, ardından nereden geldiklerinin, buraya nasıl geldiklerinin ve neyin ne olduğunun çeşitli versiyonlarını okumaya başlayın.

onlar kadar. Sonra, okurken kaynak materyalin ve referansların mutlak eksikliğine dikkat edin ve bireyin ötesinde sunulan gerçeğin bir nebzesini bile taşıyan herhangi bir açıklamayı bulmaya çalışırken benim kadar hüsrana uğrarsınız. *yazarın duygular* ve topraksız, asılsız hikaye anlatımı (ve çoğu durumda iyi hikaye anlatımı bile değil).

Kısacası, devam etmemiz gereken tek şey bu hesaplar olsaydı, tüm bunları aşırı aktif hayal gücüne ve tarihin daha da gevşek bir kavrayışına ve dünya antropolojisine karşı kurulmuş kişisel deneyimlerin eski ama özensiz yorumlarına bağlamanın oldukça kolay olacağını düşünürdüm. efsane.

Orion'un Kemerinin Altına Vurmak

"İnsanın hemcinslerini aynı türün bir üyesi olarak deneyimlemediğini varsaymak için iyi nedenler var... Ona göre, içgüdülerden ziyade zihin tarafından algılanan farklı dil, gelenekler, kıyafetler ve diğer kriterler, kimin ortak-özgül olup kimin olmadığını belirler ve biraz farklı olan herhangi bir grubun aynı insanlığı paylaşmaması gerekir... tam olarak çünkü içgüdüsel donanımdan yoksundur, aynı zamanda türünün kimliği deneyiminden de yoksundur ve yabancıyı başka bir türe aitmiş gibi deneyimler; başka bir deyişle, insanı bu kadar insanlık dışı yapan insanlığıdır."

— Erich Fromm

Bu gezegende dünya dışı ve dünya içi Sürüngenlerin varlığını ortaya koymaya çalışan bu kadar çok hikaye ve teorinin olması, iki şeyden birine işaret ediyor:

1. Dünya Dışı Sürüngenler, hikayelerin ve deneyimci hesapların bolluğuna dayanarak aslında var olurlar ve insanlıkla etkileşime girerler.
2. Hikâyelerin aşırı bolluğu, belirli fenomenlere "inananların" nasıl kendi durumlarını oluşturmaya çalıştıklarına dair belirgin bir resim sunarken, kesinlikle hiçbir ölçülebilir kanıt sunmaz, böylece sürekli artan bir şekilde doğrulanmamış hikayeler ve bilgiler önbellege katkıda bulunur.

Başka bir deyişle, çok az bir avuç araştırmacının sözde bilimsel sunumlarına dayanan, çok fazla çalışan hayal gücünün ürünü olan çok fazla bilgi var.

Bu, Tanrı'nın varlığı ve bu belirli bir fikirden filizlenen yüzlerce din gibi: Herkes kök kavramla başlar ve ya öğretilenleri taklit eder ya da kendi yan mezheplerini veya dinini inşa eder. Son yıllarda internette, Zechariah Sitchin, David Icke ve kurucular olarak adlandıracağım benzer düşüncedeki diğer kişiler tarafından sunulan teorilerin kesin, tekrarlanan, kelimesi kelimesine kopyaları olan Reptilians hakkında daha fazla hesap okudum. Orada çok az orijinal düşünce veya benzersiz araştırma olduğuna inandığım Sürüngen Teorisi üzerine çağdaş düşüncenin bir örneği. Bu hesapların çoğu herhangi bir referans olmadan sunulmuştur.

ne kaynak materyalleri, ne de davalarını kanıtlayan herhangi bir kanıt veya kanıt, ancak bir veya iki ana savunucu tarafından sunulan bilgileri papağan gibi tekrar ederek aynı dili içerir.

İnsanlığın kan bağlarını kesintiye uğratan ve kesintiye uğratan bir şey olduğuna inanmama rağmen, yukarıda ikincisine meyilliyim, çünkü ampirik verilere karşıt olarak, bir hikayeyi önyargılı nosyona uydurmak için çok fazla çaba var gibi görünüyor. iddiayı doğrulamak için. Ve dünya dışı yaşamın insan ırkıyla temas kurması fikrine tamamen farklı bir yaklaşım var. Yaşamı diğer gezegenlerde var olabilir ya da olmayabilir gibi inceleyen astro-biyologlar ve ekzo-biyologların parmaklarının ucunda göz korkutucu bir görev var. Her ne kadar insan yaşamının ve diğer yaşam biçimlerinin karmaşıklıklarında ustalaşamadık bile. *Bu* gezegen, bulunduğumuz yerden milyarlarca ışıkyılı uzaklıktaki yerlerin incelenmesi en iyi ihtimalle teorik, en kötü ihtimalle imkansız, ancak yine de araştırmaya ve araştırmaya devam ediyoruz, çünkü hepsi orada ne olduğu hakkında bir fikir sahibi olmak ve üzerinde spekülasyon yapmak istiyoruz. öyle ya da böyle *orada ne var* hakkında bir şey biliyor olabilir *biz*. Bunun da ötesinde, Dünya'daki yaşamdan daha gelişmiş olmasa da benzer bir yaşam olabileceğini önermek bile hala genel alay ve göz kamaştırıcı alaylarla karşılaşmaktadır. Eleştiren bazılarına göre, bu kavram akıl ve/veya din karşısında uçup gidiyor. Diğerleri için, bırakın yerel yönetimler, siyaset, yoksulluk, savaş, topluluklar ve hatta aileler bir yana, bu gezegendeki yaşamın çalkantılı incelikleriyle karşı karşıya kaldığında, tamamen anlamsız olduğu basitçe bir konu dışıdır. Eğer bir şeyleri çözemezsek

dışarı *burada*, o zaman, yıldızların ötesinde bir yerde var olan, bağlam dışı ve biz insanlar için ulaşılmaz olan bir şeyle nasıl bağlantı kurmaya çalışacağız? "Varlarsa, neden küçük yıldız gemisi uzay dairelerini uçurup 'Merhaba!' demiyorlar?" kibirli yanıttır ve "Bu teknolojiye sahip olsalar neden gelmek istesinler ki? *burada?*", bilim anlayışımızın daha büyük galaksinin ve evrenin boyutlarını ölçtüğümüz birim olduğuna inananlar için cevaptır. Belki de dünya dışı yaşam için türümüzle temas onlar için Fromm'un, insanlığın hemcinslerine karşı hoşgörüsüzlüğüyle tanımlanan buradaki alıntıda önerdiği kadar risklidir.

Tanrı fikrinde olduğum kadar dünya dışı temas konusunda da ikilemdeyim. Evanjelikler için, ben bir sapkınım ve bir günahkârım - gerçek inancı terk etmiş, arkadan kaymış bir kafirim. Bir ateist için, ben İncil'i ağzından kaçıran, Tanrı Sözü vaaz eden, Hristiyan bir savunucuyum. Ve bunun nedeni, bir Tanrı'nın var olduğuna dair kanıtlanamaz olasılığı kabul ettiğim için kesinlikle yolun ortasında olmam, ancak derinden kök salmış sorularım ve şüphelerim var ve çoğu kilisede sunulan yetersiz babadan daha iyi cevaplar arıyorum.

Kadim uzaylı teorisi ve Sürüngeçenler ile Grilerin varlığı konusundaki duruşuma gelince, aynı ikili yaklaşıma sahibim: Elimi kare çiviye yuvarlak deliğe sıkıştırmaya zorlamayan kanıtları görmek istiyorum. Yine de, çok kültürlü dini çalışmalarına dayanarak, bu gezegenin insan olmayan zekalar tarafından ziyaret edildiğinden çok az şüphem var. Onlara tanrılar, şeytanlar, melekler, şeytanlar veya

uzaylılar, dışa doğru hareket eden, sürekli genişleyen evrenin uçsuz bucaksızlığında, bu yere gelecek kadar zeki ve gelişmiş ırkların olmadığına inanmak benim için bir zorlama bile değil ve muhtemelen hala burada yaşıyor olabilir, ne kadar yerel ve yerel olursa olsun. gözükme. Ne de olsa, tarihi belgeler, film görüntüleri, deneyimli ve kaçırma vakaları, sızdırılmış hükümet bilgileri ve sayısız diğer verilerle birleşen antik mit, varlıklarını yüksek sesle dile getiriyor. Benden önce gelen birçok kişide olduğu gibi benim için daha büyük sorular: “Başlıca oyuncular kimler?”; “Programa nasıl uyuyoruz?”; “Bunları öğrendikten sonra, bu bizi nereye götürecektir?”

Uzaylı mitosunun tüm tarihi, bugün bu gezegende bulunan birçok farklı türde uzaylı varlığının varlığını defalarca ileri sürer. Anekdöt olarak konuşursak, New Mexico'da düzinelerce hikayeyi yerin altına sokan bir tesiste çalıştığını ve merkezinin birkaç düzinelerce üssü olduğunu bildiren gizemli bir adamla karşılaşan ve onunla yakından ilgilenen sevgili, eski bir arkadaşımın sadece bir adım uzaktayım. Bu gezegende yaşayan ve etkileşime giren yabancı türler. Bu gölgeli karaktere göre, bu yabancı ırklar, en azından daha geniş anlamda, insanlara veya onların işlerine herhangi bir müdahaleden kısıtlanmıştır. Ama bu doğruysa, neden etkileşimde bulundukları yalnızca iki farklı akıllı yaşam formunu (Griler ve Sürüngenler) tekrar tekrar tanımlayan giderek artan sayıda deneyimci ve kaçırılan görüyoruz? Ve neden öyle *onlar* İnsanlara müdahale konusunda münhasır haklara sahip görünüyorlar mı? Eğer

Bu varlıklar ve bizim türümüz arasındaki etkileşim, efsane ve mitlerin gösterdiği gibi, tarih boyunca meydana geldi, öyleyse onların varlığına dair somut kanıt nerede? Nereliler ve bizimle işleri veya bizimle ne ilgisi var?

İnsan olmayan varlıklarla deneyimlediğimiz temasın, eskilerin mitolojileriyle ayrılmaz bir şekilde bağlantılı olduğuna ve bugün deneyimleyebileceğimiz temasın geçmişle yalnızca metafiziksel değil, aynı zamanda fiziksel bir bağlantıya sahip olduğuna kesinlikle inanıyorum.

Eski yılanın mirası, Sürüngen bağlantısının modern tarihi haline geldi. Bunun somut bir gerçekliği var mı, yoksa hepsi sadece antik mitolojinin mevcut çağa uyarlanması mı? *ihitiya* bir şeye daha sahip olmak için?

BÖLÜM III
Yılanın Soyu

Nefilim Kalıntısı

1İnsanlık yeryüzünde çoğalmaya başladı¹nda ve kızlar onlara doğmuş,²Tanrı'nın oğulları, insan kızlarının güzel olduğunu gördüler ve istediklerini aldılar. kendilerine eş olarak seçtiler.³Ve Rab dedi: "Ruhum insanlarla ebediyen kalmayacak, çünkü onlar yozlaşmışlardır. onların günleri 120 yıl olacak."⁴Nefilimler, hem o günlerde hem de daha sonra, Tanrı'nın oğulları, kendilerine çocuk doğuran insan kızlarına geldiklerinde yeryüzündeydiler. Onlar eski, ünlü adamların güçlü adamlarıydı. (Tekvin 6:1-4)

bent artık size çok tanıdık bir hikaye. Elohim, Eski Ahit'in Yaratılış Kitabı'na ve Enoch'un apokrif kitabına göre yeryüzüne geldi ve insanlarla karıştı. Kadınları seçtiler, onlarla birlikte yaşadılar, onlarla evlendiler, onları hamile bıraktılar ve yavrular ürettiler: Nefilimlerin melez ırkı, yerlerini bırakıp aşağı inen bu Elohim'in çocukları. Bu olaylardan önce, sonsuza dek Yılan karakteri olarak bilinen Elohim'den biri,

Nachash, Cennet Bahçesi'nde Havva ile yakın bir karşılaşma yaşadı, yasak bilgiyi açığa çıkardı ve onu tohumuyla hamile bıraktı, insan-Elohim melezi Nefilim'in ilkini, Cain'i üretti. Yaratılış Kitabı'ndaki olayların etrafını saran dinlere göre, bu faaliyetin sonucu, insanlığın Tanrı'nın lütfundan düşmesiydi, ruhsal olarak bir kan ödeme sistemine ve onların Mesih'i, akraba kurtarıcısı olacak bir kurtarıcıya olan ihtiyacı başlatıyordu. . İbranilerin Tanrısı, Elohim'i, Nachash'ı lanetledi ve onun zürriyeti ile tüm insanlığın annesi olan insan kadın Havva'nın zürriyeti arasında daimi bir çatışmayı kehanet etti. Mukaddes Kitap kaydında takip edilenler, Adem'in soyundan gelenlerin uzun kataloglarıydı - daha önce de belirttiğimiz gibi, Havva'nın ilk doğan ikiz oğlu Kayin, Elohim'li Nachash'ın çocuğu olduğu için, bu soy kütüğü, akraba kurtarıcısının geleceği "saf" insan soyunu kurmak için kuruldu. Bununla birlikte, İncil muhasebesinin dışında göze çarpan bir şekilde Nachash çizgisidir. Cain'in küçük ikiz kardeşi Habil'i öldürdükten sonra Aden'den sürüldüğünü okuduk. Aden'den sürülen Cain, İncil'de o sırada dünyada olduğu belirtilen diğer iki kişiyi geride bıraktı: Adem ve Havva. Nod Ülkesi'nin doğusunda, sakinleri ve medeniyeti olmayan bir dünyaya gitti. Orada bir kez, pasaj bize karısıyla seviştiğini söyler (elbette Nachash'ın çizgisidir. Cain'in küçük ikiz kardeşi Habil'i öldürdükten sonra Aden'den sürüldüğünü okuduk. Aden'den sürülen Cain, İncil'de o sırada dünyada olduğu belirtilen diğer iki kişiyi geride bıraktı: Adem ve Havva. Nod Ülkesi'nin doğusunda, sakinleri ve medeniyeti olmayan bir dünyaya gitti. Orada bir kez, pasaj bize karısıyla seviştiğini söyler (elbette Nachash'ın çizgisidir. Cain'in küçük ikiz kardeşi Habil'i öldürdükten sonra Aden'den sürüldüğünü okuduk. Aden'den sürülen Cain, İncil'de o sırada dünyada olduğu belirtilen diğer iki kişiyi geride bıraktı: Adem ve Havva. Nod Ülkesi'nin doğusunda, sakinleri ve medeniyeti olmayan bir dünyaya gitti. Orada bir kez, pasaj bize karısıyla seviştiğini söyler (elbette

- Yeryüzündeki tek yerden kovulduktan sonra başka ne yapardınız?), ya yanında Aden'den getirdiğini - yani kız kardeşlerinden biri değildi.

ilk ailenin ya da gezilerinde tanıştığı bir kadının hesabında adı geçiyor. O da ona, Cain'in Enoch adını verdiği bir oğul doğurdu.

Ve orada, Nod Ülkesi'nde Kabil, yeni oğlunun onuruna, muhtemelen birkaç kulübenin etrafına ahşap bir çit olan bir şehir inşa etti ve şehre onun adını verdi, Hanok. Bu küçük şehrin sonraki tarihi hakkında çok az şey biliyoruz, ama şehrin adı hakkında çok şey biliyoruz. Bir dilin gelişimi sırasında meydana gelen telaffuz değişiklikleri hakkında çok fazla ayrıntıya girmeden, burada N harfi ile temsil edilen sesin genellikle bir R olarak yeniden üretildiğini belirtmek gerekir. isim *Hanok* bir K veya G veya bir GH sesi ile değiştirilebilir. Bu tür dil değişiklikleri eski dillerde çok yaygındır ve İncil'deki şehir höyükleri veya anlatılarıyla ilgili olarak, bu alıntılarının çevresinde yaşayan insanlar, bin yıl boyunca isim yerlerini oldukça sağlam tuttu. Bu da antik çağda çok önemli bir şehri ortaya çıkarmış ve adı altında ortaya çıkmıştır. *Uruk*, ve çivi yazısı üzerine yapılan bir çalışma kısa süre sonra bunun da aynı şekilde telaffuz edilebileceğini ortaya çıkardı. *Unuk*, hangi olarak kabul edildi

İncil kelimesi ile aynı *Hanok*.¹

Daha da ilginç, Uruk/Unuk adının bu kelimeyle eş anlamlı hale gelmesidir. *Kent*, ve sadece bir şehir değil, aynı zamanda büyük tarihi öneme sahip bir şehir. Kelime ham haliyle aslında "İlk Şehir" anlamına gelir.

[נוד] "dolaşmak" fiilinin İbranice köküdür ve başını sallamak
[לנדוד] açıkça etimolojik bir nedenselliktir.

Cain'in ve onun gelecekteki olası torunları olan Kenites'in gezici, göçebe yaşam tarzını açıklamayı amaçladı. Sözcükler üzerinde bu tür bir oyun, haham yazılarının tipik bir örneğidir ve bunun, Kabil'in soyundan gelenlerin topraksız, başka bir deyişle göçebe olduğunu önermek için büyük olasılıkla eklenmiş olan daha sonraki bir yazıcı yorumu olduğunu düşündürür. Ek olarak, İbranice, Kabil'den yaklaşık 4.000 yıl sonra yaşayan İbrahim'in zamanından önce yoktu. Cain ve onun soyundan gelenlerin konuşacakları dil muhtemelen Eski Arapça'ya (Dedanite) daha yakın bir Nilotic/Kushitic diliydi. Böylece, ilk şehri Kabil inşa etse de, onun soyundan gelenler sonsuza dek gezgin, evi, toprağı veya var olacak yeri olmayanlar olarak biliniyorlardı. Ve bunlar Nachash'ın zürriyetiydi.

Yaratılış 6'da sözü edilen Nefilim'in, Tanrı'nın Oğulları olan bene ha 'Elohim'in çocukları olmasına rağmen, yılanın çocukları olmadıklarını belirtmek ilginçtir. Nachash onların babası değildi. Dolayısıyla, Yaratılış 6'daki Nefilimler, "yılan tohumu" değildir, ancak Cain'in soyundan gelenlerin, bilinen tüm dünyayı kuşatmış olan Nefilim'in melez ırkının bir parçası olacak kadar büyümüş olmaları oldukça olasıdır. Nuh zamanına kadar insanlık. Bu ayrımı noktasında doğrudan bir bilgi yoktur, ancak bilgilerin geri kalanından bunun muhtemelen böyle olduğu tahmin edilebilir.

Yılan Tohumu Doktrini

Pek çok kez ve pek çok şekilde, mevcut Hristiyanlık, metnin

doktrinlerini çıkardıkları şey doğru bir şekilde tercüme edilmiştir veya anladıklarını düşündüklerinin gerçek bir muhasebesini sunar. Bu, hiçbir zaman, temel Hristiyanlığın, Lucifer/Şeytan/şeytanın kişiliği ve karakteri hakkında ve ayrıca onun İncil'deki varlığını kanıtlamak için kullanılan pasajlar ve kutsal metinlerin önemli doktrin oluşturan pasajları hakkında dogmatik duruşlar aldığı zamandan daha doğru değildir. Yılan Tohumu Öğretisiyle ilgili İncil metninin dikkatli bir şekilde incelenmemesi, Şeytan figürünün tamamen yanlış anlaşıldığını ortaya koyuyor. Şeytan'ın düşmüş bir melek olduğu teorisini desteklemeye zorlanan İncil pasajları, modern Hristiyanlığın kiliselerinde trajik bir teolojik muammadır, çünkü sonuç, uygulamalı birkaç İncil pasajının tamamen yanlış anlaşılmasıdır.

Yüce Olan YHWH (Yahweh/Yehova), Kendisini Musa'ya ifşa ettiğinde ve Musa'ya İbranice Tevrat'ı (İncil'in ilk beş kitabı olan Pentateuch olarak da bilinir) yazdırdığında, adında kötü bir melekten tek bir söz yoktu. Şeytan veya çok sayıda kötü melek - veya bu konuda, *hiç* Tanrı'nın yasasını çiğnemek için zihninizde sizi ayartabilir. Aslında Tora'nın asıl amacı, sadece bir Güçlü-Bir'in olduğunu ve bir Güçlü-Bir'in YHWH (Yahve/Yehova) olduğunu ilan etmektir. Çıkış 20:2-3'te şu kelimeleri bulun:

2"Ben, sizi alemler diyarından çıkaran,
Kudretliniz RAB'bim.

Mısır, esaret evinden çıktı.³Benden başka bir kudretli olmayacaksın."

Tesniye 4:35–36 diyor ki:

³⁵Sana gösterildi, yapabileceğin

Bil ki YHWH (Yahve),³⁶O yücedir, O'ndan başkası yoktur. Bu nedenle bugünü bilin ve zihninizde düşünün ki, YHWH (Yahve/ Yehova) O, yukarıda göklerde ve aşağıda yeryüzünde Her Şeye Kadirdir: başkası yoktur" (yazarın vurgusu).

Bu Yılan Tohumu Doktrini'ni anlamamanın ilk noktası, "Tanrı'nın Sözü"nün gerçeğine sahip olduklarını iddia edenler tarafından genellikle sapkın bir öğreti olarak görüldüğünü anlamaktır. Doktrinin kendisi hakkında tek bir kelime söylemeden önce, ona "dini olmayan bir bölge"den -"Buna şuna bir açıdan bakalım" gibi ifadeleri gören bir bakış açısından baktığımızı belirtmek önemlidir. Tanrı'nın tek ve tek gerçek sözünün perspektifi", olgu bulmanın aksine, din oluşturma ve dini korumada yoğun bir şekilde yerleşiktir.

Yılan Tohumu Doktrini'nin ne olduğunu merak ediyorsanız, aslında bu kitabı buraya kadar okuduysanız zaten biliyorsunuzdur. Yılan Tohumu, İkili Tohum veya İki Tohumlu Soy, Cennet Bahçesindeki Yılanın Havva ile çiftleştiği ve cinsel birlikteliklerinin soyunun Kabil olduğu ve böylece tüm insanlık boyunca uzanan bir soyu miras bıraktığı tartışmalı bir doktrindir. Bingo. İşte burada.

Köktendinci Hristiyan çevrelerde tepki *Ne!? Havva Şeytan'la çiftleşti ve şeytanın çocuğunu mu doğurdu?! Ve bir soy çizgisi var mı? İmkansız. İncil'imde yok!*

Ancak, arkasındaki fikir gibi çağdaş kavram ve kurgulardan kendinizi inkar etmeniz gerekir.

*Rosemary'nin Bebeği*veya bu kavramları anlamaya çalışırken bu tür diğer işler. ***Nachash Şeytan değildi.***

O şeytan değildi.İncil'de daha sonraki çalışmalarda Lucifer'i/Şeytan'ı/şeytanı Bahçedeki Yılan'a atfetmesine rağmen, o Lucifer bile olmayabilir. Ve aklınızda bulunsun, bu iddiada bulunan tek İncil pasajları bunu tam olarak ayrıntılı bir şekilde dile getirmez ve genellikle dilsel düzeyde eleştirinin incelemesine dayanamazlar. *Hiçbir zaman*Nachash, Yaratılış'taki Yılan, doğrudan Lucifer, Şeytan veya şeytan olduğu söylenir.

İşte bazı ilahiyatçıların Bahçedeki Yılan'ın Lucifer, Şeytan veya şeytanla bir ilgisi olduğunu kanıtlamak için kullandıkları İncil'deki birkaç referans. Ne düşündüğünü gör.

Hezekiel 28:11-19

Hezekiel 28:11-19, Cennet Bahçesi'nde bulunan Lucifer/Şeytan/şeytanın ilk tahmini referansı olarak kabul edilir. Yaklaşık 1000 yıl önce yazılmıştır.

*sonrasında*Yaratılış Kitabı'nın yazımı. Düşmüş Tyre Kralı için yazılmış bir ağıttır ve Hristiyan kilisesi anlamını Lucifer/Şeytan/şeytan için bir metafor olarak ifade etmiştir. Gerçekte, bu hiç Lucifer/Şeytan/şeytan ile ilgili değildir. İncil'in yetkili versiyonu nasıl

pasaj şöyle:

Tire Kralı için Ağıt (yazarın
vurgusu baştan sona)

11Üstelik Rab'bin sözü bana geldi,
söyleyerek,¹²"Oğlu
adamım, için bir ağıt al *Tire Kralı*,ve ona de
ki, 'Rab Tanrı şöyle diyor: "Sen
kusursuzluğun mührüydün, Bilgelik dolu
ve güzellikte kusursuzdun.

13*Tanrı'nın bahçesi Aden'deydin*; Her
değerli taş senin örtündü: Sardius,
topaz ve elmas, Beril, oniks ve jasper,

Safir, turkuaz ve altın ile zümrüt. Timbrel
ve borularınızın işçiliği, yaratıldığınız gün
sizin için hazırlanmıştır.

14"*sen meshedilmiş melektin*kim kapsar;
seni kurdum;
Tanrı'nın kutsal dağındaydın; Ateşli taşların
ortasında bir ileri bir geri yürüdün.

15Yaratıldığın günden beri yollarınla
mükemmeldin,
Ta ki sende kötülük bulunana kadar.

16"*Ticaretinizin bolluğu ile*
İçine şiddetle doldun, Ve

günah işledin;
Bu yüzden seni saygısız bir şey olarak
Tanrı'nın dağından kovuyorum;
Ve seni yok ettim, ey örtülü Keruv,
Ateşli taşların ortasından.

17"Güzelliğinden dolayı yüreğin yükseldi;

Görkemin uğruna bilgeliğini bozdun;

Seni yere attım, Seni
kralların önüne koydum,
Sana baksınlar diye.

18"Kötülüklerinin çokluğuyla
mabetlerini murdar ettin, Ticaretin
fesadı ile; Bunun için aranızdan ateş
getirdim; Seni yuttu,

Ve seni gören herkesin gözü önünde seni
yeryüzünde küle çevirdim.

19Halklar arasında seni tanıyanların hepsi
sana hayret ediyor;
Dehşet oldun ve sonsuza
dek olmayacaksın."

Bununla birlikte, önceki ayetlerde, onu Lucifer/
Şeytan/şeytan için mecazi betimleyici bir metafor
olarak okunmasını sağlayan birçok çeviri sorunu
vardır. Muayenede öyle bir şey yazmıyor. İşte pasajın
orijinal olarak yazıldığı İbranice dilinde nasıl tercüme
edildiği. Şununla karşılaştırın

yukarıdaki pasajın tercümesi (yine baştan sona yazarın vurgusu):

11-12Ve bana RABBİN (Yahveh) şu sözü geldi: 'İnsanoğlu, Sur kıralına ağıt yak. Ona de ki, "Efendi YHWH (Yahve) şöyle diyor: Sen bir zamanlar *mükemmelliğin mühür baskısı [örnek]*, bilgelik dolu, güzellikte mükemmel.

13Sen *Lükse geldi, Elohim'den bir cennet*, her çeşit mücevher senin örtündü, Sardinya, topaz, elmas, krizolit, oniks, jasper, safir, karbonkül, zümrüt. Senin şingırdayan boncukların altından, taktığın pullar da senin için yapıldı.

doğduğun gün.¹⁴*sahiptimsana bir koruyucu melek verdi*; Ayırık Elohim dağındaydın ve parıldayan taşların arasında gururla yürüdün.

ateş.¹⁵Doğduğun günden kötülüğe kadar her yönden kusursuzdun.

ortaya çıktı.¹⁶Meşgul ticaretin seni kanunsuzluk ve günahla doldurdu, bu yüzden seni Elohim dağından aşağı indirdim ve *koruyucu melek seni sürgüne gönderdi [veya yok etti]* ateş gibi parlayan taşların arasından.

¹⁷Güzelliğinden dolayı kalbin seni kibirli kıldı. Görkeminden dolayı bilgeliğini bozdun.*seni yere attım; ben seni bir*

*diğer krallar için gösteri.*¹⁸seninki çok harikaydı

kutsal yerlerinize saygısızlık ettiğiniz için yaptığınız
kötü ticarete günah işleyin. Ben de seni yakmak
için içinde bir ateş yaktım. seni öyle bıraktım
herkesin görebileceği yerde küller.¹⁹Uluslardan,
seni tanıyanların hepsi dehşete düştü; ziyan
oldun, sonsuza dek gittin.”

Önceki pasajla ilgili büyük metinsel problemler,
yalnızca İbranice dilinden değil, aynı zamanda LXX'den
(Septuagint veya Eski Ahit'in Yunanca çevirisi) birçok
karmaşık ayrıntı getiren oldukça teknik bir dilbilimsel
araştırma gerektirir. O halde 10 sayfa metin eleştirisi,
dilbilim ve çeviri konuları yazmaktansa, Tire Kralı ile
Lucifer/Şeytan/şeytan arasında yapılan
karşılaştırmaların yetersiz çeviriler olduğunu ve
İbranice'ye ve Septuagint'te verilen doğru çeviriyi
anlamak için

Yukarıdaki pasajın ikinci versiyonu.^{2,3}

iş 38:7

İş 38:7 ayrıca Yılanın Lucifer olduğundan bahsetmek
için kullanılır:

“Sabah yıldızları birlikte şarkı söylediğinde ve
Tanrı'nın tüm oğulları sevinçle bağırduğunda?”

Lucifer/Şeytan yaratılmış bir varlık olduğundan ve
Cennet Düşüşünden sonra Kerubiler tarafından
korunduğundan, bazı bilginler Lucifer/Şeytan'ın yaratılışı
ile insanlığın düşüşü arasında Aden'de olması gerektiğini
söylüyorlar. Birçok bilgin, Eyüp 38:7'ye dayanarak, tüm

Lucifer dahil melekler, Adem ve Havva'nın yaratılmasından sadece iki gün önce, güneş, ay ve yıldızlarla birlikte yaratılış haftasının Dördüncü Günü'nde veya öncesinde yaratılmıştır. Ama unutmayın: Lucifer, "Tanrı'nın Oğulları" olan Elohim'den biri olan İlahi Konsey'in bir üyesiydi. Lucifer Yılan olsa da, bu ayet onun böyle olduğu hakkında kesinlikle hiçbir şey söylemez. Bu ayet ayrıca benim için Yaratılış'ın "günlerinin" büyük olasılıkla 24 saatlik, güneş günleri değil, muhtemelen zaman çağları olduğunu ortaya koyuyor. Sözde 24 saat, güneş günleri olsaydı, o zaman Lucifer Tanrı'nın tahtını devralacağına karar verdi, isyan etti ve yaratılış anından itibaren kabaca dört ila yedi gün içinde lütuftan düştü. (Bu, birçok sayfa boyunca takip edebileceğimiz başka bir konu.)

2 Korintliler 11:3

2 Corinthaisn 11:3, Bahçedeki Yılan'dan bahseder, ancak Lucifer/Şeytan ile hiçbir bağlantı kurmaz. Aşağıdaki, tanımlayıcı değil, karşılaştırmalı bir ifadedir.

Ama korkarım, yılan Havva'yı kurnazlığıyla nasıl aldattıysa, öyle ki, zihinleriniz Mesih'teki basitlikten yozlaşabilir.

Devrim kitabı

Aşağıdaki üç pasaj, yaşlılığında Patmos Adası'ndaki inancı nedeniyle hapsedilen Havari Yuhanna'nın yazılarından alınmıştır. Oradayken, kronolojik olarak bilinen şeylere kaydettiği olağanüstü kehanet görüşleri vardı.

İncil'in Yeni Ahit'inde yazılan son kitap olan Vahiy Kitabı. İşte "büyük ejderha" dediği Şeytan'a yaptığı üç gönderme. Burada tam bağlamlarında sunulmazlar, ancak referanslarında oldukça bağımsızdırlar. Yaratılış Kitabı'ndan yaklaşık 1.500 yıl sonra yazılmıştır.

Vahiy 12:9

Yani büyük ejderha kovuldu, İblis ve Şeytan denilen eski yılan, kim tüm dünyayı aldatır; yeryüzüne atıldı ve melekleri de onunla birlikte kovuldu (yazarın vurgusu).

Vahiy 12:13-17

13şimdi ne zaman *Ejderha* (yazarın vurgusu) yeryüzüne atıldığını gördü, doğuran kadına zulmetti.

erkek Çocuk.¹⁴Ama kadına büyük bir kartalın iki kanadı verildi, çöle uçup, bir süre ve kereler ve yarım saat boyunca besleneceği yere uçabilsin.

zaman, yılanın varlığından.¹⁵Böylece yılan, kadının ardından sel gibi ağzından su kustu, sel tarafından sürüklenmesine neden olabilir.

¹⁶Ama toprak kadına yardım etti ve toprak ağzını açtı ve ejderhanın kustuğunu yuttu.

onun ağzından.¹⁷Ve ejderha öfkелendi

kadınla ve Tanrı'nın emirlerini tutan ve İsa Mesih'in tanıklığına sahip olan zürriyetinin geri kalanıyla savaşılmaya gitti.

Vahiy 20:2

İblis ve Şeytan olan eski yılan ejderhayı yakaladı ve onu bin yıl boyunca bağladı...

1 Petrus 5:8

1 Petrus 5:8, İncil'deki son bir pasajda, mecazi Şeytan'ı Aden'de bulunan Yılan'dan tamamen farklı bir biçime sokar.

Dikkatli ve akıllı başında olun. düşmanın *Şeytan kükreyen bir aslan gibi etrafta dolandır* (yazarın vurgusu) yutacak birini arıyorum.

Peki Yılan Tohumu Doktrini'ne yapılan bu küçük baskının amacı neydi? Doktrinin kilise öğretilerine aykırı olmadığını, çünkü Şeytan'dan Yaratılış pasajlarının varlığı olarak bahsetmediğini ortaya koymaktı. Her şeyden öte, Aden Bahçesindeki Yılan'ın İncil'deki Lucifer, Şeytan veya şeytana yapılan göndermelerden tamamen benzersiz olduğunu ve bu referansların bile İbranice'de belirsiz olduğunu, Hristiyan öğretileri tarafından tahmin edilip anlamlandırıldığını tespit eder. kilise.

Yılan Tohumu Doktrini haklı olarak şu söze sahip olmalıdır: *doktrin* başlıktan kaldırıldı çünkü

Yılan, Nachash ve Adem'in karısı Havva arasındaki etkileşimi bulduğumuz metinsel pasajda doğrulanan bir olgu ifadesinden başka bir şey değil. Dahası, insanlıkla etkileşime giren Sürüngen ırkı, sanki bir dizi uzaylı istilacıdan çok, hem fiziksel hem de metafiziksel olarak Yılan'ın soyu ile bir bağlantıymış gibi görünmeye başlıyor.

Yılan Tohumunun doktriner inancı, beyaz üstünlükçü bir teolojiye sahip çok çeşitli gevşek bağlı inananlara ve kiliselere uygulanan bir etiket olan Hristiyan Kimliğinin bazı taraftarları tarafından hala tutulmaktadır. Çoğu, Cain'in soyundan gelen Yahudilerin de Yılan'dan geldiğini iddia ederek, Hristiyanlığın ırkçı bir yorumunu teşvik ediyor. Bu, tarih boyunca yüzeye çıkmış ve Adolf Hitler'den başkası tarafından benimsenmemiş bir inançtır.

Merovenj Bağlantısı

benYılan ve Elohim'i çevreleyen bir sürü mitoloji ve gizem olduğuna inanıyorsanız, demir şortlarınızı ve düşünce başlığınızı çekmeye hazır olun, çünkü Merovenj'in Yılan ve Elohim ile olan bağlantısı büyük olasılıkla aklınızı başınızdan alacaktır. Eğer terimi duyduysanız *Merovenj(ler)* kullanmış olsanız da, Arthur efsanelerinde Kutsal Kase ve o kutsal kupanın aranmasıyla bağlantılı olarak atıfta bulunulduğunu duymuş olabilirsiniz ve hala kim veya ne olduklarına dair hiçbir fikriniz yok - ve Yılan mitolojisine bağlı oldukları konusunda hiçbir fikriniz yok. . Şimdi her ikisinde de şimdiye kadar sunulan tüm mitolojilerle şaşırtıcı bir bağlantı bulacaksınız. *Nefilim'in Yükselişi ve Düşüşü*ve şimdiye kadar bu kitaptaki her şey. Ama her zaman olduğu gibi, en baştan başlayalım.

Karanlık Çağlarda

Küçük bir tarih dersine hazır mısınız? Beşinci ve sekizinci yüzyıllar arasında yaklaşık 300 yıl boyunca, Merovenjler (çağdaşları tarafından bazen "uzun saçlı krallar" olarak anılır) saçlarını diğer Frankların daha yakın kırpılmış saç stillerine kıyasla gösterişli bir şekilde uzun süre taktıkları için) bir Salian Frank hanedanıydı, iktidara geldi ve Francia olarak bilinen bölgeyi yönetti ve günümüz Fransa'sı da dahil olmak üzere eski Galya ile büyük ölçüde eşanlamlıydı.

bölgesel isim anlamına gelir. Üçüncü yüzyıldan itibaren, Salian Frankları tarihsel kayıtlarda savaşçı Germen barbarlar ve korsanlar, Galya Keltlerinin atalarının amansız düşmanları ve Romalıların barbar müttefikleri olarak bilinirler. *Laeti*, Romalılar tarafından, onlara sadakat veren, Roma ordularına asker sağlayan alt lord serfleri olarak hizmet eden barbar kabilelerini (kelimenin tam anlamıyla yabancı dillerin “gevezelikleri”; yani yabancılar, İmparatorluğun dışından insanlar) belirtmek için kullanılan bir kelime , Roma ile paçavra bir ittifakla sonuçlandı. Bu onlara Roma topraklarına kalıcı olarak yerleşen ilk Germen kabilesi olma hakkını verdi. 358'de Romalılarla siyasi bir anlaşmaya girdiler ve kabaca Toxandria olarak bilinen bölgeye taşındılar. günümüz Hollanda ve Belçika.¹

Yedinci yüzyıla gelindiğinde, Salianlar tamamen Frank kimliğini benimsediler ve yavaş yavaş Salian kökleri ve mirasıyla olan kimliklerini tamamen bıraktılar. Merovenj krallarının günümüz standartlarına göre oldukça sosyalist bir yönetim sistemi altında faaliyet göstermeleri ilginçtir. Kral, fethedilen serveti ve gayrimenkulü takipçileri arasında yeniden paylaştırdı ve bu, sözleşmeli köylülere kadar uzandığı gibi, sadece soylulara verilmedi. Bazı bilginler bunu Merovenjlerin halkla ilişkiler konusunda yönetilebilir bir anlayıştan yoksun olmalarına bağladılar, ancak onların ne yaptıklarını tam olarak bildiklerine dair bir görüş de var ve bu, halkları arasında sadakati teşvik etmeyi amaçlayan bir eylemdi.

Merovenj hanedanını kuran Salian Franks'in lideri I. Childeric (c. 457-481) Meroveus/Meroviç'in (Merovingian adının türetildiği hükümdar) oğluydu. Oğlu Clovis I (481-511), Galya kabilelerini ve topraklarını Merovenj yönetimi altında birleştiren adamdı. Ölümünden sonra, Merovenj ailesi sürekli bir iç savaş ve iktidar için ileri geri çatışmalar halinde görünüyordu, ancak yabancılar tarafından tehdit edildiğinde, Merovenjler her zaman birleşik bir cephe sundular, birleşik amaç ve niyetle bir arada durdular. Bölgedeki nihai güç onlardı. Merovenj yönetiminin son yüzyılında, hanedan giderek daha fazla veya daha az törensel bir role itildi. 752'de Papa Zachary, Merovenj hanedanının son hükümdarı III.

Merovenj dönemi.^{2,3}

Hristiyanlık, sonunda, en azından “Hristiyanlaşmak” anlamında, Merovenjlerle bir yer edinmeye başladı. Sonunda Kilise tarafından azizliğe yükseltilen Columbanus adlı İrlandalı bir keşiş, Clovis II'nin karısı Kraliçe Balthid ile olan samimi dostluğu nedeniyle büyük bir etkiye sahipti. Merovenjler imparatorlukları boyunca sayısız manastır kurdular ve onları manastırları ve manastırları finanse eden sadık lordlarına verdi, onlara piskoposluklar ve başrahipler olarak unvanlar verdi. Birçoğu mali destekleri nedeniyle azizlik bile aldılar.

Merovenjliler ile daha ileri gitmeden önce, teoriler arasında dolaşarak bir ara yolculuk yapalım.

bizi bir kez daha Merovenjliler ile kesiştirecek olan İsa Mesih'in soyunun arkasında.

Bay ve Bayan İsa Mesih

İsa Mesih'in atalarını ve soyunu çevreleyen kalıcı, gölgeli, varsayımsal bir mitoloji vardır ve patika birinci yüzyıldaki Filistin'de başlayıp, Franco Avrupa'nın Merovenj krallarının tahtlarına kadar uzanır. Mecdelli Meryem'in İsa'nın cariyesi olduğu iddia edildi ve Mormonizm, İsa'nın çok eşli olduğunu iddia ediyor. Ayrıca İsa'nın ateist olduğu, Meryem ile evlendiği ve Avrupa'ya gittiğine dair teoriler de var. Bu iddialardan herhangi birini destekleyecek herhangi bir gerçek tarihsel veri varsa, bunlar antik çağda kaybolmuştur. Bugün elimizde bu konuyla ilgili sayısız kitap var, bazıları tarih açısından zengin, diğerleri ise komplocu magma ve spekülatif çılgınlık açısından zengin. Bu yüzden rafları dolduran pek çok edebi eseri okuyucunun yorumuna bırakılmıştır.

- hem kurgu hem de kurgu olmayan - herhangi bir sağlam kanıt yerine onların doğruluğunu belirlemek için.

Son derece merak uyandıran, ancak aynı derecede tartışmalı kitapta *Kutsal Kan ve Kutsal Kase* (1982), Merovenjler, İsa Mesih'in soyundan geldiklerini iddia ederek güçlerini kuran krallar olarak sunulurlar.

izlenebilir bir soy bırakmak için yavrular.⁴Bu kitap, tahmin edilebileceği gibi, dünya çapında büyük bir heyecan yarattı ve kitapta yer alan fikirler, yasaklanması için yeterince küfür olarak kabul edildi.

bazı Roma Katoliklerinin çoğunlukta olduğu ülkelerde. Tarihsel ve akademik alanlardan gelen tepkiler oldukça olumsuzdu ve kitabın eleştirmenleri, gerçek olarak sunulan iddiaların, eski gizemlerin ve komplo teorilerinin büyük kısmının sahte-tarihsel olduğunu iddia ederek kitabı paramparça etti. Ünlü kitap eleştirmeni Anthony Burgess kitap hakkında şunları yazdı: "Yenilenemez ruhumun tipik bir özelliği, bunu yalnızca bir bir roman için harika bir tema."⁵ Dan Brown tam da bunu yaptı ve uluslararası en çok satan 2003 romanı için temayı kullandı. *Da Vinci şifresi*.

Eleştirilere ve hatta kitabın yazarlarının, İsa'nın görünmeyen soyundaki izlenemez boşlukları doldurmak için bazı unsurların kurgulanması gerektiğine dair açıklamalar yapmasına rağmen, kitap, birçok tarihçiyi alışılmışın dışında tutmaya yetecek kadar tarihi gerçeği sundu. - biraz daha derine inmek, bize Merovingianlarla bağlantılı olan İsa soyunu vermek için.

Tahmin edilebileceği gibi, *Kutsal Kan ve Kutsal Kase* hem iddiaların doğruluğunu hem de kitapta yapılan eleştirileri istismar eden sayısız başka kitap ve belgesel üretti. 1996 tarihli kitabında, *Kutsal Kase'nin Soy: İsa'nın Gizli Soyuna Açığa Çıktı*, Sir Laurence Gardner eldiveni alıyor ve Nasıralı İsa ve Mecdelli Meryem'in soyunun gerçek soyağacı çizelgeleri olduğunu söylediği şeyi sunuyor. Gardiner, bu aile ağaçlarının, İncil'deki çiftin hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtladığını ileri sürdü.

tüm kraliyet Avrupa ailelerinin ataları,⁶ bunun gerçekten de onları çağdaş dünyayla ilişkilendirdiğini iddia ederek

Tüm modern Avrupa Kraliyet ailelerinin, insanlığı yok etmeye meyilli gizli bir dünya dışı ırkın etkisi altında faaliyet gösteren uzaylı Reptilyalılar olduğunu belirten sürünge kompo teorileri. 2000 devam filminde, *Kâse Krallarının Yaratılışı: Genetik Klonlamanın Patlayıcı Hikayesi ve İsa'nın Kadim Soyu* Gardiner, Nasıralı İsa'nın soyunun Adem ve Havva'ya kadar izlenebileceğine dair İncil'deki soykütüklerinin dışında fiziksel kanıtlar olduğuna dair olağanüstü iddialarda bulunuyor. Eğer Hristiyanısanız, İsa'nın takipçileri, İsa, Meryem ve Yusuf arasındaki kan bağıını Kral Davud'un kraliyet hanedanına, daha sonra ta eski çağlara kadar uzanan kan bağıını kurmak için yola çıktıklarından, bu zaten İncil metinlerinde kurulabilecek bir şeydir. Nuh'a ve ardından Adem'in üçüncü oğlu Şit'e. Gardiner devam ederek, Adem ve Havva'nın aslında ilk insan çifti olduğunu, eski Sümer metinlerinde ilk olarak tanımladığımız uzaylı ırkı tarafından yürütölen primatlarla uzaylı DNA deneysel melezlenmesinin ürünü olduğunu aktarmaya devam ediyor.

Annunaki.⁷

2000 kitabı *Rex Deus: Rennes-Le-Chateau'nun Gerçek Gizemi ve İsa'nın Hanedanı* Marylin Hopkins, Graham Simmans ve Tim Wallace-Murphy tarafından yazılan, gizli kan bağlarının başka bir gölgeli versiyonunu ve İsa ile Meryem'in soyunun karmaşık bir şekilde Kudüs'teki Tapınağın 24 yüksek rahibinin soyuna bağılı olduğu teorisini dile getiriyor. Bu soy, "Kralların soyu" olan "Rex Deus" olarak biliniyordu.

Tanrının⁸- ve tapınağın inşasına yardımcı olmak için şeytani unsurları kontrol edebileceği bir yüzüğe sahip olan Kral Süleyman'ın tüm fantastik hikayeleriyle bağılantılı,

yanı sıra masonlarla bağlantıları.

Bahsedilen bu birkaç eser, 1980'lerden bu yana bu konuda yayınlanan kurgusal, kurgusal olmayan ve belgesel kitapların ve filmlerin yalnızca küçük bir kısmını temsil etmektedir. Ancak bir gerçeği açıklıyorlar: Hiç de abartılı olmayan veya hayal gücünün jimnastiği olmayan bu tür iddialar için bir dava oluşturmak için yeterli kanıtlayıcı malzeme var. Basitçe İncil'deki Nasıralı İsa'yı ve onun kamu hizmetini başlatan ilk kamu mucizesini, Kana'daki Düğün'ü düşünün.

İncil kaydında, İsa, pasajda adı açıklanmayan ve adı geçmeyen bir kişinin yerel bir düğününe katılıyor. Yuhanna İncili 2:1-11'de kaydedilen kayıttaki, İsa'nın annesi (adı, Meryem, pasajdan çıkarılmıştır) biraz panik içinde İsa'ya koşar ve İsa'ya partinin şarabının bittiğini söyler, İsa buna oldukça kaba görünen bir cevapla şöyle diyor: "Ey Kadın, seninle ne işim var? Benim saatim daha gelmedi." Annesi daha sonra hizmetçilere İsa'nın söylediklerini yapmalarını söyler. İsa daha sonra onlara tüm boş testileri alıp suyla doldurmalarını ve birazını alıp baş kamarot garsona götürmelerini emreder. Kâhya şarabın tadına baktıktan sonra ve nereden geldiğini bilmeden, en iyi şarabı önce en son olarak sunma geleneğinden ayrıldığı için damadı tebrik etti (Yuhanna 2:6-10). John ekler:

"1-3Üç gün sonra Celile'nin Cana köyünde bir düğün vardı. İsa'nın annesi oradaydı. İsa ve öğrencileri misafirdi

ayrıca. Düğün ziyafetinde şarapları azalmaya başladığında, İsa'nın annesi ona, "Şarapları bitmek üzere" dedi.

4İsa dedi ki, "Bu bizi ilgilendirir mi Anne - senin mi yoksa benim mi? Bu benim zamanım değil. Beni zorlama." 5 Yine de hizmetçilere, "Size ne söylerse söylesin, yap."

6-7Yahudiler tarafından ritüel yıkama için kullanılan altı taştan su kapları vardı. Her biri yirmi ila otuz galon tutuyordu. İsa hizmetçilere, "Kapları suyla doldurun" diye buyurdu. Ve ağzına kadar doldurdular.

8"Şimdi sürahilerinizi doldurun ve onları ev sahibi," dedi İsa ve yaptılar.9-10Ev sahibi şaraba dönüşen suyu tattığında (o ne olduğunu bilmiyordu ama hizmetçiler elbette biliyordu), damada seslendi: "Tanıdığım herkes en iyi şaraplarıyla başlar ve misafirlerden sonra ucuz şeyler getirmek onların dolgu vardı. Ama en iyisini kurtardın

şimdi!"11Celile Cana'daki bu hareket, İsa'nın verdiği ilk işaret, görkeminin ilk görüntüsüydü. Ve öğrencileri ona inandı." (Yuhanna 2:1-11)

Benim spekülatif iddiam, bu düğünün İsa'nın düğünü olduğu yönünde. Bu pasajda, bu gerçeği ortaya koyma eğiliminde olabilecek birkaç şey var. Birincisi, birinci yüzyıl Yahudiye'sinde bu bir Yahudi geleneği idi.

(hukukla eşdeğer) bir hahamın tuzuna değmesi ve bakanlığında etkili olması için evli bir adam olması gerekir. Bu mucize, İsa'nın kamu hizmetinin ilk mucizesini temsil eder. İkincisi, birinci yüzyılda Yahudiye'de (modern zamanlarda olduğu gibi) damadın ailesinin düğün için şarap sağlaması Yahudi geleneği ve geleneğiydi. Bu pasajda, İsa'nın annesinin, düğünün şarapsız olduğu stresi altında ona yaklaştığını görüyorsunuz. Neden İsa'ya yaklaştı ve neden düğünde yetkili bir konuma sahip görünüyordu? İsa belki damat mıydı? Sonunda İsa'nın (damat?) hizmetçilere emir verdiğini ve düğünü şarapla sunduğunu görüyoruz.

Belki de pasajın metni, İncil'deki diğer birçok pasajda olduğu gibi, belirli gerçekleri sunuyor ve diğerlerini atlıyor veya gerçek olayları tamamen farklı bir yöne işaret ediyor. Bildiğimiz gibi, ilk Kilise babalarının Kilise uygulaması ve yönetimini tesis etmek için iletmeleri gereken belirli görüşleri vardı ve kadınların herhangi bir otorite konumunda bastırılması bu çabayı yönetiyor gibiydi. İsa'nın evlenmiş olması, bir kadını yüce bir role yükseltirdi, bu yüzden düğünü sildiler ve İncil metninde hiçbir zaman belirtilmeyen Mary Magdalene'i fahişe rolüne indirdiler. Papa Büyük Gregory'nin Luka'nın 14 Eylül 591 tarihli müjdesindeki vaazı, ilk olarak Mecdelli Meryem'in bir fahişe olduğunu ileri sürdü: "Luka'nın günahkar kadın dediği, Yuhanna'nın Meryem dediği, Markos'a göre yedi şeytanın çıkarıldığı Meryem olduğuna inanıyoruz. Ve bu yedi şeytan, hepsi değilse de ne anlama geliyordu?

kötülükler? ... Açıktır ki kardeşlerim, kadının daha önce merhemi etine koku vermek için kullandığı çok açık.

yasaklanmış eylemler" (homily XXXIII).⁹

Teorim ne kadar spekülatif olursa olsun, Kilise ve birçok mezhebin, kutsal metinlerdeki önemli kadınların rolünü birkaç istisna dışında açıkça bastırdığı ve İsa'nın evli olabileceği fikrine aynı şekilde -hatta şiddetle- direndiği açıktır. çocuk doğuran adam. İncil okulundan eski bir arkadaşım, bunu sunduğumda, evliliğin ve çocukların İsa Mesih'in tanrısallığını geçersiz kılacağı konusunda ısrar ederek, bu düşünceye oldukça sert tepki gösterdi. Ona nedenini sorduğumda, akıllıca bir cevap aradı ama hiçbirini sağlayamadı ve sözlerimin sapkın olduğunu söylemeye geri döndü. Ve gerçekte, eğer İsa Mesih gerçekten tanrı ise, "Tanrı tam olarak Tanrı" ise, Yeni Ahit bize onun yaşamı deneyimlediğini ve "bizim gibi, ancak günah işlemeyen her yönden ayartıldığını" söylemez mi (İbraniler 4 :15)?

Cevapsız kalan büyük soru şudur: Nasıralı İsa Yeshua bar Joshof, Mesih'i çağırdı, evlendi ve bir çocuk babası oldu mu? Ve eğer yaptıysa, o çocuk izlenebilecek veya keşfedilebilecek bir soyun başlangıcı mıydı ve Merovenj krallarının yönetici sınıfıyla birleşti mi?

Teoriye göre, İsa, yedi şeytanı kovduğu (yedi hastalık ve zayıflık olduğu düşünülen) ve İsa'nın ölümünden sonra diriliş noktasına kadar onun en ateşli öğrencilerinden biri haline gelen bir kadın olan Magdalalı Meryem ile evlendi. ve yükseliş, diğer öğrenciler ve takipçiler tarafından ona atıfta bulunuldu.

İsa'nın Miriamne, "Büyük Öğretmen" olarak tasvir edilmesi. Kanonik olmayan Phillip İncili'ne göre, Yeni Ahit apocrypha'sının (üçüncü yüzyıla tarihlenen) bir Gnostik İncili'ne göre, Mary Magdalene Büyük Öğretmen olarak saygı gördü ve onu İsa'nın yaşayan felsefelerinin varisi olarak belirledi. Onun kocası.

Her zaman Rab ile birlikte yürüyen üç kişi vardı: Meryem, annesi ve kız kardeşi ve onun arkadaşı olarak adlandırılan Magdalene. Kız kardeşi, annesi ve arkadaşı birer Meryem idi. (Philip İncili)

Phillip İncili'nden Magdalalı Meryem'e atıfta bulunan başka bir pasaj daha vardır, ancak bin yıllık belgelerde olduğu gibi, orijinal el yazması hasar gördüğü için eksik ve birkaç kelime eksik. Ne olduklarına dair en iyi, bilimsel tahminler burada parantez içinde gösterilmektedir. En önemlisi - ve sinir bozucu bir şekilde - el yazmasında ifadeden sonra bir boşluk var.*ve sık sık onu öperdi....*pasaj İsa'yı anlatıyor gibi görünüyor *öpüşmek* Mecdelli Meryem ve İsa, öğrencilerine onu neden onlardan daha çok sevdiğini açıklamak için bir benzetme kullanmaya devam ediyor:

Kısır denilen Hikmet ise meleklerin anasıdır. Ve [kurtarıcı Mar'dı] y Ma[gda]lene'nin arkadaşı. [Mesih] Mary'yi [tüm] öğrencilerden [bütün] daha çok severdi ve onu [yumuşak bir şekilde] [elinden] öperdi. Geri kalan [öğrenciler] buna gücendiler ve

onaylamama]. Ona, "Neden onu hepimizden daha çok seviyorsun?" dediler. Kurtarıcı yanıtladı ve onlara şöyle dedi: "Seni neden onun gibi sevmiyorum? Kör ile gören, karanlıkta bir arada olduklarında, birbirlerinden farkları yoktur. Işık geldiğinde, gören ışığı görecek ve kör olan karanlıkta kalacaktır."

Ancak, kelime *e* mutlaka sonra kelime *değildir* *ö* *p* *onu... üzerinde....* yanak olmuş olabilir,

sadece saygı göstermek için alın, dudaklar veya ayaklar.¹⁰

İsa'nın kutsal soyu, spekülâtif kanıtlar ve muhteşem hikayelerle dolu bir teoriden başka bir şey değildir, ancak bu tür diğer teorilerde olduğu gibi, varsayım, dolgu içeriği ve sürdürülemez gerçeklerle doludur. Teori, İsa Mesih'in Mary Magdalene'den Sarah (İbranice "prens" anlamına gelen) adında doğal bir çocuğu olduğunu ve daha sonra Magdalene'in hamileliği sırasında veya küçük bir çocukken onu güvende tutmak için Fransa'ya götürüldüğünü belirtir. Daha sonraki yüzyıllarda Fransa'nın ilk krallarının Merovenj hanedanını kuranlar Sarah'nın soyundan gelenlerdir.

Teori, gizli bir düzenin bu kraliyet hak sahiplerini koruduğunu, çünkü onlar İsa ve karısı Mary Magdalene'in ya da en azından Kral Davud ve Baş Rahip Harun'un gerçek torunları olabileceklerini söylemeye devam ediyor. Sion Tarikatı olarak bilinen bu gizli cemiyetin, askeri ve mali cephesi olarak Tapınak Şövalyelerinin yaratılmasıyla başlayan Birinci Haçlı Seferi'ne kadar uzanan uzun ve şanlı bir tarihi vardır.

Manastırın bir Büyük Üstat tarafından yönetildiği söylenir - ya da "Nautonnier", karanlık sularda yol alır ve kendini Merovenj hanedanını Avrupa ve Kudüs'ün kalıtsal tahtları üzerinde yeniden kurmaya adanmıştır.

Tarihsel olarak konuşursak, Roma Katolik Kilisesi'nin Engizisyon sırasında bu hanedanın tüm kalıntılarını ve onların koruyucuları olan Katharları ve Tapınakçıları yok etmeye çalıştığı söylenir. İsa komplocularına göre amaçları, Mecdelli Meryem'in kalıtsal ardılığı yerine, Petrus'un havarisel ardılığı aracılığıyla gücü korumaktı - mitos böyle gider.

Kan bağı teorisinin bir varyasyonu, İsa'nın çarmıhta ölmediği, işkenceli olaydan sağ kurtulduğu, ardından Keşmir'e kaçtığı ve başlangıçta Budist öğretilerinden etkilendiği Srinagar'a döndüğüdür. Orada yaşlılıktan öldü ve dirilişiyle ilgili İncil kayıtları takipçileri tarafından geliştirildi. Bu teoriye, klasik Budist Sutralara paralel olarak Aziz Thomas'ın Gnostik İncili'ndeki İsa'nın öğretilerinin yakın karşılaştırmaları ile değer verilir. Teori ayrıca, İsa'nın ölümünden sonra Arimathea'lı Yusuf'un, diktiği dikenli tacından bir parça diken alarak İngiltere'ye yaptığı yolculuk gibi, yabancı topraklara kaçan İsa'nın havarileriyle ilgili diğer hikayelerle paralellik gösterir. İngiltere, Glastonbury'deki Weayall Tepesi'nde. Glastonbury Tor'un karşısındaki vadide yetişen ağaç,

Her Noel'de İngiltere hükümdarına gönderilen bir gelenek, 1600'lerin başlarında 1611 Kral James İncil'inin kraliyet sponsoru olan I. James'in saltanatı sırasında başladı.

Denizden Gelen Canavar

Karanlık bir antik çağda gömülü olan Merovenj hanedanının kurucusu Meroveus'un iki farklı baba tarafından evlat edinildiğini iddia ettiği bir efsane vardır. Merovenjlerin İsa Mesih'in soyundan geldiğine dair daha yakın tarihli iddialara rağmen (elbette, İsa'nın gerçekten Mecdelli Meryem ile evli olduğu ve eski Fransa'daki soyunu devam ettiren bir çocuk babası olduğu fikrine dayanıyordu), Kral Clodian Meroveus'un insan babası ve garip bir deniz canavarı, ilk Merovenj kralının atalarıydı. Meroveus'un annesi, sörfte yüzmeye gittiğinde ve deniz canavarıyla karşılaştığında Kral Clodion'dan olan oğluna zaten hamileydi.

"Zamanının özenle sıralanmış soy kütüklerine rağmen, **Meroveus** manastır yıllıklarında garip bir şekilde gizlenmişti. Clodion'un meşru oğlu olmasına rağmen, yine de tarihçi Priscus tarafından onun ***Bistea Neptunis adlı gizemli bir deniz yaratığı tarafından evlat edinildi.....***

"Kadın soyundan Merovingianların çıktığı Sicambrian Frankları, Rheinland'a göç etmeden önce Grecian Arcadia ile ilişkilendirildi. Gördüğümüz gibi, kendilerini

yeni büyücü- "Yeni Ahit Halkı", tıpkı Kumran Essenleri bir zamanlar bilindiği gibi. Bunun sorumlusu Arcadian mirasıydı. ***gizemli***deniz canavarı *Bistea Neptün*-Merovenj atalarında sembolik olarak tanımlandığı gibi. İlgili deniz lordu, eski Arcadia tanrısı Kral Pallas'tı. Selefi büyük Oceanus'tu. Ölümsüz deniz efendisinin sembolü balık olan 'eski kralların hanedanlığında her zaman enkarne olduğu' söylenirdi - tıpkı İsa'nın geleneksel sembolü gibi "

— Laurence Gardner, *Kutsal Kase'nin Kan Soy*
(yazarın vurgusu baştan sona)

*oBistea Neptüns*¹¹ Klasik antik çağda Roma tanrısı Neptün ve Yunan mitolojisinde Poseidon olarak tapılırdı. Neptün, Tanrı'nın yeryüzünü Nefilim'den temizlerken tüm insanlığı yok ettiği Nuh Tufanı'ndan önce var olan tufan öncesi uygarlığın pagan versiyonu olan Atlantis'i kurduğu söylenen denizin mitolojik tanrısıydı. Yaratılış yedinci bölümde Elohim'in zürriyeti.

Havari Yuhanna, Patmos Adası ile ilgili görüşlerinde, Deccal'in denizden yükselen canavar olarak bir görüntüsünü kaydeder. Bu görünüşün *Bistea Neptün* Vahiy Kitabı'nda, özellikle Merovenj hükümdarlarının şeytani bağlantıları olduğu söylendiği gerçeği ışığında, Merovenj efsanesiyle ilginç bağlantılara sahiptir.

1Ve denizin kumu üzerinde durdum ve yedi başlı ve on boynuzlu ve boynuzları üzerinde on tacı olan ve başlarında küfür adı bulunan bir canavarın denizden yükseldiğini gördüm.

2Ve gördüğüm canavar parsa benziyordu ve ayakları ayının ayakları gibiydi ve ağzı aslan ağzı gibiydi; ve ejder ona gücünü, ve koltuğunu ve büyük yetkiyi verdi.

(Vahiy 13:1-2)

Meroveus ismi, iki yapışık Fransızca kelimedenden oluşturulmuş bir isimdir: *mer*, "deniz" anlamına gelen ve *vere*, "kurt adam" veya "ejderha" anlamına gelir - bu nedenle, denizden gelen canavar. Vahiy Kitabı, belirli terimlerle ejderhadan şeytan olan Şeytan'dan başkası olmadığı anlamına gelir.

Ve cennette savaş vardı: Mikail ve melekleri ejderhaya karşı savaştı; ve ejderha savaştı ve melekleri.... Ve büyük ejder, İblis denilen o yaşlı yılan ve bütün dünyayı saptıran Şeytan kovuldu; yeryüzüne atıldı ve melekleri de onunla beraber kovuldu.

(Vahiy 12:9)

Bu noktada Merovenj mitolojisinde öne çıkan iki karşılaştırmayı not etmek ilginçtir. Birincisi, denizden yükselen büyük canavarla olan akrabalıktır. Enki/ Ea'nın Sümer mitolojisinde, onun Dünyanın Efendisi ve Abzu'nun Efendisi olduğu söylenir.

Snake Marsh'ı döşeyen. İkinci karşılaştırmalının ortaya çıktığı şey yılanla bağlantıdır: Yılan ve eski yılanın arkaik bir türevi olan Ejderha.

Bahsedilen kitaplardan bazıları (*Kutsal Kase'nin Kan Soyusu; Kutsal Kan, Kutsal Kase,ve Da Vinci şifresi*) kitlesel tüketim için pazarlanan ve milyonlarca kopya satılan popüler kitaplardı. Bu itibarla, komplocular onları Merovenj ırkının gerçek kökenlerini gizleyen propaganda araçlarından başka bir şey olarak görmezler. Bu propagandanın, şeytani ve uhrevi eterin sisleri içindeki mistik sahnelerin arkasından planlanmış bir şey olduğu açıktır. Merovenjlerin efsanevi atası olan Kral Meroveus'un gizemli bir deniz canavarı tarafından evlat edinilmesine yönelik ezoterik imalar, Merovenjlerin soyunun gerçek şeytani soyundan geldiğine dair açık bir iddiadır. Vahiy 12 ve 13'ün büyük kırmızı ejderhasının ("pendragon") onuruna Ejderha Hanedanı olarak da bilinen Merovenj Hanedanlığının şeytani kökenleri ve tarihi, Gardner'ın *Yüzük Lordlarının Krallığı* ve *Kenneth Grant ve Merovenj*

ythos(DragonKey Press tarafından yayınlandı).

o Tuatha dé Danann

İrlanda mitolojisinde, bir kral ırkının göklerden İrlanda'nın eski Keltlerine çıktığı söylenir. Bu uzun, parlak, parlak yaratıklar zarif ve güzel ve yanlarında tanrıların gizli bilgisini getirdi. Tuatha'ya rağmen

İrlandalı elemental varlıkların bir kastını temsil eder, ayrıca onların İrlanda'da yaşayan daha eski ırklardan biri olan Fir Bolg'un etten ve kandan fatihleri olduklarına ve dört kuzey şehri olan Falias, Gorias, Murias ve Okült becerilerini kazandıkları Finias ve

sihirli nitelikler.¹²

Tuatha déDanann kabaca, ancak kesin olmayan bir şekilde "tanrıça Danu'nun halkları/çocukları" olarak tercüme edilir. eski İrlanda dilinde *tuath* "halk, kabile, millet" anlamına gelir; *degenatif* durumdur *gün*, "tanrı, tanrıça, doğaüstü varlık, tapınma nesnesi."¹³ Genellikle basitçe Tuatha, Tua veya Tuatha d olarak anılırlar. é, aynı zamanda erken İrlandalı Hristiyan metinlerinde de kullanılmıştır. israil diasporasının adı.¹⁴ Bu, başlı başına ilginç bir tarihsel referanstır: Danu da Anu olarak çevrildiği için, referans -zaten açık değilse de- İsrail ile eski Sümer mitolojisi arasında ilginç bir bağlantı yaratır.

Göre *Lebor Gabala Erenn* (İrlanda'nın Alınması Kitabı), İrlandalıların efsanevi kökenlerini ve dünyanın yaratılmasından Orta Çağ'a kadar olan tarihini anlatan gevşek bir şiir ve nesir anlatı koleksiyonunun Orta İrlandalı başlığı, İrlanda'ya "kara bulutlar içinde" indiler ve "kara bulutlar içinde" İrlanda'ya indiler. Connacht'taki Conmaicne Rein dağları, güneşin üzerine üç gün boyunca karanlık getiriyor ve üç gece."¹⁵ Hikayenin başka bir versiyonunda, efsanenin sisliliğine daha az batmış olan Tuatha, modern olanın kıyılarında bir deniz gemisi filosuna indi.

gün Connemara, İrlanda. Kararlarını mühürlemek istercesine, kendilerine hiçbir geri çekilme yolu bırakmamak için tüm gemilerini yaktılar. Yangınlardan yükselen dumanın, onların gökten duman olarak geldiğini söyleyen efsanenin temeli olduğu söylenir.

Lebor Gabala'da bir şiir *Erenngeldiklerini* söylüyor:

Onları engellemiş olsa da onlara acı
çeken Tanrı'dır.
Korkuyla, yüce bir eylemle indiler,

Hayaletlerin güçlü savaşlarının
bulutlarında,
Connacht'ın Conmaicne dağının
üzerinde.
İrlanda'yı ayırt etmeksizin,

Gemiler olmadan, acımasız bir rota
Yıldızların göğünün altında gerçek
bilinmiyordu,
Onlar cennetten mi yoksa

Dünya.¹⁶

Bir dizi savaştan sonra, Tuatha dé Danann'ın Hollow Hills'e çekildiği ve sonunda Cletic irfanının Elf halkı olarak bilindiği söylenir. Elven'in "El"inin eski Sümer Elil ve İbranice Elohim'in bir türevi olduğunu belirtmek ilginçtir.

Elil ve Ea'nın Elohim ve YHWH için olduğu gibi, onlar da belki de aynı damarda etimolojik torunlarıdır.

Edebi açıdan bakıldığında, Tuatha dé Danann, JRR Tolkein'in Lothlórien'in uzun, zarif, parlak, parlayan Elf insanların temelidir. Tolkein, gölgeli tarihin nabzını tutuyordu ve belli ki bir şeylerin peşindeydi.

Tuatha de Annunaki?

"...Tuatha De Danann'ın eski insanları...
Akhalar öncesi tarım tanrıçası Argoslu
Danae'nin veya belki de Ege'nin ana
tanrıçası Danu'nun doğaüstü kabilesiydi.
Ama eski biçimiyle ifade edilen gerçek
adları Tuadhe d'Anu'ydu. Bu nedenle, onlar
Annunaki'nin büyük gök tanrısı Anu'nun
halkı (ya da kabilesi) idi."

— Sör Laurence Gardner, *Yüzük Lordlarının Krallığı:
Kase Görevinin Efsaneleri ve Büyüsü*

Kuzey İsrail'in Kenan topraklarının bir zamanlar, İncil'in Büyük Çıkış günlerinde, 1446 civarında İsraili Dan kabilesi tarafından işgal edildiği söylenir.M.Ö. Musa'dan ve İsrailoğulları'nın geri kalanından ayrılarak kuzeye doğru yola çıktığı söylenir. Dannitler orada Baal/Pan'a tapınmayla karşılaştılar ve Hanok Kitabı'na göre Tanrı'nın Oğullarının yeryüzüne indiği ve Tanrı'nın Oğulları'nın dünyaya indiği yer olan Hermon Dağı'nda yerli Kenanlı halklar tarafından uygulanan pagan doğurganlık ayinlerine katıldılar. insan kadınlar arasında yapılacak bir anlaşma ve

Nefilim'den miras kalan çocukları var.

İsrailli Dan kabilesinin halkı, Anu'nun Ejderha Lordları olarak da bilinen Kenanlı Tuatha dé Danann ile karıştı ve antik Sümer Annunaki'nin çocukları olduğu söyleniyor. Bu aynı zamanda Yaratılış bölümünün altıncı bölümünde Nefilim hikayesinde atıfta bulunulan “insanların kızları” ile karışan “Tanrı'nın Oğulları”nın yorumlarından biridir. Hikayenin insan temelli yorumlarından biri, Dan kabilesi tarafından temsil edilen İsrail çocuklarının Tanrı'nın yasasını çiğnediği ve Elohim'in indiği söylenen Hermon Dağı bölgesinde Kenanlılarla evlendikleridir. Dönemin kültürel değerleri, İsrailli kadınların başka bir kültürün erkekleriyle kaynaşmasına izin vermediğinden, Tuatha dé Danann'dan Kenanlı gelinleri yalnızca erkeklerin aldığı söylenir. Buradan, Tanrı'nın Oğulları'nın erkeklerin kızlarıyla iç içe geçmesiyle ilgili hikayenin temeli. Oradan, entegre bir kabile olan Dan ve Dannan/ Danu/Anu kuzeye ve batıya göç etti, yol boyunca Avrupa ve İskandinav bölgelerine fatih göçebe bir halk olarak yerleşti ve fethettiklerini Kenanlı Annunaki ile harmanlanmış kendi gelenekleriyle değiştirdi.

Yılan kültürü.¹⁷

Benzerlikleri ve bağlantıları yine şaşırtıcı buluyorum: Tuatha dé Danann, Danites, Dan Kabilesi ve bunların Ejderha Lordları, Annunaki ve Yılan ile bağlantıları. Bunlar basit kelime benzerlikleri mi, yoksa tesadüfler göz ardı edilemeyecek kadar büyük mü?

Anu'nun Ejderha Lordları Tuatha dé Danann'ın kökenlerinin bir başka versiyonu (800 civarında İrlanda'ya yerleşmeden önce).m.ö.), onlar onlar mıydı İskit Karadeniz prenslerinin torunları^{1,8}şimdi Ukrayna olarak biliniyor. Orijinal hanedan Firavunları gibi, atalarının izini Mezopotamya'nın büyük Pendragonlarına (not: Uther ve Arthur Pendragon'a (Arthur efsanelerinden Arthur Pendragon) kadar sürdüler ve onlardan eski Britanyalıların, İrlandalı Bruithnigh'in ve Picts'in krallık soylarını ortaya çıkardılar. kuzey iskoçya'nın yerli halkı. Galler'de Tuatha, Gwynedd Kraliyet Evi'ni kurdu, oysa İngiltere'nin güneybatısındaki Cornwall'da, Kral Arthur'un efsanevi Cornish doğum yeri olan erken Merlin (Myrddin) ve Tyntagel ile bağlantılı olan Pict-Sidhe olarak bilinen kutsal soylulardı.

"Yani, orijinal Blood Royal'in tek bir kastından - Sangréal, Albi-gens veya Ring Lords olarak bilinsin, popüler folklorun tam kalbinde yer alan tanımlayıcı terimlerin çoğunu keşfederiz. Çünkü burada, bu tek soylu ırkta, 'elfler', 'periler' ve 'periler' var - küçük insanları kandırmak değil, Ejderha ardılının seçkin Kralları ve Kraliçeleri."

— Sör Laurence Gardner, *Yüzük Lordlarının Krallığı*

Cashel'in Mezmurlar(Kayıp Münster Kitabı) şöyle der: "[T]he Tuatha dé Danann' İrlanda'da yaklaşık iki yüzyıl hüküm sürdü ve İrlanda'daki uzun ikametlerinden bu yana mimarlık ve diğer sanatlarda oldukça yetenekliydi.

Yunanistan."19Cashel Mezmuruna göre, Tuatha dé Danann, 50 kızıyla birlikte atalarının Io'sunun evi olan Argos'a giden Belus'un oğlu Danaus'un torunları olarak kabul edildi. İrlanda efsanelerinde, yarı-tanrılar olarak kabul edilen Tuatha dé Danann'ın Kâse'ye benzer bir kâseye sahip olduğu söylenirdi.

gemi.20Onlar kadim bilgeliğin öğretmenleri ve Druid rahipliğinin kurucularıydı.

Gördüğünüz gibi mitoloji tarihle iç içe. Sitchin'in belli belirsiz tarihsel, çoğunlukla sözde antropolojik eserlerinde, Annunaki, dilsel olarak zorlanmış "ateşli roketler" ile inen uzay yolcularıdır. Antropolojik araştırmalarda, torunları kuzeye Karadeniz bölgesine ve güneye Filistin'e göç eden, diğer eski halklarla karşılaşan, kültürleri ve dili birleştiren eski Sümerlerin tanrılaştırılmış krallarıdır.

Merovenj anlamında - ve modern Sürüngen mitolojisine uygun olarak - bunlar, Avrupa tarihinin kraliyet ailelerinden bahsetmeye gerek yok, Frankların kraliyet ailelerinin kan bağlarını oluşturan atalardan kalma Avrupa-Semitik insanlardır.

Kutsal Kase

Kutsal Kâse yüzyıllardır Kral Arthur ve Yuvarlak Masa Şövalyeleri efsaneleriyle ilişkilendirilmiştir. Efsanevi kralın güçlü yiğit adamlarını gönderdiği bir görevdi. Daha modern yorumlarda, bu kâse arayışı, bir nesne arayışından (son akşam yemeğinde kullanılan İsa'nın bardağı) değil, nesneyi bulma ve tanımlama arayışı olarak görülmüştür.

insanlığın ilahi kurtarıcısı olan Tanrı'nın kutsal Oğlu İsa Mesih'in soyu. Tuatha dé Danann'ın yukarıda sözü edilen göçünü ve her ikisinin de Arthur efsaneleriyle bağlantısı olan Galler ve Cornwall kraliyet hatlarının sözde kurulduğunu göz önünde bulundurursanız, efsanevi kâse arayışı ile kâse arasındaki bağlantıyı göreceksiniz. İsa'nın kan mirasçıları için arayış. Yine de bu gizli soydan geldiklerini iddia eden kralların hanedan soyları, bugün bildiğimiz Hristiyanlığın herhangi bir parçası değildi. Büyücü Krallar ve Ejderha Lordları olarak biliniyorlardı, bunlardan bazıları yalnızca İsa Mesih'in soyunun değil, aynı zamanda Luciferian soyunun da soyundan geldiklerini iddia ediyorlardı, ki bu ilkiyle tam bir çelişki gibi görünüyor!

Merovenj krallarının, mitolojik bölgenin yıkımından kaçan, Pireneler Dağı bölgesine kaçan, yanlarında okült ustalar ve gizli bilimlerin uygulayıcıları olarak yeteneklerini getiren Atlantis sakinlerinin kalıntıları olan Atlantis diasporasından geldikleri söyleniyordu. ve ezoterik sanatlar. Aslında Merovingianlara genellikle Büyücü Krallar ya da thaumaturge krallar - büyücüler, mucizeler işçileri ve uygulayıcılar denirdi.

kara sanatlardan.²¹Bunlar kâsenin soyundan gelenler, Mesih'in soyunun mirasçılarıdır. Bunlar, Yahudi-Hristiyan tarihinin ve irfanının karanlık tarafını -eğer isterseniz, Tanrı'nın gizemlerini- araştıran şeylerdir ve sonunda Tanrı'yı Pazar Okulu'nda ya da Sinagog'da öğretilenden çok farklı bir ışıktaki resmederler. neden sapkın olarak kabul edilirler

ve kiliseye küfür. Ama ya bunlar doğruysa? Bu, imanınızı veya Mukaddes Kitaptan bildiğinize inandığınız şeylere bağlılığınızı nasıl etkiler? Yoksa cevaplar için daha derine inmeniz için sizi o sayfalara geri mi gönderecek, hatta belki de Kutsal Tanrı'nın bir zamanlar O'nu anladığınızı biçimde gerçekten orada olup olmadığını sormak için duaya mı gönderecek?

Daha fazla hahamlık bilgisine girersek, Havva'nın oğlu Kabil'in Adem'in oğlu olmadığı hikayesinin başka bir versiyonu vardır (bu kitap ile bu kitap arasında zaten birkaç kez kurmuştuk). *Nefilim'in Yükselişi ve Düşüşü*), ancak adı gevşek bir şekilde Lucifer'e eşit olan düşmüş melek Samael'den. Metinsel olarak konuşursak, Bahçedeki Yılanın Yaratılış metninin İbranice metnine uygun olarak Nachash adlı bir karakter olduğunu zaten belirledik. Ancak bu belirli İbranice bilgi parçasının bu belirsiz haham versiyonuna göre, Havva'ya onu baştan çıkaran Yılan, Nachash olarak görünen Samael'di. Aslında Yılan olarak görünenin kim olduğu, bu birliğin meyvesi kadar önemli değildir: Havva'nın ilk doğan ikiz oğlu Kayin. Merovenjliler hikayenin bu haham versiyonunu biliyorlarsa -ki bunu şüphesiz biliyorlardı- bedenlerinde hem Mesih'in hem de Lucifer'in kanına sahip olduklarına dair iddialarının temeli bu olabilirdi.

Cain destanının alternatif bir versiyonu, eşit derecede

Luciferian, Adem'in ilk karısı Lilith'in oğlu olduğunu ve aynı zamanda Adem'e aday olduğunu söylüyor.

Aden Bahçesi'ndeki Yılan, Nachash^{2.2}

Haham bilgisine göre, o, lütuftan düşmeden ve yeryüzüne inmeden önce Elohim'in eşiydi. İlginçtir ki, Cain'in ebeveyni ile ilgili iki alternatif gelenekten her ikisi de Luciferian-Elohim soyu bağlantısını içerir.

Hikâyenin Lilith-Smael versiyonu, bu hesaba göre, meleksi/şeytani eşleşmesi, onların oğullarından bir oğul ürettiği sürece, kâse destanıyla büyük bir bağlantıya sahiptir.*sahip olmaktüm* kase mitosunda tekrar eden bir rol oynuyor gibi görünen: Asmodeus. Asmodeus'un sadece Tapınak Şövalyelerinin adını aldığı yapı olan Süleyman Tapınağı'nın inşasında merkezi bir rol oynadığı söylenmekle kalmıyor, aynı zamanda Fransa'da Rennesle-Chateau'nun girişindeki baskın heykelde temsil ediliyor. kase mitosuna muazzam efsanevi bağlantılar. Asmodeus'un karakterinin kâse ilmiyle bağlantılı olarak tekrarı, hem kendisinin hem de Kabil'in soyundan gelenlerin aslında aynı soydan gelmiş olabileceği fikrine güven verir. Bazı geleneklerde, Musa'nın Kızıldeniz'i ayırmaya çağırdığı kişinin Tanrı değil Asmodeus olduğu söylenir. Bir iblis ya da şeytan figürü olarak tasvir edilmesine rağmen, Asmodeus adı, her zaman böyle görülmeyebileceğini ortaya koymaktadır, çünkü Asmodeus basitçe Rab Tanrı'ya tercüme eder (*Ashma*= "Rabbim" ve *Deus*= "Tanrı"). Asmodeus, eski Mısır, Sumar ve daha önce bahsettiğimiz sayısız diğer kültürlerin yılan tanrılarında bulunan aynı türden ikiliği taşır.

buzdağının sadece görünen kısmı olan bu kitap. Bu yüzden, gerçekten, gerçekten kesin olarak bildiğimizi düşündüğümüz şeyin ne olduğunu kendimize tekrar sormalıyız.

Daha da ilgi çekici bir gözlemde, Rennesle-Chateau'nun girişindeki Asmodeus heykelinin üzerine yerleştirilmiş dört Fransızca kelime vardır: "PARCE S IGNE TULE VAINCRAS." Bu dört harf, Latince bir anagram kodudur, "CELATA AGNI SUPE ENRICVS" ("ENRICU ÜZERİNDEKİ KUZUN SIRRI "Kuzu", İsa Mesih'e bir göndermedir ve Asmodeus heykelinin üzerindeki bu ibarenin bir serinin üçüncüsü olduğu düşünülmektedir. Kutsal Kâse'nin yerini anlatan kodlanmış anagramlardan (burada bu konuyu tavanın izini sürmek uzun ve başlı başına bir kitaba layık olurdu, bu yüzden şimdilik, onu düşünce ve keşif için yem olarak kabul edin.)

Luciferian soyu teorisinin bir başka olası kökeni, Yaratılış Kitabında "Gel, kendi suretimizde insan yapalım" diyen mitolojideki tanrıların panteonu Elohim ile ayrılmaz bir şekilde bağlantılıdır. Elohim, Tanrı'nın adının çoğul halidir: "Birçok Tanrı Arasında Tanrı", bene ha Elohim, Hanok Kitabında Gözcüler olarak bilinen "Tanrı'nın Oğulları".

kelime olduğunu zaten tespit ettik. *Elohim* Sumer kültürünün Annunaki'sinin baş tanrısı Elil adının etimolojik bir soyundan gelir, ancak aynı zamanda eski Babil sözcüğünde de kökleri vardır. *Ellu*, "parlayanlar" anlamına gelir. Bu ifade, belirgin bir şekilde Luciferian çağrışımına sahiptir, çünkü Lucifer adı kelimenin tam anlamıyla "ışık taşıyıcısı" anlamına gelir. Ek olarak, Lucifer'i Nachash ile aynı kişi olarak görürseniz,

Cennet Bahçesi'nin Genesis hesabı, unutmayın, Nachash, tanımı gereği, "kurnaz sihirbaz, *aydınlatıcı, parlak parlayan*. Sümer'in tanrılaştırılmış kralları haline gelen Kabil'in soyundan gelenlerin, aynı zamanda "parlayanlar" anlamına gelen bir terim olan Ari unvanını taşıdıkları da belirtilmelidir. Ve daha önce iddia ettiğim gibi, Nachash ve Havva'nın oğlu olan Cain, Yaratılış Kitabında bahsedilen Nefilimlerin ilkidir. ifade *parlayanlar* Enoch'un anlatımına göre, "kar gibi beyaz saçları, solgun gözleri ve dünyayı ışıklı oda" (Enoch 105:10).

Sümer Ari neredeyse her zaman boynuzlu taç takmış olarak tasvir edilir ve onların soyundan gelenlerin bazılarının aslında boynuzları olduğu söylenir. Örneğin, Michelangelo tarafından oyulmuş en ünlü Musa heykeli, onu alınının üstünde boynuzlarla tasvir ediyor, Asmodeus'un kan akrabası olabilecek biri için tamamen uygunsuz değil. Ancak, Yahudilere ve İbrani kültürüne karşı büyük bir bağnazlık dönemi olan ortaçağ Avrupa'sının anti-Semitizmini de göz önünde bulundurmalıyız. Avrupa'daki birçok Hristiyan sanatçı, özellikle Vatikan papalığının gücü altında, İncil'deki Yahudi tebaalarını, bu güçlerin görüşlerine uygun olarak boynuzlu olarak tasvir etmeleri "zorunluydu". Bu nedenle, İncil'den ataerkil Yahudilerin heykel başlarındaki boynuzların varlığının, bazıları, kesinlikle mistikle hiçbir ilgisi olmadığını söylüyor. Onlar siyasi bir icattı.

boynuzlar, sadece ışık ışınları. Eğer bunlar ışık ışınlarıysa, Nachash ve Elohim'in parlak parlayan elementi nedeniyle bir Lucifer alt metni de önerebilir.

Lysimachos'un Tetradrachm'ı. İskender'in başı, kraliyet ve ilahi semboller takıyor: diadem ve Zeus Ammon'un boynuzları. M.Ö. 305-281 M.Ö. Wikimedia Commons aracılığıyla sağlanan görüntü.

Sıradan bir gözlemci için bile, öyle oldukları açıktır. *aslında* Musa'nın tanımına dayanan Musa'nın ve diğer İncil atalarının normal ortaçağ Batı tasviri ile hiçbir şekilde tutarsız olmayan boynuzlar.

olarak yüz *kornuta* ("boynuzlu") Exodus'un Latince Vulgate tercümesinde. Douay-Rheims İncil'i Vulgate'i şöyle tercüme eder: "*Ve Musa, Sina Dağı'ndan indiği zaman, şehadet masasının iki levhasını tuttu ve yüzünün asık olduğunu bilmiyordu. boynuzlu Rabbin konuşmasından*" [yazarın vurgusu]. Ancak bu, orijinal İbranice metnin yanlış tercümesiydi ve "ışıldayan"a eşdeğer bir terim kullanarak hale gibi bir etki çağrıştırıyordu. Yunan Septuagint ayeti şu şekilde tercüme eder: "*Musa, yüzünün derisinin yüceltildiğini bilmiyordu.*"

fıkra

Tarihi

Hakikat:

Büyük İskender kendini Tanrı'nın Oğlu ilan etti ve onun da boynuzları olduğu söylendi. Aslında, bugüne kadar, İran sokaklarında (işgalini geçen hafta yaşanmış gibi kültürel bir anısı olan) insanlarla konuşursanız, tüm ciddiyetle size İskender'in tarihi bir gerçek olduğunu söyleyeceklerdir. boynuzları vardı, bu yüzden saçlarını örtmek için uzun tutuyordu. 242/241 civarında Büyük İskender adına ölümünden sonra basılan gümüş tetradrahmi adlı antik bir Yunan madeni parası vardı. M.Ö., İskender'i Ammon-Ra'nın boynuzlarıyla tasvir ediyor.

Havva'nın ikiz doğan oğullarından ilki olan Cain,

Cainites adlı adını taşıyan belirsiz bir Gnostik mezhebinde bulunduğu gibi, kendi geleneksel hikayelerini doğurdu. Carpocrateans gibi, Cainites'in kurtarıcı doktrini, inananın Tanrı'nın gözüne girmesi gerektiğini ilan eden bir teolojii benimsiyordu.

her şeyin içinden yolculuk."23Dördüncü yüzyıl Salamis Piskoposu St. Epiphanius, Gnostik Cainites'i "belirsiz bir kaosa sahip bir grup inanan" olarak tanımlar.

kötü uygulamalardan"24çeşitli göksel varlıklara şehvetli ya da yasadışı eylemler kutsama... düalizmle bu kadar karışmış kafirler...

dinsizlik..."25bir tür kutsal önkoşul olarak. İlginç bir şekilde, birçok çağdaş bilim adamı onları Satanistlerle karşılaştırıyor, ancak bu, yaklaşık 2.000 yıl önce zaten oluşmuş ortak bir düşünceydi. Nefilimler ve yılan kültürleri hakkındaki çalışmamızla uyumlu olarak, Cainites ayrıca Havva'nın ikiz oğullarının farklı babaları olduğunu öğretti, Cain'in Havva'nın üstün bir güç tarafından evlat edinildiğini ve Habil'in Havva'nın daha düşük bir güç tarafından oğlu olduğunu iddia etti. Yahuda'nın "Tanrı'nın gizemlerini inceleyen" bir öğrenci olarak yazıldığı ve bilgisinin İsa'nın diğer öğrencilerinden çok daha gelişmiş olduğu Yahuda İncili'ne sahip oldukları için Kainitler de sapkın bir grup olarak kabul edilir. İsa'nın ısrarına uyarak, İsa'yı Yahudi Sanhedrin'e ihanet etti, böylece kehanet gerçekleşecekti.26Kanonik İncil'de yer alan kabul edilen İncillere aykırı olarak, Yahuda bunu efendisine tamamen fedakar bir mürit olarak yaptı ve intihar etti. Ve İsa'ya olan bağlılığının bir sonucu olarak,

adı Hıristiyanlıkta her zaman lekelenmiştir.

Stenay'in arması. Yazarın resim telif hakkı.

Merovenjlerin bu alternatif geleneklerden ne ölçüde haberdar oldukları belirsizdir. Onlara inanıp inanmadıkları hala daha belirsizdir, ancak her ikisinin de bu gelenekleri biliyor olması ve oldukça ciddiye alması muhtemeldir. Merovenj imparatorluğunun başkenti Stenay'ın arması bugüne kadar şeytanın bir görüntüsünü taşıyor. Ve Stenay'ın asıl adı Satanicum'du.

Merovenjler Hilter'i Nasıl Etkiledi?

1919'da, 30 yaşındayken Adolf Hitler, Adolf Hitler'e katıldı.

okültist German Revivalist Thule Derneği,²⁷olduğuna dair hiçbir tarihsel kayıt bulunmamakla birlikte, tek bir toplantıya katıldı.²⁸Hitler daha sonra bu örgütü yeniden tasarladı ve daha çok Nazi Partisi olarak bilinen Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi'nde örgütledi. Thule Derneği bir yıl önce iki adamın takipçileri tarafından kuruldu: daha sonra onun "okültist idealleri" olduğunu iddia eden Jorg Lanz Von Liebenfels.

Hilter'in düşüncesinin oluşmasına yardımcı oldu,²⁹ve çok çeşitli ilgi alanları ve yeteneklere sahip Viyanalı bir "Rönesans Adamı" olan Guido von List, bir okültist olarak popüler ününü kazanmış ve *völkisch* ("etnik halk") yazar. Yazıları ve German mistisizmini canlandırmaya yönelik popüler yaklaşımıyla List, orijinal Yeni Çağcılardan biriydi ve kendisini modern German dirilişi olarak selamlanan şeye önemli bir katkıda bulunan kişi olarak kurdu. Arkaik German dilbiliminin özel bir dalı olan Runik Revivalism ve Runosophy'de 19. yüzyılın sonlarında bir öncüydü, yalnızca antik dil aktarımında German temelleri oluşturmak için bir araç olarak kullanılmadı, aynı zamanda rünlerin doğru kullanımını iddia eden bir mistisizme battı. ilahi, çekici, kehanet, lanet ve hatta insanları ölümden geri getirebilirdi. List, tam anlamıyla bir Pagan okültistiydi ve daha sonraki standartlara göre, konuşma dili terimi için poster çocuğuydu. *uzun saç*. Belki de runik akınları onun için iyi çalıştı, çünkü kendi özel halk yazısını Batı'da önemli bir güç olarak Almanya'nın yeniden ortaya çıkması için sağlam bir temel olarak gören halk tarafından büyük saygı gördü.

Bu konularda o kadar çok şey söylenebilir ki, gerçek bir

tome sadece bu konularda yazılabilir. Bu çalışmanın amaçları açısından, Thule Society'nin, dışarıdan Almanya'da büyüyen milliyetçi harekete gurur veren bir halk örgütü olarak görülmesine rağmen - daha çok Amerikan İzcilerinin yetişkin bir versiyonu gibi - bu hareketin arkasındaki animus haline geldiğini söylemek yeterlidir. olarak bilinen organizasyonun *Deutsche Arbeiterpartei (DAP)*, yerel birahanelerde toplanan ve işçi sınıfında bir yükseliş görmek isteyen üyelere oluşan bir Alman işçi partisi.

Adolf Hitler'in sahte tarih ve numaraya sahip DAP üyelik kartı, onu orijinal bir kurucu ve üye gibi göstermek için 555'ten 55'e düşürüldü. Mike Peel'in fotoğrafı www.mikepeel.net. Wikimedia Commons aracılığıyla kullanıma sunuldu.

O sırada Alman ordusunda onbaşı olan Hitler'e, siyasi gündemlerini oluşturmak amacıyla DAP'ın bir toplantısına katılmaları emredildi. Bu toplantıdayken, iyi bir casusun yapmaması gerekeni, grubun bir üyesiyle oldukça şiddetli bir siyasi tartışmaya girerek yaptı. Kısacası, hitabet becerileriyle tanındı ve daha sonra oldukça örgütlenmemiş bir partiye üye olmaya davet edildi. Hitler katılmayı kabul etti ve siyaseti sağlam bir organizasyona dönüştürmek için barda bir araya gelen bir grup adama eşdeğer olan partiyi düzenlemeye başladı. Hitler örgütün adını Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi (NSDAP) yani Nazi Partisi olarak değiştirdi. Hitler biyografisi yazarı Ian Kershaw'a göre, Thule'un "üyelik listesi... erken Nazi sempatizanlarının ve

Münih'in önde gelen isimleri"³⁰Rudolf Hess, Gottfried Feder, Alfred Rosenberg, Hans Frank, Julius Lehmann, Karl Harrer gibi tarihi Alman şahsiyetlerini içeren küçük üyelik listesiyle ve Dietrich Eckart.³¹

Günümüz standartlarına göre, Thule Cemiyeti'nin altında yatan felsefe, kavram olarak iğrenç kabul edilir ve toplumsal olarak kasıtlı olarak küçümsenirdi. Thule'nin özünde, üstün bir insanın, Aryan ırkının kökenine dair okültist inançları vardı. 1917'de, bu temel üstünlük teması üyelik niteliklerine kadar uzandı. Cemiyete katılmak istiyorsanız, soyu belirleyen özel bir "kan inancı beyanı" imzalamanız gerekiyordu: "İmzalayan, bilgisi ve inancı dahilinde hiçbir Yahudi veya

kendisinin veya karısının damarlarında renkli kan akıyor ve ataları arasında hiçbir renkli yarışlar.”³²

Thule'nin örgütsel amacı, başlangıçta, yaralı bir Birinci Dünya Savaşı gazisi olan ve sanat öğrencisi olan Berliner Walter Nauhaus tarafından yönetilen, görünüşte zararsız bir Alman çalışma grubuydu. 1918'de Nauhaus, Bavyera'nın yeni seçilen başkanı Rudolf von Sebottendorf adlı bir okültist ile temasa geçti.

Kutsal Kase'nin Germanenorden Walvater'ı,³³Thule Derneği ile bir bölünmeden sonra kurulan bir yan kuruluş. Nauhaus ve Sebottendorf, belirli şubeleri için işe alım yaparken ortak oldular ve sonunda şubelerini Thule adı altında birleştirdiler ve Sebottendorff'un Germanenorden Walvater'deki Münih locasının kapak adı olarak kullandılar. Sadece Thule'nin tüm okültist köklerini ve onun çeşitli dallarını ve bölümlerini görmeye başlamakla kalmıyoruz, aynı zamanda büyüyen siyasi iktidar kuruntusunu da görmeye başlıyoruz. Okültist halk milliyetçiliğinin yeniden canlandırılmasıyla başlayan şey, hızla halkı ve niyetinde saldırgan bir şekilde politik ve felsefede de haince kötülüğe dönüştü.

bu Thule Toplum fok. resim itibaren
proswastika.org/e107_iamges/custom/thulegesellschaft_

Nazi Aryanizminin, özellikle Thule'un felsefi temelinden etkilenen okültist kökenleri, Kevin Abrams ve Scott Lively'nin eserlerinde derinlemesine araştırılır. *Pembe Gamalı Haç*. Abrams ve Lively, Thule Society'nin üyelerine Aryan iddiaları ve temel bilgiler için kullanılacak güçler aşlamak için eski okültist doğaüstücülüğe nasıl güvendiğini belgeliyor.

öjenik kullanımına olan inançlarının arkasında düşünmek.³⁴ Adolf Hitler'in bir Aryan süper ırkı rüyasının ateşi, Thule Society'nin altında yatan okült teoloji tarafından körüklendi. Atlantis'in kayıp uygarlığının ruhları tarafından kendilerine aktarılan ezoterik güçlerle bir şekilde aşılandıkları inancına bağlı kalarak, toplumun üyeleri kendilerini metafiziksel olarak bu gelişmiş eskilerin tanrısal bilgeliği ile dolu olarak gördüler ve onları yaratmaya teşvik ettiler. Aryan süper adamlarının yeni bir ırkı. Onları ezoterik bir "seçkin alan" ile üstünlük iddia etmeye ve onları harekete geçiren aşağı yukarı Darwinci bir felsefe izlediler.

'aşağı' ırkları ortadan kaldırın.³⁵

Thule Society'nin kuruluşunun ardındaki ruhani ilham kaynağı olan Jorg Lanz Von Liebenfels, bir Tapınak Şövalyesinin rune dolu mezar taşını keşfettikten sonra vahiy ve aydınlanma verildiğini iddia eden bir Cistercian keşişiydi. Mezar taşına kodlanmış masajlar olduğuna inandığı şeyleri yorumladıktan sonra, mavi gözlü/sarı saçlı, Tanrı tarafından takdir edilen bir Aryan ırkı ve onun aşağı, aşağı ırklara olan üstünlüğü hakkında kendi felsefelerini oluşturmaya başladı. Lanz, 1958'de Avusturyalı psikolog Wilfried Daim tarafından "Nasyonal Sosyalizmin Babası" olarak selamlandı.

Lanz hakkındaki çalışmasını kaleme aldı *Hitler'e Fikirlerini Veren Adam*. Kitap, Merovenjlerin ve onların Katolik Kilisesi'ne sızmalarının tüyler ürpertici bir tarihi olmaya devam ediyor.

Çoğu Merovenj manastırı gibi Glastonbury de Benedictine Manastırı oldu. Ve Merovenj manastırlarının amacı, Kilise'yi ezmenin en iyi yolunun “içeriden” olduğu inancına dayanan “sızma” idi... Aklımda hiç şüphe yok ki [Kase efsanesi] Sistersiyenlerin işi olurdu. Benedictine rahipleri tarafından [Prieuré de] Sion'un yapısal organizasyonu için “mandal” olarak kuruldu. Arimathealı Joseph, Colliers Ansiklopedisi'ne göre Cistercian'ların mistik sembolizminin hakim olduğu Kâse efsanesi ve Kâse Görevi efsaneleriyle tek başına ilişkilidir....

Sistersiyenler, herhangi bir sapkın Merovenj örgütünden daha fazla, kötülüğün sıradanlığını en iyi şekilde kişileştirdiler. Cistercian adı ve ilk manastırları olan Citeaux, Akdeniz'de yetiştirilen yaban gülüne benzeyen Cistaceae veya Rockrose ailesinden Cistus'tan gelmektedir. Meccelli Meryem'in İsa'nın Bedenini meshettiği mür de Cistus ailesinden gelir. Ve Magdalene'i seçmişlerdi...

Sembolü Gül ve Haç'ı (Lewis) alan Akhenaten tarafından kurulan Güneş Kardeşliği. Sistersiyenler Gül Haçlıydı. Ve bu Gül-Haç keşiş tarikatı, bölgeye sızmasında zafer kazanacaktı.

kilise.³⁶

Gizli Doktrin Madam Blavatsky tarafından 1893'te yazılan, 20. yüzyıl metafizik ezoterizmi için mükemmel bir kaynak kitap oldu ve Thule Society'nin temel felsefelerinin inşasında büyük ölçüde etkili oldu. Thule Derneği'nin iç kutsal alanı, Hitler'in çok anlamlı bir şekilde kitabını adadığı Dietrich Eckart gibi, bazıları açıkça Satanist olan, ağır vurucu okültistlerden oluşuyordu. *Mein Kampf*. Thule'nin bir üyesi olarak, üyeliğine rağmen, muhtemelen sadece isim olarak, Hitler, Blavatsky'nin içerdiği felsefelere uyum sağlamak için özenle çalıştı. *Gizli Doktrin*, Aryan kök ırk teorisinin, insanlığın şu andaki evrim durumunda, yedinci kök denen bir şey tarafından "arındırılmaya" yazgılı olduğuna dair gnostik bir inanç olan Aryan kök ırk teorisinin, bir ırkın "bir ırk" olduğu felsefesini tanımlayan bir inanç. tanrılar" ya da Homo Noeticus (Yeni İnsan), insanlığın geri kalanı üzerinde üstünlüğe yükselecek, onların yerini alacak ve daha aşağı tabakaları, renkli ırkları ve ırkları temizleyecekti.

evrimsel aşağılık.³⁷ Üçüncü Reich altındaki Alman bilim adamlarının, savaş makinelerinin ve genetik araştırmalarının geliştirilmesinde, gri ile tekrarlanan temastan yardım aldıkları iddia edildi.

içi boş dünya olarak bilinen şeyin içinden gelen varlıklar.

İlk “bilimkurgu” romanlarından biri olarak kabul edilen bir kitap, *Vril, Yaklaşan Irkın Gücü*, Lord Edward Bullwer Lytton tarafından yazılmış ve orijinal adı altında 1871'de yayınlanmıştır. *Yaklaşan Yarış*, 19. yüzyıl bilimkurgu türünden Jules Vernes tarzı kurgusal bir kitap olmasına rağmen, Hitler, Thule Society ve Third Reich'in düşüncesinde oldukça etkiliydi. Lord Lytton'ın niyeti herhangi bir şekilde olmasa da, daha sonraki bazı Teosofistler - Madam Blavatsky tarafından kurulan daha geniş ezoterizm alanı - Lord Lytton'ın kitabının, Vril adlı enerji formunu kullanan mevcut üstün yeraltı usta ırkının gerçek kurgusal bir açıklaması olduğu fikrini desteklediler. Thule Derneği, kitabı yalnızca 19. yüzyılın ortalarından kalma bir bilim kurgu malzemesi olarak değil, aslında gerçek bir büyümlü maddeye dayanan gerçek bir hikaye olarak kabul etti. Teozofinin kurucusu Helena Blavatsky, kitabında bu varsayımı desteklemiştir. *IŞİD'in Başı Açıldı* (1877) ve tekrar *Gizli Doktrin* (1888).

O halde, akıllarda kalan soru şudur: Adolf Hitler açıkça bir okültist olmasına, mistikten kolayca etkilenmesine ve zihinsel olarak, eski ezoterik tanrıların ve yarı tanrıların efsanevi krallıklarından biri olma yolundaki doğuştan gelen dürtüsü tarafından yönlendirilmesine rağmen, bunun ötesinde bir şey var mıydı? insan dışı her türlü katılımın etkisini gerektiren basit ilgi ve eğer öyleyse, eylemlerini yöneten efsanevi varlıklarla herhangi bir bağlantı var mıydı? Gördüğünüz gibi, bunların hepsi eski geçmişe doğru akıyor, ırkları, dinleri, okült uygulamaları birbirine bağlıyor.

ve antik din mitolojileriyle harmanlanmış dilin etimolojik karışımı. Ve hepsi Annunaki'ye geri dönüyor ve onların bir çeşit Sürüngen köklerine sahip olduklarına dair referanslar devam ediyor. Belki de, gevşek uçlarımızı toplamak ve algılarımızı düzenlemek için yılan bataklığında taze bir durulama ile büyük Abzu'da rahatlatıcı bir banyo yapmanın zamanı gelmiştir.

Burada ve şimdi, komplo teorilerinden nefret ettiğim gerçeğini itiraf etmeliyim, çünkü bunlar genellikle, bir teoriyi doğruladığını buldukları bazı karanlık, eski mit veya efsanelerin keşfi üzerine aşırı yüklenmeye teşvik edilen aşırı aktif hayal gücünün maddeleridir (en azından veya genellikle tarihsel doğruluktan yoksun, gerçekleri ve rakamları, tarihleri ve adların, olayların, yerlerin ve arkaik dini veya okültist uygulamaların yorumlarını çarpıtan yeni bir teori inşa etmeleri için onlara animus verir.

Yedinci Bölüm

Yeni Çağ ve Yılan

Mbu konuda kusura bakmayın: Yılan soyunun mitolojileri, geçmişte köklü olmasına rağmen, hiçbir zaman ortadan kalkmadı; onlar sadece yeni mitolojiye dönüştüler. Yılan'ın antik çağda her zaman var olduğunu, tarih boyunca ilerlediğini, neredeyse her eski kültür ve dinin tozunda dolambaçlı izler bıraktığını, hatta İsa Mesih'in dokunulmaz maneviyatına ve yakın arkadaşları tarafından kurulan dine dokunduğunu gördük. 2.000 yıl önce bilinen dünya çapında çoğalan Tarsuslu evangelist Saul, dönüşümden sonra adını, efendisi İsa Mesih'i asla görmeyen bir havari olan Pavlus olarak değiştirdi, ancak sadece vizyonla.

New Age hareketi, açıkçası, eski mitolojileri daha yeni düşünceye uyarlayan revizyonist bir felsefe olduğu için yeni bir şey değil. Hepimizin "tanrılar" olduğu fikri, yalnızca kralların kastlarından sıradan bireye doğru kardeş-tanrı/kız kardeş-tanrıça statüsünü ortadan kaldıran yeni bir bükülme ile, eskilerin öğretilerinin döngüsel bir tekrarıdır. Anamalgamof olarak bakıldığında, felsefeler boyunca dokunmuştur. dini/manevi/bilimsel/metafizik düşünme, itici güç olan yılanla bir bağlantıdır. Kişi, yalnızca, yaygın olan Yeni Çağ'ı dikkate almalıdır.

Tanınmış bir öğretmen tarafından ortaya konan felsefe ve çevirmen Eknath Easwaran,¹Kundalini'nin ("halka şeklinde olan"), bilinçsiz, içgüdüsel veya libidinal kuvvetin veya Shakti'nin, ki bu, omurganın tabanı, "uyuyan yılan"²eski Yılan'la olan bağlantının nerede yeni bir anlama dönüştüğünü, ancak hala varlığını koruduğunu görmek için.

David Icke

Daha uğursuz bir düzlemde, Yılan, eski İngiliz futbol yıldızı (bu benim gibi Yankiler için "futbol") ve haber/spor spikeri olan ve "bizim hayal dünyamızı açığa vuran" New Age filozofu olan David Icke'nin son derece komplocu dünya görüşlerinde mesken tutuyor. inanmak gerçek olmak"—böyle diyor web sitesindeki başlık.³ Üzerindeki açıklamaya göre[Amazon.com](https://www.amazon.com)

Yazar Profili,⁴anlaşılması zor Icke kendisi hakkında şunları söylüyor:

David Vaughan Icke (4/29/52 doğumlu) İngiliz yazar ve konuşmacı...Kendisini dünyanın en tartışmalı konuşmacısı olarak tanımlar, 19 kitabın yazarıdır ve siyasi yelpazeyi aşan küresel bir takipçi kitlesini kendine çekmiştir. 533 sayfalık *En Büyük Sır*(1999) "komplo bağımlıları için Rosetta Taşı" olarak anılmıştır.

Icke, 1990'da bir medyum ona şifacı olduğunu söylediğinde, tanınmış bir BBC televizyon spor sunucusu ve Yeşiller Partisi sözcüsüydü...

başkalarını eğitebilmesi için ona mesajlar iletin. 1991'de bir basın toplantısı düzenledi ve kendisinin "Tanrının Oğlu" olduğunu ilan etti - bu cümleyi daha sonra medyanın yanlış anladığını söyledi.... [Icke] BBC'nin Terry Wogan programına dünyanın yakında gelgit dalgaları tarafından harap olacağını söyledi. ve depremler.

...[içinde] *Robotların İsyanı*(1994), *Ve Gerçek Sizi Özgür Kılacak*(1995), *En Büyük Sır* (1999) ve *Matrix'in Çocukları*(2001) [Icke], New Age spiritüalizmini totaliter eğilimlerin ateşli bir şekilde kınanmasıyla birleştiren ahlaki/politik bir dünya görüşü ortaya koydu...[ki] George W. Bush, Queen Elizabeth II, Kris Kristofferson ve Yük vagonu Willie.

Michael Barkun, Icke'nin konumunu "Yeni Çağ komploculuğu" olarak tanımladı... Richard Kahn ve Tyson Lewis, sürüngen hipotezinin, sıradan insanlara çevrelerinde gördüklerini sorgulamaları için bir anlatı vermenin bir yolu olan Swiftian hiciv olabileceğini savunuyorlar.

Herkese karşı iyi niyetli barış mesajlarına, hemcinsleri arasındaki birliğe ve evrensel kolektif içinde hepimizin küçük tanrılar olduğumuz felsefi bir temele dayalı kendi kendine büyüme mesajlarına rağmen, kendi kendini tanrı ve mesih ilan eden insanlarla karşılaştığımda,

İyi ya da kötü felsefi inançlara bakılmaksızın, sadece kendi kendini etiketlemeleri için onları oldukça hızlı bir şekilde yazın. İster geçmiş teoloji eğitimim, ister tarih, din ve maneviyat üzerine düşünme, yazma ve derin derin düşünme yıllarım olsun ya da sadece, takipçilerine ve kendilerine liderlik etmekten başka çok az şey başaran tarihin mesih figürlerinden oluşan süvari grubuna maruz kalmam ve bunları incelemem olsun. - acı sonlara doğru, kendimi mesihsel vahiy ilan ettiğim anda ilgimi kaybeder ve dilimi gıdıklarım. Icke'nin kendisini bir tanrıya benzettiğini okuduğumda, birçok kamuoyu önüne çıkması ve nadiren verilen röportaj ile doğrulanmış, New Age düşünme tarzı açısından neye ulaştığını biliyorum.

Elbette, hepimizin tanrı olduğu - toplu olarak daha büyük iyiliği oluşturduğumuz ve içimizde manevi yüksekliklere yükselme yeteneğine sahip olduğumuz - maneviyatınız veya dininiz (veya dini olmayan) ne olursa olsun mutlaka sövülecek bir şey değildir.) durumu olabilir. Bununla birlikte, pek çok din için alışılmadık olmayan bu ruhsal kavramlar ve ruhsal düşünce ve uygulama trenleri, başka bir yıldız sisteminden gelen eski uzaylı Sürüngenlere odaklanan ve perde arkasında çalışmakta olan yan komplo teorilerinin vagonuna bağlandığında. insanlığın kötülük ve yozlaşmasından enerji çekerken, aynı zamanda İlluminati gibi efsanevi grupların arkasındaki ipleri çeker,

Icke'nin basitleştirilmiş felsefeleri, New Age düşünce topluluğu için alışılmadık bir durum değil. Evrenin doğası ve bilinç hakkındaki metafizik tartışmanın temellerini, dünya politikacıları, dini liderler ve Hollywood ünlülerinden Avrupa'nın Kraliyet ailelerinin üyelerine kadar kamuya açık kişiler hakkında abartılı komplo teorileriyle harmanlıyor. Ancak kesinlikle uğursuz bir bükülme eklediği yer, onları açıkça Şeytani pedofiller, çocuk katilleri, şekil değiştiriciler, toplu katiller, seri katiller ve daha kötüsü olmakla suçlamasıdır. Birbiriyle bağlantısız gibi görünen siyasi ve toplumsal olaylar, aslında Icke'ye göre, bir

insanlığı altüst etmek ve kontrol etmek için gizli Sürüngen ırkı.⁵

kitabında *En Büyük Sır*, Icke, insanların, Draco takımyıldızındaki bir güneş sisteminden dünyaya gelen Annunaki adlı bir sürüngen ırkı tarafından başlatılan dünya dışı bir genetik mühendislik programının ürünü olduğunu iddia ediyor. Reptilians'la nasıl bağlantı kurduğu, birkaç heykel parçası ve Zechariah Sitchin'in eserlerine büyük ölçüde güvenmek kadar belirsizdir. Kısım, Enki'nin diğer tanrılar için bir köle ırkı olarak ilkel insanı yaratmasıyla ilgili antik Sümer anlatımını benimser. Ancak, gerçekliğin holografik bir deneyim olduğunu, tek gerçek olduğunu açıklayarak, antik mitolojiyi gerçek olarak selamlamanın ötesine geçer. *doğru* gerçeklik, Hollywood filmine benzeterek tasvir ettiği Mutlak'ın alemidir. *Matris*.

O, niyetlilik, reenkarnasyon, gevşek, uyarlanmış bir sicim teorisi anlayışı ve dış-galaktik üzerine inşa edilmiş bir Kollektif Bilinç felsefesi öğretir.

diğer frekans planlarında bizimkilerin yanında var olan dünyalar. Yaşam deneyimlerimizin, yeni bilgileri “indirerek” ve bilinçli durumumuzun “yazılımının üzerine yazarak” DNA'mızı değiştirdiğini ve bu deneyimler aracılığıyla kendimize deneyimleri çektiğimizi iddia ediyor.

iyi ve kötü düşünceler⁶- genel olarak, mevcut metafizik düşüncenin uzaylı komplo teorisi ile bir karışımı ve açıkçası, bilim ve din tarafından hayal kırıklığına uğramış ve yalnızlıklarını veya statükodan memnuniyetsizliklerini gidermek için farklı bir şey arayanlar için birçok düzeyde çok çekici. . Sadece Icke'yi dinlemenin ve onun çalışmasını okumanın insanı nasıl kendine çekebileceğini anlamak çok kolay. Onun mühtedileri, eminim, onun temel düşüncesinin her iki yönünü de düşünmüş ve yanlış adımları ve yanlışları görecektik kadar derine inmemiş insanlardır. hesaplanmış yanlış yorumlar

David Icke kesinlikle Sürüngen uzaylılarından bahseden ilk kişi değil, ancak Sürüngenlerin gerçekte kim olduklarını ve neden dünyasal insanları etkilemeye devam ettiklerini daha iyi anlama yolunda öncülük eden kişi olduğunu iddia ediyor. Icke'ye göre, gizli hükümet kontrolünden dünya egemenliğine, eski dini köklerden günümüzün Yeni Çağ-izm'ine, Sürüngenler, *bilin* gizli gündemleri için. Ve gerçek niyetlerinin ne olabileceğine dair net bir resmimiz olmasa da, “geçmiş eylemlerinin işaretlerini ve izlerini ve eski insan uygarlıkları üzerindeki etkilerini tarihten toplayabiliyoruz. Aztekler, Yunanlılar ve Çin mitolojisi ve tarihinden alınan bilgiler bize bu konuda ipuçları bırakıyor.

belki de yardım eden ve yardım eden eski bir uzaylı ırkı geçmiş ve şimdiki medeniyetlerimizin inşası. "7Kendi özel komplo markasını onlara atfederek eski uzaylı teorisini tepetaklak etti.

Icke, bugün Reptilianların, gündemlerini perde arkasında, Avrupa'nın egemen sınıflarının bünyelerinde ve ABD başkanlarının ve siyasi şahsiyetlerinin çoğunda saklı, gizlice yürütmelerini sağlayan şekil değiştirme yeteneklerine sahip olduklarına inanıldığını iddia ediyor. dünyanın önde gelen eğlence ve popüler kültür şahsiyetlerinden bahsedin. Icke, siyasi yapımızın ve ekonomik sistemlerimizin binlerce yıldır çalışmış olan bu şeytani, kurnaz, kurnaz (Cennet Bahçesi'ndeki yılan karakteri Nachash'ı tanımlamak için kullanılan bir kelime) tarafından zaten etkilendiğine dair kanıtlar bulduğunu bildiriyor. insanlık tarihinin perde arkası. Bu yabancı davetsiz misafirler, en az 6.000-8.000 yıl boyunca klonlanmış sahte siyasi liderleri ve kraliyet şahsiyetleri aracılığıyla tüm insanlığın kalplerini ve zihinlerini baştan çıkardılar. kendi varlığına kör olan. Bu arada, bu Sürüngen derebeyleri gizli gündemlerini planlıyorlar ve insanlık tarihi boyunca yavaş yavaş kaosu besliyorlar, gezegenimizin nihai fethi için doğru zamanı bekliyorlar.

Icke ve karısının pozitif enerji almak için bir kanal görevi gören bazı metafiziksel etki iddiası nedeniyle sadece turkuaz renginde giyindiği uygun olarak adlandırılan Turkuaz Döneminde, Icke başka bir dünyadan ve aracılığıyla varlıklara kanallık ettiğini yazar. otomatik yazma ve gelen mesajlar vardı

uzaylılar ona Tanrı'nın Oğlu olduğunu söylüyor - başka bir deyişle, bir "Mesih". Bu ifadenin yayınlanmasından sonra ortaya çıkan gürültülü tartışma ve eleştirilerden sonra, Icke daha sonra ifadesini geri çekmeye, onu değiştirmeye ve "Tanrının Oğlu"nu "Sonsuz" olarak yeniden yorumlamaya çalıştı. Zihin."⁸Bu deneyimden sonra 1990 yılında Calgary, Alberta'da yaşayan İngiliz bir medyum olan Deborah Shaw ile tanıştı. Icke, Shaw ile bir ilişkiye başladı ve çiftin gelecek yıl bir kızı oldu. Shaw ve bebek kızı, Icke ve karısının yanına taşındı ve adını Mari Shawsun olarak değiştirdi. Icke'nin karısı, adını Başmelek Mikail'in bir ifadesi olduğunu söylediği Michaela olarak değiştirdi. Eklektik üçlü,

İngiliz basını "turkuaz üçgen" olarak tanımlıyor.⁹

Dünyanın sonunu tahmin eden birinin, dünya olaylarını önceden tahmin etme yeteneğine gerçek bir inanan olması veya bir kanalcı veya psişik olarak yeteneğine gerçekten derin bir inanç duyması gerektiğini düşünmelisiniz. Icke, alenen dünyanın 1997'de sona ereceği kehanetinde bulunduğu (bu yazı itibarıyla sayıyorsanız 15 yıl önceydi), kendisini bu kısa kıyamet tellalı listesinin bir parçası yaptı. Bildiğimiz dünyanın sonu, Icke'ye göre, Meksika Körfezi ve New Orleans çevresinde şiddetli bir kasırga da dahil olmak üzere bir dizi felaketten önce gelecekti - şimdi Meksika Körfezi'nde bir streç, bir kasırga var (do Kulağa çok şüpheli geliyor muyum?)—Küba adasında volkanik patlamalar, Çin'de "bozulma", Derry'de bir kasırga ve Arran Adası'nda bir deprem.

Bir ada, Yeni Zelanda ortadan kaybolacak ve Kent'in kayalıkları o yılın Noel'inde sular altında kalacaktı. Icke gazetecilere verdiği demeçte, bu dünyanın sonu kehanetinde yer alan bilgilerin kendisine, otomatik yazma yoluyla fiziksel olarak iletilen kafasındaki sesler kanalize edilerek iletilildiğini söyledi. Bu kitabın yazıldığı tarih itibariyle, Icke bugün hala muazzam stadyum etkinlikleri düzenliyor ve 10 saatlik konferansları için spor sahalarını dolduruyor. Bana göre, bu sadece iddiamı yeniden doğruluyor ve dünyanın bir şeye aç olduğu ve insanların eksik olduklarını düşündükleri şeyleri mevcut herhangi bir çıkışta arayacakları gerçeğini uygun bir şekilde gösteriyor. Bilim ve din bizi başarısızlığa uğrattığında, boşluğu doldurmak için her şeyi ararız.

Tabii ki, dünyanın sonu kehaneti 1997'nin olaysız geçtiğini gördü. Icke daha sonra, kehanetini dile getirdiği basın toplantısında, sanki sözleri söyleyen kendisi değilmiş gibi, kendini kontrolden çıktığını yazdı. Kendi sesinin dünyanın sonunu öngördüğünü duyduğunu, ancak kendi ağzından dökülen şey karşısında tamamen dehşete düştüğünü söyledi: "Sözleri konuşuyordum, ama her zaman frenlerin sesini duyabiliyordum. arka plan söyleyerek, 'David, ne diyorsun sen?'¹⁰Icke'yi dehşete düşürecek şekilde, kehanetleri ertesi sabah tüm manşet haberlerine sızdı.

Kendi içlerinde, Icke'nin kanallık odaklı, otomatik olarak yazılan senaryosuna ve uzaylı-Sürüngen istilasına uğramış dünya görüşüne gerçek bir zararı yok gibi görünüyor. Bir erkek Zechariah Sitchin'in eserlerini okumak ve kendi bükümünü eklemek isterse,

Annunaki tanrılarının Sümer panteonu, kötü niyetli bir Sürüngen uzaylı ırkıydı, hâlâ bir hile perdesinin arkasından insan meselelerimizi yönetiyor, Sürüngenleri çağlar boyunca yüksek siyasi dünya gücüne sahip koltuklara yerleştiriyor, klonlanmış insan etinden bir dış deriye sahtekarlar yerleştiriyordu. dünyanın tüm yönetici ailelerine sızarak, ben kime hayır diyeceğim? Adam, kitaplarını satın alan, konferanslarına katılmak için para ödeyen (ve *dir-dirolağanüstü*, etkili, etkileyici bir konuşmacı) ve görüşlerini duyururken, neden herhangi birimiz umursayalım? David Icke'nin kasasını doldurmak ve elektrik faturasını ödemek için bulduğu niş buysa ve insanların onun görüşlerine atfedildiklerine inanacak çok az şeyi varsa (ki bu açıkçası, Icke'nin kendisinin bile tam olarak inandığına inanmakta güçlük çekiyorum).) sonra ona daha fazla güç. Ne de olsa, onun uzaylı mesajıyla harmanlanmış, insanları hükümetin suistimallerine ve baskılarına karşı harekete geçmeye, Yeni Dünya Düzeni'nin aksine dünya birliğini aramaya ve içsel tanrısal farkındalık ve sükuneti kazanmaya karşı harekete geçmeye yönelik daha açık bir çağrıdır. Bunun nesi var? Mesajın iletilme aracı ne olursa olsun, amaçlar araçları haklı çıkarır ve dünya daha iyi bir yer olursa, Bu şeylerin peşinden gitmezsek Sürüngenlerin daha güçlü bir yer edinip dünyamızı yok edeceği ve hepimizi öğle yemeğine yiyeceği fikrini ortak akla dayatmamız gerekse bile. Bilgiyi sömürüyor ve bir gelir akışı yaratıyor olsanız da, aynı zamanda cevap olarak barış ve birliği benimsiyor olsanız da, yöntemlerinden ne kadar iğrenmiş olsanız da, sonuçta iyi bir şeyi zorluyor, değil mi?

Ancak David Icke'nin iddialarının çok daha sinsî bir yanı var. İnsanlığın perde arkasında var olduğunu ve faaliyet gösterdiğini iddia ettiği Sürüngenler, Cain, Merovingianlar ve Luciferian soyunun kan hatlarına bağladığı kişilerdir. Yahudileri İlluminati ve Yeni Dünya Düzeni ile ilişkilendiren, çarpık bir dünya tarihi görüşüne gömülü bir tür anti-Semitizmden bahsediyor. Icke'nin iddiasına göre Yahudiler, Avrupa ve Batı dünyasının zengin, yönetici ve kraliyet ailelerindeki konumları aracılığıyla dünyaya hakimiyet arayan Sürüngen nüfuslu, - kontrollü, - manipüle edilmiş bir ırktır. Eski Ahit'in "Seçilmiş Halkı" insanlık için bir beladır. Ve öğretilerinin korkunç desteği, temellerinin tarihsel gerçeklerle bağdaştırılması, ancak yine de onun Sürüngen/İlluminati görüşleriyle birleştirilmesidir.

Bu, insanın insanlığın iyiliğini temsil eden iyi felsefelere bağlı kalmadığı anlamına gelmez, ama bu onun felsefelerine aşırı miktarda takipçi çeken kancadır. Tuhaf teorilerle karıştırılmış gerçek ve gerçek, dünyamızı bir kötülük ve baskı yeri olarak gördükleri yerden, bir dünyaya dönüştürmek için cevaplar arayan meraklılar için aynı anda hem çekici hem de teşvik edici bir mesajın yayılmasını sağlar. Barış ve uyum. David Icke, kariyeri boyunca, Sürüngen uzaylı gündemiyle tehlikeye atılabilecek birçok siyasi ve sosyal sisteme uzun süre karşı durduğunu itiraf etti ve Sürüngenler insanlığa karşı baskı yapmaya devam etseler de, birçoğu henüz koruyucularımız olduğuna inanıyor. *bir diğer*

takımyıldızı onların her hareketini izliyor ve Sürüngen uzaylı uzaylı ırkına ve gündemlerine karşı hareket etme şanslarını bekliyor. Sürüngen uzaylıları veya başka yerlerdeki zeki yaşamla ilgili konuların çoğu genellikle bilimkurgu yazarlarına ve fanatiklerine bırakılsa da, David Icke kendi uzaylı gündemini "gerçek" olduğuna inandığı şeye doğru zorlamaya devam ediyor. yıllardır halktan saklanıyor.”¹¹

Çözüm

Yılanın Devam Eden Varlığı

ATüm bu kitap boyunca gördüğümüz gibi, yılanın hem iyi hem de kötü bir şey olarak varlığı, insanlığın kayıtlı tarihi kadar erken bir tarihte başlamış ve kıvrımlı izini çağlar boyunca izlemiştir. Gerçekten de, imgeler ve sembolizm, eski insanlığın Sürüngenler biçiminde insan olmayan varlıklarla yüz yüze karşılaşmalarının bir sonucuysa, tarihin durumu bu gerçeği doğrulamıyor. Kesin olarak bildiğimiz şey, yılanın sembolik biçiminin, uygarlığın başlangıcından beri yılanı tapınma ve tapınmayla ayrılmaz bir şekilde bağlantılı olduğudur.

Yılanın varlığı Luciferian ile bağlantılı mı? Yılan, yalnızca Yaratılış Kitabında Tanrı'nın sözlü yargısı nedeniyle mi karnı üzerinde sürünüyor? Yoksa bu, insan dininde ve dini mitolojide yılanın sadece bir versiyonunun temsilcisi mi? Görünüşte henüz cevaplanmamış sorular, insanlar olarak ulaşılmaza ulaşma ve delinmezi parçalama yeteneğimizle bağlantılıdır. Evrenin uçsuz bucaksızlığında, en zor ölçülebilir soruların cevaplarına sahip olduğumuzu düşündüğümüzde, kendi piçlerimiz için çok büyüküz.

Tüm cevapları bilmemek, keşfin başlangıcıdır. Tüm bilimlerimizde, tarihlerimizde, arkeolojilerimizde ve tüm bilimlerimizde yapmaya başladığımıza inandığım şey tam olarak budur.

Bırakın felsefelerimizin gösterişli gösterişini bir yana, antropolojiler. Bana göre, bu gezegendeki insan varlığımız aracılığıyla, maneviyatlarımız, dinlerimiz, efsanelerimiz ve mitolojilerimiz aracılığıyla yılanın yaygın varlığı, erken insanlık ve onların medeniyetleri üzerinde derinden kodlanmış bir iz bırakacak kadar büyük etkisi olan bir şeyin veya birinin kalıcı bir sembolünü temsil eder. neredeyse tüm diğerlerine katlanmış olan kolektif psişemiz, yalnızca bir tanrıya olan doğuştan gelen ihtiyaçımızla eşitlendi. Bu eşit derecede ikili nicelikler bizde, bizim için ailede ve kim ve ne olduğumuzun yönetici yönlerinde mevcuttu ve kesinlikle böyle olmaya devam edecek, nedenlerini daha fazla araştırmaya, sorgulamaya ve kazmaya sevk edecek.

bent bir nehir. Önceki sayfalarda gördüğünüz gibi, bir basit düşünceden diğerine aktarılan bilgi miktarı, ana arterden diğer kollara ayrılan kollarla dolup taşmaktadır - yüzlerce kola, küçük dereye, akarsuya, havalılar ve kendilerine ait giriş ve çıkışları olan bataklık durgun sular. Bu kitabın en başında belirttiğim gibi: *“Karşılaştırmalı tarihsel ve dini temas noktalarının sonuçları o kadar geniş kapsamlıdır ki, etkili olgular aramak için mitin dolambaçlı yollarının izlenmesi kesinlikle insanı bu konuda çıldırtabilir.”* Mitolojilerin ve çeşitli felsefelerin içeriğinden dolayı değil, gerçek, kurgu, delilik ve maneviyatı elemek ve tartmak için ezici dağlık bilgilere dayanarak beni neredeyse o noktaya getirdi - ve bu ayrımlar, bazen deşifre etmek çok zor. Birinin dini, diğerinin aptallığıdır, eleştiriye, hayır demeye ve propaganda yapmaya çok yer bırakır.

Bu küçük kitabı yazarken, kendimi büyük Batı Pasifik Okyanusu'na giden Kuzeybatı Geçidi'ni keşfetme arayışında olan Meriwether Lewis'in edebi bir versiyonu olarak gördüğüm zamanlar oldu. Görünüşte geçilmez arazide haftalar ve aylarca ilerledikten sonra, sonunda, etekleri ve alçak dağları aştı. Bu noktada Lewis, Pasifik Okyanusu'nu göreceğinden emin olarak yakındaki bir sırta tırmandı.

ufuk boyunca uzanıyordu. Sırtın tepesine ulaştığında ve ötesinde ne olduğuna baktığında, gördüğü tek şey kilometrelerce sarp, karla kaplı Bitterroot Dağları'ydı. Ruhu battı ve yolunu asla bulamayacağı hissine kapıldı. Arayışların zorluğuna bir mil daha dayanma düşüncesi, geri dönemeyecek kadar ileri gitmiş, ama tamamlayacak kadar da uzak olmamış hissine eşlik eden umutsuzluğa dönüştü. İçindeki kargaşaya rağmen, bastırdı ve sonunda kuzeybatıdaki dağları ve çam ormanlarını temizledi ve Pasifik Okyanusu'nun tuzlu dalgaları botlarının tabanlarına çarparak başarının kumlu plajına adım attı.

Benim için, insanlık tarihinde ve dini mitlerde Sürüngen faktörünü ve yılanın bağlanabilirliğini aramak her şeyi tüketti ve tam amacıma ulaştığımı ve sonuca ulaştığımı hissettiğimde, orada önümde uzanıyor. Gözün görebildiği kadarıyla, her biri yeni bir kaya tırmanışına ev sahipliği yapan, karla kaplı bir başka zirveler silsilesi.

İçindeyken göz korkutucu görünen, içinden geçen yolu aramaktır. Sonra nihayet oraya vardığınızda, geçtiğiniz araziye dönüp bakıyorsunuz ve sizi bu yere getiren yolun sağında veya solunda uzanan diğer bölgelerdeki keşfedilmemiş tüm harika ülkeyi merak ediyorsunuz. Yine de, tüm keşfedilmemiş bölgelere rağmen, diğer tarafa giden en azından tek bir yol oluşturduğunuzdan memnunsunuz.

Kadim geçmişimiz, varlığımızı yöneten varlıkların inanılmaz hikayeleriyle doludur. Olup olmadıkları

göklerden inen tanrılar, belki de kendi keşiflerinden geçerken varlıklarını bildiren dünya dışı varlıklar ya da sadece tanrılaştırılmış insan kraliyet soyundan ve aşırı tasavvurların ve dini kontrolün maddelerinden oluşup oluşmadıkları - gerçekte hangisi olursa olsun, onlar günümüzün modern mitolojilerini oluşturan geçmişimizin gizemli unsurlarını temsil eder. Yoğun iş programımızın izinde kendimizi durdurmak için bir dakikanızı ayırsak, telefonu ve interneti kapatın, takvimi kapatın, alışverişi ve çim biçmeyi bırakın ve sadece birkaç saniye için "fişten çekin". dakikalar ve sessizliği dinleyin, o seslerin hala konuştuğunu ve onları bulmamız için bizi çağırdığını göreceğiz.

kesinlikle cevaplama ikisinden biri veya olumsuzluk

dünya dışı yılan gibi varlıklar insanlık ile etkileşime girdi ve varlıklarını gizli gölgelerden hissettirmeye devam etti, Tanrı'yı verandasında oturup bir fincan Darjeeling içerken bulmak kadar basit. Kesin olan şu ki, insanlık kişisel tarihlerini kaydetme becerisini ilk geliştirdiğinden beri bu şeyler hakkında yazıyor. Okültistlerin, dini savunucuların, bilim adamlarının, gerçek inananların, şüphecilerin ve deneyimcilerin bolluğu sadece bir şeyi başarabilir ve bu, gerçeklerin onları anladıkları şekliyle bir sunumudur. Bu nedenle, ticaretin çıplak araçları olan tarihin, antropolojinin ve arkeolojinin temel noktalarını belirlemenin ötesinde bize kalan tek şey, bazen teorileri çürüten gerçeklerdir.

Sorgulayan zihin için gerçekten önemli görünen şeylerin çoğu zaman hiçbir zaman kesin cevapları olmaz. Oppenheimer ve Einstein'ın çağdaş astralfizikçisi Richard Fyneman'ın sözlerine tekrar geliyorum:

Bilimin “biz neyiz”, “nereye gidiyoruz” ya da evrenin anlamının ne olduğu gibi harika soruların tüm cevaplarını verebileceğini umsaydınız, o zaman bence kolayca hayal kırıklığına uğrayabilir ve sonra Bu sorunlara mistik bir cevap arayın.

...Şüphe ve belirsizlikle ve bilmeden yaşayabilirim. Yanlış olabilecek bir cevaba sahip olmaktansa “bilmeden” yaşamak bence çok daha ilginç. Farklı şeyler hakkında yaklaşık yanıtlarım, olası inançlarım ve farklı kesinlik derecelerim var ama hiçbir şeyden tam olarak emin değilim ve bunlar hakkında hiçbir şey bilmediğim pek çok şey var. Ama bir cevap bilmek zorunda değilim. Bir şeyleri bilmemekten, gizemli bir evrende hiçbir amacı olmadan kaybolmaktan korkmuyorum.

...Evrenle olan özel ilişkimiz hakkında uydurulmuş özel hikayelere inanamıyorum...çünkü çok basit, fazla bağlantılı, fazla yerel, fazla taşralı görünüyorlar. Dünya! Dünya'ya geldi! Tanrı'nın yönlerinden biri geldi

Dünya, dikkat edin ve orada olana bakın, orantılı değil. Her neyse, bunu tartışmanın bir anlamı yok... neyin doğru neyin doğru olmayabileceğine bakmalıyız. Benim için ruhumun temel bir parçası olan şüphe etmeye başladığınızda, şüphe etmeye başlayın. Ve sor. Ve şüphe etmek ve sormak, biraz alır inanması zor.¹

Uzun zaman önce bu gezegene bir Sürüngen ırkı mı geldi? Dünya dışı varlıklar insan ırkını mı tohumladılar yoksa bir köle ırkı yaratarak ilkel hominidleri genetik olarak mı geliştirdiler? İnsanlar, uzaylı zalimlerin saflarından bir hain tarafından yönetilen esaretten kurtuldu mu? Tüm kayıtlı tarih boyunca insanlığın işlerine girip çıkan, kaderimizi gölgelerden yöneten dünya dışı bir ırk var mı? Yoksa basitçe gelişen ve büyüyen, geçmişten ders alan ve eski batıl inançlarımızın ve mitolojilerimizin ötesine geçen bir ırk mıyız? Bizi kendi korkularımıza boyun eğdiren sahte mesihlere ve hayali tanrılara, ruhlara, ibislere ve canavarlara olan ihtiyacın ötesine geçene kadar, dini düşünce ve insan yapımı mit tarafından yalnızca görünmez kısılacında acı çekmek için mi bağlıyız? Yoksa gerçekten tek, gerçek bir Tanrı'nın yaratılışı mıyız ve geri kalan her şey sadece uydurulmuş mu?

Bunlar, bu kitabın kapağını kapatırken üzerinde kafa yormadığınızı içtenlikle umduğum sorulardır. Bu

Tanrı'nın, davasını, hikayesini anlatan hayatta kalan son el yazmaları kadar eski, çatlak ve ufalanmış bir şekilde sunma yolundan çıkmadığı açıktır. Buna göre, muhalifleri, O'nun bizi O'na götürmeye çalışmaktan çok mühtedileri kazanmak için daha çok çalışıyor gibi görünüyor ve bu nedenle, dinin çağrısına cevap vermek, kişisel, sevgi dolu bir Tanrı olduğu söylene bile - dinin çağrısına cevap vermek, bundan çok daha göz korkutucu bir meydan okumadır. sadece şeylerin olduklarına inanmak.

Bu yüzden parayı havaya atın veya daha iyisi 32 taraflı kalibınızı atın. Biz sadece daha büyük bir gücün emrindeki yaratıklar mıyız, yoksa puslu tarihine ve pullu mitolojisine rağmen yaşayan, gelişen ve büyüyen bir ırk mı? İnsanlık, insan olmayan varlıkların ziyaretlerini deneyimledi mi?

Kimseye güvenme. Kimseyi dinleme. Kimseye bağlı kalma. Keşfetme armağanını kavrayın ve cevapları kendiniz arayın, çünkü sadece başka birinin size söylediği emirlere göre yaşamakta rahatsanız, o zaman bu kısıtlı kölelik hayatını yaşamaya mahkumsunuz. Kendiniz düşünün ve siz farkına varmadan cevaplar yüzünüzdeki burun kadar belirgin hale gelecektir. — sonunda geriye kalan tek şeyin bir tür yasak bilgi olduğunun farkına varmak, aklın kendisine ve aklın kendisine karşı öfkesi, esaretin rahatlığından sürgünler olarak, maneviyat veya din olmayan bilişsel bir müziğin bestecileriyiz. ikisinden de kaçınma değildir, ancak dinsiz bir din, inançsız bir inanç, inançsız bir inançtır.

Ve yine de, o hala, küçük ses var...

“Sönmüş ilahiyatçılar,

Herkül'ün yanındaki boğulmuş yılanlar gibi
her bilimin beşiğı."

— Aldous Huxley

Bölüm 1

1. Gluck, Nelson, *Çöldeki Nehirler: Negev'in Tarihi: Uygarlığın Sınır Bölgesindeki Keşiflerin Resimli Bir Hesabı Olmak*(New York: Macmillan; Farrar, Straus & Giroux, 1959), s. 31.
2. Ramsay, William M., *Aziz Paul Gezgin ve Roma Vatandaşı*(1982), s. 8.
3. Ramsay, William M., *Yeni Ahit'in Güvenilirliği Üzerindeki Son Keşiflerin Taşıyıcı*(1915), s. 222.
4. Roberts, Scott Alan, *Nefilim'in Yükselişi ve Düşüşü*(Pompton Plains, NJ: Yeni Sayfa Kitapları 2012).
5. *Muhammed: Maxime Rodinson*, Anne Carter (1971), s. 38-49 tarafından çevrilmiştir.
6. Merlin L. Swartz tarafından düzenlenen "İslam Üzerine Çalışmalar", *İslam Öncesi Bedevi Din* Joseph Henninger (1981), s. 3-22.
7. Muhammed, *Hz. Peygamber*(Pakistan: Hafız Ghulam Sarwar), s. 18-19.
8. Carlson, Jason ve Ron Carlson, "Secula Sol, Hristiyan Sağını Neden Horluyor?" Christian Bakanlıklar Uluslararası İnternet sitesi, www.christianministriesintl.org/articles/Why-Secular-Left-Despise-Christian-Right.php.

9. Heiser, Michael S., PhD, "The Nachash ve Hi Seed: Genesis 3'teki 'Yılan'ın Neden Yılan olmadığına İlişkin Bazı Açıklayıcı Notlar" (İbranice ve Sami Araştırmaları Bölümü, UW-Madison)
www.thedivinecouncil.com/nachashnotes.pdf.
10. Dalley, Stephanie, *Mezopotamya Mitleri: Yaratılış, Tufan, Gilgamiş ve Diğerleri* (New York: Oxford University Press, 1989, 2008), s.13–15.
11. Sitchin, Zekeriya, *On İkinci Gezegen* (Harper, 2007), Beşinci Bölüm: "The Nefilim, People of the Firey Rockets."
12. Heiser, "Nachash ve Tohumu".
13. Sitchin, *On İkinci Gezegen*, Beşinci Bölüm: "Nefilimler, Ateşli Roketlerin İnsanları."
14. Heiser, "Nachash ve Tohumu".
15. James, Peter, IJ Thorpe, Nikos Kokkinos, Robert Morkot ve John Frankish, *Yüzyıllar Karanlık: Eski Dünya Arkeolojisinin Konvansiyonel Kronolojisine Meydan Okuma* (Londra: Jonathan Cape, 1991).
16. Thompson, William Irwin, *Varoluş: Bilincin Evriminde Eserler ve Metinler* (Palgrave Macmillan, 1998), s. 75-76.
17. Roberts, Scott Alan, *Nefilim'in Yükselişi ve Düşüşü* (Mezmur 82 ve Elohim).
18. Heiser, Michael S., "Mezmur 82 Tanrıların mı İnsanların mı Çoğul Elohim?" Michael S. Heiser'in Web Sitesi
michaelsheiser.com/TheNakedBible/2010/11/the-

çoğul-elohim-of-mezmur-82-tanrılar-or-erkekler,2010.

19. Dalley, *Mezopotamya'dan gelen mitler*, s. 18-19.
20. Pye, Michael ve Kirsten Dalley, *Kayıp Medeniyetler ve Geçmişin Sırları* (Pompton Plains, NJ: New Page Books, 2011), "Cain and the First City."
21. Green, Margaret W. "Sümer Edebiyatında Eriduu," Doktora tezi, Chicato Üniversitesi (1975), s. 156: "abzu genellikle kozmolojik bir bölgeye uygulanırken Eridu daha kesin olarak bir coğrafi bölgeyi belirtir."
22. Lambert, WG, "Akitu Evi Alayı" *Révue d'Assyriologie, RAI 44* (Michigan Üniversitesi Kütüphanesi, 1997) s. 75-77.
23. Lawton, Ian, "Mezopotamya Tanrıları ve Panteonları Rehberi (Tammuz'da)," Ian Lawton'ın Web Sitesi, www.ianlawton.com,2000.
24. a.g.e.
25. Galter, HD, "Der Gott Ea/Enki in der akkadischen Überlieferung: Eine Bestandsaufnahme des vorhandenen Materials" (Ph.D. diss., Karl-Franzen-Universität Graz., 1983).
26. Halloran, John, *Sümer Sözlüğü, Sürüm 3.0* (Los Angeles, Kaliforniya: Logogram Yayıncılık, 2006), s. 54.

Bölüm 2

1. Roberts, Scott Alan, *Nefilim'in Yükselişi ve Düşüşü*. en

2. Feynman, Richard, *Bir Şeyleri Bulmanın Zevki* (Temel Kitaplar, 2000).

Bölüm 3

1. Kramer, Samuel Noah. *Sümer Mitolojisi: MÖ Üçüncü Binyılda Manevi ve Edebi Başarı Üzerine Bir Araştırma* (Charleston, SC: Unutulmuş Kitaplar, 1997).
2. Malkowski, Edward F., RA Schwaller de Lubicz *Eski Mısır'ın Spiritüel Teknolojisi: Kutsal Bilim ve Bilincin Gizemi* (İç Gelenekler/Bear & Co., 2007), s. 223.
3. Hazretleri Shri Mataji Nirmala Devi Srivastava *Meta Modern Dönem* (Vishwa Nirmala Dharma, ilk baskı, 1995), s. 233–248.
4. Barton, Stephen C. ve David Wilkinson, *Darwin'den Sonra Yaratılış Okumak* ("Midrash, Rabba'dan Yaratılış'a" (New York: Oxford University Press, 2009), s. 93.
5. Yüksek sesle, Gordon, *Megiddo II*, Levhalar 240:1, 4. Yılanlar, Stratum X'ten geldi (1650–1550 tarihli m.ö.) ve Stratum VIIB (1150–1250 tarihli m.ö.) ve kesinlikle kült ile ilişkilendirilemez.
6. Macalister, RAS, *Gezer II*, p. 399, şek. 488. Yılan yüksek yer alanından geldi ve görünüşe göre Geç Tunç Çağı'na tarihlendiriliyor.
7. Yadin et al., *Hazor III–IV*, Plakalar, pl. 339: 5-6. Yılanlar, I. Tabaka'dan (Geç Tunç Çağı II) Yadin, kişisel bir yazışmada kökenleri hakkında bilgi verir.

8. Ringle, William M., Tomás Gallareta Negrón ve George J. Bey, "Quetzalcoatl'ın Dönüşü" *Antik Mezoamerika*(Cambridge University Press, 1998), s. 183-232.
9. Smith, Michael E., *Aztekler (2. baskı)* (Malden, Mass.: Blackwell Publishing, 2001), s. 213.
10. Hancock, Graham, *Tanrıların Parmak İzleri: Dünyanın Kayıp Uygarlığının Kanıtı (1. Baskı)* (Taç, 1995).
11. *Yaşlı Plinius*, ed. John Bostock ve HT Riley (çevirmenler), "The Natural History." 1855. viii. 33.
12. Bu liste şuradan geliyor: wyrddin.com.
13. Bickel, Susanne, "Apophis" *Antik Yakın Doğu'da Tanrıların ve Şeytanların İkonografisi* Elektronik yayın öncesi revizyon, 20 Kasım 2007, erişildi de www.religionswissenschaft.unzh.ch/idd/prepublicat
14. Moscati, Sabatino, *Eski Doğu'nun Yüzü* (Garden City, NY: Doubleday Anchor Books, 1962), s. 125-127.
15. Frankfort, Henri, *Krallık ve Tanrılar* (Chicago, Illinois: The University of Chicago Press, 1962), s. 145- 146.
16. Lurker, Manfred. *Antik Mısır'ın Tanrıları ve Sembolleri*, (Londra: Thames ve Hudson, 1984), s. 26, 10.
17. Frankfurt, *krallık ve tanrılar*, p. 180.

18. pusuya yatmış, *Antik Mısır'ın Tanrıları ve Sembolleri*, 108.
19. Moscati, Sabatino, *Eski Doğu'nun Yüzü*, s. 125-26; ve Lurker, *Antik Mısır'ın Tanrıları ve Sembolleri*, p. 93.
20. Lurker, Manfred, "Yılanlar" *Din Ansiklopedisi* (New York: Macmillan, 1987), 13:373.
21. Katılanlar, Karen R., *Eski Ahit'te Yılan Sembolizmi: Dilbilimsel, Arkeolojik ve Edebi Bir Çalışma* (Haddonfield, NJ: Haddonfield House, 1974), s. 19.
22. pusuya yatmış, *Antik Mısır'ın Tanrıları ve Sembolleri*, p. 108.
23. Frankfort, Henri, *krallık ve tanrılar*, p. 119.
24. Franklin, Benjamin, *Pensilvanya Dergisi* (27 Aralık 1775).

4. Bölüm

1. Milliren, Alan P. "Adlerian Teorisi." Mevcut www.carterandevans.com/portal/index.php/adlerian-teorisi/69-adlerian-teorisi.
2. Aristo, *Fizik* 194 b17-20. Ayrıca bakınız: *Arka Analitik* 71 b9-11; 94 a20.
3. Horney, Karen, *Kendi Kendini Analiz* (New York: Norton & Company Inc., 1942).
4. "Sürüngenler" Vikipedi, en.wikipedia.org/wiki/Reptilians.
5. "Sürüngenler," Crystalinks Metafizik ve Bilim Web Sitesi, www.crystalinks.com/reptilians.html.

6. "Sürüngenler: Gerçekten Kimler?"
GreatEarthchangesWebsitesinin Düşleri,
www.greatdreams.com/reptlan/rep.htm.
7. "Alien Nation," The Watcher Files Web Sitesi,
www.thewatcherfiles.com/exposed_reptilians.htm.
8. Rhodes, John, "Sürüngen-İnsan Bağlantısı"
Reptoidler.com,
www.reptids.com/Vault/ArticleClassics/1994RepHu
9. "Sürüngenler," Nibiruan Konseyi Web Sitesi
www.nibiruancouncil.com/html/reptilians.html.
10. "Sürüngen Gündemi," David Icke'nin Web Sitesi,
www.davidicke.com/articles/reptilian-agendamainmenu-43.
11. "Gizli Sürüngen Bilge," Biblioteca Pleyades Web Sitesi,
www.bibliotecapleyades.net/sumer_anunnaki/reptil
12. "Sürüngenler," Balina Web Sitesi,
www.whale.to/b/reptilian_h.html.
13. Rhodes, John, "Sürüngen-İnsan Bağlantısı."
14. Russell, DA "Çok Hücreli Organizmalarda Zekanın Evrimi Üzerine Spekülasyonlar." CP-2156, Evrende Yaşam Konferansı.
15. "Alex Collier: Sürüngenler Üzerine: Ejderhalar ve Paa Tal," Biblioteca Pleyades Web Sitesi,
www.bibliotecapleyades.net/sumer_anunnaki/reptil
16. Hecht, Jeff, *Cosmos Dergisi* 315 (Haziran 2007). Bu makale Dale Russell'ın hipotezini vurgulamaktadır.

dinozoroid.

17. Russell, Dale ve Wallace Tucker, "Süpernova ve Dinozorların Yok Oluşu" *Doğa* 229 (Fenruary 1971), 553-554.

Bölüm 5

1. Gibson, David J. "The Land of Eden Bulundu," Yayınlanmamış el yazması, şuradan ulaşılabilir: nabataea.net/eden.html.
2. Taylor, Bernard A., *Septuagint için Analitik Sözlük* (Peabody, Mass.: Hendrickson Yayıncılar, genişletilmiş baskı, 2009).
3. Silva, Moisés ve Karen H. Jobes, *Septuagint'e davet* (Grand Rapids, Michigan: Baker Academic 2005).

Bölüm 6

1. Geary, Patrick J., *Fransa ve Almanya'dan Önce: Merovenj Dünyasının Yaratılışı ve Dönüşümü* (New York: Oxford University Press, 1988).
2. Şövalye, Xharles, *Tİngilizce Cyclopaedia: Cilt IV* (Londra: Nabu Press, 2010), s. 733.
3. Rendina, Claudio ve Paul McCusker, *Papalar: Tarihler ve Sırlar* (New York: Seven Locks Press 2002), s. 145.
4. Baigent, Michael, Richard Leigh ve Henry Lincoln, *Kutsal Kan ve Kutsal Kase: İsa'nın Gizli Tarihi ve Şok Edici Miras*

Kâse(New York: Delacorte Press, 1982).

5. Burgess, Anthony, *Ama Sarışınlar Beyefendilerin Saygısını Qwert Yuiop ve Diğer Yazılara Tercih Ederler mi?*(New York: McGraw-Hill, 1986), s. 33-35.
6. Gardner, Laurence, *Kutsal Kase'nin Soyu: İsa'nın Gizli Soyu Açığa Çıktı*(Lions Bay, British Columbia, Kanada: Fair Winds Press, 2002).
7. Gardner, Laurence, *Kâse Krallarının Yaratılışı: Genetik Klonlamanın Patlayıcı Hikayesi ve İsa'nın Kadim Soyu*(Lions Bay, British Columbia, Kanada: Fair Winds Press, 2002).
8. Hopkins, Marilyn, Graham Simmans ve Tim Wallace-Murphy, *Rex Deus: Rennes-Le-Chateau'nun Gerçek Gizemi*(Shaftesbury, Dorset, Birleşik Krallık: Element Books, 2000).
9. Haskins, Susan, *Mary Magdalen: Temel Tarih*(Londra: Pimlico, 2003), s. 96.
10. Evans, Craig A., *İsa'yı Üretmek: Modern Bilginler İncilleri Nasıl Bozuyor?*(Downers Grove, Ill.: Ivp Books, 2008), s. 94.
11. Pseudo-Fredeggar, "Historia" *Monumenta Germaniae Historica, Scriptores Rerum Merovingicarum, Tomus II*(Hannover Press, 1888).
12. Ellis, Peter Berresford, *Kelt Mitleri ve Efsanelerinin Mamut Kitabı*(Londra: Constable & Robinson, 2002), s. 28.
13. *İrlanda Dili Sözlüğü, Kompakt Baskı* (Dublin, İrlanda: İrlanda Kraliyet Akademisi, 1990), s. 612.

14. MacKillop, James, *Kelt Mitolojisi Sözlüğü* (New York: Oxford University Press), s. 366.
15. *Lebor Gabala Érenn: İrlanda'nın Alınması Kitabı Bölüm 1-5.*
Düzenleyen ve RAS Macalister tarafından çevrilen (Dublin, İrlanda: İrlanda Metinleri Derneği, 1941.)
16. a.g.e.
17. Gardner, Sir Laurence, *Yüzük Lordlarının Krallığı: Kase Efsanesi ve Büyüsü Görevi* (Lions Bay, British Columbia, Kanada: Fair Winds Press, 2003).
18. Aho, Barbara, "Merovenj Hanedanı"
Namaz İnternet sitesi,
watch.pair.com/merovingian.html.
19. Van Buren, Elizabeth, *güvercin işaret* (Suffolk, Birleşik Krallık: Neville Spearman, Ltd., 1983), s. 141-142.
20. a.g.e.
21. Franke, Silvia, *Hayat Ağacı ve Kutsal Kâse: Eski ve Modern Manevi Yollar ve Rennes-le-chateau'nun Gizemi* (East Sussex, UK Temple Lodge Publishing, 2007), s. 127.
22. Patai, Raphael, *İbranice Tanrıça* (New York: Ktav Yayınevi, 1967).
23. Kör, John Henry, *Mezhepler, Sapkınlıklar, Dini Partiler ve Dini Düşünce Okulları Sözlüğü* (Rivingtons, 1874), s. 95.
24. Mead, GRS, *Unutulmuş Bir İncanın Parçaları* (Whitefish, Mont.: Kessinger Publishing LLC 1992), s. 225.

25. Kör, John Henry, *Mezhepler, Sapkınlıklar, Dini Partiler ve Dini Düşünce Okulları Sözlüğü* (Rivingtons, 1874), s. 95.
26. *Biblia Sacra Vulgata*, Çıkış 34:29–35.
27. Phelps, Reginald H., "Hitler Gelmeden Önce: Thul Society ve Germanen Orden," *Modern Tarih Dergisi* (University of Chicago Press, 1963), s. 245–261.
28. Goodrick-Clarke, Nicholas, *Nazizmin Okült Kökleri: Avusturya ve Almanya'nın Ariosofistleri 1890–1935* (Wellingborough, İngiltere: The Aquarian Press, 1985, 1992'de yeniden yayınlandı).
29. Daim, Wilfried, *Der Mann, der Hitler die Ideen gab (Hitler'e Fikir Veren Adam)* (1958).
30. Kershaw, Ian, *Hitler: 1889–1936 Kibir* (New York: WW Norton & Company, 2000), s. 138–139.
31. Bromer, Dietrich, *Bevor Hitler kam: Eine historische Study* (Marva Yayıncılık, Aulf Baskısı, 1933, 1972) s. 42.
32. Goodrick-Clarke, Nicholas, *Nazizmin Okült Kökleri: Avusturya ve Almanya'nın Ariosofistleri 1890–1935* (Wellingborough, İngiltere: The Aquarian Press, 1985, 1992'de yeniden yayınlandı), s. 127–128.
33. Strohm, Harald, *Die Gnosis und der Nationalsozialismus (Gnosis ve Nasyonal Sosyalizm)* (Berlin, Almanya: Suhrkamp, 1973).
34. Abrams, Kevin ve Scott Lively, *Pembe Swastikler: Nazi Partisinde Ev Cinselliği* (kurucular

Yayıncılık A.Ş., 1995).

35. Goodrick-Clarke, Nicholas, *Nazizmin Gizli Kökleri*, s. 131, 142.
36. "Hristiyan Dünyasının Merovenj Sızması
Vasıtasıyla manastır,
www.angelfire.com/journal2/post/infiltrasyon.html.
37. Blavatsky, HP, *Gizli Doktrin (kısaltılmış ve
açıklamalı baskı)* (New York: Tarcher (Penguin),
2009).

Bölüm 7

1. Easwaran, Eknath, *Hindistan'ın Manevi Geleneğinden
Bir Sanskritçe Sözlüğü* (Berkeley, California: Blue
Mountain Meditasyon Merkezi, 1970), s. 5.
2. David Icke'nin Web Sitesinin Başlığı. www.davidick.com.
3. a.g.e.
4. İçinde Icke'nin sahip olmak kelimeler de
www.amazon.com/wiki/David_Icke/ref=ntt_at_bio_
5. Icke, David, "Ünlü Satanistler, Pedofiller ve Zihin
Kontrolörlerinin Listesi." Yasak Bilgi Sitesi.
www.theforbiddenknowledge.com/hardtruth/list_of_
6. Icke, David, *Matrix'in Çocukları*, p. 291ff; ve David
Icke, *En Büyük Sır*, s. 30-40.
7. "Sürüngenler, Sürüngen Uzaylılar." Arcturi.com,
arcturi.com/ReptilianArchives.html.
8. Icke, David, *Tecrübe Işığında* (Zaman

Warner Paperbacks, 1993), s. 190, 208. 9. Aynı

eser, s. 193.

10. Icke, David, *Matrix'in Çocukları*, s. 30-40.

11. David Icke'nin İnternet sitesi,
www.davidicke.com/articles/reptilian-agendamainmenu-43.

son söz

1. Feynman, Richard, *Bir Şeyleri Bulmanın Zevki*.

Habil,73,77

Abrams, Kevin,184-185

mutlakiyetçilik,43

Mutlakiyet, Yeni,128

Abzu (efsanevi bölge),61,64,73,93

Abzu (kavram),61-62 Havarilerin
İşleri,37

Adem ile Havva'nın hikayesi,26,46-47,

64 Adler, Alfred,122,123-125 Adler

felsefesi,125 Akad,63

Akadca

kültür,51

silindir contaları,94,

95 din,57

yabancı

mitos, tarihi,141 yarış, ilk temas,

29 uzaylılar, ihtiyaç psikolojisi,122

-126 Allah,

anlamı,41

adının kökeni,42 Amun

Ra,114

eski metinler, okurken dikkat edilmesi gerekenler,51

melekler,47,48

Annunaki,33-64,161 antro-arkeo-
mitolojik kayıt,49 ortaçağ Avrupa'sının
antisemitizmi,178 Apophis,116

Şeytan'a benzerlik,117

İncil'deki hesaplar için arkeolojik kanıtlar,35
arkeoloji ve efsane,34,44-46
birliği,45

Ari,177

Aristo,125

Arthur efsaneleri,174

Aryan kök ırk teorisi,186-187 Aryanizm, Nazi,
okültist kökenler,184-187 Ashcraft, Msgr. Jack,
41 Asmodeus,176-177

atlantisli

medeniyet,75

diaspora,174

atlantis,168

atrahasis Destanı,49,60

Aztek kültürü, dini inançları,107-109

Baholinkonga,84

Bamidbar Rabbah,39

bazilika, etimolojisi,111

Basilisk,110

fesleğen yılanı,111

davranış,

Adler'in görüşü,124-125 (*Ayrıca bakınız* nihai nedensellik)

Freud'un görüşü,124,125(*Ayrıca bakınız* etkin nedensellik)

bene ha'elohim52,82(*Ayrıca bakınız* Tanrı'nın Oğulları) İncil,
tarihsel doğruluğu,35-36

İncil hesapları, arkeolojik kanıtlar,35 Bistea

Neptunis,167-169 Blavatsky, Helena,186-187
soyu

İsa'nın,159-161,165

İsa Mesih'in,174

akraba kurtarıcısının,146

yılanın,26,149 teori,

Luciferian,177 Nesillerini,

İsa',159-161,165

saf insan,26,146

kan bağı

insanlığın,139

Avrupa kraliyet evlerinin,174

Çıkış Kitabı,39 Yaratılış Kitabı,25

,34,46 Münster Kitabı,173

Devrim kitabı,153-154

Kahverengi, Dan,160

caduceus,28,89

Kabil,60

torunları,177

hikayesinin iki alternatif versiyonu,175-176

Havva ve Yılanın soyu olarak,73,77

Nefilimlerin ilki olarak,80 kainitler,179-180

Kenan,41 (*Ayrıca bakınız* Kenan bölgesi)

Kenan bölgesi,63

Katoliklik ve Protestanlık arasındaki çatışma,29

khthonic sembolizm,113 papağan,110-111

Konfüçyüs,105

komplo teorisi,24

Konstantin, İmparator,42

bağlam psikolojisi. *Görmek* yüzey psikolojisi.

oluşturma hesabı, İbranice,71-72

şifreli mesaj,73

oluşturma hesapları,

Afrikalı,70

Lakota,71

çokluğu,46

Yerli Amerikan,70

pan-kültürel ortaklıklar,46,71

yaratılış hikayesi, Eski Ahit,45-46

inanç krizi, yazarın,24

kültürel dini mitolojiler,26 çivi
yazısı tabletleri,52
sihirli büyüler,93
Cunningham, Graham,92
silindir contalar, Akadca,94,95
Dahomey,28
Daim, Wilfried,185
İsrail Kralı Davut,36 tanrılar,
isimleri değişen,62 derinlik
psikolojisi,123
şeytan,47
Dinozoroid Düşünce Deneyi,133-134
Dinozoroidler,133
dogmatik inançlar,43
Drako,134
Draconian hikayeleri, yazarın karışımı,135-137
Ejderhalar,133
Ea (*görmek*Enki/Ea)
Ea' Den,60,64,73,83,96(*Ayrıca bakınız*Cennet Bahçesi)
Cennet devleti,83
verimli nedensellik,125 Mısır
Ölüler Kitabı,115 El Eliyon,41

elil,40,41,59
Elohim
çoğul olarak,39

çoğulluk ve tekillik olarak,58,59

Eski Ahit'ten,39 Elohim,

kelimenin etimolojisi,177

tanım,58

kelimenin ilk geçtiği yer,58 kelimenin
çoğulluğu ve tekilliği,59 kelimenin ikinci
kullanımı,59 El Shaddai,41

gömülü mesajlar,27

Enki, Sümer isminin tercümesi,64 Enki/Ea

yasak bilgi getiren olarak,73

YWHW'nin dilsel öncüsü olarak,92

İbranice Yehova'nın prototipi olarak,

92 Enki/Ea,41,51,57,60

ortak çeviri,58 tanrının en eski

formu,62 adının evrimi,63

Enmerkar ve Aratta Lordu,93

Enoch (Kain'in oğlu),146

Enok (şehir),146-147 (*Ayrıca bakınız*

Uruk) Eridu,60-61,95,96 evanjelik

Hıristiyanlar,43,58

Havva'nın cazibesi, farklı yorumlanması,77

dünya dışı

karşılaşmalar,30
yaşam, insan teması,140
inanç,
Havari Pavlus'un tanımı,85
yazarın krizi,24 bilimin
ihtiyacı,89 inançlar,
dogmatik,43
insanlığın düşüşü,146
Bereketli Hilal,41
Feynman, Richard,85-86,203
nihai nedensellik,125
Nuh Tufanı,109,168
sel mitolojisi, Kızılderili,109 Frankfort,
Henri,114
Franklin, Benjamin,118
Freud, Sigmund,122-123,124,125,126
Gönderen, Erich,138
Gadsen, Christopher,118
Gadsen Bayrağı,117-118
Gardner, Sir Laurence,160,161,167,173
Cennet Bahçesi,25,28 Cennet Bahçesi,
hikayesi,64
içinde şifreli mesaj,73
çevirisi,74-76 Geb,115
soy kütüğü, amacı,78-80,146

Gılgamış,30

Gluck, Nelson,36

Gnostik Kainitler,179-180

Gnostisizm,121

Eski Ahit'te Tanrı, birçok isim,62 Tanrı,

 için isimler,41

 kimliği,24

 ihtiyaç psikolojisi,122-126 tanrı

 isimleri,

 antik kelimesinin etimolojisi,

 41 tarihi geçmişleri,42 mitoloji

tanrıları,40 tanrılar, pagan,42

Yahuda İncili,180

Luka İncili, tarihsel doğruluğu,37

Philip İncili,164-165 Aziz Thomas İncili,

166 kase

 mitos,176

 arayış,174

 destan,176

griler,141,142 Hancock,

Graham,108

Hanks, Micah,43-44

İbranice

Kutsal Kitap,44,62

yılan görünümü,98-103

Heiser, Michael S.,47

Herodot,37

tarihsel güvenilirliğe karşı evrensel gerçek,

38 Hitler, Adolf,181-188 Hititler,36

Hobbes, Thomas,123

Kutsal kase,174-181

Konumu,176-177

Horney, Karen,125

-126 HoTi,30

insan doğası,

Freud'un görüşü,123

Adler'in görüşü,123-124

Huxley, Aldous,205

Icke, David,126,133,190-197

Düzenbaz İktomi,71 Illuminati,

192,197 Indiana Jones

(karakter),23 Ingersoll, Robert

Green,87 İslam'ın yaratılışı,42

James, Peter,54

Yehova,63(Ayrıca bakınızRAB ve YHWH)

Enki/Ea ve arasındaki korelasyon,95 Lucifer

ve arasındaki etimolojik bağlantı,64

paradoksal,91

Jörmungandr,28

İsa,

kan bağı,159-161,165 kan

bağı teorisi,165-166

ilk kaydedilen halk mucizesi,161-162 Lucifer ve

adlarının benzerliği,106 ataları ve soyunu

çevreleyen mitoloji,159 düşünö,163

Yahudi-Hıristiyanlık,44

Jung, Carl,125

Kabe,42

Kenitler,147

akraba kurtarıcı, kavramı,80-82,146 diz,

84

Tapınak Şövalyeleri,166

adının kaynağı,176

Kongfuzi. *Görmek*

Konfüçyüs. Kripal, Jeffrey

J.,74 Krişna,83

kundalini,98,190 Lakota

sözlü gelenek,71

özgünlüğün bir ölçüsü olarak dil,57

dilin önemi,56 Lilith,175

Canlı, Scott,185

Lucifer, Cain'in babası olarak,

175 Lucifer,47,48,59,74,84,153

ve Elohim arasındaki etimolojik bağlantı,177 ve
Yehova, arasındaki etimolojik bağlantı,64 ve İsa,
isimler arasındaki benzerlikler,106 Luka, Aziz,37,38

Lytton, Lord Edward Bullwer,187

mal'ahk, tanım,47 Martin, Riley,

132

Mary Magdalene,160,163-166 Magdalalı

Meryem. *Görmek* Mary Magdalene. ben,
tanım,54

Mehen,116

Meroveus/Meroviç,158

efsane çevreleyen,167-169

isminin anlamı,168

Merovenj

yılan ve Elohim ile bağlantı,157-188

hanedanı,167

imparatorluk, başkenti,181

krallar,159

ırk, gerçek kökenleri,169 Merovenjler,157-159 (

Ayrıca bakınız Salian Franks)

kan hatları,169

Hristiyanlaştırma,159

İsa soyunun bağlantısı,160

Hitler üzerindeki etkisi,181-188

Mezopotamya, Sargon dönemi,92-93

Mezopotamya

medeniyet,55

insanlar,63

Mesih kehanetleri, tek amacı,82 Önce

Mesih peygamberliği,78 Midraş,39

Misiginebig,109

karışık kan soyu, bizim,26

tek tanrılı toplum, Mısır,114(*Ayrıca bakınız*Amun-Ra)

tektanrıcılar, Hristiyan,42 Musa,

ortaçağ Batı tasviri,178-179 tarihi,41

mü, tanım,54

Muhammed,41-42

efsane, tanım,45

mitoloji,

eski Mısır,113

bugün,132

Hindu,111-113

İrlandalı,169

nachash

ve Yehova, arasındaki etimolojik bağlantı,64

düzenbaz olarak,47,71

bilginin taşıyıcısı olarak,59
yasak bilgi getiren olarak,64,73
aydınlatıcı olarak,64

Nachash,47,48
tanım,47,58,74
yılan karakterinin temeli,64 naga,
28,111

Nagalar,84,111

nag panchami,113

Nakhuştan,84

Nazi Aryanizmi, okültist kökenler,184-187
necoşet,90

nehuştan,100

nefilim,29,35,38,49,77,

Sitchin'in yanlış tercümesi,52,54

Neptün,40

Yeni yaş

hareket,189

felsefe, yaygın,189-190 Yeni

Dünya Düzeni,196-197

Ningizzida,30

başını salla,146

etimolojisi,147

insan olmayan

varlıklar,26

varlıklar,28,142

normu sorgulayan,67
objektif bakış açısı,35
Oannes,29
Eski Ahit,36(*Ayrıca bakınız*Masoretik metinler)
dini efsane olarak,44
bizimoborolarımız,28
Pentateuch,41,90 algı ve
gerçeklik,25-26 *Pembe
Gamalı Haç,,185* Yaşlı Plinius,
110 çoktanrıcılık,42

Pontius Pilatus,36
Sion Tarikatı,166
ön-din,44
Batlamyus,37
saf insan soyu,26
Piramit Metinleri,117
Keteş,29
Kureyş,42
Quetzalcoatl,28,84,105-109
Ra,114
Allah'a benzerlik,117
Ramsay, Sör William,37-38
yeni olarak din, şüphencilik ve bilim,128 din

Sürüngen/yabancı alt kültürüyle özdeş olarak,122

bir insan yapısı olarak,88,122 bir
kontrol modu olarak,88
maneviyata karşı,122

Sürüngen

Gündem,137
varlıklar,44
ırk, kanıt yetersizliği,129
teori,127
savunucuları,134
çağdaş düşüncenin kurucuları,139

Sürüngen-İnsansılar,121-142

varlığına dair kanıtın yetersizliği,133

sürüngen/uzaylı

mitos,121
alt kültür,122

sürüngenler,

yazarın ikili yaklaşımı,141 Hollywood'daki
tasvirler,134 açıklamaları,133

inancımızın açıklaması,126,130-132 modern
Avrupa kraliyet ailesi ve,161 ilgili hikayelerin ve
teorilerin çokluğu,138-139 ile kişisel temas,129
şekil değiştirme yetenekleri,193 Rennes-le-
Château,176

reptoidler,133

tarihi yeniden yazmak,28

Rex Deus (soy),161

Rodos, John,132-133

Nefilim'in Yükselişi ve Düşüşü,24,26,34,35,58,75,
157

Rousseau, Jean Jacques,124

Russell, Dale,133

salian Franks,157-158 Salyalılar.

*Görmek*Salian Franks. Samael.

*Görmek*Lucifer.

şeytan,47,64,154

sauryalılar,133

Bilim

inanç ihtiyacı,89

inanç vs,34

kutsal anlatılar

tarihsel olarak doğru,36 laik

tarihsel hesaplara karşı,37 laik

görüüş,43

Septuagint,152

yılan

bir bilgi sahibi olarak,84

mitolojik bir etki olarak,30

siyasi bir güç olarak,30

doğurganlığın ve cinselliğin sembolü olarak,96-98

hem zararın hem de şifanın ajanı olarak,91

ezoterik bilginin kurtarıcısı olarak,91 Çin
kültürünün amblemi olarak,105 mitolojik
bir sembol olarak,28 dini sembol olarak,
30

cinsel arzunun temsilcisi olarak,97
ölümden sonra dirilişin ve dirilişin sembolü olarak,115
figür, arkasındaki ilahi güç olarak Tanrı,92 figürler, iki
sembolik rol,89 tanrıça, Hanedan öncesi Mısırlı,115(
Ayrıca bakınız

Wadjet) Hindu kültürü ve dininde, sembolizmi,
112-113
antik dünyada, sembolizm ve varlığı,
89

yaygın varlığı,44
tarihi folklorumuzda sürüngen,
132 Kudüs'te ibadet,100-101
ibadet, Filistin,101 yılan,

antik Çin görünümü,104-105 ile güç ve etki
ilişkisi,118 su ile ilişkilendirme,97 tapan ve
tapan medeniyetler,96-118 tanrılaştırma,89

ikiliği,89
doğada ve algıda ikilik,118 Mısır
korkusu ve ibadeti,113 Hindu
ibadeti,111

Mezoamerikan görünümü,105
Kızılderili saygısı,109 uyuyor,190(
*Ayrıca bakınız*kundalini) çarpık,
102-103 çok kültürlülük,87

Yılan,25,28,47,48(*Ayrıca bakınız*Nachash)
Havva'nın cinsel karşılaşması,73,
77 kimliği,150-155
Bahçede, İncil'deki hikaye,68-69,155 torunları
olarak Yahudiler,155 Musa'nın Yüzsüz,84,90,
93 Yeni Çağ hareketi ve,189Enki/Ea ile -197
benzerliği,58 Yılan Karanlığın Tanrısı,116(
*Ayrıca bakınız*Apophis) Yılan Höyüğü,109

Yılan Tohumu Doktrini,148-155

yılan tanrısı, Mısırlı,114

yılan başlı tanrıça, Mısırlı,114-115 (*görmek*
Thermuthis)

ayrıca

Hindu mitolojisinden yılanlar, listesi,112

Seth,80,161

Shakespeare, William,
87 şamu, tanım,54

Shermer, Michael,127

Sitchin, Zekeriya,52-57,96,126

şüphecilik, iki tür,127-128

Tanrı'nın oğulları,29,47,52,82(*Ayrıca bakınız*Elohim)

meleklerle karşı,48

yılan oyunu, Mısır,117

Yılan Bataklığı,60,73,92-96 (*Ayrıca bakınız*Ea' Den)

Stenay,180-181

Sümer,50,63

Sümerler,61

Sümerce

Ari,177-178

medeniyet,41

çivi yazısı,73

ilahiler,95

dil,54

mitoloji,57

panteon,41

tabletler,59,92,96

metinler,51,60,161

yüzey psikolojisi,123 sembolizm,

chthonic,113 insanlığın izdüşümleri

olarak teoloji,121 termit,114-115

Thompson, William Irwin,55-56

Thule Derneği,181-186

altında yatan okült teoloji,185

temel felsefesi,183

Dicle ve Fırat nehirleri,41(*Ayrıca bakınız*bereketli

Hilal)

Babil Kulesi, Genesis hesabı,93-95 İyilik
ve Kötülük Bilgi Ağacı,71,75

sembolizmi,83

Hayat Ağacı,71

düzenbaz

varlıklar,25

karakter,47

Tritsch, FJ,33

Tuatha de Danann,169-173

UFO ziyareti,30

Uruk,60,93

anlamı,147

su jeti,115

İzleyiciler,29,52,82

Wilson, RD,36-37

kutsal metinlerde kadınların rolü,163

-164 Yahve,47

YWHW,41(*Ayrıca bakınız*Yehova ve Yehova)

adının erken formu,64

asıl anlamı,63 Zeus,40

Xia Hanedanlığı,103,104-105

yazar hakkında

SCOTT ALAN ROBERTS kurucusu ve yayıncısıdır. *INTREPID Dergisi* (www.intrepidmag.com), bilim, siyaset, kültür, eski uygarlıklar, komplolar, eski uzaylılar ve açıklanamayan fenomenlere eklektik bir odaklanmayla övünen bir yayın.

Roberts, kurgu ve kurgu dışı alanlarda başarılı bir illüstratör ve yazardır. Baba ve Koca rolüyle aşağı yukarı tanımlanabilir ve üçü hala evde yaşayacak kadar genç olan beş çocuğu çocuğun ebeveynidir. Bu bileşenler bir araya geldiğinde, Roberts'ın hayatını cehennem gibi bir neşe ve anlayışlı bir şaşkınlığın paradoksal bir roller coaster'ı haline getirdi ve kendi kendini beğenmiş canlı, kolay hareket eden doğası olmasaydı, kesinlikle akıl sağlığını uzun zaman önce kaybedeceği konusunda ısrar ediyor.

Son 25 yılını yaratıcı yönetmen, tasarımcı ve illüstratör olarak reklamcılık alanında geçirmiş olan Roberts'ın geçmişi, yayıncılık ve pazarlama alanındaki çeşitli beceri ve deneyimlerle bezenmiştir. Tiyatrodan çizgi roman sanatına ve yayıncılığa, ayrıca reklam kampanyaları ve topluluk önünde konuşmalara kadar çeşitli girişimlerinde kendini gösteren, görsel olarak dramatik olan için zekice bir parıltıya sahiptir.

Bir Hristiyan İncil kolejinde iki yıl geçirdikten sonra İlahiyat Yüksek Lisansını (Mdiv) takip ederek ilahiyat okuluna girdi ve reklamcılık kariyerinin yanı sıra gençlik direktörü olarak çalıştı. Dini çalışmaları, maneviyata olan doğal ilgisini yoğunlaştırdı ve dini araştırmalarını yoğunlaştırdı.

paranormal, sonraki yıllarda genişleyerek, eski Mukaddes Kitap okulu arkadaşlarının çoğunu üzecek şekilde genişledi.

Seminer yıllarından kısa bir süre sonra, Roberts küçük bir çizgi roman yayınlama çabasına başladı, aynı zamanda animasyon televizyon dizisi olarak gösterilen hikayeler yazıp çizdi. Geliştirdi ve yayınladı *Kan Bilimi Günlükleri*, hem de son derece başarılı *Antik Kahramanlar* ticaret kartı serisi ve bir dizi bölüm kitabı üzerinde geliştirmeye başladı. İlk tarihi gençlik romanını yazdı ve resimledi. *Tam O'Hare'nin Rollicking Maceraları* (www.tamohare.com), 2008 ve 2009 yıllarında genç ve kolej pazarlarında başarı kazandı.

Roberts, soruşturmaya 1999 yılında Oklahama City'de ve birkaç bağlı kuruluşta Üç Ufuklar Paranormal Radyo yayınına ortaklaşa sunarak ve üreterek başladı. Eşzamanlı olarak, paranormal soruşturmanın pop kültürü "tüm öfke" olmadan çok önce yeni başlayan bir paranormal soruşturma başlattı.

Roberts'ın mevcut projeleri arasında *Tam O'Hare ve BallyGlenMorrow'un Banshee'si*, Tam O'Hare tarihi romanları serisinin ikincisi ve tarihi Musa hakkında daha bilimsel bir çaba, geçici olarak başlıklı *Musa'nın Grimoire: Büyük Çıkış ve Gizemli Liderinin Arkasındaki Majick ve Mistisizmin Tarihsel Keşfi*, arkeolog/ antropolog Dr. John Ward ile birlikte yazılmıştır. ile ortak bir yazarlık çabası üzerinde çalışmaktadır. *INTREPID Dergisi* ortak Micah Hanks, *Orantısız: Bilim ve Bilim Arasındaki Yaygın, Sürekli Çatışma*

Din.

Roberts bir stand-up filozofudur ve ülke çapında ve yurtdışında birçok konferans ve etkinlikte sık sık konuk konuşmacıdır. Eski Genel Yayın Yönetmeni *TAPS Para Dergisi*, SyFy'nin resmi yayını *Hayalet Avcıları*.

Roberts şu anda ailesiyle birlikte, büyüdüğü ve hayatının çoğunu yaşadığı Minneapolis/Saint Paul metro bölgesinden çok uzakta yaşıyor. Web sitesini ziyaret ederek daha fazlasını görebilirsiniz(www.scottalanroberts.com).